ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரகம்.

அநுபந்தம்.

(க)

திருவாய்மொழி பாட்டுகளின் விஷயஸூசிகை.

க - ம் பத்து.

பகவத் கைங்கர்யம் புருஷார்த்த மென்றறுதியிட்டார்.

க - ம் திருவாய்மொழி—உயர்வு

எம்பெருமானது கல்யாண குணங்களையும் பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

க. கல்யாணகுண யோகத்தையும் நித்தியவிபூதி யோகத்தையும், விக்கிரஹவை லக்ஷண்யத்தையும், சொல்லுகிறார்.

உ. இவற்றுக்கு ஆச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்கிறார்.

௩. நித்யவிபூதியோபாதித நியத்வாகாரத்தாலே அவனுக் கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை அநுபவித்தார்.

ச. அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநமென்றார்.

ரு. அதினுடைய ஸ்திதியும் அவனதீனையென்றார்.

௬. ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீனமென்றார்.

எ. சரீர சரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம்ஜகத்துக்கும் ஈச்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதற்கும் அவனுக்கும் சொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தனம் சரீராத்மபாவ மென்றார்.

அ. குதருஷ்டிகளை நிரசித்தார்.

கூ. சூன்யவாதியை நிரசித்தார்.

க0. வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்தார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் அன்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௨ - ம். திருவாய்மொழி—வீடு

அப்படிப்பட்ட பரத்வத்தில் ஸகலரும் ப்ரதிபத்தி பண்ணி உஜ்ஜீவியுங்களென்றருளிச்செய்கிறார்

௧. வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைவிட்டுச் சர்வேச்வரன் பக்கலிலே ஆத்மாவை சமர்ப்பிக்க இசையுங்கோளென்கிறார்.

௨. வ்யதிரிக்த விஷயங்களினுடைய தோஷதர்சனம் பண்ணவே விடலாமென்கிறார்.

௩. த்யாஜ்யாம்சத்தைச் சுருங்க வருளிச்செய்தார்.

௪. பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை அருளிச்செய்தார்.

௫. பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்தார்.

௬. அவன் சங்கஸ்வபாவனென்கிறார்.

௭. சம்பந்தஞானம் உண்டாகவே பொருந்தலாமென்கிறார்.

௮. வேறுபகரணம் தேடவேண்டா அவன் தந்த கரணங்களை அவனுக்காக்க வமையுமென்கிறார்.

௯. அப்படிச்செய்யவே பஜநவிரோதிகள் தன்னடையே விட்டுப்போமென்கிறார்.

௧௦. பஜநத்துக்காலம்பனமான மந்த்ர மின்னதென்கிறார். இதுதான் வாய் வந்தபடிச் சொல்லிறதொன்றல்ல, சேதனருடைய ஹிதத்துக்கீடாக ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டதென்னுதல், அன்றிக்கே இது தான் ஹிததமமா யிருப்பதொன்றாகையாலே யெப்போது மொக்கவோரப்படுவதொன் றென்னுதல்.

௧௧. நிகமத்தில், பகவத்குணங்களைத் தொடுத்தவாயிரந் திருவாய்மொழியினு மாராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவைதன்னை நெஞ்சிலே சேர்க்கின்றார்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடை.

ஸர்வேச்வரனை அதிநீசனான சேதனன் ஆச்ரயிக்கும்படி எங்ஙனேயெனில், அடியார்களிடத்தில் அவனுக்கிருக்கும் ஸௌலப்யகுணத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஈச்வரன் ஸுலபனென்கிறார்.

௨. கீழ்ப்ர ஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய்தார்.

௩. அவனுடைய அவதாரரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும் அறிய நிலமல்லவென்கிறார்.

௪. அப்படிகள்தான் ஆஶ்ரிதருக்கு அறியலாம் அநாஶ்ரிதருக்கு அறியப் போகாதென்றார்.

௫. இப்படிப்பட்டவனை அவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றார்.

௬. ஆஶ்ரயணீயவஸ்து இன்னதென்றும் ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரம் இன்னதென்று மருளிச்செய்தார்.

௭. நீங்கள் மந்தாயுஸ் ஸக்களாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது கடுகவாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

௮. ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகள் அடங்கலும் நசிக்குமென்றார்.

௯. ப்ரம்ஹேசாநாதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார்.

௧௦. இப்படிச் சுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலும் அனுபவிக்கப் பாரிததார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொன்னார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

பிராட்டி தன்மையையடைந்து, ஈஶ்வரனுடைய அபராத ஸஹத்வமே ஹேது வாகக்கொண்டு, பட்சிகளைத்தூது விடுகிறார்.

௧. ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள்.

௨. அங்குப்போனால் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சிலகுயில்களுக்குச் சொன்னாள்.

௩. நான் பண்ணினபாபமேயோ மாளாததென்று சொல்லுங்களென்று சிலவன்னங்களை யிரந்தாள்.

௪. சிலவன்றில்களைப் பார்த்து என்தசையை அங்கே சென்று சொல்ல வல்லீர்களோ மாட்டீர்களோ வென்றாள்.

௫. சிலகுருகுகளைப் பார்த்துத் தன்னுடைய நாராயணத்வம் ஒருவாய்ப் போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்களென்றாள்.

௬. ஒருவண்டை குறித்துத் தம்முடைய நாராயணத்வத்துக்கு ஒரு ஹாநி வாராமே யெங்கள் சததையுங் கிடக்கும் படி இததெருவே யெழுந்தருளச் சொல்லென்றாள்.

௭. ஒரு கிளியைக்குறித்து இத்தலையில் அபராதத்தையே பார்க்குமத்தனையோ; தம்முடைய வபராதஸஹத்வத்தையு மொருக்கால் பார்க்கச் சொல்லென்றாள்.

அ. தானுருவனவாறேமுன் கையிலிருந்த பூவையும் முருவ நாளே முடியாநின்றேன் நீயுனக்கு ரக்ஷகனைத் தேடிக்கொள்ளென்றாள்.

கூ. ஒருவானடையைக் குறித்து என்தசையை அங்கே சென்றறிவித்தால் அவன் "நமக்கவள் வேண்டா" என்றானாகில் என்னை வந்து முடிக்கவேணு மென்றிரந்தாள்.

கo. தன்னெஞ்சைக் குறித்து நங்கார்ய மோராறுதி பிறக்குமளவும் நீயவனை விடாதே கொள்ளென்று போகவிட்டாள்.

கக. நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

சா - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

(ஸ்வாபதேசம்.)

க. ஆசாரியனுடைய த்யாகவைபவத்தை அருளிச்செய்தார்.

உ. மதுரபாஷியா யிருக்குமென்றார்.

ந. சாராசார விவேகஜ்ஞனென்றார்.

ச. விக்ரஹசவுந்தரியத்தை யநுசந்தித்தார்.

ரு. சிஷ்யன் கிட்டுமளவும்சலியாத சுத்தஸ்பாவனென்றார்.

சா. பகவத்தேகபோகனாயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய்க் கம்பீர ஸ்வபாவனுமா யிருக்குமென்றார்; மதுகரமிறே.

எ. தான் ஸர்வஜ்ஞனாகிலும் ஆசார்யர்கள் பக்கலிற்கேட்ட வார்த்தையல்லது அருளிச்செய்யானென்று அவனுடைய ஆப்தியை அநுசந்தித்தார்.

அ. ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்திரை யென்றார்.

கூ. ஆசார்யசம்பந்தமாத்ரமே சத்தாதாரகம், இதர ஸ்பர்சம் சத்தாபாதக மென்கிறார்.

கo. இப்படி த்யாகவானுமாய் மதுரபாஷியுமாய்ச் சாராசார விவேகஜ்ஞனுமாய் தர்சநீயனுமாய்ச் சுத்த ஸ்வபாவனுமாய் க்ருபாகாம்பீர்யங்களையு முடையவனாய்ச் சிரோபாசித சத்வ்ருத்த சேவ்யனுமாய் ஸச்சிஷ்ய னுகையாலே; யேவம்பூதனுன ஆசார்யனுடைய தேஹ யாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய் இதரஸ்பரிசமும் தனக்குப் பாதகமாய் இப்படிச் சதாசார்ய சேவை பண்ணுகையாலே பகவத் கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாய் "இன்னிடையே னல்லேனென்று நீங்கி ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பானுண்மலர்ப்பாதம்" அடைந்தது தன் திருவுள்ளமென்று தலைக்கட்டினார்.

ரு - ம் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

ஈஶ்வரன் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே, ஆழ்வாருடைய விச்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் சேர்த்துக் கொண்டதை யருளிச்செய்தார்.

க. "அயோக்கியன்" என்றகன்றார்.

உ. அகலுகைக்குத்தானு மதிகாரியல்லே னென்றார்.

ங. சீலகுணத்தைக்காட்டித் துவக்கத் துவக்குண்டார்.

ச. அகலவோட்டுவாகளோ உடையவர்கள் என்றார்.

ரு. உடைய உன்திருவடிகளைக் கிட்டும்படி பார்த்தருள வேணுமென்றார்.

சு. அவன் அரைக்ஷணம் தாழ்க்கமுடியப்புகா நின்றே னென்றார்.

எ. அவ்வளவிலவன் வரக்கொள்ள, அயோக்கியனென் றகன்றார்.

அ. திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷம் தாரகமென் றானவன்.

கூ. அப்படியல்ல இது நஞ்சென்ன, நஞ்சுதானே நமக்குத் தாரகமென்றார்.

க0. தம்மை இசைவித்துப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கத்தொடங்கினு னென்றார்.

கக. நிகமத்தில், கறறார்க்குப் பலஞ்சொலித் தலைக்கட்டினார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

ஈஶ்வரனிடத்தி லிப்படிப்பட்ட குணமிருப்பதை யறியாமல், ஆத்மாக்கள் நரகத்தையடைவத நியாயமென்று, ஈஶ்வரன் துராராத்யனன்று, எல்லாரு மாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்க ளென்றார்.

க. ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யநியதியில்லையென்றார்.

உ. அதிகாரிநியதியில்லை யென்றார்.

ங. தம்முடைய கரணத்ரயமும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமானபடியை அருளிச்செய்தார்.

ச. நித்யஸூரிகளைப்போலே அதுதானே யாத்ரையாயிற் றென்றார்.

ரு. தன்னையே ப்ரயோஜனமாகப்பற்றினார்க்கு, அவன்நிரதிசயபோக்ய னென்றார்.

சு. இப்படி போக்யபூதனனவனை விட்டு ப்ரயோஜனத்தைக்கொண் டகலுவதே! யென்று ப்ரயோஜனாந் தரபரரை நிகாஹித்தார்.

எ. இவனையே ப்ரயோஜனமாகப் பற்றினார்க்குக் காலக்ஷேப மின்னதென்றார்.

அ. பராபதிவிரோதிகளையு மவனருனே போககுமெனரூா.

கூ. இதுகூடுமோ! வெனறு ஶங்கையாக, வெறுமவனபடியையோ பாாப பது, அருகிருககிறூாபடியையும பாாககவேணடாவோ வெனரூா.

கo. இவாகள எததனைகாலமகூடி விரோதிகளைபபோககுவதெனன, க்ஷண காலததிலே யெனரூா

கக. நிகமததில், இததிருவாய்மொழியை அபயசிக்கவே ஸமஸரிக்கவேண டாவெனரூா

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவி

ஸ்ராராதயனுன ஈஶவரனுடைய ஆராதனைய ஸ்வரூப மாயிருககு மெனறருளிச் செயதா॥

க. கேவலனை நிநதிததா.

உ. அநநயபரயோஜநா திறததிலிருககுமபடியைச் சொலலுூா.

ந. இவவிரணடுகோடியிலும் நீராொனன, உன்னை அனுபவியாநிற்க விரோ திகழிநதவன, நானெனரூா.

ச. எனனை இவவளவாகப புகிரநிறுததினவனை, எனன ஹேதுவாலே விடு வதெனரூா.

ரு. திருவாயபபாடியில் பெண்கள கிருஷ்ணனை விடுமனறனறோ! நானவ னை விடுவதெனரூா

சா. அவனதான விடிலோவெனன, அவன்போக்கை யிசையேனெனரூா.

எ. நீதாம் விடிலோ வெனன, அவனெனனைப போகவொட்டா னென் ரூா.

அ. இநநாளவரைபோக விட்டிலனறோவெனன, நபபினனைப பிராட்டிபுருஷ காரமாகபபறறின வெனனை, இனியவனுமும விடவொணணுதெ னரூா.

கூ. இப்ரஸங்கந்தானெனன, ஒரு நீராகக்கலந்ததநை யொருவராலும பிரிக் கவொண்ணு தெனரூா.

கo. அவனுடைய கல்யாணகுணஙகளை ஸாவகாலமு மநுபவிதது ஶாயப முடையே னல்லேனென்ரூா.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயசித்தாக்குப பலஞ்சொல லித தலைக்கட்டினூா

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஒடும்.

ஸ்வரூபமான ஆஶ்ரயணமுடைய ஈஶ்வரன், கரண த்ரயத்தாலும் கிட்டமாட்டாத சேதநரிடத்தில, ஆர்ஜவகுணத்தோடே ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷம் பணணிக்கொண்டிருப்பரென்று அருளிச்செய்தார்.

க. நித்ய விபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனுய்ப் பரிமாறும்படியை அருளிச் செய்தாா.

உ. லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன் செவ்வையனுய்ப் பரிமாறும் படியை அருளிச் செய்தாா.

ங. இரண்டு விபூதியிலுள்ளார்க்கும் முகங்கொடுக்கைக் காகத்திருமலையிலே நிற்கிறபடியை அருளிச்செய்தாா.

ச. அவ்வாஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தாா.

ரு. நானவன் குணங்களை விரும்புமாப்போல அவனு மென்தேஹத்தை விரும்பா நின்ருனென்ருா.

சு. என்னுடைய தேஹத்தினளவன்றி என்னுடைய வாத்மாவையும் கைக்கொண்டானென்ருா.

எ. அவ்வளவுமல்ல நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணிஞனென்ருா.

அ. என்னைச் சுட்டி அவன்பிறந்த பிறவிகளுக்கு முடிவில்லை யென்ருா.

கூ. இப்படிப் பிறந்த பிறவிகள்தோறுந் தன்னை ஸ்வாயத்தோடே வந்தவதரித்தானெனருா.

கo. அவனுடைய ஆஜவகுணத்தைப் பேசும்போது வேதமே பேசவேண்டுமென்ருா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போது மொக்கவநுசந்திக்கப்படு மென்ருா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

ஆர்ஜவகுணநுஸந்தானம் பண்ணின தம்மிடத்தில், ஈஶ்வரன் ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க, ஸர்வாவயவஸம்ச்லேஷம்பண்ணின அநுபவர ஸத்தை யருளிச் செய்தார்.

க. என்னுடைய பாயந்தத்திலேவந்து நின்ருனென்ருா.

உ. அதுஸாத்மித்தவாறே அருகேநின்ருனென்ருா.

ந. தமமுடனேகூட நினறுனெனறா

ச. ஒககலையிலே வநதிருநதானெனறா.

ரு. நெஞசிலேவநது புகுநதானெனறா.

சா. தோளிலேவநது இருநதானெனறா.

எ. நாவிலேவநது புகுநதானெனறா.

அ கணணுளளே நினறுனெனறா.

கூ. நெறறியிலே நினறுனெனறா.

க0. திருமுடியிலே நினறுனெனறா.

கக. நிகமததில, ஆக இததால தமமுடனே சாதமிககுமபடி கலககையாலே அவனை ஸிரஸாவஹிததா, பலஞசொலலித, தீனயகட்டிஞா.

க0-ம். திருவாய்மொழி—பொருமா.

ஸர்வேஸவரன பணணின ஸாவாஙக ஸமஎலேஷததுகரு ஹேது வேதாகிலும தமமிடததிலே யுணடோவெனறு விசாரிதது, ஒரு ஹேதுவு மிலலாமையாலே ஈஸ்வ வரனுடைய நிாஹேதுக உபகாரகதவததையு மருளிசசெயதாா.

க. மேலபரகக அருளிசசெயயப புகுகிறவாததததை ஸஙகரஹேண அருளிசசெயதாா.

உ. பரமபகதிக்கும பரிகணனைககு மொககமுகங காட்டுமெனறா.

ந. கணடாயே அவனஸவரூப மிருநதபடி நீயுமுன ஸவரூபததுககுசசேர நிறகப பாராயென்றா.

ச. ஸவரூபாநுரூபமாக நெஞசுதொழுதவாறே நெஞசைக கொண்டாடிஞா.

ரு. கீழ "எணணிலுமவரும்" எனறது பலததோடே வயாபதமானபடியை நெஞசுககருளிச செயதாா.

சா. நாமிருவரும இபபடியேநிறகபபெறில நமககொரு அநாததமும வாராதெனறா.

எ. கீழ்இவரஞசினபடியே விடிநதபடிச சொனஞா.

அ. திருநாமஶ்ரவணததாலே தமமுடைய கரணஙகளுககுப பிறநத விகருதியைச சொனஞா

கூ. விக்ருதராகாதே மறநதாலோவெனன, மறக்கவொண்ணுதெனறா்.

க0. வருநதியாகிலும மறநதாலோ வெனன, எனஹிருதயததிலே இருககிறவனை மறககபபோமோ வெனறா.

கக. நிகமததில, கறறாககுப பலஞசொனஞா.

உ - ம் பத்து.

கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

பரத்வ ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்து, அந்த வஸ்து பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷயோகமாக வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அது அகப்படாமையால் ஆர்த்திமிகுந்து, ஆழ்வார் தாமொருபிராட்டி அவஸ்தையை யடைந்து, அசேதநங்களையும் திர்யக்குகளையும் நம்மோடே சமதுக்கிகளாக வெண்ணிந்தந் நிமித்தமாகப் ப்ரலாபித்ததை யருளிச்செய்தார்.

க. நாரையைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

உ. அன்றிலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

ந. கடலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

ச. காற்றைகுறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

ரு. மேகத்தைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

சூ. சந்திரனைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

எ. இருளைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

அ. கழியைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

கூ. விளக்கைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

க0. மிகவுந்தளார்ந்தவளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்ட, இனியென்னை விடாதொழிய வேண்டும் என்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழிகற்றார்க்குப் பலத்தை சொல்லித்தலைக் கட்டினார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்.

இந்தஆர்த்தி போக்குகைக்கு ஈஶ்வரன் ஸாந்நித்யம்பண்ணி நிற்கையாலே, அந்த ஆர்த்தியெல்லாம்போய் ஸகல கல்யாணகுண ஸமர்த்திஹேதுவான பரத்வம், அவதாரத்தி லுண்டென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்தார்.

க. மேல்பரக்க வருளிச்செய்கிற வித்திருவாய்மொழியில் ஆததத்தைச் சங்ரஹேண வருளிச்செய்தார்.

௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௰. துக்கநிவர்த்தக னுகையாலும், சீலவானுகையாலும், ஸுகுமார னுகையாலும், புண்டரீகாக்ஷ னுகையாலும், ஆபத்ஸக னுகையாலும், அகடிதகடநாஸமர்த்த னுகையாலும், சிருஷ்டிஸ்திதிகளைப் பண்ணுகையாலும், ஸம்ஹாரமாகிற செயலைச் செய்கையாலும், ஈஶ்வராபிமானிகளா யிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதிகளாலும், இப்படி பஹுப்ரகாரங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்.

ஈஶ்வரன் ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில் ப்ரகாசமாகப் பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, இந்த பகவதநுபவத்துக்கு ஸம்ஸாரிகள் ஸஹாயரன்றென்று, இதற்கு ஸஹாயபூதரான நித்ய ஸூரிகளோடே எப்போது கூடப்போகிறேனென்கிற ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்தார்.

௧. திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடினார்.

௨. அத்தையும் இசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடினார்.

௩. தம்நெஞ்சிற் பட்டதொரு உபகாரத்தைச் சொன்னார்.

௪. அதற்குப் ப்ரத்யுபகாரமாகவாத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணி அது தனக் கனுசயித்தார்.

௫. எனக்கு ப்ரதமசுக்ருதமும் நீயேயானபின்பு உன் திருவடிகளைக் கிட்டினேனேயன்றோ வென்றார்.

௬. இன்றோ கிட்டிற்று தேவரெனக்கு விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினவன்றே பெற்றேனே யல்லேனோ வென்றார்.

௭. அவனுடைய போக்யத்தையை அநுஸந்தித்து உன்னைப்பிரியில் தரியேனென்றார்.

௮. இப்படி நிரதிசயபோக்யனானவனை யெளியதொரு விரகாலே லபிக்கப் பெற்றேனென்றாராதல், அன்றியே அநேககாலங்கூடிப்பண்ணி லபிக்கக்கடவ தப்பலத்தை அவனைப் பின்சென்று எளிதாக லபித்தேனென்னுதல்.

௯. என்னுடைய சகல க்லேசங்களும் போம்படி அநுபவித்துக் களித்தேனென்றார்.

கo. இப்படி இவனை அநுபவித்துக்களிப்பார திரளிலே போய்ப் புகப்பெறு வதெப்போ தென்ருர.

கக. நிகமததில், இத் திருவாய்மொழியைச் சாபிப்பிராயமாக வப்யசித்து நாளுநாளும் நால்வரிருவர் உள்ளார கூடியிருந்து அநுபவிககப் பாருங்கோளென்ருர.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

பிரார்த்தனை சித்தியாதபடியினுலே, இந்த ஆழ்வார் ஒருபிராட்டி அவஸ்தயை யடைந்து மோஹித்திருக்கையில், அந்த நாயகியினுடைய அவஸ்தையைத் தாய்சொல்லுகிறதாக வருளிச்செய்கிருர்.

க. ஆஶ்ரிதா ஆபத்தேச் செப்பேடாக உதவும் ஸவபாவனுனவன் இவருடைய ஆபத்துக்கு வந்து தவுகிறில னென்ருள்.

உ. "விரோதியுண்டே" என்று நினைவாகவாணனுடைய பாஹுவனத்திலும வலிதோ இவள் விரோதி யென்ருள்.

ங. இப்படிச்செய்ய நினைத்த நீ முன்பச்செயலே யென்றிய செய்தீரென்ருள்.

ச. அது பொறுக்கமாட்டாமல் அது தன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லா னின்ரு னென்ருள்.

ரு. அவ்வளவிலும் வாராமையாலே நிர்தய னென்ருள் திருத்தாயார.

சா. அது பொறுக்கமாட்டாமல் கெடுவாய் ஆகரத்தில் தகவு மறுக்குமோ அது நங்குறை காணென்கிருளென்கிருள்.

எ. அவன குணஹானிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ்சிததா னென்ருள்,

அ. உம்மை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றின விவள்படும் பாடேயிது வென்ருள்.

கூ. இவள் பேற்றில் நீர செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென் என்ருள்.

கo. சேஷித்தது நோக் கொன்றுமே யாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக் கொள்ளீரென்ருள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பலஞ் சொல்லித்தலைக் கட்டினுா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்து.

இவ்வார்த்தி போகக்குகைக்கு ஈஶ்வரன ஸம்ச்லேஷிகைகையா லே, அந்ததாபம நிவாததாமய், ஈஶ்வரனுடைய திவ்ய பூஷண திவ்யாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யத்தை யும நிதய ஸூரிசேவையையும அநுஸந்தித்த தை யருளிசசெய்கிருர்.

க. இவராசைபபட்டபடியே அடியாாகள குழாஙகளோடேவந்து கலந்த படி சொனனா.

௨. தம்மோடே கலநதபினபு அவனதிருமேனியும் திவயா வவயவஙகளும் நிறமபெறற தெனரு.

௩. தம்மோடேகலநது தனசததைபபெறுதல் இல்லையாகி விலலையாமபடி யாய்வநது கலநதானென்ருா.

௪. கீழிவனுக்கு தருஷ்டாந்தமாகச சொனனவை நேரில்லாமையாலே அவறறைச சிக்ஷித்துச்சோத தநுபவிததாா.

ரு. அதுதானும் உபமானமாக நேரில்லாமையாலே அவற்றைக் கழிதது உபமேயந்தன்னையே அநுபவிததாா.

௬. இபபடி விலக்ஷணனுனவன முக்தன தனனை அநுபவிக்குமாறுபோலே தானென்னை அநுபவிததா னென்ருா.

எ. தமக்காக ராமகிருஷ்ணாத யவதாரஙகளைப் பண்ணினனென ருா.

அ அவனை யெனனுறபேச முடியாதெனருா.

௯. துணைதேடிக்கொணடு திரியவும பேசுகையிலே உபகரமிநதாா.

௧0. "இபபடிகளா லெனனேடேகலநத விமமஹாகுணமொனறையும் பேச" எனருல சாலமிறுக்குடைதெனருா.

கக. நிகமதநில், இது கறருாக்குப பலஞ்சொலலித தலைககட்டினா.

௬-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ஸாநநித்யம் பண்ணின எமபெருமானிடத்திலே ஆழ்வாா அதிசைசியஞ் செயய, அதைப்பார்தது ஆழ்வாா தம மை விடடுப பிரிவரோ வென்று ஈஶ்வரனதிசங் கை பண்ண, ஆழ்வார் உமமை ஒருககாலும விடத்தககதிலலை யென்ற பின்பு, ஈஶ்வ ரனுக கதிசஙகை நீஙகினதை யரு ளிசசெயகிருா

க. எமபெருமான "இவா நமமை விடிற செயவதென" என்கிற அதிசங கையைப போககினா.

உ. அது போனபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புதுக்கணிப்பைச் சொன்னார்.

௩. தமக்கவன் பண்ணின வௌதாயத்தை அநுசந்தித்து விததரானார்.

௪. அவன் உமக்குப்பண்ணின வௌதாயமேதென்ன, இதர விஷய வைராக்ய மென்றார்.

௫. இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகமாக ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான் இனியொருநாளும் விடேனென்றார்.

௬. ஆஸ்ரிதருக்கு உதவு வாயானபின்பு எனக்கொரு குறையுண்டோ வென்றார்.

௭. என்னுடைய சம்பந்தி சம்பந்திகளுக்கு மொருகுறையில்லையென்றார்.

௮. இதற்குத்தா மநுஷ்டித்த உபாயமின்னதென்றார்.

௯. "இவரகவாயறிய வேண்டும்" என்றோரடி பேரநிறக, இனிப்போக வொண்ணாதென்றார்.

௧0. நாம் போகாதொழிகிறோம் நீர் தாம் போகாதொழிய வேண்டுமேயென்னக், காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவித பந்துவுமான உன்னை விடச்சம்பாவனையில்லை யென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

எ-ம் திருவாய்மொழி—கேசவன்.

ஈஶ்வரனுக்குத் தம்முடைய விஷயத்தி லுண்டான ப்ரீதியானது, தன்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளிலும் உண்டானதுகண்டு மிகவும் ப்ரீதராய், த்வாதச நாமப்ரதிபாத்யனான ஸர்வேஶ்வர னுடைய ஸம்பந்தத்தாலே, தம்முடைய ஏழேழு தலைமுறையோரும் க்ருதார்த்தரானார்களென்கிறார்.

௧. தம்மோடு சம்பந்தி சம்பந்திகளுமெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷயீக்ருத ரானார்களென்றார்.

உ. அதற்கடி நாராயணனுகையாலே என்றும் அந்நாராயண சப்தார்த்தத்தையு மருளிச்செய்தார்.

௩. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுசொன்னார்.

௪. ஸர்வகாலமும் தன்னையே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினனென்றார்.

௫. இப்படி தம்மை அநுபவிப்பித்ததாலே அவன்வடிவில் புகரைச்சொன்னார்.

௬. இபபடி யென்னை விஷயீகரிக்கைககு அடிசிாஹேறதுககருபையெனுரா.

எ. தனனேயே ஸாவகாலமும அநுபவிககுமபடியான நெஞ்சைத தநதா னெனறுா.

அ. தநதவளவினறி விரோதியான நெஞ்சையும் போககினுனெனறுா.

௯. தனனுடைய கலயாணகுணஙகளையே நான அநுபவிககுமபடி என ஹருதயததிலே புகுநதா னெனறுா.

க0. அநுபவவிரோதியான இநதிரியஙகளையும தனவழி யாககிககொணடா னெனறுா.

கக. ஏவமபூதனுனவன எனனேயலல தறியானுனெனறுா.

கஉ. எனனேபபோலே காணபாரககுக காணலாமதொழிய ஸவயதனததா ல அறியபபோகா தெனறுா

கங. நிகமததில, பலஞசொல்லித தலைககடடினா-

அ-ம். திருவாய்மொழி—அணே.

ஈஶ்வரன் தன ஸமபந்தி ஸமபந்திகளிலும வயாமோஹம பணணினதுகணடு, ஸமஸாரிகளையும தனனுடைய ஸம பநதிகளாகப பணணவேணடுமெனறு, அவர்க ளுக்கு மோக்ஷபர தததவததை உபதேசித் தருளுகிருா

க. இததிருவாயமொழியில் பரககசசொல்லுகிற "வாததததைச் சங்க்ர ஹேணவருளிச செயயாநினறு கொணடு ஸம்ஸாரமாகிற விக கடலைக கடககவேணும்" எனறிருபபாரககுக கடநதிக கொடுககு மெனறுா.

உ. அவனவேணடுமோ அவனேடடைச சம்பநதமே கடநது மென்றுா.

ங. அவனுடைய வதிமாநுஷ சேஷ்டி தஙகள் பரதயக்ஷிககலா மெனறுா.

ச. "அநதமில பேரினபததைப பெறவேணடும" எனறிருபபாா அவனே யாஶ்ரயியுஙகோளெனறுா.

ரு. கீழ் "இணேவனுமெபபொருட்கும்" எனறததை விவரிததாா.

௬. இவவுதகரஷ மெலலா மவனுககுணடோ வெனன நாமாராய வேண டாதபடி ஆரஜுநன பண்டே தெரிநது அறுதியிடடா னெனறுா.

எ. ஒருவன நுவாததனங கொணடறியவேணடுமோ அவனுககிஷ்ட ஸாவ சேஷ்டா விஷயமாயனறே ஜகததிருககிற தெனறுா

அ. வ்யாப்திதொடக்கமான அவனுடைய அபதானங்கள் ஒருவராலும் பரிச் சேதிக்கமுடியாதென்றூ.

கூ. அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதார ஹிரண்யன் பட்டது படுவ ரென்றூ.

கO. ஏவம்பூதனானவனை நான்கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனென்றூ.

கக. நிகமத்தில், இதுகற்றூர்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினூ.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—எம்மா.

ஈஶ்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி களுக்கும் மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கிறதற்கு உத்யோகமா யிருக்கையில், என்ப்ரீதிக்காக மோக்ஷம் ப்ரஸா திக்கவேண்டாம், உம்முடைய ப்ரீதியினாலே மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்க வேண்டுமென்று கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணி னதை யருளிச்செய்கிறூர்.

க. காயிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார.

உ. மாநஸமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

ந. வாசிகமானபேறறை அபேக்ஷித்தார்.

ச. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கரித்தார்.

ரு. நீராராய் இப்பேறறை அபேக்ஷித்தீரென்ன, நானூராயிடுக உன்னை அநு பவித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேண்டு மென்றூ.

சா. த்ரிவித கரணங்களாலு முன்னை ப்ரீதி புரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும் படிப்பண்ணியருள வேணுமென்றூ.

எ. அப்படிச் சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னூதானூ.

அ. ஸவரூபாநுரூபமாக க்ஷணகாலமென்னூடே அநுபவிக்கப் பெறில் பின்புள்ளகாலமெல்லாம் வேண்டேனென்றூர்.

கூ. உன்னை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்து வைத்து அது கிடையாதபடி நானே யநாத்தத்தைச் சூழ்ததுக் கொண்டேனென்றூர்.

கO. எனக் கொருநாளும், க்யானவிசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே "என்று என்னை யென்கையில காட்டித்தாரா தொழியவேணு" மென்றூ.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றூர்க்குப் பலஞ்சொல்லித்தலைக் கட்டினூ.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

முன் நிஷ்கர்ஷித்த கைங்கர்யஸித்திக்குத் திருமாலிருஞ்சோலைத் திருமலையை ஆச்ரயிக்க வேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார்.

௧. கடுக்கத் திருமலையாழ்வாரை யாச்ரயியுங்களென்றார்.

௨. திருமலையோடு ஸம்பந்தித்த ஸ்ரீபதியை யாச்ரயிக்கச் சொன்னார்.

௩. அதோடு சேர்ந்த அயன்மலை யமையுமென்றார்.

௪. "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே திரியவும் திருமலையை யாச்ரயிக்கச் சொன்னார்.

௫. அதோடு சேர்ந்த புறமலையை யாச்ரயியுங்களென்றார்.

௬. திருமலைக்குப் போம் மார்க்கசிந்தை பண்ணவமையுமென்றார்.

௭. அவ்வழியோடு சேர்ந்த திருமலையை யாச்ரயிக்கச் சொன்னார்.

௮. நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்யமென்றார்.

௯. "திருமலையைத் தொழக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவதென்றார்.

௧௦. எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை யாச்ரயிக்கையே புருஷார்த்தமென்று தலைக்கட்டினார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலமருளிச்செய்தார்.

௩-ம் பத்து

விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற அழகருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ திவ்யாபரண திவ்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. அழகருடைய திருவணிகலங்களுக்கும் திருமேனிக்கு முண்டான ஸாம்யத்வத்தை அநுஸந்தித்தார்.

௨. அதற்கு நாட்டார் த்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லு மவையெல்லாம் உபக்கவத்யத்தை விளைக்குமென்றார்.

௩. நாட்டாரை விட்டு "மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற நீர் சொல்லவொன்ன" என்று சொல்லிமுடியாதென்றார்.

ச. இப்படி விலக்ஷணனுய் நிரதிசயபோக்யனு யிருக்கிற உன்னை நாட்டார இழந்துபோம்படி அவர்களை மதிவிப் பரமங்களைப பண்ணினு யென்ருா.

ரு. நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்த ரல் லீரோ உம்மால் பேச வொண்ணுமைக்குக் குறை யென்னென்ன, என்னை வ்யாவ்ருத்தனுக்கின வோபாதி உன்னைச் சாவதியாக்கிற் றில்லையே யெனருா.

சு. வேதங்களும் நீருங் கூடப்பேசினுலோ வெனன, அவையும் உன்னைப் பரிச்சேதிக்க மாட்டாதென்ருா.

எ. வேதங்கள் கிடக்கிடும் வைதிக புருஷாகளெனறு சிலா உண்டே அவா களைத்தக் குறை யெனனென்ன, அதுவும் உனக்கு நிறக்கேடென் ருா.

அ. காம பாவனையின்றிக்கே ப்ரமஹ பாவனையேயா யிருபபாெனுரு ப்ரம் ஹாவை யுத ப்ரேக்ஷித்து அவனேத்திலும் தேவாக்கு அவத்திய மென்ருா.

கூ. மேன்மை பேசவொண்ணு தென்கைக்கு நீாமையோதான் பேசலாயிருக் கிற தென்ருா.

க0. உன்னுலே ஸ்ருஷ்டனுன ப்ரமஹாவாலே ஸ்ருஜ்யரானவிவாகள்உன்னை யேத்துகையாவது உனக் கவத்யமன்ருே வென்ருா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தானே ப்ராப்யத்தைத் தருமென்ருர்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்.

அழகருடைய திவ்ய ஸௌந்தர்யத்தைப் பரிச்சேதித்து அநுபவிக்கைக்கு அசக்தராய், அந்த அசக்திககு ஹேது தம்முடைய கரணஸங்கோசமென்று ஆழ்வார் வ்யாமோஹப்பட்டுநிற்க, ஸர்வேபுவரன் (யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று நித்யசூரிகளுக்கும் அபரிச்சேத்யமான தென் ஸ்வபாவம், இதற்கு ஹேதுகரண ஸங்கோசமென்று வ்யாமோஹப்படவேண்டாம். திருமலையிலே ஸர்வஸுலபனுய் நிற்கிறவென்னை யனுபவியு மென்று வ்யாமோஹந் தீர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிருர்.

க. நீ தந்தகரணங்களைக்கொண்டு அநாத்தத்தை விளைத்துக்கொண்ட நான் உன்னைவந்து கிட்டுகை என்ருேன் றுண்டோ வென்ருா.

உ. இப்படிச் சூழ்வித்துக்கொண்ட பாபங்களைப் போக்கித் தேவரீா நானெப்போது வந்து கிட்டக் கடவேனெனருா.

௩. இதற்கு முன்புன்னைப் பெறுகைக்குத் தந்த கரணங்களைக்கொண்டு நான் சூழ்ந்துகொண்ட பாபங்களை "நான் போக்கிவர" என்றால் அது செய்யப்போகாது, இனி நான் அறியாததாய் நீயறிந்திருப்பதொரு உபாயத்தை அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றார்.

௪. உன்னை யொழிந்த தவ்யத்திரிக்துங்களிலே என்னுடைய தாழ்ச்சியைத் தவிர்த்து, உன் திருவடிகளிலே வாழ்ச்சியே யாம்படி பண்ணவேணுமென்றார்.

௫. அப்படி செய்யப் பார்த்திலையாகில் உன் போக்யதையை எனக்கென் னறிவியா யென்றார்.

௬. இல்லாதவன் றுண்டாக்கின வருமையுண்டோ, உண்டாக்கின விடுக கொரு குறுதானம் பண்ணவென்றார்

௭. நம்படி அறியாதே நாமவனை வெறுக்கிறதென் னென்றார்.

௮. நிரக்கழியச்சாத நாநுஷ்டானம் பண்ணினேனோ! நான் இங்ஙனம் கூப்பிடுகைக் கென்றார்.

௯. அந்தத்தை விக்ரமாப தானத்துக்குத் தப்பின நான் இனி யெங்கே இடப்போகிறே னென்றார்.

௧0. அவ்வளவிலே வந்து அவன் முகங்காட்டித் தரிப்பிக்கத் தரித்தார்.

௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்.

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸகலவிதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளிலே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் எப்போப்பட்ட வடிமைகளுஞ் செய்யவேண்டுமென்று மனோரதித்தார்.

௨. அதொரு தேசவிசேஷத்திலே போனால் பெறுமதன்றோ வென்ன; அங்குள்ளாரு மிங்கேவந்து அடிமை செய்கிற தேசமன்றோ நமக்கிங்கே பெறத்தட்டில்லை யென்றார்.

௩. நிறைவாளர்க்குத் தன்னைக்கொடுத்தவன் குறைவாளர்க்குத் தன்னைத் தரச்சொல்ல வேண்டுமோ வென்றார்.

௪. அவர்களுக்குத் தன்னைக் கொடுத்தானென்றதோர் ஏற்றமோ எனக்குங் கூடத் தன்னைத் தந்தவனுக்கென்றார்

௫. எனக்குத் தன்னைத் தந்தானென்றதோ ஏற்றமோ என்னிலும் தலைமை யாரைத் தேடிக் கிடையாமே நிற்கிறவனுக்கென்றார்.

௬. அவ் வடிமையிலே யிழிய விரோதிகளும் தன்னடையே போமென்ருர.
௭. இக் கைங்காயத்தை திருமலையாழ்வாா தாமே நமக்குத் தருவரொன்ருா.
௮. அத்திருமலையாழ்வாா தாமே நம் விரோதிகளைப் போக்கித் தம்மையும் தருவரொன்ருா.
௯. திருமலை யாழ்வாா எல்லாம் வேண்டுமோ நமக்கு ப்ராப்யத்தைத் தருகைக்கு, அவரோட்டை சம்பந்தமுடையாா அமையுமென்ருா.
௧0. ஶேஷிக்குத் தேஶமாகையாலே ஶேஷபூதராஞ ரெல்லாரும் திருமலை யாழ்வானை ஆஶ்ரயியுங்க ளென்ருா.
௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டிஞா.

௪-ம் திருவாய்மொழி—புகழும்.

ஸகலவித கைங்கர்ய உத்யோகத்துக்கு அநுகுணமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வாத்ம பாவத்தைக் காட்ட, அங்கே ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும் பண்ணு கைக்கிச்சித்து, அதற்கு அசக்தராய், ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணினமாத்திரமே போது மென்கிற வார்த்தையாலே வாசிககைங்கர்யம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிருர்.

௧. அவனுடைய குணங்களையும் விபூதிகாரணமான பூதபஞ்சகங்களையும் சேரப்பிடித்து இத்திருவாய் மொழியிலே மேல்பரக்கச் சொல்லுகிற வாத்தத்தைச் சங்ரஹேண அருளிச்செய்கிருா.
௨. கீழ்சொன்ன பூதபஞ்சகங்களினுடைய காாயங்களை க்ரமத்திலே பேசுகிருா.
௩. ஜகத்சரீரனுய் நினறதோடு அசாதாரண விக்ரஹயுக்தனுய் நின்றதோடு வாசியற் திருக்கையாலே ஜகதாகாரனுய் நின்ற நிலையோடே அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சோத்தநுபவிக்கிருா.
௪. உஜ்வலமான மாணிக்யாதி பதாாத்தங்களை விபூதியாக உடையவனென்ருா.
௫. ரஸவத் பதாாத்தங்களை விபூதியாக உடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச் செய்கிருா.
௬. வேதம் துடக்கமான இயலும் இசையுமான ஶப்தராசியை விபூதியாக உடையனென்கிருா.
௭. ஐஶ்வாயாதி புருஷாாத்தங்களை விபூதியாக உடையனென்கிருர்.
௮. ஜகத்தில் ப்ரதானரான ப்ரம்ஹருத்திராதிகளை விபூதியாக உடையனென்கிருா.

௯. அவனுடைய விபூதி விஸ்தாரங்கள் தனித்தனியே பேசமுடியாமையாலே காரியகாரண ரூபமான சேதநாசேதநங்க ளெவற்றுக்கும் விபூதி என்று ப்ரயோஜநத்திலே சொல்லலாமித்தனை என்கிறார்.

௰. இவற்றுக்கு மந்தராத்மாவாய் வ்யாபித்து நின்றால் தத்கத தோஷை ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட னென்கிறார்.

௰௧. நிகமத்தில், இது கற்றவர்கள் நித்ய கைங்கர்யத்தைப் பெற்று அயர்வறு மமரர்களாலே விரும்பப்படுவர்க ளென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—மொய்ம்மாம்.

பகவத்கைங்கர்யத்தில் ஆதரமுடைய ஆழ்வார், பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேறாகக் கொண்டாடினதும், அல்லாதப் பேறை நிந்தித்ததும், அருளிச்செய்கிறு॥

௧. ஆஶ்ரிதனிடர்ப்பட்ட மடுவின் கரையிலே கலங்காப் பெருநகரில் நின்று மனைக்குலையத் தலைக்குலைய வந்துவிழுந்த நீர்மையை அநுஸந்தித்தால் விக்ருதராகாதார் வஸ்துக்க ளென்கிறார்.

௨. ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்குதவினது ஸூரிகளுக்குதவிற்றென்னலாம்படியன்றோ "தங்களுக்கிடருண்டு" என்றறியாத ஸம்ஸாரிகள் விரோதியைப் போக்கும் நீர்மையென்று அநுஸந்தித்தால் அவிக்ருதராயிருப்பார், மஹாபாபமநுபவிக்கப் பிறக்கிறவர்க ளென்கிறார்.

௩. உபகார மறியாத பசுக்களுக்கும், தத்பராயர்க்கும் வந்த வாபத்தை நீக்கின மஹாகுணத்தை யநுஸந்தித்து அவிக்ருதராயிருக்குமவர்கள் நித்ய ஸம்ஸாரிகளாய்ப் போவர்க ளென்கிறார்.

௪. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக வெருத்தேழடர்த்து அவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்த ப்ரணயித்வகுணத்தை அநுஸந்தித்திடுபடாதவர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் நடுவே என்ன ப்ரயோஜநத்துக்காகப் பிறந்தார்க ளென்கிறார்.

௫. ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸநார்த்தமாக அஸாதாரண திவ்யரூப விஶிஷ்டனாய்க் கொண்டு திருவவதாரம் பண்ணின குணத்தை அநுஸந்தித்தால், விக்ருதராகாதார் அவஸ்துக்க ளென்கிறார்.

௬. ஈஶ்வரபோக்யதையை அநுஸந்தித்தால் விக்ருதராவர்களாகில் அவர்கள் எல்லா அறிவின்பலமும் கைவந்தாரென்கிறார்.

௭. ஆஶ்ரித பக்ஷபாதமாகிற மஹாகுணத்திலீடுபடாதே ஶரீரபோஷண பராயத் திரிகிறவர்கள் வைஷ்ணவர்களுக்கெதுக்குறுப்பாயப் பிறந்தார்களென்கிறார்.

௯. திருவேங்கடமுடையானுடைய நீர்மைக் கீடுபடுவாரை நித்ய ஸூரிகள் அன்றோ கொண்டாடுவாராகளெனகிறா.

க௦. கைவல்லிய புருஷார்த்தனை நிந்தித்துப, பகவதகுணங்களை அநுசந்தித்து விக்ருதராய் ஆடுவது பாடுவதாகுங்கோள், இதுவேகாத்தவ்யம் என்கிறா.

கக. அநந்ய ப்ரயோஜனராய்க் கொண்டு அவன்குணங்களை யநுசந்தித்து விக்ருதராகுங்கோள் உங்களுக்கிதுவே புருஷாாததமென்கிறா.

கஉ. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத்குணநு சந்தாநம் பண்ணினால் அவிக்ருதராயிருக்கைக்கடியான மஹாபாபத்தை யிது தானே நிஃஶேஷமாக போக்குமென்றா.

சு-ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை.

கைங்கர்யத்துக்கு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளைக் காட்டில், அர்ச்சாவதாரமே சுலபவிஷயத்வ மென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. ஜகத்காரணத்வ புண்டரீகாக்ஷத்வாதி குணங்களையுடையவனா ஶ்ரயணீயன், அவனை ஆஶ்ரயியுங்களென்கிறா.

உ. அப்படிப்பட்டவன்தானே உங்களோடு சஜாதியனாய்ச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்வந் தவதரித்தான், அங்கே ஆஶ்ரயியுங்க ளென்கிறார்.

ந. கீழ்ச்சொன்ன ராமாவதாரம் பரத்வமென்னும்படியான கிருஷ்ணவதாரத்திலே ஆஶ்ரயியுங்க ளென்கிறா.

ச. பிரம்ஹருத்திராதிகளுககும் தடையின்றிப் புக்காஶ்ரயிக்கலாயிருக்கிற சீலவத்தையைப் பேசுகிறா.

ரு. வாத்சல்லியத்தாலே யெபபோதும் ஐஶ்வர்யாதிகளோடுவந் தவதரிக்குமென்கிறா.

சு. நிரதிசய போக்கியனான நரசிம்ஹத்தை யொழிய வேறொருவனாத தாரகாதிகளாக உடையேனல்லேன் காலதத்வமுள்ளதனையு மென்கிறா.

எ. அவனை ஆஶ்ரயுங்கோள் உங்களுடைய ஸர்வதுக்கங்களும் போம்படியென்கிறா.

அ. ஸம்சாரிகளுக்கும் ருசிபிறக்கைக்காக நான் சக்ரவாத்தித் திருமகனை அல்லது ஆபத்தனமாகப்பற்றி யிரேனென்று ஸ்வசித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறா.

௯. அவதார திருமேனியையே அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்தானத்தோடொக்க விரும்பும் ஆர்ச்சாவதாரத்தை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

ச

க0. தனதுறையான கிருஷ்ணவதாரததிலேபோய நான கணணுலேகனை டனுபவிககப பெறுவதெனறோவெனனுமநுவாபதியோடே தலைக கடடுகிறா.

கக. நிகமததில, இதை அபபியசிககவே பகவதபரேம முணடாம இததை அபபியசியுஙக ளெனகிறா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்

பகவத கைஙகாயம பணணுகிற போகள நமககு ஸவாமி களெனறு பாகவத சேஷதவமருளிச செயகிறா॥

க. வடிவழகிலும குணஙகளிலும தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவாகள எனககு ஸவாமிகள எனறு இததிருவாயமொழியில அாததததை ஸஙகிரஹேண அருளிசசெயகிறா.

உ. அவனுடைய வவயவ சோபைககுத தோறறிருககுமவாகள எனககு நாதரெனகிறா.

௩. தோளும தோளமாலையுமான வழகிலே தோறறிருககு மவாகளுக்கு ஶேஷபூதரானவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிறா.

௪. அவனுடைய வாபரண சோபையிலே தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு ஶேஷபூதரானவாக ளெனக்கு ஸவாமிக ளெனகிறா.

ரு. பரயோசநாநதர பராககு மபேக்ஷித ஸமவிதானம பணணுமவன ஔ தாாயததிலே தோறறவாகள ஸவபாவததுககுத தோறறவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிறா

௬. அவன சவுநதாயாதிகளைத திரள வநுபவிககுமவாகள எனககு ரக்ஷக ரெனகிறா.

எ. ஆஶரித விஷயததில அவன் பணணும மஹோபகாரஙகளிலே விதத ரானவாகளுககுத தோறறிருககுமவாகள கிடீரெனககு எறறைக கும ஸவாமிக ளெனகிறா.

அ. அவனுடைய ஸ்ரீः பதிதவததிலே தோறறிருககுமவாகள எனககு நாத ரெனகிறா

௯. கையும் திருவாழியுமான வழகிலே தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு ஶேஷபூத ரானவாகள எனககு ஸவாமிக ளெனகிறா.

க0. அவனுடைய அகடிதகட நாஸாமாததியததிலே தோறறிருககும ஸ்ரீவை ஷணவாகளுடைய சேஷதவததி னெலலை நிலம நான யெனகி றா.

கக. நிகமததில, பாகவத ஶேஷதவ பரதிபாதகமான இததிருவாயமொழி யை அபபியஸிததவாகள இப புருஷாாததததுககு விரோதியான ஸமஸாரததைக கடபபாகள எனகிறா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—முடியானே.

பாகவதசேஷத்வம் ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வார், இந்தப் பாகவதசேஷத்வம் பரஸ்பரபோதநத்துக்கு உபயுக்தமாகாமல, பகவத்குணஸ் மாரகமாய், அக்குணநுபவத்தில் ஒரோரிந்திரியமே பஞ்சேந்திரிய க்ருத்யங்களை யாசைப்பட்ட தென்றருளிச் செய்கிறார்.

க. தம்முடைய திருவுள்ளத்துக் கவன் பக்கலுண்டான சாபலாதிசயத் தைச் சொல்லுகிறார்.

உ. மநஸ்ஸுக் கனந்தரமான வாக்கு மநோவ்ருத்தியையும தன வருத்தியையு மாசைப்படா நின்றதென்கிறார்.

ங. கைகளானவை வாக்வ்ருத்தியையும் தன் வ்ருத்தியையும் ஆசைபபடா நின்றன வென்கிறார்.

ச. கண்களானவை கைகளின் வருததியையும் ஸ்வவ்ருததியையும ஆசைப் படாநின்ற தென்கிறார்.

ரு. செவிகளானவை கண்ணினுடைய வருததியையும் தன்னுடைய வ்ருத தியையும் ஆசைபபடா நின்றன வென்கிறார்.

சு. என்னுடைய ப்ராணனனது உன்னுடைய கீர்த்தியைத தன்செவியாலே கேட்க வாசைப்படாநின்ற தென்கிறார்.

எ. கரணங்க ளொழியத் தம்முடைய விழவு சொலலுகிறார்.

அ. உம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கைக கொருகால மில்லையோ, அது வருங் கிடீரென்ன ; அதுவும் நீயிட்ட வழக்கன்றோ வெனகிறார்.

கூ. ரக்ஷோபாய க்யனுமாய் விரோதி நிரசன சீலனுமான உன்னை நான் கிட்டுவதென்றெனகிறார்.

க0. உன்னைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே கிலேசப்படுகிற நான், இன் னம் எததனை காலங் கூப்பிடக் கடவேனென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழியில் ஶப்தமாத்ரததாலே பரமபதத தைச் செல்லப் பெறுவரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சொன்னால்.

பகவத் குணநுபவத்திலே ஆசையுடைத்தான ஆழ்வார், லௌகிகரைப்பார்த்து இதரஸ் தோத்ரம் பண்ணினால துண்டாகிறது, என்னோடே கூட ஸ்ரீய:ப்பதியை ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களு முண்டாகுமென் றதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. க்ஷுத்ர விஷயங்களைக் கவிபாடுகை உங்களுக்கு ஹிதமல்ல வென்று உபதேசிக்கையிலே ப்ரவருத்தரானவர் அவர்களுக்கு ருசிபிறக்கைக்

காக நானிருக்கிறபடி கண்டிகோளே யென்று தம்முடைய மதத்தை அருளிச் செய்கிறா.

உ. க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடி என்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறா.

ந. விலக்ஷணனுய உபகாரகனுயிருக்குமவனை யொழிய க்ஷுத்ர மநுஷ்ய ரைக் கவிபாடி யென்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறா.

ச. மந்தாயுஸ்ஸுக்களான க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடிப் பெறுவ தென்னென்ன கிறா.

ரு ஸமஸ்த கல்யாண குணத மகனுமாய ஸாவாபேக்ஷித ப்ரதனுமான ஸாவேஶ்வரனைக் கவிபாட வாருங்களென்கிறா

சு. மநுஷ்யாதிகளைக் கவிபாடி ஜீவிப்பதிலும் உடம்பு நோவப் பணிசெய்து ஜீவிக்கை நன்றென்கிறா

எ. பகவத் விஷயத்தை யொழிய வேறு சிலரைக் கவிபாடுகைக்கு நான் க்ஷமனன்றிக்கே ஒழியப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறா.

அ. நான் பிறரைக் கவிபாடுவேனென்னிலும் என் வாக்கான தவிஸ யொழி யப்பாடா தெனகிறா

கூ இதரஸ் தோத்திரத்துக்கு அதிகாரி அல்லேனென்கிறா.

கo. சாவேஶ்வரன் கவியான வெனக்கு இதரஸ் தோத்ரகரண மநுரூப மன றெனகிறா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியி னியல்மாத்ரத்தை அப்யஸித்தவா களுக்குப் பிறரைக் கவிபாட யோக்யமான நீச ஜன்மமில்லை என கிறா.

கo - ம். திருவாய்மொழி—சன்மம்.

இதர ஸ்துதிபண்ணுகிற கவிகளைப் பகவத்விஷயத்திலே பரவர்த்திக்கும்படி உத்யோகித்து, அவர்கள் புத்தி திரும்பாதபடியாலே, அவர்களைப்போலன்றி, ஸகல ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வேஶ்வரனை ஆஶ்ரியிக்கையாலே தமக்கொரு குறையின்றி ஸாவாபீஷ்ட முண்டாகச்சுதென்றருளிச் செய்கிறா.

க. இத்திருவாய் மொழியில் சொல்லுகிற ஆநந்தத்தைச் சங்க்ரஹேண வருளிச் செய்கிறா.

உ. ஆஶ்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்த க்ருஷ்ணனுடைய புகழைப் பேசப்பெற்ற எனக்கொரு தட்டில்லை யென்கிறா.

ந. அவனுக்கு அடிமை செய்கையிலே பரவருத்தனை எனக்கு க்ஷுத்ர விஷய ப்ராவண்யத்தால் வரும் ஹ்ருதய துக்கமில்லை யென கிறா.

ச. தேவதாந்தரங்களைப் பற்றினாக் கவாகள் தஞ்சமல்ல ரென்னு மிடத்தையும் தன்னைப் பற்றினாகளைத் தான விட்டுகொடா னென்னு மிடத்தையும் காட்டின இவனை பற்றின எனககொரு துக்கமில்லை யென்கிறா.

ரு. வைதிக புத்ராநயநததை அநுசந்தித்து இவனைப்பற்றின எனக்கொரு துக்கமுமில்லை யெனகிறா.

சா. கிருஷ்ண குணங்களை அநுபவிககப்பெற்ற வெனக்கொரு துககக்ந்தமில்லை யென்கிறா.

எ. அகாமவசுய ஞகையாலே ஈசுவரனுக் கிவ் விபூதியிலுள்ளதுலீலா ரசமாத்ரமாகையாலே அதனை அநுசந்திதத எனககு காம வஸ்யதையு மில்லை, இந்த லீலா விபூதியில ந்தாப்ப விக்கவும் வேண்டாவென்கிறா.

அ. ஜகதரக்ஷணம் பண்ணும் நீாமையை அநுசந்திக்கப்பெறற எனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறா.

கூ. அகடிதகடநா சமாத்தனை வடதள சாயியை யநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு ஒரு தளாவுமில்லை யென்கிறா.

க0. அவனைப்பற்றின எனக்கொரு கேடில்லை யென்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழியை அப்யசித்தாரை சாவலோக ப்ரசித்தமாம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயிலே நடத்தி, மேலே பரம பதத்திலேசென்றால் தன் ஐசுவாய மிவாகளிட்ட வழக்காகு மென்கிறார்.

ச - ம். பத்து.

கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி, ஐஸ்வர்ய கைவல்யமென்றார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

பகவதா சுரயணத்தாற்றமக் கொருகுறையிலலை யென்ற ஆழ்வார், அன்யருடைய குறையையுந்தீர்க்க உத்யோகித்து, இஹலோக ஐஸ்வர்யமும் ஸ்வர்க்காதி போகமும் அஸ்திரம், கைவல்யாநுபவ மல்பம், பகவதநுபவமே நிரபாயமான பரம புருஷார்த்த மென்று பரோப தேசம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. சாாவ பௌமராய்ப் போந்த ராஜாக்கள் அநத ராஜய ஸ்ரீயை யிழந்து இரந்து ஜீவிக்க வேண்டுமபடி தாகத ராவாகள். ஆனபின்பு நித்ய ஸ்ரீயான ஸாவேஸவரனைப பற்றப் பாருங்கோ ளென்கிறா.

உ. ராஜயம் பண்ணுகிறநாளில் போக்யைகளாகப் பரிகர ஹித்த ஸ்ரீகளையும் சத்துருக்களுக்குக் கொடுத்து எளிமைப்படுவ ரென்கிறா.

௩. ராஜாக்கள் தங்கள் காலிலே விழுந்து கிடந்தால் ஞாதிந்திருக்கும் மதிப்பை யுடையவர்கள் "ஒரு சேதனன்" னென்று நினையாத படி மதிப்பறுவார்கள் என்கிறார்.

௪. போகத்தாக்களுடைய நிலையாமையாலும் அவனைப் பற்றவேண்டு மென் கிறார்.

௫. செல்வக்கிடப்போபாதி அங்கநா பரிஷ்வங்கமு மஸ்திரமென்கிறார்.

௬. வைத்தியர்கள் பிழைத்தாரை எண்ணுமாப்போலே முடிந்தவர்களை யெண்ணுகிறதென், ஜீவித்தவர்களும் சிலர் இல்லையோ வென்ன, அதிருந்தபடி கேட்கலாகாதோ பின்னை யென்கிறார்.

௭ ஐஸ்வர்யத்துக்கு நீர் சொல்லுகிற தோஷமுண்டேயாகிலும் அன்ன பாநாதிகள் தாரகமுமாய்ப் போக்யமுமாயிருக்கிற ஆகாரமுண்டே! என்ன, அதுவும் நிலை நில்லா தென்கிறார்.

௮. ராஜ்யஸ்ரீ அவற்றின் ஸ்வபாவத்தாலே நிலை நில்லா, ஆனபின்பு அவன் றன்னையே பிரயோஜனமாக ஆஸ்ரயுங்கோ ளென்கிறார்

௯. காயிக்க்லேசாத்மகமான தபஸ்ஸைப் பண்ணி அந்த தப்பலம் ஸ்வர்க்க மாகக்கொண்டு சுவர்க்கத்தை ப்ராபிக்கும்போது பகவந் ப்ரஸா தம் வேணும் அதுண்டாய ப்ராபித்தாலும் அது தன்னின் ஸ்வ பாவத்தாலே நிலைநில்லா தென்கிறார்

௰. இவைபோ லன்றிக்கே ஆத்மலாபம் நிலைநின்ற புருஷார்த்தமே யென் னில், கீழ்ச்சொன்னதைக் குறித்தொரு நன்மையுண்டே யாகிலும் பகவதா நுபத்தத்தைப்பற்ற இது ஏகதேசமா யிருக்கையாலே அது வும் தண்ணிது, ஆனபின்பு அவனைப் பற்றப் பாருங்கோ ளென்கி றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி பத்துங்கற்றார் ஐஸ்வர்யாதி க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தைத் தவிர்ந்து பகவத் கைங்கர்யைக்போகராவ ரென்கிறார்

உ - ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்.

முன்சொன்ன பரோபதேசம் வ்யர்த்தமாய்ப் போகையாலே, நாம் பகவத் விஷயத்தில் மிகவும் அபிநிவேசத்தையடைந்து, முன்பு செய்த அவதாரங்களெல்லா மிப்பொழுது தமக்குக்காட்ட வேண்டு மென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார்

௧. வடதளசாயியினுடைய திருவடிகளில் சாத்தின திருத்துழாயைச் செவ் வியோடே யிப்போதே பெறவேணுமென்று ஆசைப்படா நின்ருளென்கிருள்.

உ. என் பருவத்தில் பெண்களுக்குதவின விடத்திலே எனக்குதவ த்தடென் னென்னு நின்ருளென்கிருள்.

௩. ஒரு ஊருக்காக உதவினதேயனறிக்கே ஒரு நாட்டுக்காக உதவினவன் பக்கல் உள்ளது பெறத் தட்டென னென்று நினருள் என்கிருள்.

௪. என்றுமொக்கவேகருபமா யிருக்கிற பரமபத நிலையன் திருவடிகளில் திருத்துழாய் பெறத் தட்டென் னென்று நின்ரு ளென்கிருள்.

௫. ஆனுல் இங்கே என்னோட்டையா ளொருத்திக்காகத் தன்னைப் பேணுதே எருதேழடாத்த கிருஷ்ணன் திருவடிகளிற் சாததின திருததுழாய்பெறத் தட்டென் னென்று நின்ரு ளென்கிருள்.

௬. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு உதவினுப்போ லனறிககே ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்காகத்தன்னை அழிய மாறியுமுதவினவனுடைய திருவடிகளின் திருததுழாயை ஆசைப்படா நின்ரு ளென்கிருள்.

எ. பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமாபிலே வைத்தருளினவ னுடைய திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படா நின்ருளென் கிருள்.

அ. ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகளுடைய விரோதியைப் போக்கின சக்ரவாத்தித திருமகன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப் படாநின்ரு ளென்கிருள்.

௯. "அவனுடைய ஆயுதாதிகளைக் காணவேணும்" என்று சொல்லப்புக்கு முடியச் சொல்லமாட்டாதே நோவுபடா நின்ரு ளென்கிருள்.

௧0. உன மகள் நீயிட்ட வழக்கன்ருே அவளுக்கு ஹிதம் சொல்லி மீட்கத் தட்டென் னுனக் கென்றவாகளைக் குறித்து ; நான சொலலிறறுக் கேளாதே அவனையே யாசைப்பட்டு மிகவும் அவசன்னையாகா நின்ருளெனகிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்பியசிக்க வல்லார நிததிய சூரிகளுக்குச் சதரு ஶராவ ரென்கிருா.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ஆழ்வாரர்த்தித்தபடியே ஏககாலத்தில் அவதாரங்களையெல்லாங் காட்ட ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிருர்.

௧. ஆபரித விரோதிகளை நிரசிக்கிற விடங்களில் அவ்வவ் சமயங்களில் வநது முகங்காட்டி அடிமைசெய்யப் பெற்றிலேன் நான், இங்ஙனேயிருக்கவு மென் ஹ்ருதயத்தையே யுனக்குப் போக்கியமாகக் கொள்ளுவதே யென்கிருா.

௨. என்னுடைய கரணகாரயமான ஸ்மருதியாதிகளே பரிபூரண ஞனவனுக்குப் போகோப கரணங்கள் எல்லா மாயிற்றென்கிருா.

௩. இத்தலையை யுளக்காக்கி அத்தாலே க்ருதக்ருத்தியனா யிருக்கிறாயே யென்கிறார்.

௪. உன்சுகுமாரமான திருமேனிக்குச் சாத்துமமாலையென் சத்தையேயாய் விடுவதே யென்கிறார்.

௫. தம்முடைய சிநேகாதிகளோ டொன்றே ஆபரணாதி சர்வபரிச்சதங்களு மாயிற்றவனுக் கென்கிறார்.

௬. அவன் ப்ரணயித்வாதி சயம் தம்மையும் ப்ரணயியாக்கிற றென்கிறார்.

௭. என் சத்தையே உனக்கு ஜீவன ஹேதுவாவதே யென்கிறார்.

௮. ஒருவரையொழிய ஒருவர்க்குச் செல்லாதபடி பிறந்தகலவி, பேச்சுக்கு நிலமன் றென்கிறார்.

௯. உன் ப்ரணயித்வப்ரகாஷம் என்னுடைய பேச்சுக்கு நிலமன் றென்கிறார்

௧௦. நானும் சமஸ்தலோகங்களும் ஸர்வேச்வரனும் ஏககண்டராய் ஏத்தினாலும் ஏத்தப்போகாத விஷயத்தை என் செல்லாமையாலே ஏத்தினேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், ஈச்வரனுடைய உபய விபூதியும் இத்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தாரிட்ட வழக்கென்கிறார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

அவதாரங்களைக் காட்டி மறைந்தபடியாலே, ஆழ்வார்
நாயகி தன்மையை யடைந்து, மோஹித்து, ஸம்
பந்தி ஸத்ரு பாவஸ்துக்களைப் பார்த்துக் கூ
றுகிறாளென்று, தாய் சொல்லுவதாக
வருளிச் செய்கிறார்.

௧. வினவ வந்தவர்களுக்குத் தன்மகள் செய்தியை அறிவியா நின்றுகொண்டு, இப்படி இவளை எம்பெருமான் பிச்சேற்றினான், நானிதுக் கென்செய்வேன் என்கிறாள்.

௨. அப்ராக்ருதரூபையான இவள் செய்கிறதொன்றும் தெரிகிறதில்லை யென்கிறாள்.

௩. இவளுடைய அதிப்ரவ்ருத்திகளைச் சொல்லப்புக்கு அவற்றுக் கெண்ணில்லை யென்கிறாள்.

௪. வ்யஸனஸஹை அல்லாத இவளை இப்படி நோவு படுத்துவதே யென்கிறாள்.

௫. இவளுக்கு இவ்வவசாத மெவ்வளவாய் முடியக் கடவதென் றறிகிறிலே னென்கிறாள்.

௬. தன்மகள் பிச்சுக்கு நிதானத்தையும் அதடியாக வந்த பிச்சு தன்னையும் சொல்லுகிறாள்.

௭. தேறின போதோடு தேறாத போதோடு வாசியற எப்போதும் அவன் திறமல்ல தறியாளே என்கிறாள்.

௮. அத்யந்த தாதசைவாததியா னின்றாலு மிவள் ததேகபரையா யிருக்கு மென்கிறாள.

௯. பெறுதற்கரிய விவள் தன்னையே வாய்வெருவி மோஹிக்கும்படி பண் ணாநின்றா னெனகிறாள.

௧௦. சதுரு ஶுபதாராத்தங்களை அநுசந்திகக க்ஷமமல்லாத வ்யசநாதிசயத் தாலே இவளுக்குப் பிறந்த விக்ருதிகளைச் சொல்லி நானென் செய்வே னென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கறறார சம்சார துரிதமும் போய், பகவத் விஸ்லேஷகந்த மில்லாத் திருநாட்டிலே யெல்லாரும சிர சாவகிக்கு மேன்மையோடே இருக்கப்பெறுவ ரென்கிறார.

---

௫ - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

அந்தமோஹந்தீரும்படி ஸர்வேஶ்வரன் நித்திய சூரிக ளோடே கூட ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில், மங்க ளாசாஸநம் பண்ணிப் ப்ரீதியடைந்ததை யரு ளிச் செய்கிறார்.

௧. கிருஷ்ணனைக் கவிபாடப் பெற்ற வெனக் கொருநாளுமொரு குறை யில்லை யென்கிறார.

௨. இம்மஹைஶ்வரியததுக்கு அடியான ஶ்ரிய꞉ பதித்வத்தை அருளிச்செ ய்கிறார.

௩. ஸாவேஶ்வரனைக் கிட்டிக்கவிபாடுகையாலே அவனுடைய வாநந்தத் தையும் விளாக்கொலை கொள்ளும் படியான வாநந்தத்தை உடை யனானேன் என்கிறார்.

௪. நித்ய சம்சாரியான வென்பக்கல் பண்ணின மஹோபகார மென்னால் பரிச்சேதிக்க வொண்கிறதில்லை யென்கிறார.

௫. எனக்குத் தன் படிகளைக் காட்ட, கண்டநுபவித்து நான் என்னுடைய ப்ரதி பந்தங்களெல்லாம் போம்படி திருவாயமொழி பாடி நிரதி சயாநந்தியானே னென்கிறார.

௬. இதுக்கு முன்புப் பெறாததா, இனிப்பெறவேண்டுவது ஒன்றுண்டோ வென்கிறார.

௭. "அரியதுண்டோவெனக்கு" என்கிற இப்பூர்த்தி உமக்கெத்தாலே வந்த தென்ன, பகவத் கிருபையாலே வந்த தென்கிறா

அ. எம்பெருமான செள குமாாயததுககுத தகுதியாகக கவிசொலல வல்ல வெனககுத திருநாடடிலும நிகாிலலை யெனகிறாா

௯. ஸாவேஸவரனை யெஙகும புககுக கவிபாடபபெறற எனனோ டொப் பாருணடோ வெனகிறாா

௧0. ஸ்ரீ வைஷணவாகளுககு ஆநநதாவஹனனே னெனகிறாா

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழி கறறாைப டொியபிராடடியாா தமக கே பரமாககொணடு சமஸத துககஙகளையும போககுவ ரொன கிறாா

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ஸாங்நிதயம பணணின ஈஸவரனநதா ஹிதனுடையாலே ஆழவாா மோஹிகக, இதர தேவதா வேசமெனறு க்ஷுதரதேவதா ராதநம பணணுவதைப பாிஹாிதது, பபகவநநாம ஸங கீாததநமும, ஸ்ரீவைஷணவ ஸ்ரீபாததூடகளும, இதறகுப பாிஹாரமென்று, ஆபதஸகி சொ லல, வபபடியே பாிஹாரம பண்ண, மோஹந தீாநததை யருளிச் செய கிறாா்

௧. தோழி இவள நோயககு நிதானததைச சொல்லி நீஙகள செயகிறவை பாிஹார மனறெனறு விலககுகிறாள.

௨. க்ஷுதரதேவதா சாநதியா லிநநோய போககுகை அறிது பகவத விஷயததைச சொலலி லிவளைப பெறலாமெனகிறாள.

௩. அயுகதஙகளைசசெயயாதே அவன திருவடிகளை யேததுஙகோள அதுவே இநநோயககும் பேஷஜ மெனகிறாள

௪. ஆபதஸகனன ஸாவேஸவரனுடைய திருநாமததைச சொலலவலலி கோளாகில இவளைக கிடைககு மெனகிறாள.

௫. நோயககு யோககியமான பாிஹாரததைப பணணுஙகோ ளெனகிறாள.

௬. "தவளபபொடி" எனறு சொனனது இனனதெனறு விசேஷிதது அததைச செயய உததியோகிககவே இவள நோய தீருமெனகி றாள.

௭. இவள பிழைககவேணடி யிருநதிகோளாகில ஸ்ரீவைஷணவாகளை ஆஸரா யியுஙகோ ளெனகிறாள.

அ. க்ஷுதர தேவதாஸ மாஸரயணம உஙகளுககுக கீழமையை விளைககு மெனகிறாள.

௯. கிருஷணன திருவடிகளை நினதது வாழ்ததுஙகோள இவள பிழைகக வேண்டி யிருநதிகோளாகி லெனகிறாள.

க0. இவளுக்கு கிருஷ்ணன் திருவடிகளிலுண்டான வைகாந்தியத்தை அநுசந்தித்து அவனையேதநுங்கோள இவள் உஜஜீவிக்குமென்கிருள்.
கக. நிகமத்தில், பலம் சொல்லித தலைக் கட்டுகிருா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

மோஹங்தெளிந்து, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தமையை யருளிச்செய்கிருர்.

க. நெடுங்காலம் கூபபிடச்செய்தேயும் விஷயீகரியாதபடியாக நான் பண்ணின பாபத்தின் மிகுதியிருக்கிறபடி யென்னென்கிருா.

உ. பண்டுபெண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி; அப்படி உபகரித்தன் சுவட்டை அறிவித்து இப்போது நான் கூப்பிட, முகங்காட்டாதே யெழவாங்கி யிருக்கைபோருமோ என்கிருா.

௩. எனக்குன்னைக் காட்டாதொழிந்தால் "நீ என்னைக் காண்கைக்குப் பாக்கியம் பண்ணிற்றில்லை" யென்ருகிலும் என்கண்முகப்பேவநதொன்று சொல்லுகிறிலை யென்கிருா.

ச. தாம் காணும்படியாக வரவேண்டு மென்கிருர்.

ரு. ப்ரம்ஹாதிகளுக்குங் காணமுடியாதிருக்கிற உன்னுடைய வடிவழகைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படாநின்றேன் என் சாபலமிருந்தபடியென் னெனகிருா.

சா. "என்பக்கலிலேசதாசந்நிஹிதனுயிருந்தே யுன்னைக்காட்டாதொழிகிறது நீ நினையாமை" என்றறிந்துவைததேகாண வாசைப்படா நின்றேன், அதுககடி என்னறிவுகேடென்கிருா.

எ. எனக்கு நீ சிறிதுசெய்தமையுண்டு இவ்வம்சம் பெற்றேன், எனக்கித்தால் போராதென்கிருா.

அ. பெற்றவம்சம் சொன்னுராய்ப் பெருதவம்ச மிதுவென்கிருா.

கூ. உபாயங்களொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற நான் "காணவேண்டும்" என்ருசைப்பட்டால் காண்கைக் குபாய முண்டோ வென்கிருா.

க0. காணப்பெருவிட்டால் மறந்துபிழைக்க வொண்ணுதபடி எனக்குததக்கதொரு ஞானதிருஷ்டி எங்ஙனே உண்டாயிற் றென்கிருா.

கக. நிகமத்தில, இத்திருவாயமொழி கற்ருா எம்பெருமானேடே நிததிய ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணலாங் திருநாட்டிலே செல்லப்பெறுவ ரொன்கிருா.

---

௮ - ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிடும் வராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மீயங்கள் தமக்கு வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்

௧. எம்பெருமான் விரும்பாத சிலாக்கியமான நிறங்கொண்டெனக் கொரு காரியமில்லை யென்கிறாள்

௨ அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்னகாரிய முண்டென்கிறாள்

௩. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௪. பெண் பிறந்தாரைப் பேணும் கிருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௫. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டெனக் கென்கிறாள்.

௬. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன காரிய முண்டென்கிறாள்.

௭. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யாருக்கென்கிறாள்.

௮. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

௯ அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு காரியமென் னென்கிறாள்.

௧௦. சீலகுணத்தையும் விரோதிநிரஸநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன காரியமுண்டென்று கரமத்தோடேசேர உபஸம்ஹரிக்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விஶ்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறேன்மொழிய, உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவனைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியைப் ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விஶ்லேஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

௨. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

௩. துக்கசுந்தமில்லாத உன் திருவடிகளிலே அடிமை கொள்ளவேண்டு மென்கிறார்.

ச. என்னை முன்னம் சம்சாரிகள் நடுவில்நின்றும் வாங்கவேணு மென்கிறார்.

௫. ஜன்மஜரா மரணுதிகள் நடையாடாததே சததிலே அழைத்துக்கொண் டருளவேணு மென்கிறார்

௬. ஜீவநாத்தமாக பரஹிம்சைபண்ணுகிற ஸம்சாரிகள் நடுவினின்று மென்னையுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருளவேணு மென்கிறார்.

எ. சகலபதாாத்தங்களும் த்வததீநமானபின்பு நீயே யுனக்கிடும வழி பாாத்தருள வேணுமென்கிறார்.

அ. நாமே செய்யப்புக, நீர "வேண்டா" எனறவாறே யன்றே தவிாந்தது; இதுக்கு நம்மைக்காற் கட்டவேணுமோ வெனன; செய்யககடவ தாகி லதென்று செய்வதெனகிறார். "எம்மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம்" என்றாரே.

௯. திருநாட்டிலிருந்த விருப்பைக் காட்டியருளக் கண்டநுபவிக்கப் பெற் றேனென்று த்ருப்தராகிறார்.

க0. விட்டதிது பற்றின திதுவென்று வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழி அப்யசிததாா இதுதானே அவன் திரு வடிகளிலே சோக்கு மென்கிறார்.

௫0-ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

பின்னும தேவதாந் த்ரபரரான சேதனரிடத்தில் க்ருபையாலே, ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரத்வமாகையாலே, தேவதாந்த் ரத்தைவிட்டு ஜகத்காரண பூதனை ஸர்வேஶ்வரனே, யாஶ்ரயியுங்களென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" என்கிற காரணவாக்ய ப்ரக்ரியையை அநுசந்திக்கிறார்.

உ. எல்லாரையும் உண்டாககினவன் நின் றருளுகையாலே ப்ராப்யமான திருநகரியை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௩. ஜகந்நிகரணதி திவ்யசேஷ்டி தங்களாலு மிவனே பரன், இதிசையாதா ரொன்றோடு வந்து கலந்து பேசிக காணுங்கோ ளென்கிறார்.

ச. சகலோப நிஷத் ப்ரஸித்தனை நாராயணனே பரதத்வம் என்று நிஷக ரிஷிக்கிறார்.

௫ லிஙகபுராணமதுடககமான குதிருஷடி ஸமருதிகளையும பாஹியாஸமருதிகளையும பரமாணமாகக கொணடு வநதவாகளை நிஷேதிககிறா.

௬. எமபெருமானைச சமாஶரயிததது அவன வஞசனததைத தபபுஙகோளெனகிறா.

௭. தேவதாநதரசமாஶ்ரயணம செயது கணடிகோளீரோ இனிப பகவத சமாஶரயணததால அமையு மவறறைக காணுஙகோ ளெனகிறா.

௮. இதர தேவதாசமாஶரயணம பணணியனறே மாாககண்டே யாநிகள ஸவாபிலஷிதம பெறறதெனன, ஆகில திருநதபடியைக கேடக லாகாதோ வெனகிறா.

௯. அவன வாததிககிற திருநகரியை உஙகள கயாநநதுககு விஷயமாகக வமையு மெனகிறா

௧௦ பொலிநது நினற பிரானுககடிமை செயகையே உசிதமெனகிறா.

௧௧. நிகமததில, இததிருவாய மொழி கறறாககு பரமபதம ஸுலபமெனகிறா.

௫-ம பதது.

விரோதியைப போககுவானுமவனே யெனறா

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்.

பக்தியில்லாமல பகதனபோல வஞசகோகதிகள சொலலிப பாஹயவிஷயஙகளிலே பரவணனை வெனககு, ஸவாநுபவததை யுபகரிததானெனறு, உபகார ஸமருதி பணணினதை யருளிசசெயகிறா

௧. எனபககலுள்ள தஹருதயமான வுகததியாயிருகக இநதை ஸஹருநயமாககொணடு விருமபி, "இனியிதுககவவருகில்லை" யெனனும படியானபேறறைப பணணித தநதானெனகிறா.

௨. ஸாவஞயனனவ னததை மெயயாககொணடு தனவிபூதியோடேகூட நானிடட வழககானெனெனகிறா.

௩. இப்படி வாஙமாததிரததாலே உனனைபபெறற நான உனனையொழிய வேறொனறை ஆசைபபடே னெனகிறா.

௪. நீயேயென விரோதியைபபோககி உன திருவடிகளிலே அழைததுக கொண டருளவேணு மெனகிறா.

௫. நீா "நீா மலினம" எனகிற தெததையெனன, இனனதெனகிறா.

௬. வடிவழகைககாடட அதைககண்டவாறே தம்முடமையை மறநது பரீதராய்க கண்டுகொணடே னென்கிறா.

எ. பகவத் க்ருபை நடையாடாநிற்கச் சிலர்க்கு "நானயோக்யன" என் றிழக்கவேண்டாகிடீகோ ளெனகிறுா.

அ. நான் நித்யசூரிகளைப்போல நிதயசம்சாரததை விட்டு அவனையே யெ ல்லா உறவுமுறையுமாகப்பற்றப் பார்த்தே னென்கிறுா.

௯. என் க்லேசமெல்லாந தீரும்படி தன் க்ருபையாலே அப்ரா க்ருதமான வடிவோடேவந்து கலந்தா னென்கிறுா.

௧0. அவன் தன்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்த மஹோபகாரத்தை அநு சந்திதத க்ருதஞ்ஞதையே பறறுசாகவந்து என்னுேடே நிரவ திக ஸம்ஸ்லேஷததைப் பண்ணிஞ னென்கிறுா.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யசித்தவாகள் நிரவதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயை யுடையராய் அவன் திருவடிககீழே புகப்பெறுவ ரென்கிறுா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகப்பொலிக.

தம்முடைய உபதேசத்தால் சிக்ஷிதராய்ப், பகவத்பரரான சேதநரையும், தம்முடைய ப்ரபாவத்தைப் பார்க்க வந்த நித்யசூரிகளையும், பார்த்து, மங்களாஶாஸநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறுர்.

க. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமூாத்தியைக்கண்டு மங்களாஶாஸனம் பண்ணுகிறுா.

உ. இவ்வைஷணவ சமூாத்தியை அநுபவிக்கைக்கு அநுகூல ரெல்லாரும் வாருங்கோ ளென்கிறுா.

௩. நித்ய சூரிகளுக்குமபுகுந்து பரிமாறலாம்படி சம்சாரமடைய ஸ்ரீவைஷ் ணவாகளே யாயிற் றெனகிறுா.

ச. அவிசால்யமான பாஹய சமயங்களை வேரோடே அறுப்பாரைப் போலே யெங்கும் வைஷணவாகளே யாய்ப் பகவத் குணுநுபவ ஜநித ஹாஷத்தாலே களிததுத் திரியாநின்றுாக ளெனகிறுா.

ரு. ஸ்ரீவைஷணவாகள் அசுரராக்ஷசரான உங்களையும் முடித்து யுகத்தை யும் போப்பர்க ளென்கிறுா.

௬. சகல துக்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷணவாகள் லோகமடங் கப் பரநதாாகள், அவாகளோடே நீங்களு மவனை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுஙகோ ளெனகிறுா.

எ. நாங்கள் நெடுநாள் தேவதைகளுக்குப் பச்சையிட்டு ஆஶ்ரயித்துப் போந்தோம், அதின் முடிவுகண்டு பின்னைப பகவத் ஸமாஶ்ரய ணம் பண்ணுகிறேமெனன ; நீங்கள் ஆஶ்ரயிக்கிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பதும் அவன் பக்கலிலே கொண்டு சென்று காட் டிக்கொடுததாயிற்று, ஆன பின்பு அவனையே ஆஶ்ரயிக்கப் பெறி

லழகிது, அதுவும மாட்டிகோளாகில நீஙகள் அவாகளுக இடுகிற வறறை "இவாகளை அவனுககுத தநதாா இவாகள முகததாலே நாம பகவத ஸமாராதனம பணணுகிறோம" எனறு புததிபணணி யாகிலும் இடபபாருஙகோ ளெனகிறுா.

அ. அவனுடைய வசாதாரண விககிரஹததிலே தோறறிருககும் ஸ்ரீவைஷ ணவாகள லோகமடஙகப பரநதாாகள. அவாகளைபபோலே நீங ளும அவனை ஆஶ்ரயிககப பாருஙகோ ளெனகிறுா.

௯. பகவதகுண நிஷடருமு கைஙகரிய நிஷடருமான ஸ்ரீவைஷணவாகள பூமி யெஙகும் பரநதாாகள. நீஙகளும அவாகளோடொககு அநந நிய பரயோஜநராய ஆஶ்ரயியுஙகோ ளெனகிறுா

௰. நீஙகளா ஶ்ரயிககிற தேவதைகள செயகிற விததை, நீஙகளும செய திகோளாகில யுகபரயுகதமான தோஷஙகளும போமென்கிறுா

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழி கறறாாககுத தேவதாநதரஙகள பகக லுண்டான பரதவசஙகையும, எமபெருமான பககல பரயோஜ நாநதர பரதையுமானசதோஷம போமெனகிறுா

௩-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

எங்கும பகவதவிஶ்லேஷத்தை ஸமரித்துககொண்டு அதனலே நாயகி தனமையையடைநது, லோகத்தார் நிநதிககுமபடி யான மடலூருமபடியை, உதயோகித்ததை யருளிச்செய்கிறுர்

க. "சவுநதரியததாலும சீலததாலும மதிபபாலும் பழிபபறற தொருவிஷ யமாயிறறு அது. நீ செயயபபுகுகிறவிது, அவவிஷயததிற்குப பழிபபைவிளைககப புகுகிறுயகிடாய்" எனறு தோழிசொலல, நான அவவிஷயததுககுப பழிபபுவிளைககப புகுகிறேனலலேன, பழிபபறுககப புகுகிறேனகாண எனகிறுள.

௨. கீழே வடிவழகை அநுசநதிதது அநநதரம பாஹயஸம் ஶ்லேஷ பே க்ஷை பிறநது அபபோதே பெறுமையாலே வழியிலலா வழியே மடலூாநதாகிலும பெறபபாாககிறுள.

௩. எனசெயயும "ஊரவாகவவை" எனறுள. அவாகள சொல்லுகிறததை சொல்லுகிற தோழியான நீதான எவவளவிலே நிறகிறுயெனா கிறுள்.

௪. அவனிபபோது வநது முகஙகாட்டிற றிலனுகிலும தான முகஙகாட் டாத போதும் தனனை யொழிய நமககு மறறொனறில பொருந தாதபடி பணணினுனே! அவன செயதபடி பொலலாதோ வென கிறுள.

ரு. நீயவனுக்குக் குணஹானி சொல்லுவது என்னை மீட்கைக்காகவிறே அதுவும் நான் அவனைப்பற்றுகைக்கு உறுபபாகச் சொனனு யான வித்தனை யெனகிருள்.

சு. நியிப்படி வ்யவஸிதையானபடி அறிநதால் அவள் ஜீவியாள் கிடாய் யென்ன, அவள் ஜீவிக்கிலெள முடியிலென் என்கிருள்.

எ. அவன் குணஹானி சொல்லுகிற ஸ்ரீகள வாயடங்கும்படி நாமவனை வரக்கண்டு அந்த உபகாரததுககாகத் தலையாலே வணஙகவல் லோமே யெனகிருள்.

அ. அவன் தன்சத்தையை யுண்டாக்கி நம்சத்தையைத தந்தான; நாமவன சத்தையாலுண்டான பலம்பெறுவதெனறோ வெனகிருள.

கூ. தன் ஸ்ரீத்வததாலே யிதுக்குமுன்பு மறைததுககொண்டு போந்தாள்; இனி "அவனை அழிக்கபபுகுகிற நாமாக்கு மறைப்பது" என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிருள்.

க0. ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி மடலூராந்தாகிலும் நிரதிசய போக்யனுன வனைக் காணக்கடவே னென்கிருள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழி அப்யசிக்க வல்லாரிருநத தேசததே அவன் தானேவந்து நித்ய ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுமென்கிறா.

ச-ம் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

மடலூர்தற்கு அசக்யமாய் அந்த காராக்ராந்தமான இரவில், ஆழ்வார் அத்யந்தம் துக்கப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. ப்ரளயாபததிலேவந்து உதவினவன் என்னை விரஹப்ரளயங் கோக்க வந்துதவாதபினபு இனி நான ஜீவிக்கையெனறொரு பொருளுண் டோவெனறு தன ஜீவநததிலே நசையறுகிருள்.

உ. இத்தசையில் கிருஷ்ணனும வருகிறிலன்; எனனோடை சம்பந்தத் தாலே அவனைப்போலே நெஞ்சேநீயும்பாஙகன்றிககே யொழிந்தா யென்கிருள்.

ந. பரதநதனா யாகையாலே முடியவும் விரகறிகிறிலே னெனகிருள்.

ச. வளையாதே ரக்ஷிக்கும ஸ்ரீவாமனனும் வருகிறிலன என் சிந்தாவய சநத்தைப் போக்குவார யார என்கிருள்.

ரு. கிருஷ்ணனும் வருகிறிலன் நான் சப்தாவசேஷை யானேன் என கிருள்.

சு. முடியப்பெருத ப்ராணனை ரக்ஷிபபார ஆரொனகிருள்.

எ. உறங்காத தெய்வங்களைக்குறித்து நானென்செய்வேனென்கிருள்.

௮. ஏகராத்திரி அநேகயுகமாய் மிகவும் நலியாநின்றது, எம்பெருமானும் வருகிறிலன், அதுக்குமேலே தென்றலும் நலியாநின்றதென்கிறாள்

௯. ரக்ஷகனானவனும் தோற்றுகிறிலன் என் மநோதுக்கத்தை இனிப்போக்குவார் ஆரென்கிறாள்.

௰. இந்த்ராத்திரியில் என்னுடைய வ்யஸநத்தைக் கண்டுவைத்து அவன் திரமாக ஒருவார்த்தை சொல்லாதே லோகமாக உறங்குவதே! யென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இவை பாசுரங்கேட்டார்க்குப் பரமபதம் ப்ராப்தி யென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ

அதன்பின் ஸூர்யோதயமாய் திருக்குறுங்குடி நம்பி பகவான ப்ரத்யக்ஷமாகாநிற்க, தத்பரவசரான ஆழ்வாரைப் பார்த்துத் தாய் விலக்கியும், அவனிடத்தில் தன் மனத்துலக்கமாயிருக்கிறது, நீ கோபிக்கவேண்டாமென்றருளிச்செய்கிறார்.

௧. திருக்கையில் ஆழ்வார்களோடே சேர்ந்த நம்பி திருமுகத்தி லழகிலே என் அந்தக்கரணம் மிகவும் பரவசமாகாநின்றதென்கிறாள்

௨. நம்பியுடைய தோளழகு மாபரணஸ்ரீயும் ஸர்வதோமுகமாக நின்று நலியாநின்றதென்கிறாள்

௩. நம்பியுடைய திவ்யாயுதவர்க்கம் உள்ளும் புறம்புமொக்க நிரந்தரமாகத் தோற்றுநின்றதென்கிறாள்.

௪. ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்த முடியும் தனிமாலையும் பரிவட்டப் பணைப்பும் பார்ஶ்வத்திலே நின்று என்னை நலியாநின்றன வென்கிறாள்

௫. ஒன்றுக்கொன்று தகுதியான நம்பியுடைய திருமுகத்தி லழகுகள் என்னுயிர் நிலையிலே நலியாநின்றன வென்கிறாள்.

௬. நம்பியுடைய திவ்யாவயவசோபைகள் என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்து நலியாநின்றன வென்கிறாள்.

௭. நம்பியுடையதிருமேனியி லழகுவெள்ளம் என்னெஞ்சிலே வேர்விழுந்ததென்கிறாள்.

௮. ஸார்வத்ரிகமான அங்கசோபை என் முன்னே நின்று நலியாநின்றதென்கிறாள்.

௯. நம்பி போக்யதைகள் எல்லாவற்றோடுங்கூட என்னெஞ்சிலே புகுந்துவிடுகிறிலன என்கிறாள்.

க0. நம்பியுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவருக்கும் கோசரமன றெனகிறுள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அபயஸிகக வல்லாா ஸம்சாரத் திலே யிருந்தே வைஷ்ணவாக ளென்கிறுா.

சு-ம். திருவாய்மொழி—கடல் ஞாலம்.

பாவநாப்ரத்யக்ஷம் போகையால, மிகவும ஆர்த்தியை யடைந்து, கோபிகைகள் கிருஷ்ட்ண லீலைகளை யநுபவித்தாற்போல், பகவத்லீலைகளை யநுகரித்துத் தரிததமை யருளிச் செய்கிறுர்.

க. எனமகள் ஜகத் ஸ்ருஷ்டியாதிவ்யாபாரஙக ளெலலாம் பண்ணினேன் நான் என்று நின்றுள், எம்பெருமான தன் டக்கலிலே ஆவேசித துச் சொல்லுகிறுள் போலே யிராநின்ற தென்கிறுள்.

உ. ஸகல வித்யாவேதனமும் அவ்விதயா ப்ரவாததகத வாதிகளும நானி ட்ட வழக்கென்கிறுள்.

ங. காரணமான ப்ருதிவ்யாதி பூத பஞ்சகங்களும் நானிட்ட வழக்கென்று நின்று ளென்கிறுள்.

ச. காலத்ரயத்திலு முண்டான க்ரியாஜாதமெல்லாம் நானிட்ட வழக கென்று நின்று ளெனகிறுள்.

ரு. ஜகதரக்ஷண ப்ரமுகமான சேஷ்டி தங்களுமெல்லாம் பண்ணினேன நான் என்று நின்றுள் என்கிறுள்.

சு. கோவாத்த நோததரணம் முதலான கிருஷ்டண சேஷ்டிதஙகளெல் லாம் பண்ணினேன் நான என்று நினறுள் என்கிறுள்.

எ. எம்பெருமான் ஆஸ்ரித விஷயததில் இருக்கிற விருப்பைத தனபடி யாகப பேசாநின்றுள் என்கிறுள்.

அ. ஜகத் ப்ரதானரான பரம்ஹாதிகள் நானிடட வழககென்று நின்று ளென்கிறுள்.

கூ. அகாமவஸ்யத்வப்ரமுகமான பகவதுக்தி களைததன நிலைவாகப பேசா நினறு ளென்கிறுள்.

க0. ஸவாக்க பரமுகமான பதாாததஙக ளெல்லாம் நானிட்ட வழககென்று நின்று ளென்கிறுள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிககவல்லவாகள், ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளுக கடிமைசெய்யப் பெறுவாகள் என்கிறுா

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

அந்த அநுகாராவஸ்தைபோய், உன்னை விட்டிருக்க மாட்டேன், உன் திருவடிகளே யெனக்குபாயமென்று, வானமாமலைப் பெருமாளிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பரிபூரணரான தேவரீர் என் அபேக்ஷை செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

உ. பிராட்டிக்குவந்த ப்ரதிபந்தங்களைப் போக்கினாப்போலே அடியேனுடைய விரோதியையும் போக்கியருள வேணு மென்கிறார்.

ங. இத்தலையில் கிஞ்சித்காரத்தை விட்டு உன் க்ருபையாலே செய்தருளாயென்கிறார்.

ச. உதா ஹரணத்தை யெடுத்துக்காட்டி இங்ஙனே செய்ததில்லையோ எனக்கும் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

ரு. செய்த வம்சம் அறிந்தேன் அத்தாலே பரியாப்தனாகிறிலே னென்கிறார்.

சு. அந்தவாக்ய சேஷத்தாற் சொன்ன கைங்கரியத்தை அபேக்ஷிக்கிறார்.

எ. என்னை அகற்றுதொழிய வேணுமென்கிறார்.

அ. அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிகள் நடையாடுகிற சம்சாரத்திலே வைத்தபோதே என்னை அகற்றினையல்லையோ வென்கிறார்.

கூ. என் விரோதியைப் போக்கி உன் திருவடிகளில் கைங்கரியத்தைத் தந்தருளவேணு மென்கிறார்.

க0. "உன் திருவடிகளே சரணம்" என் றிருக்கும்படி என்னைப் பண்ணியருளின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மில்லையென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றார் நித்திய சூரிகளுக்கென்றும் போக்யராவ ரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

பலஸித்தி யாகாமையால், ஆராவமு தாழ்வாரிடத்தில் ஆக்ரந்தநம்பண்ணி, ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. உன்னழகாலே என்னை யுருக்குகிற உன்னைக் கண்வளர்ந் தருளக்கண்டேன், குளிரநோக்குதல் அணைத்தருளுதல் செய்யக் காண்கிறிலே னென்கிறார்.

உ. ப்ரதிவசனம் பண்ணாமையாலே முன்பு பண்ணின உபகாரங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.

௩. நான் என்காரியம் செய்கையென் ளுென்றுண்டோ நீ செய்து தலைக் கட்டித் தரவேணுமென்கிறார்.

௪. நினைத்த பரிமாற்றம் கிடையாமையாலே நோவுபடா நின்றே னென்கிறார்.

௫. உன் திருவடிகளை நான் பெறும்படி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

௬. உன்னைப் பெறுவதொரு விரகுபார்த் தருளவேணு மென்கிறார்.

௭. உன் திருவடிகளைத் தந்து பின்னை சம்சாரத்தை அறுக்கவேணு மென்கிறார்.

௮. உன் அநுபவம் பெற்றிலேனே யாகிலும் "உன் திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று பிறந்த விஶ்வாஸம் "குலைகிறதோ" என்று அஞ்சாநின்றேன் அது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

௯. நீ கண்ணாலே காணலாம் படி வரவேணு மென்கிறார்.

௧௦. இன்னமும் எத்தனை திருவாசல் தட்டித் திரியக் கடவேன் என்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தைக் கற்றார் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவ ரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ஆராவமு தாழ்வாரிடத்திலும், பலஸித்தி யடையாம லித் திருப்பதிக்குப் போகவேண்டுமென்று, திருநகரி பாஹ்யோத்யாந பர்யந்தமும், வந்த விடாயால் விடாய்த்து விழுந்து, ஸகியோடே அந்தத் திருவல்லவாழ் ஸ்வாமியை என் றடைவே னென் றருளிச் செய்கிறார்.

௧. தோழிமாரைக் குறித்துத் திருவல்ல வாழிலே நின்றருளின சர்வேஶ்வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப் பெறுவதென்றோ வென்கிறாள்.

௨. நிஷேதிக்கிற தோழிமார்கள் தங்களையே, அவன் பாதரேணுவை நான் சூடுவதென் றென்கிறாள்.

௩. தோழிமாரைப்பார்த்து நான் அவனை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறும் நாள் என்றென்கிறாள்.

௪. என்னுடைய நற்சீவ நவன் பக்கலது, உங்களுடைய ஜல்பம் வ்யர்த்த மென்கிறாள்.

௫. நான் செய்தபடி செய்ய இக்கண்களின் விடாய்தீரக்காணப் பெறுவ தென் றென்கிறாள்.

௬. திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாமனனுடைய போக்யமான திருவடிகளை நான் காண்பதென்றோ வென்கிறாள்.

எ. அவன் திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவை அணிந்து தொழவல்லோமே யென்கிறாள்.

அ. அவன் திருவடிகளிலே சாவகாலமு மிடைவிடாதே அடிமைசெய்யக் கூடவற்றே யென்கிறாள்.

கூ. அவனைக் கண்டு தொழும்படி அவன் அருள்கூடவறறே யென்கிறாள்.

கo. அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவறறோ யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசிக்க வல்லாா சம்சாரத்திலே இருந்துவைத்தே பகவத் குணாநுபவத்தாலே யெல்லாாிலும் சிறந் தவாக ளென்கிறாா.

கo - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு

அர்ச்சாவ தாரத்தில் பலசித்திபாகாமையாலே, அவதாரங் களில் ப்ரவேசித்துக் குணாநுபவத்தில் மநச்சைதில்யம் வராமற் செய்யவேண்டுமென்று, எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச் செய்கிறாா.

க. சைதில்யம் நீங்கி உன்னைத் தரித்து நின்று நான் அநுசந்திப்ப தெப் போ தென்கிறாா.

உ. வளர்ந்தவாறுதானிருக்கிறபடி சொல்லுகிறாா.

ந. உன்பாலசேஷ்டிதங்கள் என்னை நலியாநின்ற தென்கிறாா.

ச. பவுத்தாவதார வ்ருத்தாந்தம் மிகவும் என்னை நலியாநின்ற தென்கிறாா.

ரு நீ பண்ணின சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்குந்தோறும் மநஸ்ஸூமிகவுங் அழியாநின்ற தென்கிறாா.

சு. உன் சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யென்னை ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறாா.

எ. கண்ணாலேகண்டநுபவிக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென் கிறாா.

அ. உன் குணசேஷ்டி தாதிகளைக் கேட்ட கேட்டபோது தோறும் சிதில னாகா நின்றேன் என்செய்கேனென்கிறாா.

கூ. நானுன்னைத் தரித்துநின்று அநுபவிப்பதென் றென்கிறாா.

கo. சமுத்திரமதனவை சித்திரியத்தை அநுசந்தித்து சிதிலனாகாநின்றேனை, உன்னைத் தரித்துநின்று அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி விரகு சொல்லவேணு மென்கிறாா.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றாா பரமபதத்திலே போய் நித்தியாநு பவம் பண்ணப் பெறுவரென்கிறாா.

௬-ம் பத்து

விரோதி நிரஸநசீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்

௧-ம் திருவாய்மொழி—வைகல்

அவதாரங்களாலும், இஷ்டஸித்தி யில்லாமற் பின்னையும் அர்ச்சாவதாரங்களிலே இறங்கி, திருவண் வண்டூர் ஸ்வாமி விஷயமாகப் பக்ஷிகளைத் தூது விட்டதை யருளிச் செய்கிறார்

௧ சில குருகுகளை நோக்கி, திருவண்வண்டூரிலே சென்று எம்பெருமானுக்கு என் தசையை அறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்

௨ ஆர்த்தரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனானவனுக்கு என் ஆற்றாமையை அறிவியென்று ஒரு நாரையை யிரக்கிறாள்

௩ திறந்திறமாகச் சஞ்சரிக்கிற புள்ளினங்களைக் கண்டு, என் வ்யஸநத்தை அறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்

௪ சில அன்னங்களைக் குறித்து, சரீரம் கட்டழிந்து சிதிலையாய் நின்றா ளென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள்

௫ திரியவும் சில அன்னங்களைக் குறித்து, அத்தேசம் புக்காரை மறப்பிக்கும் நீங்கள் புக்கால் என்னையும் நினையுங்கோ ளென்கிறாள்

௬ சில குயில்களைக் குறித்து, அவனுக்கு என் தசையை அறிவித்து அங்கு நின்று மொரு மறுமாற்றங்கொண்டு வந்தருளிச் செய்யவேணு மென்கிறாள்

௭ சில கிளிகளைக் குறித்து, அவனுடையாளங்களைச் சொல்லி இவ்வுடையாளப்படியே கண்டு எனக்காக வொருவார்த்தை சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள்

௮ சில பூவைகளைக் குறித்து, மீண்டுவந்தெனக்குச் சொல்லலாம்படி வ்யக்தமாகக் கண்டு ஒரு மறுமாற்றம் கேட்டுவந்து சொல்லவேணு மென்கிறாள்

௯ சில வன்னங்களைக் குறித்து, ஏகாந்தத்திலே "நகச்சிந்நாபராத்யதி" என்பார் முன்பாக என்னிடையாட்டத்தை அறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்

௧௦ சில வண்டுகளைக் குறித்து, அவர் இத்தலையில் சத்தையு மில்லையென்றிருப்பர், அவளு முள்ளளென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள்

௧௧ நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள் ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷய மாவ ரென்கிறார்

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

தூதிகோக்தியால ஸர்வேஸ்வரன் விளம்பித்து வருகையாலே, யுமக்குவேண்டின ஸ்த்ரீகளிருக்க, இங்கே வரவேண்டாமென்று, ப்ரணய கலஹத்தாலே நிரஸகாரம் பண்ணினதை யருளிச் செய்கிறார்

க. இப்படி வரவுதாழ்த்தது மித்தலையை யொழியச் செல்லுவதா யன்றிறே, கடுகவந்துகொண்டு நின்றான் பந்தையும் கழலையு மெடுத்துக் கொண்டான், அல்பபிய லாபமென்று நோற்றும்படி நின்றான், இத்தலையில் பண்ணக்கட வ்யாமோஹ மடங்கலு மிவற்றின் பக்கலிலே பண்ணினான். அவன்படுகிற வல்மாப்பைக்கண்டு "இவை யெல்லாம் நம்மைக்குறித்துச்செய்கிறானல்லன், நான்கலந்து பிரிந்தவர்களுடைய உபகரணங்களாகக் கொண்டுசெய்கிறானித்தனை, இவனுடன் வார்த்தைசொல்லாதே யிருக்கிறதென்" என்று "வாராய நீநினைக்கிறவர்க ளதன்று காணிவை உனக்கு பேக்ஷா விஷயமான எங்களது காணிவை, இவற்றைத்தந்து அவர்கள் பக்கலி லேறப்போ" வென்கிறாள்.

உ. நோக்குப்பெறாதவன் முகமடாக்கப் பெற்றான், வார்த்தைகேட்கப் பெறாதவன் "போ" வென்னவும்பெற்றான், இனிஇதற்கு மேற்பட கருதாத்தனாகையில்லை யிறே "போ" என்றால் அவ்வார்த்தையே யன்றிறே அவன் புத்திபண்ணுவது, அதில்கவாயி லோடுகிறது மறியுமவனிறே "இன்னமென்கை யகத்தீங் கொருநாள் வருதியேலென்சினந்தீர்வனானே" என்றத்தை உய்ந்தபிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலாலே யுதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய அபிநயித்துக்காட்டினார்.

௩. "குழலூதுபோயிருந்து" என்றிறே என்னைச்சொல்லுகிறது உக்தமானதுதன்னை அநுஷ்டிக்கு மத்தனையிறே இனித்தான் "உனக்குப் பெண்கள்படும் நீர்வாய்ப்புள்ள விடங்களிலே போயிருந்தூது" என்றிறே நீங்கள் சொல்லிற்று, அழகிது இத்தனையிறே நீர்வாய்ப்புள்ளவிடந்தான் எது அத்தைச் சொல்லலாகாதோ" என்று இரண்டடி உட்புகுரவிட்டு நற்றரிக்கவிருந்து குழலிலினிய பேச்சிலே கைவைத்தான். குழலோசைபோலன்றிறே பேச்சி லினிமை யிருக்கும்படி "நான்செய்தபடி செய்கிறேன்" செவியோசை வைத்தெழ குழலூது போயிருந்து" என்று நீங்கள் சொன்ன விதுக்குக் கருத்து எனக்குப்போச்சுதில்லை இதெனக்கு ஜாத்யுசித வருத்தியன்றோ" என்றான்

௪. "நான் சொன்னவையெல்லா மிவர்கள் அந்யதாவாக புத்திபண்ணுகிறது; நம்மையொழியச் செல்லாமை பிறந்து க்ஷணமாத்ரம் தாழ்த்தது பொறுக்கமாட்டாமை யிறே" யென்றுபார்த்து ; "நீங்கள் என்னை யிங்ஙனே சொல்லலாமோ நான் பித்ராதிகளுக்கு பரதந்த்ர னன்றோ அவர்கள் என்கையிலே கோலைத்தந்து "நீபோய்ப்பசு மேய்த்துவா" என்றால், என்னால், "மாட்டேன்" என்னப்போமோ" என்றான் ; பித்ராதிகளுக்கு பரதந்த்ரராய்க்கொண்டு பசு மேய்ப்பார் மேய்க்கும்படி யிதுவோ. நீசெய்யும் செயல் சேர்ந்திருக்கிலிறே நீசொல்லும் சொல்லும் சேர்ந்திருப்பது என்றாள்.

௫. "ஸ்நேஹிகளா யிருப்பார்க்குக் குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளவுமாம், நிஸ்நேஹிகளுக்குக் குணந்தன்னையே குற்றமாகக் கொள்ளவுமாம், விஷயாநுகுணமாயிறே குணதோஷங்களிருப்பது, ஆகையாலே நான் சொன்னவையெல்லா மிப்போ தித்தலைக்குக் குறையாய்த் தோற்றுமிறே ; ஆனாலும் மத்தியஸ்தர் சொன்னதிறே ஆப்தமாய்த் தலைக்கட்டுவது" என்றான்.

௬. தங்கள்கவாயிலோடுகிறது தெரியாமல் மறைத்துக்கொண்டு அநபிப்ரேயைகளா யிருக்கிற விப்பிராட்டியையுந் தோழிமாரையுங்கண்டு, அவன் தன்முக்முத்திரைகளாலும் பாவகர்ப்பமான வுக்திகளாலும் அத்தை அநுவதித்தாற்போலே யிருக்கிற விலாசசேஷ்டிதங்களாலுமாக இவர்க ளபிசந்தியைக்குலைத்து இனி யிவர்கள் நான் சொன்னவையெல்லாம் "வேண்டா" என்னமாட்டாதவர்கள் என்னும்படி வாய்மாளப்பண்ணி அவ்வளவிலே சென்று இவர்களுடைய லீலோபகரணமான குழமணனை யெடுத்துக்கொண்டான்.

௭. ஸர்வோபாயங்களைய மநுஷ்டித்து ஸ்ரீபரதாழ்வான் தன் பக்கல்பட்டதெல்லாம் தான் இவர்கள்பக்கலிலே பட்டான். "நிவர்த்தயிதும்பலாத" என்று மீட்கையிலே போரவருந்தினானிறே "சேஷயே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவன்மேன பரஸீததி" தாமேயிரங்கி மீளும்படி பண்ணுகிறேன் , அதுதான் கேட்டார் வாய்கேட்கவேணுமோ புரஸ்தாத என்றானிறே. அப்படியே இவனும் ஸர்வோபாயங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலு மணுகவொண்ணாதபடி கடுமைதோற்ற விருந்தார்கள் , *இனிச் "செய்யலாவதென்" என்று பார்த்தான் ; "பலத்தாலே கார்யங்கொள்ளுவோம்" என்று நிச்சயித்து இவர்கள் பாவையை யெடுப்பானாகக் கணிசித்தான் , "பரோக்ஷித்தஞ் ஞாஸதுகோஸலா:" என்று நினைவறியுமவர்க ளாகையாலே, எல்லாருங் கூடவைத்தபாவையைச் சென்றெடுத்துக்கொண்டார்கள்; அதுதான் "நங்கார்யம" என்றேயிருந்தான். "பருதக்ப்ரயதநா பேக்ஷிதமின்றிக்கே யொழியப்பெற்றோம்" என்று பார்த்

தான். திருக்குரவைபோலே ஆளுக்காளாய்நின்று கைப்பிடிக்க வேண்டாவா யிருந்தது "நல்லவாய்ப்பு" என்று இவர்கள் பாவையைச் சென்று பற்றினான்.

௮. கிட்டிநின்று இவர்களை சிலமிறுக்குக்களைப் பண்ணப்புக்கான், "இங்கே யிருக்கிலன்றோ விதெல்லாம் வேண்டுவது" என்றுபார்த்து ஒருவரொருவராகப்போகப் புக்கார்கள், "இதுவோ! பார்த்தபடி" என்று வழியைப்பற்றி யிருவில்லுங்காக்க கிடந்தான், உதநியானமாகையாலே வழியோரடிப்பாட்டா யிருக்குமிறே

௯. "இவன் 'போக வொட்டேன்' என்று வளைத்துக்கிடந்ததுக்கு ப்ரயோஜநமுள்ளது இவனுக்கு நினைத்தபடி பரிமாறப் பெற்றாலன்றோ, இவன் முகம்பாராதே யிருக்கிறோம்" என்று அத்யவஸித்து, 'பேசாதேயிருந்தவாறே தன்னை நினைத்துக்கொண்டிருந்தோமென் றிருக்குமிவன்" என்று "அம்பரத்தை தோற்றச் சிற்றிலிழைப்போம்" என்றிழைக்கப்புக, "என்னைப்பாராதே யிருப்பது மன்றிக்கே சிறிதன்னிய பரதைபண்ணுவதே" யென்று சிற்றிலையும் சிறுசோற்றையும் தன் திருவடிகளாலே யழிக்க, அதனாலே யவர்களுக்குச் சீற்றம்பிறந்து, தங்கள் சங்கல்பத்தை மறந்து அவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள்

௰. "நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்து நின்றிலையே" என்று விழுக்காடறியாதே வாய்த்தப்பச் சொல்லிக்கொண்டு நின்றார்கள், காலாலழித்தது சிற்றிலையன்றே இவர்கள் நெஞ்சில்மறத்தையேயிறே அந்தமறம்போனவாறே மேல்நோக்கிப் பாதாதிகேசாந்தமாகப் பார்த்தார்கள், தங்களை ஜயிக்கையாலுண்டான ஹர்ஷம்வடிவிலே தோற்றும்படி நின்றான், அவ்வடிவில் பிறந்த வேறுபாட்டைச் சொல்லுகிறார்கள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைச் சாதரமாகச் சொல்லவல்லார்க்குப் பகவத்தாரித்திரிய மில்லையென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

ப்ரணய கலஹத்தில் விருத்தமாயிருக்கிற தம்மை, வசீகரிக்கிற விருத்த விபூதிகனான ஸர்வேஶ்வரன், கைக்கொண்டதை யருளிச்செய்கிறார்

௧. விருத்த விபூதிகனான ஸர்வேஶ்வரனைத் திருவிண்ணகரிலே காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

௨. ஸ்வயத்நத்தாலே யொருவர்க்கும் காணவொண்ணாத பெருமையையுடையவனாய் வைத்தென்னை அடிமை கொள்ளுகிறவனான திருவிண்ணகர் ஸர்வ விலக்ஷணமென்கிறார்

௩. திருவிண்ணகரப்பனுடைய கல்யாண குணங்களை யொழிய வேறொரு வருக்கும் உத்தாரக மில்லை யென்கிறார்.

௪. புண்ணிய பாபாதியாய் எமபெருமானுக்கு விசேஷணத்வேன தோற் றுகிற விபூதியெல்லாம் அவன் க்ருபையாலே உண்டாயிற றென் கிறார்.

௫. சிறியார் பெரியா ரென்னுதே சாவருக்கும் ரக்ஷகன் திருவிண்ணக ரச் சேர்ந்தபிரா னெனகிறார்.

௬. "நானல்லேன" என்னச் செய்தே தன்குண சேஷ்டிதங்களைக் காட்டி மறக்க வொண்ணுதபடி கலந்து அததாலே யுஜ்ஜவலனு யிருக்கிற வன் திருவிண்ணகரிலே நின்றருளின சாவேபுவரன் கிடீர் என கிறார்.

௭. எததனையேனு மளவுடையாரக்கும் வலியபுகலவ னல்லதில்லை யென்கி ரூர்.

௮. எனக்குப புகலான மாததிரமன்றிக்கே மறறுமெல்லாம் திருவிண்ண காச்சேர்ந்த பிரானென்கிறார்.

௯. எனக்குச் சரணமான மாத்திரமல்ல மற்றுமெல்லா மவனே யென்கிறார்.

௧0. அவன் திருவடிகளல்லது மறறு ரக்ஷக மில்லையெனனு மிடத்தைப புத் திபண்ணுங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார் நித்திய சூரிகளுக்கு நாளதோறும் கவுரவ்ய ராவரொன்கிறார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—குரவை.

அவ்வாறு கூட்டிக்கொண்ட கிருஷ்ணனுடைய குரவை
முதலான லீலைகளும், அநுஸந்தித்து ப்ரீதி
யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறர்.

௧. அஹோராாதரம் கிருஷணகுணங்களை பரீதி பூாவகமாக அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக் கினி யொருகுறை யில்லை யென்கிறர்.

௨. ப்ராாததித்தபடியே பெறுகையாலே திருநாட்டிலே தான் என்னே டொப்பா ருண்டோ வென்கிறார்.

௩. கிருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுபவிததுக்கொண்டு காலம்போக்கப் பெற்ற வெனக்கு "இன்னது பெறறிலேன்" என்று நோவவேண் டுவதில்லை யென்கிறார்.

௪. கிருஷணனை அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக் கவாப்தவய முண்டோ வென்கிறார்.

ரு கம்ஸனை மாயத்தபடியையின்றிருந் தநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கோ ரெதிரில்லை யென்கிறா

சா. க்ருஷ்ணனுடைய ப்ரதிகூல நிரஸந பரம்பரையை அநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கொரு மநோதுக்கம இல்லை யெனகிறா.

எ. அவனுடைய சேஷ்டிதங்களை நினைக்கும் நெஞ்சுடைய வெனக்குப் பூமி யில் நிகரில்லை யெனகிறா

அ க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுஸந்திக்கும் நெஞ்சையுடைய வெனக் கொரு கலக்கமில்லை யெனகிறா

கூ ஸர்வேச்வரனை மலக்கும் நாவீறுடைய வென்னோ டொப்பாருண் டோ வெனகிறா

கo பரமபதத்திலே போயபுக்க படியை அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக்கு வேறே சில நிர்வாஹகர் வேண்டும்படி குறையுடையவனோ நா னெனகிறா.

கக நிகமத்தில், இதைக் கற்றார் தம்மைப்போலே க்ருஷ்ணபக்தராவ ரென கிறா

ரு-ம் திருவாய்மொழி—துவளில்.

பகவதநுபவத்தா லொரு ப்ரீதி விசேஷம வந்து, அதி னாலே நாயகி தனமையடைந்து, தொலைவில்லி மங் கலஸ்வாமி யிடத்தில் அதி ப்ராவண்யம பிறந்திருக்க, அதுகண்டு தாய்மார் கோபிக்க, இப்ராவண்யத் தைப் போக்கப் போகாது, இவளிடத்தி லாசை விடுங்க ளென்று, தோழிமார்கள் தாய்மாரோடு சொல்லுஞ் சொலலாக வருளிச்செய்கிறா.

க. இவள் ப்ரக்ருதி அறியாதே திருத்துழாய் விலலிமங்கலத்தைக் காட்டின பின்பு உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு இவள் மீளுமோ வெனகிறள.

உ. அவ்வூரில் கொடுபுக வேண்டிலும் திருநாளிலே கொடுபுகுவாருண்டோ வெனகிறள.

ங. திருநாளிலே தான் கொண்டுபோக வேண்டிலும் திருச்சோலை யுளளிட் டுக் கொடுபுகுவாருண்டோ வெனகிறள

ச. அவ்வூரையும் அங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களையும் யாதொரு நாள் கண் டாள் அன்று தொடங்கித் தடைநிற்கை தவிர்ந்தா ளெனகிறள.

ரு. இவள் ஸ்வபாவத்தைத் அறிந்து வைத்துத் தேவபிரானுடைய வழகைக் காட்டிக் கெடுத்திகோ ளெனகிறள.

சா. தெளாப்பலவியத்தாலே முதலிலே பார்க்கமாட்டாள், பார்த்தாளாகில் மற்றொ ரிடமும் பாரா ளெனகிறள.

எ. அவன சின்னமும் திருநாமமும் இவள் சொல்லப்புககவாறே நிறம்பெற றன வெனகிறுள.

அ. அவ்வூனாத தொழுதவன்று துடங்கி யினறளவுமுண்டான விவளுடைய சைதில்லியததைச் சொல்லுகிறுள்.

௯. இவள மனோவாககாயங்கள முதலிலே துடங்கி அவன பககலிலே பர வணமாயிறறின வெனகிறுள்.

௧௦. அவனுலல்லது செல்லாத விவளுடைய ப்ராவண்யாதிசயததைக கணடு பிராட்டிமாரிலே யொருததியோ! வெனறு சங்கிக்கிறுள்.

௧௧. நிகமததில், இததைக கற்றவாகள் இதுககநுரூபமான கைங்கரியததைப் பண்ணப்பெறுவ ரெனகிறுா.

௬-ம். திருவாய்மொழி—மாலுக்கு.

இவ்வணணங் வ்யாமோஹப்பட்டாலு மநுபவம் ஸித்தியாதபடி யால், அந்த விரஹார்த்தியால மிகவும் கருசையாய், பெண ணுககு ஆபரணங்களுங் காந்தியு முதலானதுகள் நழுவிப் போயிற்றென்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறுர்.

௧. இவள் ஸ்ரீவாமநப்ராதுா பாவததில் குண சேஷ்டிதங்களிலே அகப்பட்டு வளையிழந்தா ளென்கிறுள்.

௨. திருஉலகளந் தருளினபோதை திவ்வியாயுதாதிகளி லழகிலே அகப் பட்டுத் தன்னுடைய வழகிய நிறத்தை இழந்தா ளென்கிறுள்.

௩. வடதளசாயிபடிகளிலே அகப்பட்டு இவள் தன்பெருமையை யிழந்தா ளென்கிறுள்.

௪. சதுாமுக ஸ்ரஷ்டாவான மேன்மையைப் பாராதே ஆச்ரிதாாத்தமான மஹாகுணத்தை யுடையவனுககு இவள் நீர்மையை யிழந்தா ளென கிறுள்

௫. வேதப்ரதாநம் முதலான உபகாரங்களைப் பண்ணினவனுக் கென்மகள் கறபிழந்தாள் என்கிறுள.

௬. ஏகாாணவ சாயியானவனுடைய அவயவ சவுநதரியததிலே அகப்பட்டு இவள் தன்னுடைய மெய்யிழந்தாள் என்கிறுள்.

எ. க்ஷீராாணவ சாயியுடைய வாபரண சோபாதிகளிலே அகப்பட்டு இவள லாவண்ணியத்தை யிழந்தாள் என்கிறுள.

அ. கிருஷ்ணனுடைய விரோதி நிரசநததுககுத்தோறறு இவள் தனனுடை ய ஸ்ரீத்வத்தை யிழந்தாள் என்கிறுள்.

௯. ஸ்ரீவாமநாதயநேகாவதாரஙகளிலே அகபபடடு இவள தனனழகை யிழநதா ளெனகிறுள.

௧0 பரதவமெனன, அவதாரமெனன, ஜகதாகாரதையெனன, இவறறை அடஙகக காடடி இவளுடைய தெலலாவறறையும கொணடானெ னகிறுள

௧௧ நிகமததில, இததிருவாயமொழி வலலவாகள நிதயஸூரிகள போகத தைப புஜிககபபெறுவ ரெனகிறுா

எ-ம திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

இவவணணஙகுசொனன தாயானவள ஸூசசிததிருக கையாலே, பெணணுனவள மோஹநதெளிநதெ ழுநதிருநது, எனககுத தாரகபோஷக போகயமெ லலாங கணணனேயெனறு, திருககோளூாககே போகையில, தாய தெளிநதெழுநதிருநது, நன பெண திருககோளூாககுப போனது நிசசயமெ னறு, தாயசொலலுஞ சொலலாக வருளிச செயகி றுா

௧. தன வயிறறில பிறபபாலும இவள தன சுபாவததாலு மிவளிஙகு நின றும போயபபுகுமூா திருககோளூரெனறு அதயவசிககிறுள.

௨. திருககோளூருககே போயபபுகக என பெண பிளளை மீள வருமோ? சொலலுகோளெனறு பூவைகளைத திருததாயாா கேடகிறுள.

௩. திருககோளூா பரதயாசனனமாகுல எஙஙனே யுடைகுலைபபடக கடவ ளெனகிறுள.

௪. இவளைககணட நாடடாா குணஹீனை யெனபாகளோ! குணநிகை யெனறு கொணடாடுவாகளோ எனகிறுள

௫. திருககோளூரிற சோலைகளையும அஙகுளள பொயகைகளையும அவன கோயிலையுங கணடா லெஙஙனே யுககுமோ வெனகிறுள.

௬. அவனுடைய சிநேஹ பஹுமான வீக்ஷிதாதிகளைக கணடு பரிதிபரகா ஷததாலே சிதிலையாகக கடவளாகாதே யெனகிறுள.

எ. இவள பரகருதிமாாதவததையும பிரிவிலவநதசைதிலயததையு மநு சநதிதது, இவையெலலா மவவளவும செலலபபோக வலலளாகு லிறே எனகிறுள.

அ. திருககோளூரில சஙகததாலே எனனைப பொகடடுபபோன வென பெணபிளளை அசஙகமே துணையாகப போயபபுக வலலளேயோ வெனகிறுள.

௯. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற இவள் சேரியிலுள்ளார சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனாளென்கிறாள.

௧௦. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றாரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேனென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறேம், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

௧ சில புள்ளினங்களைக்குறிதது, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவிதது விபூதித்துவயததையும நான்தர நீங்களாள வேணுமென்றிரக்கிறாள்.

௨. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னாற்றாமையை அவனுக் கறிவித்து வநது நானு மென் தோழிமாருங கொண்டாட அததை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிறாள்.

௩. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கெனதசையை அறிவித்துவந்து என் தலைமேலே வாதியுங்கோ ளெனகிறாள்.

௪. என்னை நோவுபடுததிப போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோமையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில தும்பிகளை குறிததுச் சொல்லுகிறாள்.

௫. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோமையிருக்கும்படி என்னுங்கோ ளென்கிறாள்.

௬. ஆஸ்ரிதரோடே கரசனைகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௭. "பரமசேதநன் பொகட்டுபபோனான், சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று, இதுக்கு ஹேது, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பாரதது, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிறாள.

அ-ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மீயங்கள் தமக்கு வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

க. எம்பெருமான் விரும்பாத லாக்கியமான நிறங்கொண்டெனக் கொரு கார்யமில்லை யென்கிறாள்.

உ. அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்னகார்ய முண்டென்கிறாள்.

௩. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௪. பெண் பிறந்தாளைப் பேணும் கிருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௫. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டெனக் கென்கிறாள்.

௬. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன கார்ய முண்டென்கிறாள்.

எ. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யார்க்கென்கிறாள்.

அ. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

௯. அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு கார்யமென் னென்கிறாள்.

க0. சீலகுணத்தையும் விரோதிநிரசநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன கார்யமுண்டென்றுப க்ரமத்தோடேசேர உபஸம் ஹரிக்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விஶ்லேஷமாறாலும் ஸஹிக்கிறேமொழிய, உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவரைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

க. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விஶ்லேஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

உ. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

வேணுங்காணு மென்ன, இந்த மரியாதையென்று துடங்கிக் கட டிறறென்கிறூர.

எ. "உலகில் திரிவேனே" என்கிற உறைப்பாலுண்டான ஸ்வாதநதிரிய மும்முடைய தலையிலே கிடநததே! என்ன, சாதனமும் சாதகரு ம் த்வததீன மானபினபு, இவ்வாற்றுமை யெனக்கு ஸவரூபமாய் அநவயிக்கு மிததனையன்றோ வென்கிறூர.

அ. "அருளாய்" எனறவாயோடே வந்தருளக் கண்டிலா தன்பக்கல் நின் றும் பிரித்தெனனைக் கைவிடப்பாராததா ஞகாதே யென்கிறூர.

கூ. உம்மை யிங்கு கெடுத்ததென் என்ன; கண்டகாட்சியிலே யிழுததுக் கொள்ளக் கடவதான விஷயங்கள் பரிமாறுகிற விடத்தே வைத தாயாகி லினிக் கெடுக்கை யென்றெனறுண்டோ வெனகி றூா.

க0. "ஐசுவர்யாதிகள் அல்பாஸ்திரங்கள்" என்று "வேண்டா" என்கிறீ ராகில் அவ்வளவனறிறே அநந்தமுமாய் ஸ்திரமுமா யிருக்கு மிறே ஆத்மாநுபவம், அத்தை அநுபவித்தாலோ வென்ன; நீ சொன்னது உபபததியாகிற செய்யலாயிற்று "அவை அல்பம் அஸ்திரம்" என்ற விடம் ஸ்வரூபகதநம் பண்ணினே னத்தனை, உன்னுடைய போக்யதையைச் சொல்லிறறும், ஸ்வபாவ மிருந்த படி சொன்னே னத்தனை; "அது தீது" என்று விடும் "இது நன்று" என்று பற்றுகிறேனுமல்லேன், உனனைப் பறறிற்றும் நீயாகையாலே அவற்றை விட்டதும் நீயல்லாமையாலே யென் கிறூர.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கறறவாகள் சர்வேசுவரனுக்கு அந்தரங்க கிங் கரராவ ரென்கிறூர.

க0-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

ஆழ்வாரா க்ரந்தநம்பண்ண, உமமுடையபொருட்டே பரம பதந்தைவிட்டு இதுவே பரமபதமாக்கிக்கொண்டு திரு மலையிலே வந்திருக்கிறேமென்ன, அலர்மேல் மங் கைநாச்சியாரை புருஷகார மாக்கிக்கொண் டு, திருவேங்கட முடையானை ப்ரபத்தி செய்ததை யருளிச்செய்கிறூர்.

க. உன்னையொழிய வேறுகதியின்றியே யிருக்கிற வென்னை உனதிருவடி களிலே சேரும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறூர.

கூ. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள்ளார் சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனுளென்கிருள்.

கo. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிருள்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றூரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிருர்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேமென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறேம், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிருர்.

க. சில புள்ளினங்களைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவித்து விபூதித்வயத்தையும் நான்தர நீங்களாள வேணுமென்கிரக்கிருள்.

உ. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்றமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து நானு மென் தோழிமாருங் கொண்டாட அத்தை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிருள்.

ங. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கென்தசையை அறிவித்துவந்து என் தலைமேலே வர்தியுங்கோ ளென்கிருள்.

ச. என்னை நோவுபடுத்திப் போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோர்மையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில தும்பிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிருள்.

ரு. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோர்மையிருக்கும்படி என்னுங்கோ ளென்கிருள்.

கூ. ஆஸ்ரிதரோடே கரசனுகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள் செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிருள்.

எ. "பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனுன்; சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று; இதுக்கு ஹேது, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பார்த்து, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிருள்.

எ - ம். ப த் து.

இப்படி பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புகக விடத்திலும், தக்தபடங்யாயம் போலே ஸம்ஸார மநுவர்த்திக்கிற படியைக்கண்டு விஷண் ணராகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரபத்திபண்ணிலும், பரபந்த பரிஸமாப்தி நிமித்தமாக ஈஸ்வ ரன் பலத்தைக் கொடாமல் விளம்பிக்க, மிகவுமார்த்தராய், தன் திருவடிகள் சேராதபடிக்கு இன்னு மிந்த்ரியங்க ளாலே எத்தனைநாள் பாதிப்பிப்பனோ வென்று, ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

க. உன்னையல்லது செல்லாதபடியாய் உன் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்த என்னை இந்திரியங்களாலே நலியப் பாராநின்ற யென்கிறார.

உ. தூப்பலனை வென்னை இந்திரியங்களாலே சாவகாலமும் நலிவித்து இன்னமுவை யறிவிக்க வொண்ணாதபடி போதியென்கிறார.

ஙூ. ஜகத்துக்கு சாவவித ரக்ஷகனாய் வைத்து என்னை யுன் திருவடிகளிலே கிட்டாதபடி யிந்திரியங்களாலே நலிவித்தா லுனக்கென்ன ப்ர யோஜன முண்டென்கிறார.

ச. நீயே யிவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷார்த்தமென்னு மிடத்தை நான றியாதபடி சப்தாதி விஷயங்களைக்காட்டி யென்னை ப்ரமிப்பித்துப் போகாநின்ற யென்கிறார.

ரு. விஷயங்களாலும் இந்திரியங்களாலும் ப்ரதிக் ரியமாம்படி நலிந் தெ ன்னை நீ கைவிட்டால் வேறு ரக்ஷகருண்டோ வெனகிறார.

சா. அளவுடையாரையும் நலியக்கடவ விந்த்ரியங்கள் நீயும கைவிட்டால் தூலபனை வென்னை என்படுத்தா வெனகிறார.

எ. நீயுபேக்ஷித்தால் அதிகலமான விந்திரியங்களை என்னாலே வெல்ல வுபா யமுண்டோ வென்கிறார·

அ· என் ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை அறுத்து நான் மனோவாக்காயங்களாலே யுன்னை நிரந்தரமாக வநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணு மென்கிறார·

கூ· விஷயங்களிலே ஆத்மாவைத் தள்ளுமிந்த்ரியங்கள் என்னை நலியாத படி பண்ணவேணு மென்கிறார·

க0. அடிமைக்கு விரோதியாய விஷயாநுபவத்துக்குப் பாங்கான உடம் பைத் தந்தாய் அதுவே ஹேதுவாக ஐந்து இந்த்ரியங்களும் நலி

யா நின்றன, அவற்றைப் பரிஹரித்தருள வேணுமென்று ஆர்த்தியோடே கூப்பிடுகிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தார்க்கு நிரந்தரமாக விஷயங்களால் ஆத்மாவுக்கு வரும் நலிவு போமென்கிறார்.

உ - ம் திருவாய்மொழி—கங்குலும்

இவ்வண்ணமழைத்த ஆழ்வார் மோஹித்திருக்க, திருத்தாயார் பெரிய பெருமாளைக் குறித்து, இங்ஙனாயகி விஷயமாக என் ஸங்கல்பித்திருக்கிறீரென்று கேட்டதாக அருளிச்செய்கிறாள்

௧. இப்பிராட்டியுடைய பேச்சுக்கு நிலமன்றிக்கே யிருக்கிற தசையைப் பெரிய பெருமாளுக்கறிவித்து இவள் திறத்தில் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென்ன என்கிறாள்.

௨. இப்பெண்பிள்ளையுடைய தசை யென்னுடைய வினையுக்கட்டவ தென்கிறாள்.

௩. இவளிவ்வவஸ்தையைப் ப்ராப்தையாகைக்கு இவளிடையாட்டத்தில் நீர் செய்ததென்னென்கிறாள்.

௪. உம்மையொழிய ஜீவிக்கமாட்டாத இவள் திறத்து செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென்ன என்கிறாள்.

௫ இவளுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் பேதித்தொன்றோடொன்று சேராதே வருகிற அவஸ்தா பேதங்களை யறிவித்து இவளை யிப்படிப் படுத்துகை உம்முடைய நீர்மைக்குப் போதுமோ வென்கிறாள்

௬. இவளிவ்வளவாபன்னையாயிருக்க இவளார்த்தி தீர்த்தருளா தொழிகைக்குக் காரணம் என்னுடைய காமவிபாக மென்கிறாள்.

௭. ஆஸ்ரயங்களை அநுசந்தித்துப் பொறுக்கு மளவுகளிலே யன்றோ துக்கங்களைச் சுமத்துவது, இப்படி என்னைப் படுத்தலாமோ வென்னுகின்றாளென்கிறாள்.

௮. இவளுக்கு மென்மேலன வருகிற நோவுகள் தீர்க்கைக்கு நான் செய்வதென்னென்கிறாள்.

௯ இவளுடைய துக்கத்துக்கொரு முடிவுகாணகிறிலேனென்கிறாள்

௧0 இனிக் கிடட்மாட்டாளோ! வென்னும்படி அவஸன்னையான இவள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளைச் சம்ஸ்லேஷிக்கப் பெற்றாளென்கிறாள்.

௧௧ நிகமத்தில், இத்தை அப்யஸிக்கவல்லார் இவர் பட்ட கிலேசம் படாதே திருநாட்டிலே நிரதிசயாநந்த யுக்தராய நித்யஸூரிகள் சூழவிருக்கப் பெறுவரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

தாய்ப்ரஸங்க வஸாதபண்ணின நம்பெருமாள் கீர்த்தனத்தால், ஆழ்வார் மோஹத்தைவிட்டுக் கிட்டவிருக்கிற திருப் பேரையில் திருப்பதிக்குப் போவேனென்று, உத் யோகிக்குமளவில் தாய்தவிர்க்க, வீரத்தா லும் போவேனென்றுசொன்னதை அருளிச்செய்கிறார்.

௧. இப்பிராட்டி வாசாமகோசரமாம்படி தனக்கு வாத்திக்கிற வியசநத்தாலே தென் திருப்பேரையிலே போகவேணுமென்று தனக்குப் பிறந்த தசையை வினவுகிற திருத்தாயமாருக்குச் சொல்லுகிறாள்.

௨. தாயமாரோடு தோழிமாரோடு அயற்சேரியுள்ளாரோடு வாசியற வந்து திரண்டு ஹிதஞ்சொல்லப் புக்கார்கள். உங்கள் ஹிதவசநங் கேளாதபடி நிரவதிகமான பரத்வ சௌலப்பியங்களையுடையவன் பக்கலிலே சக்தமாய்ப்போன வென்னெஞ்சைத் தகைய மாட்டுகிறிலேன், என்னெஞ்சைக் கடல் கொண்டது காணுங்கொளென்கிறாள்.

௩. நெஞ்சுதானினிச் செய்வதென், அவயவாதி சோபைகளிலே யகப்பட்டு அதுவும் தனக்குள்ள தடங்கலும் இழந்தது காணென்கிறாள்.

௪. என்னெஞ்ச மவனாலே யபஹ்ருதமாயிற்று நான் எத்தைக்கொண்டு போது போக்குவதென்கிறாள்.

௫. ஸ்ரீத்வம் பண்டேபோயிற்று ப்ரயோஜந மில்லாத தசையிலே கொடு போக நில்லாதே என்னை யேறக்கவே கொடுபோய்த் தென் திருப் பேரையிலே விடுங்கோ ளென்கிறாள்.

௬. எனக்கிங்குத் தரிப்பதரிது, எண்டென வென்னைத் தென் திருப்பேரையி லே கொடுபுக்கு மகர நெடுங்குழைக்காதனை காட்டுங்கோ ளென்கி றாள்.

௭. என்னெஞ்சு தரிக்கைக்கு விரகு பார்த்துத் திருப்பேரையிலே புக்கார்ப் போலே நானு மங்கே புகுமத்தனை யென்கிறாள்.

௮. நீங்களாக விசையீர்கோளாகில் தன வேண்டப்பாடு தோற்ற வெழுந்தரு ளியிருக்கிற தென் திருப்பேரையிலே நான்போய்ப் புகுவேனென கிறாள்.

௯. நீங்களினி என்னைத்தேற்றி ப்ரயோஜநமில்லை, தென்திருப்பேரையிலே போய்ப்புகக் கடவே னென்கிறாள்.

௧0. நாட்டாரன்றே எனக்குத் தேட்டமென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத் கைங்கர்யத்திலே மிகவு மவகாஹித்தா ரென்கிறார்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ

விஸ்லேஷ விஸனத்திலிருக்க, ஈஶ்வரன் தன் அவதார விஜயங்களெல்லாவற்றையுங் காட்ட, தரித்தவையெல்லாம் அநுஸந்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

௧. அவையெல்லாவற்றுக்கு மடியாகத் திருவுலகளந்தருளின பெரிய விஜயத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

௨. ஸமுத்திரமதநவைசித்திரியை அநுஸந்திக்கிறார்

௩. மஹாவராஹ வ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்திக்கிறார்

௪. மஹாப்ரளயத்தில் ரக்ஷணப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௫. பாரதஸமர வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௬. ஹிரண்யவத வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௭. ராமவ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௮. பாணவிஜய வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௯. ஸ்ருஷ்டியும் ஸஜாதீய மாகையாலே அத்தையும் விஜயமாக அநுஸந்திக்கிறார்.

௧௦. கோவர்த்தனோத்தரணம்பண்ணி ரக்ஷித்தசெயலை அநுஸந்திக்கிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தவர்களுக்கு இதுதானே விஜயத்தைக் கொடுக்குமென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்

விஜயோபாதாநங்களுக்கு மூலமான ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களை விட்டு, சேதநர் இதர தேவதைகளை யாஶ்ரயித்துக் கெட்டுப்போகிறார்களென்று ஶோசரிக்கப்பட்டு, தாம் பகவத் குணாநுபவத்தால் பரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்

௧ சக்கரவர்த்தித் திருமகனை யல்லது கற்பரோ வென்கிறார்

௨. கீழ்ச்சொன்னதிற் காட்டில் அதிக குணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௩. கேஶிஹந்தாவினுடைய கீர்த்தியையொழிய வேறொன்றைக் கேட்பரோ வென்கிறார்.

௪. சிசுபாலனுக்குந் தன்னைக்கொடுத்ததோ ரேற்றமோ ப்ரளயத்திலே மங்கிக்கிடந்த ஜகத்தை யுண்டாக்கின விம்மஹா குணத்துக்கு என்கிறார்

௫. ஜகத் ஸ்ருஷ்டிபண்ணினதோ ரேற்றமோ ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தை ப்ரளயங்கொள்ள மஹாவராஹமாய் எடுத்து ரக்ஷித்த குணத்துக்கென்கிறார்.

கூ. கீழ்ச்சொன்ன குணங்கள் தானேறேற்றமோ அலம்புரிந்த நெடுந்தடக் கையைக் கொண்டு கோடடங்கை வாமநனு யிந்தப் பூமியை ரக்ஷித்த மஹாகுணத்துக் கென்கிறுா.

எ. ஸ்ரீயஃபதியான தன்னைத் தாழவிட்டிரந்து ரக்ஷித்தது பெரிய வேறறமோ தேவதாந்திர பஜநம் பண்ணின மாாக்கண்டேயனை விஷயீகரித்த விம்மஹா குணத்துக் கென்கிறுர்.

அ. நரத்வஸிம்ஹத்வங்க ளிரண்டையு மேலிட்டுக் கொண்டாஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணின மஹாகுணத்தை யருளிச்செய்கிறுா.

கூ. ஆஶ்ரிதனுக்காக நரசிம்ஹமானவதிலு மதிக குணமான சாரதய வ்ருத்தாந்தத்தை அநுசந்திக்கிறுா.

க0. சம்சாரம் மறுவவிடாதபடி பண்ணித் தன் திருவடிகளிலே சோத்துக் கொண்ட தொரு மஹோபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறுா.

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தாா சம்சாரத்துகருள்ளே யிருந்துவைத்தே சூத்தபாவ ரெனகிறுா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

குணுனுபவம் பண்ணி, அப்படிப்பட்ட ஈஶ்வரனை, ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கவேண்டுமென் றுசைப்பட்டு, லபியாமையால், எப்போழ்தும்மை யடைவேனென்று ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறுர்.

க. ஜகத்ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப்பண்ணி யுபகரித்து நிரதிசய போக்யனுயிருக்கிற வுன்னை உன்னுலே யுபகாரங்கொண்டுன் சுவடறிந்தநான் கிடடுவதென்றே வென்கிறுா.

உ. உன்திருவடிகளை அனன்யபரனுயிதுவே ப்ரயோஜனமாக விருக்கிற நான்என்று பெறக்கடவே னென்கிறுா.

ங. நீ நிர்ஹேதுகமாகவந்து த்வதேகதாரகனும்படி யென்னைப்பண்ணியருளினுய்; ஆனபின்பு நீயேகுறையும் செய்தருள வேணுமென்கிறுா.

ச. என் அபேக்ஷிதம் நீயேசெய்தருளுமத தொழிய என்னுற செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை யென்கிறுா.

ரு. உன்னைப்பெறுகைக் கொருசாதனத்தை யநுஷ்டித்துவந்து பெறுகை யென்றென்றுண்டோ வென்கிறுா.

கூ. உன்னைவந்துகிட்டும் உபாயம் அறியே னென்கிறுா.

எ. "நானிவ்விழவோடே கிடந்து முடிந்துபோ மித்தனையாகாதே" யென கிறுா.

௮. ப்ரதிகூலவர்க்கத்தைக் கொன்றருளின ஸர்வேச்வரனைக் காணவல்லோமே யென்கிறார்.

௯. ராவணாதிகளை நிரஸித்த தசரதாத்மஜனை நெஞ்சே காணவல்லோமே யென்கிறார்.

௧௦. இப்படி நமக்குப்பேறுகைக்குக் கண்ணழிவின்றிக்கே யிருந்தபின்பு அவன் தன்னை நமக்குத்தருமென்று றுதியிடுகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதைக் கற்றார் மதிமுகமடந்தையார் விரும்பித் திருப்பல்லாண்டுபாடிச் சிலாகிப்பார்களென்கிறார்.

எ-ம் திருவாய்மொழி—ஏழையர்

இவ்வண்ணம் ஆகாரத்தைப் பண்ணியிருக்க, ஈச்வரன் ப்ரத்யக்ஷம் பண்ணுகையி லன்றி திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களுக்கு பாஹ்யஸம்ச்லேஷார்ஹ மில்லாமையால், வருந்தமா யிருக்கிறதென்று தாய்மாரோடும் தோழிமார்களோடுஞ் சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறார்.

௧. இம்முகத்துக்கு நேத்ரபூதமானவென்று முற்பட்ட திருக்கண்களில் அழகு வந்து தம்மை நலிகிற படியை யருளிச்செய்கிறாள்.

௨. "இரண்டுக்கும் நடுவே நாமிருக்க விளைவுற்ற பகையாவதென்ன அந்தனையோ நம்மூக்கு வலி" என்று திருமூக்கிலழகு நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௩. அது தன் மூக்கு வலிகாட்ட நாம்பேசாதே யிருந்தால் "அந்தனையோ விதின வாய்வலி" யென்று நம்மை யேசுவார்களென்று திருப்பவளத்தி னழகுவந்து நலிகிற படியை யருளிச்செய்கிறாள்.

௪. திருப்புருவத்தி லழகுவளைந்து கொடுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்

௫. திருமுறுவலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்

௬. திருக்காதி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௭. திருநுதலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௮. கீழ் நலிந்தவை யெல்லாம் சேரவொரு முகமாய் வந்து நலிகிறபடி சொல்லுகிறாள்.

௯. திருக்குழற் கற்றையி லழகுவந்து நலியாநின்றதென்கிறாள்.

௧௦. திருவபிஷேகத்தி லழகுவந்து நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோடேகூடி நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

அவ்வாறுபத்ர வப்படுகிறவென்னை, இந்தலீலாவிபூதியிலே
நிறுத்தின தெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமோவென்ன, ஒன்று
கேட்க வேறே வொன்று சொலலிப் பரிஹரிப்பா
ரைப்போலே, என்ப்ரகார மிவ்வளவோவென்
று, தன்னுடையவிசித்ரவிபூதியெல்லாங்
காட்ட, வதைக்கண்டாச்சரியப்பட்
டதை யருளிச்செய்கிறூர்.

க. விசித்ரமான காரியகாரணங்களை யெல்லாம விபூதியாகவுடையனுயிருக்கிற விருப்பை அநுசந்தித்து இவையென்னபடிகளென்று ஆச்சரியப்படுகிறூர்.

உ. சந்திரசூர்யாதி பதார்த்தங்களை யுடைய தனக்கு விபூதியாக வுடையனுயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறூர்.

௩. யுகங்களையும் அவ்வவ்க்காலங்களிலுண்டான தேவ மநுஷ்யாதிகளையும் விபூதியாகவுடையவ னென்கிறூர்

௪. நித்யாநித்யபதார்த்தங்களை விபூதியாக வுடையனுயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறூர்.

ரு. மயாவறமதிநலமருளி, பின்னையும் எனக்குப் பொருந்தாதபடியான சம்சாரத்திலே எனனைவைத்து ஜீவிப்பித்துக் கொடுபோருகிற விவவாச்சரிய மிருந்தபடியை எனக்கருளிச செய்யவேணு மென்கிறூர்.

சு. விரோமாணுதிவிருதத பதார்த்தங்களை விபூதியாகவுடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறூர்.

எ. துக்கஹேதுவான வபிமானாநு துடக்கமான விசித்ரபதார்த்தங்களை விபூதியாக வுடையனுயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறூர்.

அ. சகலஜகத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்து, அந்தாபஹிச்ச வ்யாபித்து, இப்படி நிர்வஹித்துவைத்தத தாரேயனுயிருக்கிற விதென்ன வாச்சரியமென்கிறூர்.

கூ. க்யாநேந்த்ரியங்களும் காமேந்த்ரியங்களும் சப்தாதி விஷயங்களும் அவனுக்கு விபூதியாயிருக்கிற இருப்பை அநுசந்திக்கிறூர்.

கo. வேதைக சமதிகம்யனுய்க் காரணமாய அதி சூக்ஷமமாயிருந்துள்ள சேதனு சேதநங்களை விபூதியாகவுடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறூர்.

கக. நிகமத்தில், இதைக்கற்றூர் என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்ய ரென்கிறூர்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்.

அஸஹ்யமான லீலாவிபூதியிலென்னையே வைத்தாயென்று கேட்க, ஈஶ்வரன் எனக்கு மென்னடியார்க்கும் ஶ்ராவ்யமான ப்ரபந்தம் பண்ணிவைக்க வேண்டுமென்று வைத்தோமென்று சொல்ல, அந்த உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மேதுசொல்லப் போகிறேனென்று தடுமாறினதை யருளிச்செய்கிறார்॥

௧. என்னையிட்டுத் திருவாய்மொழி பாடுவித்துக்கொண்ட வுபகாரத்தை அநுஸந்தித்துத் தரிக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறார்

௨. தான் தன்னைக் கவிபாடி நான் பாடினேனென்று லோகத்தில் ப்ரஸித்தமாக்குவதே! என்று அவனுடைய வாத்ஸல்யத்தைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

௩. ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுதொழியவு மாங்கிடீர்! நான் மறந்து பிழைக்கப் பெற்றேனாகிலேனென்கிறார்

௪. பாங்கன்றிக்கேயிருக்கிற வென்னைக்கொண்டு தப்பாமே கவிபாடின இவ்வுபகாரத்தை யினிமறக்க வுபாயமில்லை யென்கிறார்

௫. லோகமெல்லாம் கொண்டாடும்படியான கவியை என்னைக்கொண்டு பாடுவதே! என்ன ஸர்வேஶ்வரனோ வென்கிறார்

௬. வ்யாஸ பராசர வால்மீகி ப்ரமுகரான கவிகளைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளாதே என்னை யுபகரணமாக்கொண்டு கவிபாடுவதே! என்று ப்ரீதராகிறார்

௭. என்னைக்கொண்டு கவியைப்பாடுவித்துக் கொண்ட மஹோபகாரத்துக்கு இவனைக் காலத்தத்வ முள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் த்ருப்தனாகிறிலே னென்கிறார்.

௮. ஸமஸ்தசேதநரும் என்னுடனேகூடி நெடுங்காலமெல்லாம் நானு மவர்களுங் கூடிநின்றநுபவித்தாற்றருஞாவனோ வென்கிறார்.

௯. ஸகலசேதநருடைய போக்த்ருத்வ சக்தியை யுடையேனாய்க்கொண்டு காலமெல்லாம் புஜித்தாலு மாறேனென்கிறார்.

௧௦. உம்மதாயிருப்பதொரு வஸ்துவை யவனுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகக் கொடுத்துப் பிழைத்துப்போக மாட்டீரோவென்ன, அப்படி செய்யலாயிற்றிறே ஈஶ்வரனைப்போலே நானு மெனக்குடைமையாயிருப்பதொரு வஸ்துவும் பெற்றேனாகி லென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஏதேனு மொருபடிசொல்லிலு மானந்தத்தை யுண்டாக்கு மென்கிறார்.

கO - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

இவ்வண்ணமென்னுல் ப்ரபந்தஞ் செய்வித்தஸர்வேஶ்வரன், எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாறன்விளை என்கிற திருப்பதிக்குப்போய், ப்ரபந்தம் விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுமென் றபேக்ஷித்ததை அருளிச்செய்கிறுர்.

க. திருவாறனை விளையிலேபுக்கு ஹ்ருஷ்டராய்க் கொண்டடிமைசெய்யுங் காலமாகவற்றே! யென்று மநோரதிக்கிருர.

உ. திருவாறன்விளையிலேமிக்க பரிமளத்தை யுடைத்தான நீரைக்கொண்டு திருநீரவிட்டு பரதக்ஷணம் பண்ணிக்கையாலே தொழவுங் கூடவற்றே! யென்கிருர.

ங. திருவாறன்விளையி லெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேஏறி யெழுந்தருளக்கண்டாலும், அவனைத் தவிர்ந்து திருவாறனவிளையைத தொழக்கூடவறறே! யெனகிருர.

ச. அங்குப்போயநுபவிக்கவேண்டா இஙகேயிருந் தங்குததைப பரிமாற்றஙகளை மநோரதிககும் மநோரதம் நமக்கு கூடுவதுகாணென கிருர.

ரு. திருவாறன்விளையிலே புக்கடிமை செய்கைக்கு விரோதியானவை யெல்லாம அவனுடைய மிக்கபுகழைப்பாடப் பறந்துபோ மெனகிருர.

சு. எம்பெருமான் பக்கல்சாபல முடையாா உங்களுடைய சமஸத துக்கங்களும் போம்படி திருவாறன்விளையை நெஞ்சாலே நினையுங்கோ ளென்கிருர.

எ. திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்று நின்றீா அவனன்றே ப்ராபயனென்ன; அனறென்ன வல்லேனே என்சித்தாந்த மிருக்கும்படி கேட்கலாகாதோ வென்கிருர.

அ. திருவாறன் விளையிலேபுக நம்முடைய சகலதுக்கங்களும்போ மென்கிருர.

கூ. எனக்கு ஸ்ரீவைகுணடமும் திருவாறன்விளையு மிரண்டும் கிடைப்ப தானுல் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டுத் "திருவாறன்விளையே யமையும்" என்னுமென் னெஞ்சமென்கிருர.

கO. திருவாறன் விளையொழிய வேறொனறில் ப்ராப்ய புத்தியில்லையெனனுமிடம் ஸாவேஶ்வர னறியுமென்கிருர.

கக. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கற்றவாகள் அயாவறு மமராகளுக்கு ஶ்லாகநீய ரென்கிருர.

அ - ம் ப த் து.

" இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தந்நபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க - ம். திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஶ்வரன், விஶ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணாதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என் திறத்துச் செய்தருளப்பார்த்தது நானிங்ஙன் படாமே யுன்னைக் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ந. ஆஶ்ரித சுலபனாயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் னாபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஶ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஶ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார்.

ச. "உன்னை ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன் றாலுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறார்.

ரு. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானால் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறார்.

சூ. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணாநின்றே னென்கிறார்.

அ. ஆத்மாத்மீயங்களுடைய உன்னதீநமான பின்பென்னால் செய்யலாவ தொன்றில்லை நீயே ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறார்.

க. த்யாநத்துக்கு விரோதியான சம்சாரத்தி லிருக்க வஞ்சா நின்றேன இதுக் கநுகூலமான பரமபதத்திலே என்னைக் கொடுபோகவேணு மென்கிறார்.

கO. தாம மநோரதித்தபடியே திருவடிகளைத் தந்தருளின மஹோபகாரத் திக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக இவ்வாத்ம வஸ்துவை உனக்குத் தந்தே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்தை அப்யஸிப்பார்க்கு சாவேபரவரனை லபித்து உஜ்ஜீ விக்கலா மென்கிறார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—நங்கள்.

உபாயபூதனான ஈஸ்வரன்வந்து, முகங்காட்டாமலிருக்கைக்கு
ஹேது, ஈஸ்வரனறியும்படி ஸம்சார ஸம்பந்தமுண்டா
யிருக்குமென்று, சங்கித்து, தமக்கு ஸம்ஸாரம்
நைராச்யமென்று, நாயகி, ஸகி, தாய்களைக
குறித்து, உங்களோடு ஸம்பந்தமில்லை
யென்று, சொன்னதாக
வருளிச்செய்கிறார்

க. பிறாக்கு மறைத்துங்களுக்குச் சொல்லலாம் வார்த்தைபார்த்த விடத் தொன்றுங் காணகிறிலே னென்கிறாள்.

உ. துக்காநுபவத்தால் வந்தவிளைப்பின் மிகுதியாலே யுங்களுக்குச் சொல் லும் பாசுரமறிகிறிலே னென்கிறாள்.

ங. காலதத்வம் முடியிலும் நானவனைக் கண்டல்லது விடேனென்கிறாள்.

ச. இனிநான் எத்தையிழப்ப தென்கிறாள்.

ரு. அவனை ஆஸ்ரயிக்கையுமவனாலே விஷயீக்ருதராகையுமான விம்மரியா தை நம்மைந்தோற்றி உண்டாயிறன்றே அநாதியன்றே வென கிறாள்.

சு. நம்மைப்புகுர நிறுத்தினவன வாசலிலே கூப்பிடாதே சம்பந்த மில்லா தார வாசலிலேயோ கூப்பிடுவ தென்கிறாள்.

எ. அவன் குணங்களிலே அகப்பட்ட நான் காலமெல்லாங் கூடவாகிலும் அவனைக்கண்டல்லது விடேன், தத்விரோதிகளான உங்களோட் டை சம்பந்தமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

அ. கிளிகள் தொடக்கமான லீலோபகரணங்களில் தனக்குண்டான வநாதரத் தைச் சொல்லுகிறாள்.

௯. முன்பேயுடைய விழுந்திலேனோ இனியெந்தை யிழப்பனோவென்கிறாள்.

௧௦ நீங்கள் சொன்னவார்த்தை கேட்கைக்கு நெஞ்சுவேணுமே அதுவன்னோ பக்கலேபோயிற் றென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் அவித்யாதி சகலதோஷங்களும் நீங்கி இகலோக பரலோகங்களில் தாங்களே கருத்தருந் யராவ ரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

ஸம்ஸார ஸம்பந்தமில்லை யென்று சொல்ல, ஈஶ்வரன் றன்னை ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ண, அவன் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைப் பார்த்துத் தாம்பட்ட துக்கமும் மறந்து, இப்படிப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடே யவதரித்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, மங்களாசாஸன பரரொருவரு மில்லையென்றும், தாமொருவருமே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகைக்கு இருந்தோமென்றும், இப்படிப் பயப்படுகையில், ஈஶ்வரனுக்கு மங்களாசாஸனபரராய நித்யமுக்த ரிருக்க, முமுக்ஷுக்க ளிருக்க, நீரோ பயப்படுகிறீரென்று சொல்ல, பயந்தீர்ந்தமை யருளிச் செய்கிறார்

௧. உன் சௌகுமார்யத்தையறிந்து பரிகையன்றிக்கே, நங்களுக்கு இஷ்ட ப்ராப்தி சாதனமென் றிருப்பார்களென்று ஐஶ்வர்யார்த்திகளை க்ஷேபிக்கிறார்.

௨. ஆத்ம லாபத்துக்காக உபாஸிக்கிற கேவலர் வந்து தோற்ற அவர்களை க்ஷேபிக்கிறார்.

௩. சம்சாரத்திலே தனியே வர்த்தியா நிற்கும் அங்குத்தைக்கு ரக்ஷையாக நானுதவப் பெறுகிறிலே னென்றின்னாதாகிறார்.

௪ சர்வரக்ஷகமான வஸ்துவாகாதே ப்ரளயத்திலே அகப்பட்ட புக்க தென்று அதுக்கு மஞ்சுகிறார்.

௫. பல விடங்களிலும் படுக்கை படுத்தது அலைச்சலின் மிகுதியென்கிறார்.

௬. நித்திய ஸூரிகள் பரிய விருக்கக் கடவ வவன் சம்சாரத்திலே யவ்வடிவோடே வந்துலாவா நின்றால் நானிப்படிப் படாதே செய்வதென் னென்கிறார்

௭. இங்கே வந்து திருப்பரிசாரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க நானுதவப் பெறாதே அவசரங்களில் ஓரடியானுமுளனென்று அவனுக்கறி விப்பாரையும் பெறுகின்றிலோ மென்கிறார்.

அ. பிறவிழா உன் திருவடிககீழே பரிகைக்கு நிலையாளாக வென்னைக் கொளவ தென்றென்று அவன் றன்னைக் கேட்கிறா.

கூ. ப்ரம்ஹாதிகள் உன்சவுகுமாரய மறிவாகளோ வெனகிறா.

க0. முனபு பய ஹேதுக்களானவை தானே பயநிவாததிக் குடலாய், அத்தை அநுசந்தித் தினியராகிறா.

கக. நிகமத்தில, இததிருவாயமொழி அப்யசிப்பார சம் சாரததில் பிறவா ரொனகிறா.

ச-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

அஸ்தானபயசங்கை பண்ணுகிற, ப்ரேமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வார்கு, இன்னம் பயமெங்கே வருமோவென்று விசாரித்து, ஈஶ்வரன் தன் வீர்யஸக்த்தியாதி குணங் களையும், மங்களாஶாஸனபர ஸமர்த்தியையுங் காட்டி, திருச்செஙகுன்றூரில் ஸ்வாமிபயம் போக்கினதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு நிரப்பயமான புகலென் கிறா.

உ. திருச்செங்குனறூரிலே நின்றருளினவனல்ல தெனக்கு நறறுணையில்லை யென்கிறா.

ங. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு மநோ ரததநிலு மெனக்கு சரணமில்லை யெனகிறா.

ச. திருச்செங்குனறூரிலே நினறருளினவனுடைய திருவடிகளல்லது வே றெனக் கரணில்லை யென்கிறா.

ரு. திருசசெங்குன்றூரி லல்லதெனக்கு ஹ்ருதயஞ்சோர் தணையாதென் கிறா.

சா. திருபபாறகடலிலே கண்வளாந்தருளுகிற விஷனை நிரப்பயமான திருப செஙகுன்றூரிலே காணப்பெறறே னென்கிறா.

எ. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளின சீாகொள்சிறறுயன் தன்னழகோ டே மறக்கவொண்ணுதபடி என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்தா னென் கிறா.

அ. சிறறுயனுடைய விலக்ஷணமான குணங்களிலும் அழகிலுமழுந்தி அவ னைச் புகழும்படி அறிகிறிலே னென்கிறா.

கூ. ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணுவான் திருசசெங்குன்றூரிலே நினறருளி னவன் என்னுமிடம் அாத்தவாதமன்று, மெய்யெனகிறா.

௧௦. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனை அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்பியசிப்பார்க்கு இதுதானே முதலிலே பரமபதத்தேறக் கொடுபோய்ப் பின்னைச் சம்சாரமாகிற மஹாநாட்டைத் துறை அறுக்குமென்கிறார்

ரு - ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

இவ்வாறு பயம்போக்கின தெல்லாம் மானஸாநுபவ மாத்ரமாகையால், பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷா பேக்ஷையாலே, முன்புண்டான ப்ரீதியெல்லாம் போய், அப்படிப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரனைக் குறித்து ப்ரத்யக்ஷமாக வேணுமென்று, தாமும் தம்முடைய இந்த்ரியமும் கூப்பிட்டதாக வருளிச் செய்கிறார்

௧ என் விடாயெல்லாம் தீரும்படி ஒரு தாமரைத் தடாகம்போலே வந்து தோற்றியருளவேணு மென்கிறார்.

௨. என் விடாய் கெடும்படி அழகிய மயிர்முடியுடனே வந்து தோற்றியருளவேணு மென்கிறார்.

௩. பரமஹரமான வடிவோடே என் ஆர்த்தி தீரவந்து தோற்றவேணு மென்கிறார்.

௪. உன்னுடைய வடிவழகு வந்து என் மனஸ்ஸிலே நிறைந்து நலிகிற படி என்னால் பேசிமுடிகிறதில்லை யென்கிறார்

௫. உன்னுடைய வழகு என் ஹ்ருதயத்திலே ஸ்ம்ருதி விஷயமாய் நலியா நின்றது இது மறக்க ஒரு விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

௬. உன்னுடைய சவுந்தர்யாதிகளை நினைத்து “காணவேணும்” என்று கூப்பிடுகிற நான் காணும்படி ஏதேனு மோரிடத்திலே வந்து தோன்றியருளவேணு மென்கிறார்

௭. இங்கேவந்து தோற்றியருளுதல் அது திருவுள்ளமல்லவாகில் அங்கே அழைத்து அடிமைகொள்ளுதல் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

௮ வந்து முகங்காட்டுகிறிலை இதுவோ உன் சங்கசுவபாவ மென்கிறார்

௯. இருந்ததே குடியாக ரக்ஷிக்கவந்த கிருஷ்ணன் தன்னைக் காணகையே தேட்டமான வெனக்கென் செய்தருளுமென்று நினைக்கிறார்.

௧௦ உன்னை நான் எவ்விடத்தே காணப்தெனகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இஹலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே அவனைப்பெற்று நிரந்தரமாகச் சுகிப்ப ரென்கிறார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில, ஆழ்வாரைக் காட்டிலீஶ்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பண்ணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதீரும்படி ஸகல ஸங்காஹத்தோடே அதாகிதமாகப் போனால், மோஹிப்பனொன்று, திருககடித் தானத திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. என்னுடைய வார்த்திதீர்த்தருளுவான் ஸர்வேஶ்வரனே, அவனூர திருககடிததான மென்கிறார்.

௨. திருக்கடித தானததிலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தெனனுள்ளே வர்த்தியாநின்ற னென்கிறார்.

௩. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானததிலே நிததியவாசம்பண்ணுகிற வாச்சாய பூதனை உபகாரகனநுசந்திக்குந் தோறும் இனியனாகாநின்றானென்கிறார்.

௪. திருக்கடித்தானத்தைப பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்னெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறார்.

௫. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயததாலே திருக்கடித்தானததோடேகூட வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளினா னென்கிறார்.

௬. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகாஷத்தாலே திருக்கடிததானததை யெல்லாரும் ஆஶ்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

௭. உங்கள் துககநிவ்ருததிக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறார்.

௮. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடிததானத்தையும்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விருமபியிருக்குமெனகிறார்.

௯. "என்னோடே கிட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்தியபிநிவிஷடனானா னென்கிறார்.

௧0. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானததிலே நின்றான், என்னைப் பெற்றபினபு நிற்பதுமிருப்பதும என்னெஞ்சிலே யென்கிறார்.

௧௧. நிகமததில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவாகளை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறார்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

திருக்கடித்தானத்தில் ஈஶ்வரன் ஆழ்வார் மநோரத மெல்லாம் தீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்க, இது ஸ்வப்நமோ, மோஹமோவென்று சங்கித்து, இது ஸ்வப்நமன்று, யதார்த்தமென்று தெரிந்து, அதிப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய்மொழியில் தமக்குண்டான லாபத்தை சங்க்ரஹேண வருளிச் செய்கிறார்.

உ. என்னை விஷயீகரித்த உபகாரத்தோ டொவ்வாது ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வானுடைய வாபந் நிவாரணமு மென்கிறார்.

ந. சர்வேஶ்வரன் தன்பக்கலிப்படி வ்யாமோஹம் பண்ணுகை கூடாத தொன்றென்று சங்கித்து இவ்வநுபவம் ப்ரமாதிகளிலே பிறந்ததோ வென்கிறார்.

ச. அவன் என்னை ப்ரமிப்பித்தானல்லன் என்னுள்ளே கலந்தருளினனே ; இதிலொரு சம்சயமில்லையென்கிறார்.

ரு. அத்தால்வந்த புகழை யல்லதிவனுடைய மற்றுள்ள புகழையு மொன்றாக மதியேனென்கிறார்.

சு. என்பக்கல் அபிநிவேசத்தாலே தந்தருளின னென்கிறார்.

எ. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே ஹ்ருஷ்டனாய் அது தன்பேறாக முறுவல்செய்த திருப்பவளத்தை அநுபவித்து ப்ரீதராகிறார்.

அ. அவன் தம்மோடேவந்து கலக்கைக்கடி யவன் க்ருபையென்கிறார்.

கூ. அநுமதிமாத்திரம் பண்ணினே னித்தனை யென்கிறார்.

க0. எம்பெருமான் சபரிகரமாக வென்னுள்ளே புகுந்தான் அவனை நானினி ஒரு நாளும் விஶ்லேஷித்துத் துக்கப்படே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தானது தன்னைக் கற்றவர்கள் சம்சாரத்துக்கு த்ருஷ்டி விஷமென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே புதுக்கணித்த திவ்ய சவுந்தர்யாதிகளோடே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தா னென்கிறார்.

உ. என் சரீரத்திலேயும் புகுந்து கலந்தா னென்கிறார்.

௩. என்னோடே சம்ப்ரலேஷித்து சம்ப்லேஷஸ்த் தையாராத்தமாக விலக்ஷணருமாய்த் தனக்கசாதாரணமுமான ஆதமஸ்வரூபத்தையும் காட்டியருளினனென்கிறார்.

௪. இவ்வாத்மா தனக்கத்யந்த போக்யமெனனு மிடத்தையும் காட்டித் தந்தானென்கிறார்.

௫. பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நானறிந்த விவ்வாதம வஸ்து வொருவாக்கு மறியப்போகாது வருந்தியிருந்தாலும் சாக்ஷாத் கரிக்கப்போகிறதன்றென்கிறார்.

௬. யோகத்தாலே ப்ரக்ருதி விநிர்முக் தாதமஸ்வரூபத்தைத் துக்கேந சாக்ஷாத்கரிக்கலா மென்கிறார்.

௭. கீழ்ச்சொனன உபாயத்தினபடியே யவ்வஸதுவை ப்ராபிக்கமாட்டாதே அதிலே சம்சய மநுவாததிக்கு மவாகள உறுவகலேசப்பட்டே போ மித்தனை யெனகிறார்.

௮. இபபடி துஸஸம்பாத மானகயாகம் கைவந்தாலும் அந்திமஸ்ம்ருதியில்லையாகில் செய்ததெல்லாம வயாததமெனகிறார்.

௯. நித்ய சம்சாரியான சேதநனையேபரம்ஹமாகச் சொல்லுகிற மாயாவாதிகளை க்ஷேபிககிறார்.

௰. மனஸ்ஸிலே நித்யவாசம் மண்ணுகையாலே எனனுடைய சகல துரிதங்களும் போயிற்றென்கிறார்.

௧௧. நிகமததில், இப்பத்தும கற்றார் தன் திருவடிகளின்கீழே வைத்துக் கொள்ளு மென்கிறார்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

இதுவுமது.

௧. திவ்யாவயவ சவுந்தாயத்தைக்கண்டு மறறொன் றறியாதபடி யீடுபட்டா ளென்கிறாள்.

௨. அவனுடைய வாபரணசோபையி லகப்பட்டாளென்கிறாள்.

௩. வீரவாசிகன்டணைகளும் பிராட்டிபாசுரமா யன்றோ விவள்வார்த்தையிருக்கிற தென்கிறாள்.

௪. வெறுமான்பிள்ளைத்தனமேபோராதே, ஆபதசகனாக வேணுமேயென்ன ; அக்குறைதான் உண்டோ இவனுக் கெனகிறாள்.

௫. வெறும் ஆபதசகத்வமே போருமோ, இவளுக்குத்தக்கவை ரூவாயமுமுண்டாக வேணுமேயென்ன ; அதுவு முண்டென்கிறாள்.

௬. ஐஶ்வர்யமே போருமோ உதாரனாகவேண்டாவோ வென்ன, அவனுடைய ஔதார்யகுணத்திலே அகப்பட்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தமைக்கடையாளம் வ்யக்தமாக உண்டென்கிறாள்.

௭ கேவலமுதாரனாகப் போராதே, ப்ரணயித்வ குணமுண்டாக வேணுமேயென்ன, அவ்வூரில் ஸ்தாவரங்களுங்கூட பரஸ்பர மாஶ்ரயமாம்படி யன்றோ வவனுடைய ப்ரணயித்வகுண மிருந்தபடி யென்கிறாள்.

௮ வெறும் ப்ரணயித்வமே போராதேயென்ன, ஆனால் அவ்வூரிலுள்ளாருடைய வாசாரமிருக்கிறபடியைக் கேட்கலாகாதோ வென்கிறாள்

௯. ஆசாரமே போருமோ, இதுக்குத்தக்க வேதார்த்த தத்வ ஜ்ஞானமுண்டாகவேணுமே யென்ன, அதுக்கு மொருகுறை யில்லையென்கிறாள்

௧௦. நீ சொல்லுகிறவை எல்லாங் கிடக்க இவ்வூர் அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்படியஸாதாரண லக்ஷணமேதேனு முண்டாகில் சொல்லென்னச் சொல்லுகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தைக் கற்றவர் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைப் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

இதுவுமது

௧. நாட்டார் விரும்புகிற ஐஶ்வர்ய புருஷார்த்தமும் நான்பற்றின புருஷார்த்தத்தோ டொவ்வாதென்று எடுத்துக்கழிக்கவும் போராதென்கிறார்.

௨. கீழ்ச்சொன்னவை ஶ்வர்யத்தோடே ஆத்மாநுபவத்தைச் சேர்த்துத் தந்தாலும் பாகவத சேஷத்வமாகிற புருஷார்த்தத்தோ டொவ்வாதென்கிறார்.

௩. ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களில் விலக்ஷணமான பகவல்லாபமுண்டானாலும் இங்கேயிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கடிமை செய்கையோ டொவ்வா தென்கிறார்.

௪. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குக்கப்பான பகவத்கைங்கர்யம் சித்திக்குமாகில் அவர்கள் சஞ்சாரத்தாலே ஶ்லாக்யமான விஜ்ஜகத்தி லிருப்பே புருஷார்த்த மென்கிறார்.

௫. இப்படிப்பட்ட ப்ராப்தியும் பாகவதர்களுக்கு ப்ரியமாகத் திருவாய்மொழிபாடி அடிமைசெய்யு மித்தோடொக்குமோ வென்கிறார்

௬. பாகவத ப்ரீதிரூபமாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கும் ரஸந்தோ டொவ்வா தென்கிறார்.

எ. பாகவதர்களோடேகூடி அநுபவிக்கும் பகவதநுபவமே காலதத்வமுள்ளதனையும் எனக்குண்டாக வேணுமென்கிறார்.

அ. அவர்கள் திரளைக்கண்டாலே காணவமையுமென்கிறார.

௯. அவர்களுடைய சேஷத்வத்திலே முடிந்த நிலமாகவமையுமென்கிறார.

௧0. இப்ராப்யம் எனக்குமென்பரிகரத்துக்கும் என்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இதிற்சொன்ன பாகவதசேஷத்வத்தைப் பெற்றுச்சபரிகரமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார்.

௯-ம். பத்து.

"இப்படி நசையற்ற பின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்" என்று அதிசங்கைபண்ண, "நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்து முடிக்கிறோம்" என்றருளிச் செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே யாழங்காற் படுகிறார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

ஈஶ்வரனுக்குச் சேதநன் செய்யும் நித்திய கைங்கரியத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. "ஔபாதிக பந்துக்களான தாரபுத்திராதிகளாலொரு ப்ரயோஜநமில்லை, நிருபாதி பந்துவானவனே ஆபத் சகன், அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோள், வேறுதுணை யில்லை" யென்கிறார்.

௨. உபகாரகளைப்போலே யிருந்து, ஸ்வப்ரயோஜநங்களைத் தலைக்கட்டநினைக்கு மவிஸ்வஸநீய ரானவர்களையொழிய, நிர்ஹேதுகமாக விஸ்வாஸ ஜநகனாய், ஆபத்ஸகனானவனைப் பற்றுமதன்றி ப்ரயோஜநமில்லை யென்கிறார்.

௩. அவனை யொழிந்தார், ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை ; ஆனபின்பு, நிருபாதிகமாக வாபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபாபாத்ர மாகையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்.

௪. சிலரை ஆபத்ஸகரென்று ஆர்த்தாதிகளாலே நெடுநாள் ஆஶ்ரயித்தால், ஆபத்து வந்தவாறே கண்ணற்று பேக்ஷிப்பார்கள்; நிர்ஹேதுகமாக வந்தவதரித்த ஆபத்ஸகனானவனே ஆஶ்ரயணீய னெனகிறார்.

௫. தங்களை பெறவிடில் தரிக்கமாட்டாதபடி ஸக்தைகளான ஸூரிகளாலே யாபத்துவந்தா லிகழப்படுவார், ஆனபின்பு, யேகப்ரகாரமாக ஸக்தனானவனை ஆச்ரயிக்குமதொழிய வேறு சுகமில்லை யென்கிறார்.

௬. நிரதிசய புருஷார்த்தத்தை யுணராதே முன்புள்ளா ரனேகர் முடிந்து போனார்கள், அப்படியே நீங்களும் நசியாதே ஆச்ரிதார்க்காக வவதரித்து ரக்ஷிக்குமவனையே யாச்ரயிக்குமதனையல்லது, ஆத்மாவுக்கு ஹிதமில்லை யென்கிறார்

௭. பகவத் ஸமாச்ரயணத்தினுடைய வெளிமையைய மினிமையையும் அருளிச் செய்கிறார்

௮. அவதாரத்துக்கு நிதானத்தைச் சொல்லி, அவனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றுமதொழிய வேறு விலக்ஷணமா யிருப்பதோ ருபாச்ரயமில்லை யென்கிறார்.

௯. இவனை யொழிய வேறே யொன்றை ரக்ஷகமென்று பற்றினவர்கள், பண்டு நின்ற நிலையுங்கெட்டு அனர்த்தப்பட்டுப் போவார்கள், ஆனபின்பு இவனல்லது சரணமில்லை யென்கிறார்

௰ தான் சரணமென்னு மர்த்தத்தை ப்ரதிஷ்டிக்கைக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை ஆச்ரயுங்கோ ளென்கிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிப்பா ரெனக்கு ப்ரியகர ரென்கிறார்.

௨-ம் திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

என்னுடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தீரும்படி திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி யருளவேணு மென்கிறார்.

௧. அனன்ய கதிகளான வடியோங்களைக் குறித்து, ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்து, விடாய்கெடும்படி குளிரநோக்கி யருளவேணு மென்கிறார்.

௨. சால ஸுலபமான உன்திருவடிகளை என்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறார்.

௩. திருவுடம்பசைய வொருபடியே கண்வளர்ந்தருளாதே, அடியோமுக்காகப் பிராட்டியும் தேவரு மெழுந்திருந்தருளவேணு மென்கிறார்

௪. திருப்பதிகளிலே ஸந்நிஹிதனா யென்னை யிவ்வளவாக்கினாற்போலே, மேலுமென்னபேக்ஷிதஞ் செய்தருளவேணு மென்கிறார்

௫. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்து தோற்றினாற்போலே, வந்து தோற்றி யருளவேணு மென்கிறார்.

௬. உம்முடைய வபேக்ஷிதங்கள் செய்ய வொண்ணுதபடி ப்ரதிபநதகங் கள் ப்ரபலமன்றோவென்னில், மாலி, சுமாலி, மால்யவான், இவர்களிலும் வலியோவென் ப்ரதிபந்தகமெனகிருர.

௭. அபலரோடு ப்ரபலரோடு வாசியற ரக்ஷகனை நீ நாங்கள வாழும்படி கண்ணெதிரே ஒருநாளிருக்கவேணு மென்கிருர.

௮. பரமபதத்திலே யன்றோ விருப்பழகு காட்டலாவதென்ன; அவ்விருப் பைத் திருப்புளிங்குடியிலே ஒருநாள இருந்தருளவேணு மென் கிருர.

௯. இவ்விருப்பில் வாசியறியாத சம்ஸாரததிலே யிருக்கிற தென்னென்னில், ருசியுடைய நாஙகள்கண் டனுபவிக்க வென்கிருர.

௧0. நிரதசய போக்கியமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நானும் வந்தடி மை செய்யும்படி, என்னே அங்கே அழைத்தல், நீ யிங்கே வருதல் செய்யவேணு மென்கிருர.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்ருர அவனே நிரந்தரமாக அநுபவிக் கப் பெறுவரென்கிருர.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

அவன்சீலகுண ப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிருர்

௧. "அவன் நாராயணனன்றோ, நம்மபேக்ஷிதஞ் செய்கைநிருசிதம்" என்று திருஉள்ளத்தைக் குறி ததருளிச் செய்கிருர.

௨. கீழ்ப்ரஸ்துதமான நாராயண சப்தத்திற்கு அர்த்தத்தை யருளிச்செய் கிருர.

௩. வேதங்களும், வேதார்த்த வித்துக்களான ருஷிகளு மறிந்தவளவன் றிக்கே, தன்னே யெனக்கு பூரணமாக வரிவித்தானென்று பரீத ராகிருர.

௪. நிருதியருரிகளுக்குப் போக்கியனுய்வைதது, கிருஷ்ணனுய் வந்தவ தரித்து, நம்மையு மவர்கள் நடுவேவைப்பானுக விருக்கிறவனே, விடாதேகிடாய்யென்று திருவுள்ளததைக்குறித்து அருளிச்செய் கிருர.

௫. நெஞ்சேயவனே விடாதேகிடாய் யென்ருர கீழ்; அவ்வார்த்தை தன்னே யோலக்க வார்த்தையாக நினைததிராதேகிடாய் யென்கிருர.

௬. தம்முடைய உபதேசம்பலித்து, இவ்விஷயத்திலே திருஉள்ளம சிதில மாகாநின்றதென்று பரீதராகிருர.

எ. அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற பரமபதத்தைச்சென்று காணவேணு மென்னாநின்றதென் னென்னெஞ்சென்கிறார்

அ. இச்சரீரஸம்பந்தமற்றால்போய் அனுபவிக்கும் பரமபதம் வேணுமோ, இச்சரீரத்தோடே அநுபவிக்கும் திருமலைபூமியன்றோ, அநு ஷம் நமக்கு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியற்றதிறே யென்கிறார்.

௯. இப்படி சுலபனான உன்திருவடிகளிலே கிட்டிப்பெற்றாலும் ஆச்ர யணத்தில் அபிமுகயத்திலே சந்துஷ்டனாமுன் சீலவத்தையை அநுஸந்தித்து, ஒரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணக்ஷமனாகிறிலே னென்கிறார்

௰. தாஸ்யச்சுவட்டறியாத ப்ரமஹாதிகளுக்கும் ஸமாச்ரயணீயனா யிருக்கிற உன்னுடைய சீலமென்னால் புகழ்ந்து முடிக்கவொண்ணா தென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பரமபதத்தே செல்லுகை, ஆச்சரியமன்று, ப்ராப்தமென்கிறார்

௪-ம். திருவாய்மொழி—மையார்

தாம்பெற்ற பேற்றைப்பேசி ஹ்ருஷ்டராகிறார்

க "ஸ்ரீய:பதியானவனைக் காணவேணும்" என்று தம்முடைய சக்ஷுரிந்திரியத்துக்குப்பிறந்த சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உ. தமக்கும் தம்முடைய நெஞ்சுக்குமுண்டான சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௩. இப்படிக் கூப்பிட்டச்செய்தேயும் வரக்காணாமையாலே, ஆர்த்தியே கைம் முதலாக ரக்ஷிக்கக்கடவ வுன் குணத்துக்குப் புறம்பானேனோ வென்கிறார்.

௪. நீ நிர்ப்பந்தம் பண்ணுகிறதென்றென்ன, "தேவாதிகளுக்கரிய ராகையாலே யெனக்கு மரியையாகிறாயோ" என்றன் நெஞ்சுகலங்கா நின்றதென் கிறார்.

௫. நாமெளியோமான கோடியிலே யன்றோ, நீருமக்குப் பேறுகை புகுந் திருக்க நிர்ப்பந்தப்படுகிற தென்றென்ன, என்னெஞ்சு காணகை யிலேதவரியா நின்றதென்கிறார்

௬. காணவாசைப்பட்ட வளவிலே அவன் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே புகுந்தருள, தம்முடைய நெஞ்சுகந் தநுபவிக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

எ. தூணிலேதோற்றி ப்ரஹ்லாதனுடைய வார்த்தியைத் தீர்த்தாற்போலே தம்மார்த்தியைத் தீர்த்தபடியை அநுசந்தித்து ஏத்துகிறார்.

அ. சகலபதார்த்தங்களுக்கு மந்தராத்மாவாய் ப்ரம்ஹாதிகளுக்குக் காரண பூதனானவனைக் காணபெற்றே னென்றினிய ராகிறார்.

கூ. தன்னை அநுபவிக்கப்பெற்று, அதுக்குமேலே,ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாம்படி திருவாய்மொழிபாடவும் பெற்றே னென்கிறார்.

கO. இப்படி அவனைப்பெற்று க்ருதார்த்தனானே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தன்போக்யதையாலே நித்யசூரிகள் ஹ்ருதயத்தை நோவுபடுத்து மென்கிறார்.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

கத்யந்தர மில்லாமையாலே, அவன் குணங்களையே அநுசந்தித்துத் தரித்தாளாய் தலைக்கட்டுகிறாள்.

க. சில குயிற்பேடைகளைக்குறித்து, என்னை முடிக்கைக் கித்தனைபாரிப்பு வேண்டுமோ வென்கிறாள்.

உ. சிலவன்றிற் பேடைகளைக்குறித்து, உங்கள் சேவல்களும் நீங்களுமாய் ப்ரணய கூஜிதங்களாலே என்னை நலிகிறதென் னென்கிறாள்.

ங. அவ்வன்றிற் பேடைகள் தன்னையே, திரியவும் தன்செய லறுதியாலே யிரக்கிறாள்.

ச. சில மயில்களைக்குறித்து, நீங்களுச்சமாகக்கூவி என்னை நலியாநின்றி கோளென்கிறாள்.

ரு. தன்னினவாயிருந்து நலிகிற பூவைகளைக்குறித்து, அவன்றான் என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிறகுபார்த்தான், இனி யுங்களுக் கிங்குவிஷய மில்லை யென்கிறாள்.

சு. தன் தசையறியாதே திருநாமத்தைச் சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக் குறித்து, எனக் கசஹ்யமான தசையிலே சொல்லவோ வுன்னை வளர்ந்ததுஎன்று அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

எ. அவன்வடிவுக்குப்போலியான மேகமாலையைக்கண்டு, உங்கள் வடிவைக் காட்டி யென்னை முடியாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலகுயில்களைக்குறித்து, திருநாமம் சொல்லவேண்டாவென்று நானிறக்க, அத்தையேசொல்லி நலிந்திகோள், உங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநம் பெறநேன்! என்கிறாள்.

கூ. மதுபானமத்தமாய்ப் பாடுகிறன, சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையும் குறித்து, உங்கள்த்வனி எனக்குத் துஸ்ஸஹமாயிருந்தது, நீங்கள் பாடாதே கொள்ளுங்கோள், என்கிறாள்.

௧௦. திரளவிருக்கிறநாளைக குழாஙகள தனனைமுடிககக மநதிரிககிறனவா ககசொணடு நான முடிநதேன, இனிநீஙகள திரணடு பரயோசன மென ? எனகிறாள.

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழியிற பாசுரம ஹ்ருதயததிலேபபடில ஆரேனுமாகிலும தரியாரொனகிறாா.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

ப்ரீதிபர காஷ்டதாலே சிதிலராகிறாா.

௧. திருககாட்கரையி லெமபெருமானுடைய ஆசசரியஙகளான பரிமாற்றங களை நினைதொறு மெனனெஞ்சு சிதிலமாகா நினறதெனகிறாா.

௨. திருககாடகரையி லெமபெருமானைககுறிதது, உனனோடு நானபரிமா றின பரிமாறறததை நினைகக க்ஷமனுகிறிலே னெனகிறாா.

௩. அடிமைகொள்ளவெனறு புகுந்து, தனபடிகளைககாடடி சாவஸ்வஹர ணம பணணினபடிகளை அநுசநதிகக க்ஷமனுகிறிலே னெனகிறாா.

௪. தான சேஷியான முறைதபபாமே எலலாரோடுங கலககிறவனை, அதி க்ஷுததரானுன வெனபக்கல் பண்ணினவியா மோஹமெனக் கறிய நிலமன றெனகிறாா.

௫. என்னை அடிமைகொளவாரைபபோலே புகுந்து, எனசரீரததையும ஆத் மாவையுஙகூட புஜிததான, ஒருவன வயாமோஹ மிருநதபடி யென ! எனறு விஸமிதராகிறாா.

௬. "அவன க்ருதரிமனென்றறிந்தால அதிலே கிடநது நெஞ்சாறல்படாதே அகனறுலோ நீா" என்ன, அவனைக்கணடவாறே, அவவஞ்சனை களை மெய்யெனறிருபப னெனகிறாா.

௭. அடிமை கொளவாரைபபோலேபுகுநது, எனனுயிரை நேராகபுஜிதது, பினனையும புஜியாதாரைபபோலே யிருககுமெனகிறாா

௮. நாளதோறும எனனை அநுபவியாநினறாலும பெறுபபேறு பெறறாற போலே புஜிககிறவிவனுடைய குணவததை பொறுகக வொண கிறதிலலை யெனகிறாா.

௯. "நீரேயோவிப்படிபடடீா, குணாநுபவமே யாததையான நிததிய ஸூரிக ளும் படும்பாடிதுவனறோ" என்ன, அவாகளதான நான்படடது படடாாகளோ வெனகிறாா.

௧௦. தம்மோடுகலந்த வெம்பெருமானுககுத தமமிலும் அபினிவேசம் மிக இருநதபடியைச சொலலுகிறாா.

௧௧. நிகமததில, இத்திருவாயமொழி அபபிய சிபபாாக்கு ஜனமம் முடிந்து அதுககடியான சமசாரமும நசிககு மெனகிறாா.

எ - ம் திருவாய்மொழி—எங்கானல்.

வடிவழகும் குணங்களும் பற்றுசாகத் தூதுவிடுகிறாள்

க. சிலநாரைகளைக்குறித்து, அவன்தன் அழகாலும் குணங்களாலும் தன்னை தோற்பித்தபடியைச் சொல்லி, என்தசையை அவனுக்கு அறிவித்துவந் துங்கள்திருவடிகளை என்றலைமேலே வைக்கவேணுமென்கிறாள்.

உ. சில குருகினங்களைக் குறித்து, "தாமும் தமக்கு நல்லாருமாயிருந்த விருப்பை நானிழந்தேபோ மிதத்தனையோ" என்றறிவியுங்கோளெனகிறாள்.

ங. சில கொக்கினங்களையுங் குருகினங்களையும நோக்கி, தன்னழகு காண்கைக்கு நாஙகள் யோக்கியரல்லோமோவென்றுகேளீர என்கிறாள்.

ச. சிலமேகங்களைநோக்கி, என் வாரத்தையை அவனுக்குச் சொன்னால் உங்களை தண்டிக்குமோ வெனகிறாள.

ரு. "எங்கள் வாரத்தையை அவனங்கீகரிக்குமோ" என்றிருந்தனவாக; பரமபதத்திற பண்ணின வாதரத்தை யெனபக்கலிலே பண்ணினவன் அங்கீகரியாதொழியான், ஆனபின்பு எனக்காக ஒருவாரத்தைவிண்ணபபரு செய்யவேணு மென்கிறாள்.

சா. சிலவண்டுகளைக்குறித்து, உங்கள் வாரத்தை விலைச்செல்லும்படி பிராட்டிசந்நிதியிலே சொல்லுங்கோளென் தூதவாக்கியத்தை யென்கிறாள்.

எ. சில குருகினங்களைக்குறித்து, சிலரோடேகலந்து அவாகளைத்துறந்து அதுவே புகழாகவிருக்கை போருமோவென்று அவாக் கறிவியுங் கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையுங் குறித்து, அங்குத்தைக்கு பயப்படவேண்டாதபடி சுரக்ஷிதமான தேசத்திலே யிருக்கப்பெற்றோம், இனி யென்றுரத்தியை அறிவியுங்கோ ளெனகிறாள்.

கூ. ஒரு குருகைக்குறித்து, சிரதிசயபோகயரானதாம் போம்போது தம்மைக கொண்டுபோகை தம்முடைய தகவுக்குப் போருமோவென்று விண்ணபபருசெய யென்கிறாள்.

க0. சில வன்னங்களைக்குறித்து, நான முடிவதற்குமுன்னே அவனுக்கென் தசையை அறிவியுஙகோ ளென்கிறாள.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பிரிவுக்கடியான சம்சார துரிததநதை இதுதானே யறுததுக்கொடுக்கு மென கிறா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

போகவிட்டதூது வரப்பற்றாமை "நாமவனிருந்தவிடத்தே போவோம்" என்று மனோரதிக்கிறார்.

க. எனக்குத் திருநாவாய் குருகுகைக்கு பாயமுண்டோ வென்கிறார்.

உ. திருநாவாயிலேபுகும் நாளென்றோ வென்கிறார்.

௩. திருநாவாயிற் றிருவோலக்கத்திலேபுகும் நாளென்றென் றறிகிலேனென்கிறார்.

௪. ஆத்மாந்ததாஸ்யம் பண்ணும்படிவிஷயீ க்ருதஞனநான், நப்பின்னைப்பிராட்டி யோடேகூடவிருக்கிற விருப்பிலே அடிமைசெய்யப்பெறும் நாளென்றென் றறிகிறிலே னென்கிறார்.

௫. திருநாவாயைக் கண்ணின்விடாய்தீரக் கண்டநுபவிப்பதென் றென்கிறார்.

௬. ஊரையன்றிக்கே ஊரில்நின்றருளின வுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார்.

௭. ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்தியவாஸம் பண்ணுகிற தேவர், அனன்யகதியென்று என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

௮. அப்போதே அபேக்ஷிதம்பெறாமையாலே, "அருளவுமாம், தவிரவுமாம், அக்கியான கந்தமில்லாதபடி உன்னை என்னெஞ்சிலே யிருத்தும் படி தெளிவைத்தரவேணும்" என்கிறார்.

௯. இப்படி சொன்னவிடத்திலு மொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணாமையாலே, "நானிவ்வாசையோடே முடியாநின்றேன், என் அபிமதம் பெறப் புகுகிற பாக்யாதிகராரோ" என்கிறார்.

க0. உன்னைக்காணப்பெறாமை நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், ஐஹிகாமுஷ்மிக சகலபோகங் களையும் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

பாதகவர்கமடையநலிய, நலிவுபட்டவர்கள் கூப்பிட்ட கூப்பீட்டை இவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிறார்.

க. சந்தியாகாலத்தில் தென்றல் தொடக்கமான பதார்த்தங்கள் தனித்தனியே தனக்கு பாதகமாகிறபடியை சொல்லுகிறாள்.

உ. முன்பு தாசியேறின பேர்க்குரமாகநின்ற பேரணி உறுபூசலானவாறே திரளவமுக்குமாப்போலே தனித்தனியேநலிந்த பாதகங்கள் பலவுமானி மிகமிகபலகூடிவந்து நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

ங. கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்க ளடங்க பாதகமாகப்புக்கவாறே அவற்றுக்கஞ்சாக் கண்ணைச் செமபளித்தாள், அகவாயிலே அவளழகு ஸம்ருதமாய் நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

ச. அகவாயில் நலிகிறதொழிய ஸ்வரூபேணவந்து ஸபரிசாதிகளாலே ஸ்மாரகமாய்நின்று நலிகிறபதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறாள்.

ரு. சகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவாய் அவ்வளவிலு மவனுடைய பரஸாதமரிதாகில் தரிக்க விரகுண்டோ வெனகிறாள்.

சா. நிதநியாநபாயிநியான பிராட்டியோடு அனயபரரான பரம்ஹருத்ராதிகளோடு வாசியற உடம்புகொடுக்கு மவனுடைய சௌசீலயம் என் ஆத்மாவை யீராநின்ற தென்கிறாள்.

எ. கீழ்ச்சொன்ன பாதகபதார்த்தங்கள திரளவந்து கண்பாராதே நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

அ. கீழ் தனித்தனியும் திரளவும் பாதகமானவை ஒன்றுக்கொன்று முற்கோலி நலியாநின்றன வென்கிறாள்.

கூ. பண்டே இடைப்பெண்கள் நடுவே இவன குழலூதுகிறபோது நடுநடுவே தன்னுற்றுமையாலே சில உகதிசேஷடிதங்களைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு பாடும்பாட்டைநினைத்து ஒன்றும் தரிக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறாள்.

க0. வருவதாகச் சொன்னகாலம் வநதிருக்க அவன் வருகிறிலன், பாதகங்களுடைய சந்நிதியில் அவனையொழியத தரிப்பதெங்கே யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், அவன்பக்கல் சாபலமுடையார், இத்திருவாயமொழியைச் சொல்லி அவனைப்பெறுநகோ ளென்கிறார.

க0-ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரதிபந்தங்கள்போக திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறாள்.

க. இத்திருவாய் மொழியிற் சொல்லுகிற வாஶ்ரயணத்தைச் சங்கரஹேணவருளிச் செய்கிறார.

உ. "இவ்விஷயத்துக் கென்வருகிறதோ" என்றஞ்சும் சாபலமுடையார், சுரக்ஷிதமான தேசமெனறு நிரப்பயராய் நித்யமாக வாஶ்ரயுங்கோ ளென்கிறார.

ங. திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினவன் உபயவிபூதிநாதனுய்த்து, உங்கள் துக்கங்கெட அநந்ய பரயோஜனுய்க்கொண்டா ஶரயியுங்கோ ளென்கிறார.

ச. ஆஶ்ரயிக்கும்இடத்தில் நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக ஆஶ்ரயியுங்கோள், அவனுங்களுக்கு ரக்ஷகனு மென்கிறார்.

ரு. இப்படி பக்தியோகத்தா லாஶ்ரயிக்க க்ஷமரன்றிக்கே தன் திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றினா திறத்தவன் செய்தருளும்படியை யருளிச் செய்கிறார்.

சு. தன்னை ஆஶ்ரயிப்பாருடைய ப்ரதிபந்தங்களைப்போக்கி அவர்களுக்கு மிகவும் ஸ்நேஹியா மென்கிறார்

எ. அநந்ய ப்ரயோஜநருக்கு சுலபனாய ப்ரயோஜநாந்தர பராக்கத்தைக் கொடுத்துத் தானகல நிற்குமென்கிறார்.

அ. அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோள், உங்களுடைய து:க்கத்தையும் து:க்க ஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தையும் போக்கியருளு மென்கிறார்

கூ. உபதேச நிரபேக்ஷமாக நான் முன்னமவனை ஆஶ்ரயித்து சுகியாகப் பெற்றேனென்று பரீதராகிறார்.

க0. ப்ரீதயதி சயத்தாலே ஸ்வலாபத்தைச்சொல்லிப் பக்திப்ரபத்யநுஷ்டானங்களுக்கு க்ஷமரல்லாதார் திருக்கண்ணபுரமென்கிற உக்தியைச்சொல்லவே ஸமஸ்த து:க்கஙளும்போ மென்கிறார்.

கக. ப்ரதிபந்தங்கள ஸவாஸனமாகப் போகவேணுமடியிருக்கில் இத்திருவாய்மொழியை ப்ரீதிபூர்வகமாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

க0 - ம பத்து.

ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே தங்கு வேட்டையாகவந்து தங்கி, இவர்க்கு காசசிராதி கதியை யுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷித ஸமவிதாநம பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தார்

க-ம். திருவாய்மொழி—தாளதாமரை.

கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

க. மரணமான மஹாபயத்துக்கு விரோதி நிரசநசீலனான காளமேக மல்லது துணையில்லையென்று அவனைப் பற்றுகிறார்.

உ. போக ஹேதுவான வொப்பனையையும் உஜ்ஜீவந ஹேதுவான திருநாமங்களையு முடையவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு காலத்துவ முள்ளதனையும் புகலுடையோ மல்லோ மென்கிறார்.

ங. சாவரக்ஷகனனவன் வாத்திக்கிற திருமோகூரை, நமமுடைய சகலதுக்கமும் கெடச்சென்று ப்ராப்பபோ மென்கிறார்.

ச. நம்முடைய சமஸ்த துக்கங்களுங்கெட, திருமோகூரிலேவந்து சுலப ஞய் நிற்கிறவனை ஆச்ரயிக்க வாருங்கோளென்று ஸ்ரீ வைஷ்ண வாகளை யழைக்கிருா.

ரு. அவனெழுந்தருளிநின்ற திருமோகூரை ஆச்ரயித் தநுபவிக்க வாருங் கோளென்கிருா.

சா. திருமோகூரிலே நின்றருளின பரமாப்ததமன் திருவடிகளல்லது வேறு நமக்கு ரக்ஷையில்லை யென்கிருா.

எ. நம்முடைய ரக்ஷணம் தனக்கு அவா ஜநீயமான உத்பாதகன வாத்திக் கிற திருமோகூரை ஆச்ரயிக்கவே, நமமுடைய துக்கங்க ளப்போ தே போமென்கிருா.

அ. திருமோகூரிலே நின்றருளின ஆண்பிள்ளையான தசரதாத்மஜனை ஆச்ர ரயிக்க நம்முடைய துக்கமெல்லாம் போமென்கிருர்.

கூ. நமக் கரணை திருமோகூரை நாம்ப்ராபிக்கப் பெற்றேமென்று, ஸ்வ லாபத்தைப் பேசுகிருா.

கO. சாவ ரக்ஷகன் வாத்திக்கிற திருமோகூரை, நமக்குப் பந்துக்களாஞ ஆதரித்து நினைத்தேத்துங்கோ ளென்கிருா.

கக. நிகமத்தில், பரமோதாரமான திருமோகூருக்குக் கொடுத்த வித்திரு வாய் மொழியை அப்யசிக்க வல்லாாக்குத் துக்கநிவ்ருத்தி யுண்டா மென்கிருா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

இதுவுமது.

க. ப்ரீதியாலே திருநாமத்தைச் சொல்லத் திருவநந்தபுரத்துக்குப் போ கைககு விரோதியானவை யெல்லாம் போம் அங்கேபுக வாருங் கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிருர்.

உ. ப்ரதிபந்தகங்கள் போகைக்குச்சொன்ன திருநாமந்தானே ஆயிரம் ப்ர காரததாலே ரக்ஷகமா மென்கிருா.

ஈ. ப்ரதிபந்தங்கள் போகைக்குத் தேசப்ராப்தியே யமையும், ஆயிரந் திரு நாமத்திலு மேதேனு மொன்றைச்சொல்லி அநுபவியுங்கோளென் கிருா.

ச. ஆச்ரயிப்பாாக்கு ருசிபிறக்கைக்காகத திருவநந்த புரத்திலே புக்கடி மை செய்கிறவர்கள் என்ன பாக்கியவான்க ளென்கிருா.

ரு. திருவநந்தபுரத்தி லாச்ரயிக்கு மவர்கள் நித்தியசூரிகளாவாகள், ஆகை யாலே, அங்கே நீங்களும் ஆச்ரயியுங்கோ ளென்கிருர்.

௬. நித்யஸூரிகளும் வந்தடிமைசெய்கிற திங்கே ஆகையாலே திருவனந்தபுரமே பரமப்ராப்யம், அங்கே நாமடிமைசெய்ய வேணுமென்கிறார்.

௭. ஸர்வேச்வரன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் ஒருதேசவிசேஷத்தைச் சென்றடிமைசெய்யப் பெற்றிலோமென்னும் துக்கம் போமென்கிறார்.

௮. திருவனந்தபுரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளைக் காணப்போருங்கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிறார்

௯. சரீராவஸாநமணித்தாயித்து, ஈண்டெனத் திருவனந்தபுரத்திலே புக்கடிமைசெய்யத் தாஸ்ய விரோதிகாமங்கள்தானே நசிக்கு மென்கிறார்.

௰. திருவனந்தபுரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் பெருமைபேச நிலமன் றென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழிவல்லார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்குப் போக்யராவ ரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

இதுவுமது

௧ அவன் பிரிகிறனென்கிற வ்யஸநமெல்லாநிற்க, அதுக்குமேலே, குயில் துடக்கமான பாதக பதார்த்தங்களின் நவியாலும் அவன் நோக்காலும் தனக்குப் பிறந்த வ்யஸநத்தை, தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாப்போலே அவன் றனக்குச் சொல்லுகிறாள்

௨. இவள் தரிக்கைக்காகப் பலகாலணைந்தருள், இஸ்ஸம்ஸ்லேஷ ஸுகமெல்லாம் நீ போகக்கடவையென்னு மிதினுமேலே ஸ்வப்நங்கண்டு விழித்தாப்போலேயாய் நோவுபடாநின்றே னென்கிறாள்.

௩. நீயுபேக்ஷித்திருக்க நாங்கள் ஸ்நேஹித்திருக்கிற வொருதலைக்காமம் நசிக்கவேணு மென்கிறாள்.

௪. இவன் போகைநினைத்து நோவுபடப் புக்கவாறே "உன்னைப் பிரிகைக்கு ஸம்பாவனையுண்டோ" என்று இப்புடையிலே ஸவிநயமாகச் சிலவார்த்தைசொல்ல இவையிறே என்னை யழிக்கிற தென்கிறாள்.

௫. "நான் ஸந்நிஹிதனாயிருக்க நீ யிப்படிப்படுகிறதென்" என்ன, நீ பசு மேய்க்கக் கடவையான பின்பு நீயும் போனாய் நீ போனால் நலியக் கடவ ஸந்த்யாதி பதார்த்தங்களால் நலிவுபடுகிற வென்னை யாஸ்வசிப்பித் தருளவேணு மென்கிறாள்.

௬. உனக்குப் போனவிடமெங்குமபிமதைகள் பலருளா உனக்கொரு குறை யில்லை நாங்க ளுன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம் உன் போக்கான தெங்களுக்கு அஸஹ்யமென்கிருள்.

௭ நாங்கள் நோவுபட உன சுகுமாரமான திருவடிகள் ந்நோவப் பசுமேய்க் கப்போனுல் அங்கே அசுராகள் கிடடினுலென்னுய் விளையுமென் கிருள்.

௮. நீபோனுல் சப்ரமாதமென றஞ்சாநினறேன், உன்னைப் பிரியவும் மாட் டேன் பசுமேய்க்கை வயாஜமாக அபிமத விஷயஙகளை நினைத துப்போகிருயாகில், என கண்வட்டததிலே உனக்கு அபிமதைக ளோடே சஞ்சரிக்கவேணு மென்கிருள்.

௯. "உககக்கு நல்லவரோடு முழிதராய்" என்று நான் போகாமைக்காகச் சொன்னவார்த்தை யித்தனையொழிய, உங்கள் சந்நிதியிலே நான் சிலரோடே பரிமாறுகை யுங்களுக் கநிஷ்டமன்றேவென்ன; எங் களோட்டைக் கலவியிற காட்டில் திரு உள்ளத்தில் ப்ரியமே யெ ங்களுக்கு மிகவும் சுகம், ஆனபின்பு சப்ரமாதமான தேசத்தில் போகா தொழியவேணு மென்கிருள்.

௧0. முன் கைமிடுக்கருன வசுராகள் கம்ஸப்பேரிதராய்ச் சஞ்சரிககிற காட் டிலே, நம்பி மூத்தபிரானையு மொழியத் தனியே திரியாநிற்றி யென்று மிகவும் நோவுபடா நினறே னென்கிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், அவனை "பசுநிரை மேய்க்கப் போகவேண்டா" என்று நிக்ஷேதித்த பாசுரமான இத்திருவாய்மொழியும் அல்லாதவறறோ டொக்க ஒரு திருவாய்மொழியே! யென்று விஸ்மிதராகிருா.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

இதுவுமது.

௧. உபயவிபூதி யுக்தனுயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதசுலபனுனவனுடைய திரு வடிகள் பக்தியோகலப்ய மென்கிருா.

௨. ஸாவேஸ்வரனுய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்துவைத்து என்விரோதியைப்போக் கி என்னை யிங்கே அடிமைகொள்ளா நின்ருனென்று, கீழ்ச்சொன் ன சௌலப்யம் தமக்குப் பலிததபடியை யருளிச்செய்கிருா.

௩. மறுவலிடாதபடி சம்ஸாரத்தைப் போக்கி நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனுனவனுடைய திருவடிகள் சிரோபூஷணமாகப் பெற்றே னென்கிருா.

௪. என்மனஸ்ஸிலேயிருக்கிற ஸாவேஸ்வரனை யொருவராலும் விஸ்லே ஷிப்பிக்க வொண்ணுதென்று நிச்சயித்து, அத்தாலே க்ருதக்ருத் யனு யிருந்தே னென்கிருா.

ரு. அவன என்திறததில்செயய நினைககிறவை யொருவரறகறிய நிலமன றெனகிரு.

சு. இனரு ஶ்ரயிபபாரையும நிததியாஶ்ரிதரைபபோலே விஷயீகரிககு மவன திருவடிகளிலே நிரமமனுய விழபபெறறே னெனகிரு.

எ. ஸம்ப்ரதி பநதஙகளையெலலாம தானே போககி அடிமைகொளளுமவனை நாளதோறு மனுபவியெனறு, திருவுளளததைககுறிதது யருளிச-செயகிரு.

அ. "அவனைஅநுபவி" எனறவாறே உகநதநெஞசைககொணடாடி அவனை யிடைவிடாதே அநுபவி யெனகிரு.

கூ. "ஜனமாநதரஸஹஸரேஷு" எனகிறபடியே அநேக காலசாததியமான பகதியாலே லபிககபபடுமவனைக கேவலமவன பரசாதததாலே காணபபெற்றே னெனகிரு.

கo. பரயோஜநாநதரபரரோடு சாதநாநதரபரரோடு பரபநநரோடு வாசி யற அவனே யுபாயமெனறு உகததததை நிகமிககிரு.

கக. நிகமததில், இததிருவாயமொழி கறருாககுக் கிருஷணனுடையதிருவடி கள சுலபமா மெனகிரு.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

இதுவுமது

க. பக்தியுக்தராயக்கொண்டு அவனை அநுசநதிபபாக்கு ஆலமபநமான திருமநதிர மினனதெனகிரு.

உ. இதனுடைய அாததததைச சொலலுகிரு.

ந. ஸவாமிதவ பரயுக்தமான ஸாவவித ரக்ஷணஙகள பணணும்படி சொல் லுகிறது.

ச. "ஆபோநாராஇதி பரோக்தா:" என்று மொருநிாவசந பராகாரமுனை டிறே யிதுக்கு அவவழியாலே திருமநதிரததை நிாவசிததுத திருமநதிரததைச் சொலலிககொண்டு புஷபாஞசலியைபபணணி ஆஶ்ரயியுஙகோ ளெனகிரு.

ரு. இப்படி செவவி மாருத புஷபததைக்கொணடு அவன திருநாமததை ஹாஷததுககுப போக்குவீடாகச் சொல்லுஙகோள, அபபடிசெய யவே, ஸவரூபாநுருபமான வருததியைப பெறலா மெனகிரு.

சு. நீாசொனனபடி செய்யலாவது ஆஶ்ரயணீயனைக கணடாலனறே, கண்டாஶ்ரயிகக வேணடாவோவெனன ; பிறபாடரான நமக

காகத் திருமலையிலே நின்றருளினான் அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

எ. ப்ரீதிப்போரிதராய் ஆஶ்ரயிக்கவும் இனிமையோடே திருநாமமுஞ் சொல் லவும்மாட்டாதார், அந்தப்புரபரிகரமானார் வார்த்தையைச் சொல் லவே பூர்ணோபாசநத்தில் பலம் சித்திக்கு மென்கிறார்.

அ. அதிகாரிநியதியில்லை ஆரேனுமாகத் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகச் சொல் லுவார் நித்தியசூரிகளோ டொப்பார்கள் என்கிறார்.

௯. ஜன்மாதிகள் அப்ரயோஜகமானாலும் ப்ரயோஜனாந்தர பரதாஹேது வானபாபங்கள் செய்வதெனறென்னில், ப்ரயோஜன ஶூந்யராய்க் கொண்டாஶ்ரயிக்கவே அவைதானே போமென்கிறார்.

௧0. அவ்வளவேயன்றிக்கே கைங்கரிய ப்ரதிபந்தங்களும் போம், ஆனபின்பு, அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் அப்யசித்தவர்களை ஆழ்வார் தம்மைப்போலே பகவத்விஷயீகார பாத்ரமாக்கு மென்கிறார்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

இதுவுமது.

௧ ஈஶ்வரன் நம்மை விஷயீகரிக்கையிலே யொருப்படாநின்றான், அது தானும் நாம் விதித்தபடி செய்வானா யிராநின்றா னென்கிறார்.

உ. "விதிவகையே" என்று, கேவல பகவத் க்ருபையாலே வந்ததாகச் சொ ல்லுகிறதென், அடியிலே "இன்னின்ற நீர்மையினியாமுறாமை" என்றிலோமோ நாமென்ன, நாமபேக்ஷித்தவளவோ பெற்றதென் கிறார்.

௩. நெஞ்சே, நம்மை விஷயீகரிக்க வல்லனே யென்று நாமிருக்க, அவ்வள வன்றிக்கே பலிக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

௪. சர்வேஶ்வரன் நாம் விதித்தபடியே செய்வானாகச் சொன்ன விது சம் பவிக்குமோ வென்னில்; அவனுடைய வாஶ்ரித பாரதந்திரயத்தை அநுசந்தித்தால் கூடாததில்லைகாண் என்கிறார்.

௫. அவன பரமபதத்திற்குப்போக வாஶ்ரிதருக்கு வைத்த அர்ச்சிராதி கதியாலே போகப்பெறு நின்றேன், நித்தியாஶ்ரிதனைப்போலே என்னை விஷயீகரிக்கவும் பெற்றே னென்கிறார்.

சு. திருவாட்டாற்றிலே சந்நிதிபண்ணி என்னைச் சாவதோ மூகமாக விட மாட்டாதவனுடைய திருவடிகளைக் கிட்டப் பெறறேனென்கிறார்.

எ. "குறுகினம்" "என்றவிதென் கொண்டறிவ தென்னில், ப்ராக்கலாகா தோ உடம்பு கோயிற்சாந்து நாறுகிறபடி யென்கிறார்.

அ. அத்யந்த விலக்ஷணனானவன் திருவாட்டாற்றிலேவந்து சுலபனாய் என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து உஜ்ஜ்வலனாகைக்கு நானென்ன நன்மைசெய்தே னென்கிறார்.

கூ. அத்யந்தம் பூர்ணனான தானிகழாதே எம்மனஸ்ஸை சாவகாலமும் விடுகிறிலன், ஒருவனுடைய வ்யாமோஹமே! என்று பரீதராகிறார்.

க0. மஹாபுருஷர்களை அடைந்தால் எதிர்த்தலை பாராதே தங்கள் தரத்தைக் கொடுப்பார்களென்னு மிவ்வர்த்தத்தைத் திருவாட்டாற்றில் நாயனாரென் பக்கலிலே காட்டினாரென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அநுபவிக்க வுரியார் நித்யஸூரிகளென்கிறார்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

இதுவுமது

க. "திருவாய்மொழிபாடுவிக்க" என்றொருவ்யாஜத்தாலேபுகுந்து தம்பக்கலவன்பண்ணின வ்யாமோஹத்தைக்கண்டு, அவனுக்கடிமைசெய்வார் சீலாதிகளிலே யகப்படாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறார்.

உ. தம்மோடு கலந்தபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த சம்ருத்தியைக் கண்டினியராகிறார்.

ங. அவனுக்குத்தம்பக்கலுண்டான வபிநிவேசத்தினுடைய வெல்லையில்லாமையை யருளிச்செய்கிறார்.

ச. தம்முடைய திருமேனியிற் காட்டிலும் தம்மோடே பரிமாறலாம் நிலமென்று அவனுக்குத் திருமலையிலுண்டான வ்யாமோஹத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ரு. அவன் தம்மோடேகலந்து தமவாயாலே திருவாய்மொழிகேட்ட ப்ரீதியுள்ளடங்காம லானந்தித்து ஆளத்திவையா நின்றானென்கிறார்.

சு. ஸ்ரீய:பதியானவன் திருமலையிலே நின்றருளி என்னை யாளுகையிலே வ்யாமுக்தனானா னென்கிறார்.

எ. தம்முடைய விஸஸம்ருத்திகெல்லாமடி திருமலையானபின்பு, இந்தே சந்தானே நமக்கு ப்ராப்யமென்று திருமலையைக் கொண்டாடுகிறார்.

அ. திருமலே துடக்கமான கோயில்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணுமபிநிவேசத்தை என்னவயவங்களிலே பண்ணி ஒருக்ஷணமும் பிரிகிறிலன் இவன்படி யிருந்தபடியென் ! என்கிறூர.

கூ. நமக்கிந்த சம்பத்தெல்லாம் திருமலேயாலே வந்ததாயித்து, திருமலேயைக் கைவிடாதேகொள்ளென்று திருஉள்ளத்தைககுறித்து அருளிச்செய்கிறூர.

கO. இப்படி இவா நிரப்பந்திக்கச்செய்தேயும் ஆனேக்குப் பாடுவாரைப்போலே கேளாதிருந்தான்; அதுக்கடி "சாந்துபூசுவாா பரணியையுடைத்தோ பூசுவது, இதென சொன்னீரானீா" என்ன, திரியவும், மங்கவொட்டெனகிறூா.

கக. நிகமத்தில், மஹதஹங்கார விஷயமான வித்திருவாய்மொழி திருமலேயிலே சொல்லிற்றென்கிறூா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலே.

இதுவுமது.

க. யாதருச்சிகமாகத திருமலேயைச் சொல்லுகை காட்டில் நிரபேக்ஷனை தான் பிராட்டியோடே கூடவந்து எனனுளளே புகுந்தருளினுன் என்கிறூா.

உ. தான ஸாவேஸ்வரனுய் வைதது என்னேடு கலக்கப் பெருமையாலே குறைவாளனுனவன் இன்றுவந்து நிாஹேதுகமாக வென் ஹருதையத்திலே புகுந்து பூாணனுனு னென்கிறூா.

ங. அவன் தம்மோடே நிாஹேதுகமாகவந்து ஸம்ஸலேஷித்தபடியை யநுசந்தித்து, இவன் திருவடிகள் எனக இங்கனே யெளிதாவதே யென்கிறூா.

ச. தமக்குப் பரமபதத்தைத் தருவானு யிருக்கிறவனுடைய நீாமையை யநுசந்தித்து என்கரணங்களும் களிக்க நானும் களியா நின்றேனென்கிறூா

ரு. திருப்போநகரான் பரமபதத்தை எனக்குத்தருவானுக என்னேடே பூணித்து, தானே விரோதிகளேயும் போக்கினு னென்கிறூா.

சா. தனக்கிருப்பிடமான கோயில்க ளநேகமுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என் ஹருதயததிலே நிாஹேதுகமாக ப்ராாததித்து வந்து புகுந்தானென்று ப்ரீதராகிறூர்.

எ. அவனுடைய வாதரத்தாலே தமககுண்டான காாதார்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறூா.

அ. நிரதிசய போக்கியபூதனை திருப்போநகரான் என்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும் போகாதபடி என்நெஞ்சிலே வநதுபுகுந்தா னென்கிறூர்.

கூ "இனறெனனை விஷயீகரிககைக்கும முனபெனனை யுபேக்ஷிக்கைககும காரணமென" எனறுகேடகவேணடி யிருநதே னெனகிறா

க0. இவாகேடட விதுககொரு ஹேதுகாணுமையாலே நிருததரவாய, "உமக குமேல செயயவேணடுவதென" எனன, பரதிபூாவகமாக வடி மைசெயயபபெறறேன, இதுவே யினனம வேணடுவதெனகிறா

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயசிகக வலலாரிடடவழககு பரமபத மெனகிறா

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

ஆச்சராதிமாாககம

க. பரம பதததுககுபபோக உபககிரமிககிற ஸ்ரீவைஷணவாகளைககணட பரீதயதிசயததாலே ஸதாவர ஜஙகமஙகளுககுணடான விகருதி யை யருளிசசெயகிறா.

உ. மேலுணடான லோகஙகளபணணின சதகாரஙகளை யருளிச்செயகிறா.

ங. ஆதிவாஹிக லோகஙகளிலுளளா ரெதிரோவநது புஷப வருஷடியைப பணணிககொண் டாடுகிறபடியை யருளிச்செயகிறா.

ச. மேலிலலோகஙகளில் தேவாகள இவாகள் போகிற வழிகளிலே தங குகைககுத தோபபுகள் சமைததும வாததியாதி கோஷஙகளைப பணணியும கொணடாடுகிறபடியை அருளிச்செயகிறா.

ரு. ஆதிவாஹிக காததாககளான வருணேநதிராதிகளும மறறுமுளளாரு மிவாகளுககுபபணணும சதகாரஙகளை யருளிச்செயகிறா

சா. சதகார பூாவகமாகத தேவஸதிரிகளுகநது இவாகளை ஆசீாவசனங களைப பணணினாக ளெனகிறா.

எ. மருதகணஙகளும வசுகணஙகளும தஙகளெலலைககபபாலும தொடாநது சென்று இவாகளை ஸ்தோததிரம பணணினாகள எனகிறா.

அ. பரக்ருதிமண்டலததுக கவவருகே பரமபதததுககுப புரமபாக நிததிய சூரிக ளிவாகளை யெதிாகொளளுகிறபடியை யருளிச்செயகிறா.

கூ. பரமபதததிலேசென்று திருவாசலில முதலிகளாலே சறகருதராய, அங குளள நிதயசூரிகள "பரமபதததிலேவருவதே', இதெனனபாக கியபலம!" என்று விஸமயபபடடாாகளெனகிறா.

க0. நித்தியசூரிக ளிவாகளைக கொணடாடுமபடியை யருளிச்செயகிறா.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபய சிததவாகள நிததியசூரிக் ளோ டொபபரெனகிறா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

இதுவுமது.

க. நிர்ஹேதுகமாக உன்னுடைய சவுந்தர்யாதிகளைக்காட்டி எனக்குன்னை யொழியச்செல்லாதபடிபண்ணி என்னை துஸ்ஸஹமான சம்சாரத்திலேவைத்து, நீபோய்ப் பண்டுபோலே யொருகுணு விஷகாரத்தைப்பண்ணிவிட வொண்ணுதென்கிறார்.

உ. தம்முடைய வபேக்ஷிதஞ் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி அவனுக்குத திருவாணையிடுகிறார்.

ங. பெருமிடுக்கரான ப்ரமஹாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்கு மெல்லாம் நிர்வாஹகனுன நீ, உன்னலல்லது ஜீவிகக விரகின்றியே யிருக்கிற வென்னை, ஐயோ !, வந்து விஷயீகரிததருளா யென்கிறார்.

ச. சாவ நிர்வாஹகனுன நீ, என்காரயம், நானேபண்ணிக் கொள்வேனுகப் பார்ததருளினுயாகில், என்னைக்கைவிட்டாயல்லையோ வென்கிறார்.

ரு. சாவரக்ஷகனுன நீ யுபேக்ஷிததால், எனகாரயம் நான்செய்யவோ, பிறா செயயவோ, முடிந்தேனிறே யெனகிறார்.

சு. பெரியபிராட்டியார பக்கல்போலே என்பக்கலத்யந்தாபிநிவிஷடனுய், என் ப்ரக்ருதியிலு மாதமாவிலு மத்யாதரத்தைப்பண்ணி, புஜிதத நீ, என்னை யுபேக்ஷியாதே ஏன்டென விஷயீகரித்தருளா யெனகிறார்.

எ. (நான் பெரியபிராட்டியார பரிக்கிரஹமாகையாலே,) ப்ரளயார்ணவமக்னையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை யெடுத்து அவளோடே ஸம்ஸ்லேஷிதருளினுற்போலவும், கடலைக்கடைந்து பெரியபிராட்டியாரோடே ஸம்ஸலேஷித் தருளினுற்போலவும், சம்ஸாரார்ணவமக்னனுன வென்னையெடுத் தென்னேடே ஸம்ஸ்லேஷிததருளி எனபக்கலிலே அதிவ்யா மோஹத்தைப்பண்ணின உன்னைப் பெற்றுவைத்து யினிதநப்பவிடுவனே வென்கிறார்.

அ. அத்யந்த ஆரஜேயனுன உன்னைப்பெறறுவைத்து இனிவிட வுபாய மில்லை யென்கிறார்.

கூ. "'தானிசாவாணிதந்வபு:' 'யஸயாத்மா ஶரீரம், யஸ்யப்ருத்வீசரீரம்' 'நதஸாவம் வைஹரோஸதநு:' என்னும்படியே, எங்கும் வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகத்சரீரனுயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டித்தந்தோமிறே" என்ன, அது உகந்தாக்கு முகவாதாக்கும் பொதுவாயிருந்தது, ஆகாராந்தர மில்லையாகிலன்றோ "அதுவேயமையும்" என்றுறி யிருக்கலாவது, திருநாட்டிலே வ்யாவ்ருத்தமாகப் பரிபூரணமாயிருக்கிற விருப்பைக் காணவேணு மென்கிறார்.

கO. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூரணனாய்க் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபஜ்ஞானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந்தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமுமொருபடி முடியப்பெற்றேனென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானத்வாநுஸந்தை கஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், ஸௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷண பூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண நளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த்தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(௨)

பகவத்விஷயஐதிஹ்யங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னுவீர்"! என்ன "பெருமாளுமொருபடி நினைத்திருப்பர், நானுமொருபடி நினைத்திருப்பேனென்றார்", அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படியென்" என்ன; "அவர் தம்பின பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர்குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்" என்றாரிறே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பார் மிடற்றைப் பிடித்தாற்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாண குணாத்மகோஸௌ" என்றபடி.

ங. (மயர்வறயித்யாதி) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தர சேஷமென்றிருக்கை, விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்தரமாகவும்

௧0. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூரணனாய்க் கொண்டு வந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்ஞானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மனோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்ஞானானந்தைகஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், சௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்யாபூஷணபூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரதபரிசர்யமாணசரண நளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹருத்ராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்ந் தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஐதீஹ்யங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோ ப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னுவீர்"! என்ன "பெருமாளுமொருபடி நினைத்திருப்பர், நானுமொருபடி நினைத்திருப்பேனென்றார்", அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படியென்" என்ன; "அவர் தம்பின் பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர்குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்" என்றாரிறே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பார் மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாண குணாத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயர்வறவித்யாதி) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தர சேஷமென்றிருக்கை, விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்த்ரமாகவும்

அ - ம் பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தக்தபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க - ம். திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஶ்ரித பாரதந்தர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஶ்வரன், விஶ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணாதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என் திறத்துச் செய்தருளப்பார்த்தது நானிங்ஙன் பட்டாமே யுன்னைக் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ந. ஆஶ்ரித சுலபனாயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் னுபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஶ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஶ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார்.

ச. "உன்னை ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறார்.

ரு. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானால் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறார்.

சு. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணுகின்றே னென்கிறார்.

ஞய் தனக்கும் தமபபனுருடைய வ்யாபாரமே யாத்ராயாய், அவ
னுமபோய் இருவரும் சரக்கு பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒரு பந்த
லிலே தங்குவது; அதிருவருககுமிடம் போராமையாலே அம்பறுத்
தெய்யவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸுதமான சமயத்திலே, இரு
வரையு மறிவாறொருவன்வந்து "இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன்"
என்றறிவிததால், கீழிழந்தநாளைக்கு சோகித்து, இருவா சரக்கு
மொன்றாய், அவன் ரக்ஷகனுய் இவனரக்ஷ்யமாய அன்வயித்து
விடுமிறே.

அ. (மறறொருருதிருஷடாநதம) ஒரு ராஜபுத்ரன் ஒரு வுதயானததைக்கண்டு
புகவஞ்சினல "உன்தமப்பனதுகாண்" எனனவே நினைத்தபடிபுக
குப் பரிமாறலாமிறே.

கூ-ம். பாட்டு - ஒடுங்கவவன்கண்.

கூ. (ப்ராப்திகைப்புகுந்ததாவ தெப்போதோ என்று விரல் முடக்கியிருக்
கும) யெனறதுக்கு சம்வாதமாகவோரைதீஹய மருளிச்செய்கி
ரா. ஓரயனத்திலன்று குன்றத்துச சீயா, எம்பெருமானா ஸ்ரீபா
ததிலேபுக அவருடைய சிறுபெயரைச்சொல்லி "சிங்கப்பிரான்
இன்றயனங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளததி லோடுகிற தின்ன
தென் றறியாமையாலே அவா பேசாதிருக்க "இததேஹசமனந்
தரத்திலே ப்ராப்தி கண்ணழிவுறறபின்பு நடுவு விரோதியாய்ச்
செல்லுகிறநாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்றவிது, உனக்கொன்று
யிருந்ததில்லையோ! என்றருளிச்செய்தாா.

க0. எம்பாா ஓருருவிலே "பினனு மாக்கை விடும்பொழு தெண்ணே" யெ
ன்று, இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே காாயமுந் தன்
னடையே கழிந்ததேயன்றே! ப்ராப்தியு மினிக்கைப்புகுந்ததே
யன்றே! இனி சிந்தாவிஷயமுண்டோ?" என்றருளிசசெய்தாா.

க0-ம். பாட்டு - எண்பெருக்கன்னலத்து.

கக. இப்பாட்டாலே திருமநதிரத்தை சாாத்தமாக வருளிச் செய்கிறாா.
ஆழ்வானிப்பாட்டளவும் வரப்பணித்து இப்பாடடளவிலே வந்த
வாறே "இததையுந்தம்மாசாாயாகள் பக்கலிலே கேட்டுககொ
ள்ளுஙகோள்" என்ன, பட்டரும, சீராமப்பிள்ளையு மெழுந்திரு
ந்து போகப் புககவாறே அவாகளை அழைத்து "இன்னபோ தின்
றிருப்பாா, இன்னாா போவாா, யென்று தெரியாது இருந்து
கேளுங்கோள்" என்று திருமந்திரத்தை யுபதேசித்து, இப்பா
ட்டை ஸ்ரவஹித்து "இபபாட்டை யிதுக்காததமாக நினைத்திருங்
கோள். "என்று பணித்தான்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில், ஆழ்வாரைக் காட்டிலீஸ்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில் த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பண்ணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதீரும்படி ஸகல ஸங்காஹத்தோடே அதர்கிதமாகப் போனால், மோஹிப்பரென்று, திருக்கடித் தானத் திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

க. என்னுடைய வார்த்திதீர்த்தருளுவான் ஸர்வேச்வரனே, அவனூர் திருக்கடித்தான மென்கிறார்.

உ. திருக்கடித் தானத்திலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தென்னுள்ளே வர்த்தியாநின்று னென்கிறார்.

௩. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானத்திலே நித்தியவாசம்பண்ணுகிற வாச்சர்ய பூதனை உபகாரகனநுசந்திக்குந் தோறும் இனியனுகாநின்றானென்கிறார்.

ச. திருக்கடித்தானத்தைப் பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்னெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறார்.

ரு. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தோடேகூட வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளினு னென்கிறார்.

சு. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருக்கடித்தானத்தை யெல்லாரும் ஆச்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

எ. உங்கள் துக்கநிவ்ருத்திக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறார்.

அ. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடித்தானத்தையும்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விரும்பியிருக்குமென்கிறார்.

௯. "என்னோடே கிட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்தியபிநிவிஷ்டனை னென்கிறார்.

க0. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானத்திலே நின்றான், என்னைப் பெற்றபின்பு நிற்பதுமிருப்பதும் என்னெஞ்சிலே யென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறார்.

௨-ம். பாட்டு - என்செய்ய.

௧௬. (இவனுல் பரிஹாராய மென்னு மதுகரும் அவனுல் பரிஹாராயமெனனு மதுக்கு மைதீஹயம்) திருககோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான் கோளரியாழ்வானுக்கு தீர்த்தத்துறையிலே சொன்னவார்ததை "ஒரு முழுக்காலும் இரண்டு முழுக்காலும் போகாதுகாண் - தெற்காழ்வார கையிற் திருவாழியாலே வினையை யறுததுக்கொளைடு போகிலத்தனையொழிய, ஒன்றிரண்டு முழுக்கால் போகாதுகாண் நான் பண்ணினபாபம்."

௪-ம். பாட்டு - எங்நீர்மை.

௧௭. (ப்ராசங்கிகமாக வைதீஹயம்) பட்டரை யொருதமிழன் "கேட்டிரங்கியென்றதே கண்டிரங்கி என்னபபெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே வெளுததபடிக கண்டால் பிரியத்தகாதென் றிருக்கவேண்டாவோ; "இப்படி கூடுமோ" என்னவில் "புல்லியித யாதி, காதலா தொடுவுழியிதயாதி, உனககித்தமிழ்ப் போகாதோ" என்றார்.

௫-ம். பாட்டு - நல்கித்தான்.

௧௮. (அருளாயே) திரியக்கை "அருளாய்"என்கிறதே தெனன "நம்பியேறு திருவுடையான் தாஸா திருநாட்டுக்கு நடந்தார்" எனறு பட்டருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய துணுக்கென் றெழுநதிருநது "அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன பரிமாறும்படிக்கு, திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினுரென்ன வேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தார.

அ-ம் பாட்டு - நீயலையே.

௧௯. (வாயலகி லின்னடி சில்வைபபாரை நாடாய) எனறப்ரசஙகத்திலே சம்வாதம. பெரிய திருமலை நம்பி தம்முடைய அந்திமதசையிலே தமக்கொரு வெண்ணெக்காடும் பிள்ளையாயிறறு திருவாராதனம், அவா திருமுன்பில திருத்திரையை வாஙகச்சொல்லி "சாயலொடுமணிமாமைதளாந்தே நானினி யுனது வாயலகி லின்னடி சில் வைப்பாரை நாடாயே" என்றாராம்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—வளவேழலகின்.

௫-ம். பாட்டு - மானேநோக்கி.

௨0. (அமணன் றலையோடே) என்னுமாப்போலே பெருமாள் செய்தத்தையுமவன்றலையி லேறிட்டுச் சொல்லுதலென்றபடி (அமணன்றலையோடே) அதாவது, ஒருகள்ளன் ஒரு ப்ராம்ஹண க்ருஹததிலே கனனமிட, அது ஈரச்சுவ ராகையாலே, யிருததிக்கொண்டு அவன்மரிக்க, அவ்வளவில், அவன பந்துக்கள், வந்து ப்ராமஹணனை "பழிதரவேணும்" என்ன இரண்டு திறத்தாரும், ராஜாவின் பா

டேபோக, அந்தராஜாவும், அவிவேகியாய் மூர்க்கனுமாகையாலே "ப்ராமஹண நீ யீரச்சுவரை வைக்கையாலே யன்றோ அவன்மரித்தான், ஆகையாலே நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவன் "எனக்குத் தெரியாது சுவர்வைத்தக் கூலியாளைக் கேட்கவேணும்" என்ன, அவனை அழைத்து "நீயன்றோ ஈரச்சுவர்வைத்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவனும் "தண்ணீர் விடுகிறவன் போரவிட்டான், என்னாற் செய்யலாவதென்" என்ன, அவனை அழைத்துக் கேட்க, அவனும் "குசவன் பெரும்பானையைத் தந்தான், அதினாலே நீரேறிற்று" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னால் வந்ததன்று ஒருவேஸ்யை போகவரத்திரிந்தாள் அவளைப்பார்க்கிற பராக்கிலே பானைபருத்தது" என்ன, அவளை அழைத்துக்கேட்க, அவளும் "என்னாலன்று வண்ணான் புடைவை தாராமையாலே போகவரத் திரிந்தேன்" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னாலன்று துறையிற் கல்லிலே யோரமணன் வந்திருந்தான் அவன் போகவிட்டு தப்பவேண்டிற்று" என்ன, அந்த வமணனை தேடி பிடித்துக்கொண்டுவந்து "நீயன்றோ யித்தனையுஞ் செய்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன அவன் மௌனியாகையாலே பேசாதிருக்க "உண்மைக் குத்தரமில்லை யென்றிருக்கிறான் இவனே யெல்லாஞ் செய்தான்" என்று ராஜா அவன் தலையரிந்தான். இக்கதையை அநுசந்திப்பது.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

கூ-ம். பாட்டு - அமுதமமரர்.

உக. (அமுதிலுமாற்றவினியன்) இவர்கள் இவன்வாசியறியாமல் நிரதிசய போக்யமான ஆராவமுதைவிட்டு ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகலுவதேஎன்று தாமருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதமாக ஆசார்ய திவ்ய ஸூக்தியைக்காட்டுகிறார். நம்பிதிருவழுதிநாடுதாஸர், "இந்த தேவஜாதிவெறும் மனையோ, 'உப்புச்சாறுகிளருவதெப்போதோ' என்று கவிழ்ந்துபார்த்துக் கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

ச-ம். பாட்டு. மயர்வற.

உஉ. (என்சொல்லியான் விடுவேனோ) என்கிறவிடத்திலோரைதிஹ்யம்—அதாவது, ஒருப்ராம்ஹணப்பிள்ளை மாமனார் க்ருஹத்துக்குப் போக அவன், தரித்திரனாகையாலே இவனையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்,

நெடும்போதேற்ற மிறைத்துக் காலோய்ந்தவளவில், "விட்டுப் போகைக்கு ஹேதுவாக மாமனருக் கொருகோபத்தை யுண்டாக் குவோம்" என்று, இறைக்கிற மாமனாமேலே உமிய, அவனும் "ஒரு குளித்தியிருந்தபடியென்" என்ன, "சுடசசுடவுமிவாளைத் தேடிககொள்" என்று இறங்கிப்போனனும், இத்தால் நிரபராத னயிருக்கச்செய்தேயும் ஒருகுற்றத்தைத்தானே யேறிட்டுக்கொ ணடுபோனனிறே, அப்படியேதேனுமாகிலும குற்றத்தையிட்டுப் போகைக்கு இவனிடத்திலே யொருகுறையுண்டானலன்ரு விட லாவதென்று கருத்து.

எ-ம், பாட்டு - யாஞெடடி

உரு. (தாஞெட்டிவந்து) ப்ரதிக்ஞைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் இவ டத்திலேயோரை தீஹ்யமருளிச்செய்வா. அதாவது ஒருப்ராம்ஹ ணன், பரமனுப்தனயிருப்பானய், வேறொரு ப்ராம்ஹணன், அவ ன க்ருஹத்திலே போஜனாத்தமாகச்செல்ல, சிலரிருந்து "அவ ஞெருவாக்கும் அசனமிடான், லுத்தன்காண்" என்ன, "உங்கள் முனனே அவனகத்திலே எப்படியு முண்டுவருகிறேன்" என்று, தன்னாததியைககாட்டி "இததனை பரசாதமுண்டாகிலும் ஜீவிக் கலாம்" என்ன, "அவன்தன்னுலாவதில்லை" என்ன, இவனுமிறு கபபிடிக்க, "ஆனல் இல்லைஇல்லை" என்ன, மடியிலிலையெடுத்துக் காட்டி, "கொண்டுவநதேன்" என்ன, "கழுத்தறுக்கவருகிறவா கததியும் கையிலேகொண்டு வாராரோ" எனறு, பின்னையும் சார சனமிடடானுமென்று. இத்தால் "எப்படியுமவன் க்ருஹத்திலே யுண்டு வருகிறேன்" என்று, ப்ரதிக்ஞைபண்ணிவந்தானிறே யெ ன்றபடி.

கூ - ம் திருவாய்மொழி—இவையும்.

கூ-ம். பாட்டு - மாயன்.

உச. (துயக்கன்மயக்கன்) உகவாதாாக்கு ஸம்ஸயவிபாயங்களைப் பிறப்பிக் கும் யென்கிற விடத்திலே ஓரை தீஹ்யமருளிச்செய்வர். பட்டர் திருவோலக்கத்துக்குப் பலகாலும் ஸாஸதிரியா யிருப்பானெரு ப்ராமஹணன் சென்றுடி யிருப்பானய் அவனைக்கண்டால் பட் டரும் "வந்தாயோ போனயோ" என்று சாமான்னியேனவ்யவ ஹரித்தருளிச்செய்வா ; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பலகாலும்சேவிக்க யெழுந்தருளுவா, அவரைக்கண்டால் மிகவும் க்ருபைபண்ணி ஆதரிததுக்கொண்டெழுந்தருளி யிருப்பா ; இததை பலகாலுங் கண்டிருப்பாரொருவா பட்டரைவநது சேவித்து, "சுவாமி தே வரீா திருவோலக்கததுக்கு வருகிற ஸாஸதிரி, ப்ரசித்தனயிருக்கி

றவன், அவன்வந்தால் சாமான்னியமாக வ்யவஹரித்தருளுகிறது; ஒருசாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்தாரென்றால், அவனைமிகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது; இதிரண்டையும் எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்" என்ன, "ஆனால் அவர்களிரண்டுபேரு மெப்போதும்போலே நாளையும் வருவர்கள், அப்போது நீயுமெப்போதும்போலே பார்த்திரு, இரண்டுஞ்சொல்லுகிறோம்"என்ன, அவருமப்படியே பார்த்திருக்க, மற்றைநாள் வெடிவோறே அந்த ப்ராமணன் ப்ரதமம்வந்து சேவிக்க, அவனை யெப்போதும்போலே வினவியருளி, "நிராரைத்தான் பரதத்வமென்று நினைத்திருக்கிறது"என்ன, "சிறிது ப்ரமாணங்கள் ப்ரம்ஹாவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் விஷ்ணுவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் ருத்திரனே பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது; ஆகையினாலே நம்மாலே நிச்சியிக்கப்போமோ" என்ன, "நல்லது" என்றிருந்து, அவன் போனவாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரெழுந்தருளிசேவிக்க, அவரையுங் க்ருபைசெய்தருளி, "தேவரீர் ஆரைத்தான் பரதத்வமென்றிருப்பீர்" என்ன, "தேவரீர், ஸ்ரீய:பதி நாராயணனே பரதத்வம் என் றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன் வேறொன்றறியேன்" என்ன, "இன்னமுமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதேது" என்ன, "'எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரசாதித்தருளுமே, அத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருப்பன்" என்ன, திருவுள்ள முகந்து, "அபசாரத்தை க்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக் கெழுந்தருள," என்றருளிச்செய்து, பார்த்திருந்தவரைப் பார்த்து, "கண்டீரோ யிருவர்க்கு முண்டான தாரதம்மியம், ஆகையாலே, இவரை வணங்கவோ! அவனை வணங்கவோ, இப்படியன்றோ ஸ்வரூப ஸ்திதி யிருந்தது" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய் போனாரென்று, "அணியன்" என்றத்தோடே சேர வருளிச்செய்கிறார்.

உரு. (என்னினிவேண்டுவம்) அப்பாதி ஷேதமே பேற்றுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப் புறம்பான யோக்யதா யோக்கியதைகள் இல்லை அகிஞ்சிதக்கர மென்னு மதுக்கு சம்வாதம். வேல்வெட்டி நம்பியார், நம்பிள்ளையை, "பெருமாள் கடலை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், ப்ராயமுகந்வாதி நியமங்களோடே சரணம்புக்காரா யிருந்தது, இவ்வுபாயமிதர சாதனங்கள்போலே, சில நியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ" என்றுகேட்க, "பெருமாள் தமக்கு, 'சமுத்திரம் ராகவோ ராஜாசரணங் கந்துமர்ஹதி' என்றுபதேசித்தான் ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான்; அவன்றான் பெருமாளை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், 'கடலிலே ஒரு முழுக்கிட்டு வந்தான்' என்றில்லை; ஆக இத்தால்

சொல்லிற் றுயிறறென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷவாகுவம்ஶ்சியராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரணம்புக்கார, ராக்ஷசஜாதீயனுகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா; ஆகையாலே சாவாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செய்தார.

உ-ம். பத்து.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஒத்தார்.

உசா. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடததிலே நோக்காக ஐதிஹ்யம், இப்பாட்டு ப்ரஸதுதமான வளவிலே எம்பாரகோஷடியிலே "இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலிகளிற் சிலா "ஆசாரயனன்றோ" என்றாகள்; சிலா "'ஆசாரயன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷணவன் ப்ரதமகுரு" என்றாகள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிருந்திசைவித்த சாவேஸ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய்தார.

சா - ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ - ம். பாடடு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கநோக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியாா திருமுலைத் தடத்தினுலே நெருக்குண்ணு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தாாக்கு குருகைக்காவலப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வாாத்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்ய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரததேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, "இவரை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணுது" என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவா திரும்பிப்பாாத்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரோனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

௧௦. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோ டே கூப்பிட்டிவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனுய்க் கொண் டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக் ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னேடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிருர்.

௧௧. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானுநந்தை கஸ்வ ரூபனுய், உயர்வற உயர்நலமுடையனுய், சௌந்தர்யாதி விசி ஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனுய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனுய், சர்வாயுதோபேதனுய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயக னுய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதே யாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண் நளினனுய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலைய னுய், ஸர்வேஸ்வரனுய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிக ளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த் தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வ பாவனுன வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதி பந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு இழ்ச்சொன் னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணுதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல் லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோ டொப்பரென்கிருர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

அப்போது எம்பார "உமக்கு விசேஷசம்பந்தமுண்டோ" என்றந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக்கேட்க, அவரும் "தேவரீருடைய சம்பந்தமே சம்பந்தம்" என்று விண்ணபபஞ்செய்ய அவ்வளவிலே எம்பாரும் "இவராண்டான் ஸ்ரீபாதததிலவா" என்றறியாதே இவாக்கு பஞ்சஸம்ஸகாரங்களைப்பண்ணி, யிவனைக்கொண்டு கைங்காயஙகளும் கொண்டெழுந்தருளி யிராநிற்கச்செய்தே ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவராண்டானைவநது சேவிகக, ஆண்டானு முன்புபோலே இவனைக்கொண்டு, வேண்டும் கைங்காயங்களைக்கொள்ள, அபபோது எம்பாருமறிநது ஆண்டான் பககலிலே எழுநதருளி "கனககவபசாரப்பட்டேன" எனறருளிச்செய்ய அப்போ தாண்டானருளிச்செய்தவாாதை "ஒரு கிணறறிலே விழுந்தவனுக் கிரண்டுபோ கைகொடுததால், எடுக்கு மவாகளுககு மெளிதாய் யேறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே ; அப்படியேயாகிறது" என்று.

கO - ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி

அ-ம். பாட்டு - வலஞ்செய்து.

நக. (வலஞ்செய்து) வலஞ்செய்கை உபாயகோடியிலன்வயியாதோவென்ன; அன்வயியாதென்கைக்கு ஐதிஹயம் "பிள்ளைதிரு நறையூரரையரும் பட்டரும் பரதக்ஷிணம் பண்ணுநிற்க பின்னே சேவித்துக் கொண்டுபோனேன் , அல்லாதாாக்கடுங் குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவாகள் திருக்கோபுரஙகளையும் திருமாளிகைகளையும கண்ணுலே பருகுவாரைபபோலே பாாத்துக்கொண்டு வந்தாாகள ; என்று நஞ்சீயா அருளிச்செய்வா.

ந - ம். ப த் து.

உ - ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேஶம்.

நஉ. (பெருவிடாய்ப்பட்டவன், சோந்த குளிாந்ததண்ணீர் சந்நிஹிதமாயிருக்க ஆஸயம்பிஹிதமானல் துடிக்குமாப்போலே) என்கிறவிடத்திலே ஜீயர் நாயனாகதையை யருளிச்செய்வா. அதாவது, ஜீயா நாயனா, ஆழ்வாா ஸ்ரீ காாயாாத்தமாக கோயிலுக் கெழுந்தருளினராய் அவ்விடத்திலே விடிவேதுடங்கினல் அஸ்தமிப்பதுக்குள்ளே முடிப்பதான "எழுஞாயிறு படுஞாயிறு" என்கிற வ்யாதிவந்தாய் அவ்வளவிலே தீாத்ததாஹமாய் பல்கிட்டி வாய்திறக்கப் போகாமையாலே, "என்வயிற்றைப் பீறிதீாத்தம் வாாப்பாாில்லையோ" என்று ஆஸ்யமபிஹிதமாய துடித்தாரொன்று பரிச்சேதித்தனுபவிக்க வொண்ணுதொழிய சகல குணங்களும் சாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்க வொண்ணுதொழிய வென்றபடி.

சொல்லிற் றுயிற்றென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரணம்புக்கார், ராக்ஷஸஜாதியனாகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான்; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா; ஆகையாலே சர்வாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செய்தார்.

ஊ-ம். பத்து.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஒத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடத்திலே ஞேக்காக ஐதிஹ்யம், இப்பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பார்கோஷ்டியிலே "இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலிகளிற் சிலர் "ஆசார்யனன்றோ" என்றார்கள்; சிலர் "'ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்றார்கள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிருந்திசைவித்த சர்வேஶ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய்தார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ-ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கநோக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்தினாலே நெருக்கினாலு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தார்க்கு குருகைக்காவலப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்யவிசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, "இவரை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாது" என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரோனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

றங்கே 'இன்னுமும்மை வைதுபோகா நின்றுரீ !' என்ன, 'அடா என்னெல்லேயுங் கொண்டெனனேயும வைதுபோவதே' என்று துடாங்து வந்தாறுய், அவன் புரிநதுபாாதது 'ஏசுறுன் குழல்க ளலேயவலேய ஓடிவாராநின்றதி' என்ன, ஒன்று மில்லே, இன் னமொரு கோட்டை கொண்டுபோகச் சொல்லவந்தேன, என ருனும்; அப்படியே, கடலேமுகங் காட்டுவிததுக கொள்ளுகைக் காகக் காலேபிடிப்பது கோலேத் தொடுபபதாகாநிற்க, அவனவந்து முகங் காட்டினவாறே, 'உனக் கம்புதொடுதநோம்' எனன லஜ ஜித்து, 'உன்விரோதிகளேசசொலலு நாமிதனைவிட' என்றுரிறே.

ஏ-ம். பாட்டு - சுமந்து

௩௬. (ஸ்ரீபுருஷோததம முடையானுக்கு ராஜபுத்ரன் செண்பகப்பூ கொ ண்டு சாத்தினபடியை நினேப்பது) அதாவது ஸ்ரீபுருஷோத்தம முடையான செண்பகமுகநது சாததுவா, சில ராஜபுததிராகள் செண்பகங்கொண்டு சாத்ததடேடி முனபே பூவெல்லாம் விற் றுப்போய, ஒரு பூவிருந்தது கடையிலே; அபபூவுக்குச் செருக் காலே ஒருவாக்கொருவா திரவியத்தைப்போர வேற்றி இவாகளி லொருவன் நினேக்கவொண்ணுதபடி திரவியத்தைட போரயிட்டுக் கொண்டுவந்து சாததினுன; அன்றிராஅவன் சுவப்பனங் காண் கிருன்; "நீயிட்டபூவெனக்கு கனத்துச்சுமக்க வொண்கிறதில்லே" என்றருளிச்செய்தார.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

ரு-ம். பாட்டு - சாதுசனத்தை.

௩௭. (வீதிகடோருந் துள்ளாதா) என்கிறவிடததில் லௌகிகருடைய நிந் தைதான் பூஷணமென்கிறதுக்கு ஐதிஹயம் மிளகாழ்வான், வா ாததையை நினேப்பது மிளகாழ்வான் "ராஜாகராமம் வைக்கி ருன்" என்றுகேட்டு அங்கேபோய் "எனக்கு மொருபாகம் தர வேணும்" என்றுகேட்க, ராஜாவும் "உமக்குப் பங்கில்லே" என் ருன்; "அதுவென் எனக்கு வேதஸாஸ்த்ராதிகள் வாராதென்ரு, அத்தை வேணுமாகில் பரிக்ஷிததுக்கொள்ளும்" என்ன, ராஜாவும் "உமக்கொரு குறைகளுமில்லே, நீர் ஆந்தராளிக ராகையாலே யுமக்குப் பங்கில்லே" என்ருன்; அப்போது மிளகாழ்வான், "நம்முடைய நெஞ்சால் வைஷ்ணவதவ மில்லேயேயாகிலும் பரா பிப் ப்ராயத்தாலேயாகிலும் நமககு வைஷ்ணவத்வ முணடாயிற் றே" என்று, புடவை முடிங்தேறீட்டுக் கூததாடினுன்; ஆகையால் லௌகிகாகளுடைய வுபேக்ஷைதானே பூஷணங்களாய விடுமிதி பாவ:; "உலகாபழி தூறறில் துதியாகும், தூறரு தவரிவனை போறறிலது புன்மையேயாம், இதிஹயுச்சதே; "ந்யாசவிததைக

௩௩. (ஸ்ரீ பராங்குசநாதனுடைய நோய்) "நோய்" என்றால் பிறவியைச் சொல்லுமோ வென்னில்; "உபகோசலவித்தையிலே உபகோசலனென்பானொருவன் நெடுநாளா சார்யஶுஶ்ருஷணம் பண்ணினவிடத்திலும் ஆசார்யனென்று முபதேசியாமல் யத்ருச்சயா ஓரிடத்துக்குப் போவானாக, இந்த உபகோசலனை தன்னுடைய அக்னி ஶுஶ்ருஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் சொல்லிப்போக, அவனுமப்படி நோக்கிக்கொண்டிருந்து 'ஆசார்ய னல்லாதார்க்கெல்லாம் க்யாநோபதேசம் பண்ணுகிறவன் நமக் குபதேசித்தானில்லையே' என்று துக்கிதனாயிருக்கிற வளவிலே ஆசார்ய பத்னியானவள் 'உபகோசல ப்ரம்ஹசாரின் அப்யவஹாரார்தமாகச்ச' என்றழைக்க, அப்போது 'வ்யாதிபிஃபரிபூர்ணோஸ்மி' என்று சம்சாரத்தை வ்யாதியாகச் சொன்னானிறே" என் றருளிச்செய்வர்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

ப்ரவேஶம்.

௩௪. (அஹம்சர்வம்கரிஷ்யாமி) ஆதராதிசயத்தாலே பாரிக்கு மதுக்குவௌகிக த்ருஷ்டாந்தமு மருளிச்செய்கிறார். "போஜனபரனாயிருக்குமவனிதி" ஊணத்யாயம் போஜனவிஷய வார்த்தாமாலா; இவ்விடத்திலே ஒரு ப்ராம்ஹணனை, யொருவன் ஶ்ராத்தத்துக்குச் சொல்லுவதாகப்போய், அவனை க்ருஹத்தில் காணாமையாலே, அவனுடைய ஸ்திரீயோடே சொல்லிவைத்துப்போனான், அவளும் தன் பர்தாவோடேயேற்கவே சொல்லாமல், போஜனவேளையிலே சொன்னாள்; அவனந்த ஸ்த்ரீயை, ப்ரஹரித்தான்; ஏற்கவேசொல்லாமல் போஜனவேளையிலே சொல்லுகிறாய் இனிமேல் மனோரதிக்க வவசரமெங்கே, புஜிக்க வவசரமெங்கே, என்றானும், அப்படிபோலே என்று நாயனாராய்யங்கார்கதையையு மருளிச்செய்வர்.

௬-ம். பாட்டு - வேகடங்கள்.

௩௫. (கடலுக்குத்தொடுத்தவம்பை) இவ்விடத்திலே பட்டர் ஒரு இதிஹாசமருளிச்செய்வர் "பண்டுதலையில் மயிரின்றிக்கே யிருப்பானொருவன் நெற்பரிமாறாநின்றானாய், அங்கே யொருவன்சென்று 'மயிரைப்பேணாதே நீர் தனியேநின்று பரிமாறாநின்றீரொன்ன, ஏன்றான் நடந்ததி!' என்ன; "ஒன்றுமில்லை கண்டுபோக வந்தேன்" என்ன, 'ஆகிலொரு கோட்டையை கொண்டுபோகலாகாதோவென்றெடுத்துவிட, அவனத்தைக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, எதிரே யொருவன்வந்து 'இதெங்கேபெற்றது' என்ன 'உன்றன் மொட்டைத்தலையன் தந்தான்' என்றானாய், அவனத்தைச் சென்

வேணுமாகிற் செய்கிருய்' என்று என்னை அழைத்து, 'இவனுக்குப் பாங்கானபடி, ஓருரு திருவாய்மொழி சொல்லும்' என்ன, இவ்வளவும் வரக்கேட்டவாறே என்னை மிகவு மனுவாத்திக்கப் புகநாஞெட்டாதொழிய, ஜீயாபாடே சென்று 'இவ்வாத்தத்தினுடைய சீரமை அறியாமையாலே முன்பப்படி சொனனேன் இனி நா னனுவாததித்ததுக் கிசையுமபடி யருளிச்செய்யவேணும்' என்று, ஜீயரையிட்டு நிாபந்தித் தனுவாததித்தான்'' என்றருளிச்செய்வா.

சஉ. (எம்மையாளுடையாாகளே) வீரப்பிள்ளையும் பாலிகை வாளிப்பிள்ளையுமென் றிருவா, ஜீயா ஸ்ரீபாதத்துக்கே காந்தராய், தங்களிலே செறிந்து போந்தார்களாய், தேசாந்தரம் போனவிடத்தே வெறுப்புண்டாய், தங்களில் வாாத்தை சொல்லாதே யிருக்க இவாகளைப்பாாத்து "பிள்ளைகாள் ஆததகாமங்கள் த்யாஜயமல்லாமையோ! பகவத் விஷய மராட்டுப் பிராட்டாயோ! ஒரு ஸ்ரீவைஷவனும் ஸ்ரீவைஷணவனும் தங்களிலே வாாத்தைசொல்லாதே வெருததிருக்கிறது" என்ன, இருவரு மெழுந்திருந்து தெண்டனிட்டு சஙகதராய்ப் போனாாகள்.

ச-ம். பத்து.

ந-ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ரு-ம். பாட்டு-கண்ணி.

சந. (ஏனுமாடையுமஃதே) திருவனாக்குத் தகுதியான ஆடையென்னுதல் புருஷோத்தமத்வத்துக்குத் தகுதியான வென்னுதல், ஒருநாள் ஸ்ரீவைஷணவ வண்ணுத்தான், திருப்பரி வட்டங்களை அழகியதாக வாட்டிக்கொண்டுவந்து எம்பெருமாஞருக்குக்காட்ட, போரத்ருப்தராய் அவனை பெருமாள் திருவடிகளிலே கைபிடிததுக் கொண்டுபுக்கு "நாயன்றே இவன்திருவனாக் கீடாம்படிவாட்டினபடி திருக்கண்சாத்தி யருளவேணும்" என்றிவறறைக காட்டியருள, கண்டுகந்தருளி உடையவனா அருள்பாடிட்டருளி "இவனுக்காகரஜகன் நம்திறத்திறசெய்த குற்றம் பொறுததோம்" என்று திருவுள்ளமா யருளினா

ச-ம். திருவாய்மொழி—

க-ம். பாட்டு - மண்ணையிருந்து.

பிரவேசம்.

சச. (மண்ணையிருந்துழாவி) "இவருக்குக்கிழ்ப்பிறந்த" இத்யாதி வாக்கியத்துக் கொரு இதிஹாசம், ஒரு அம்மையாா, தானும் தன்னுடைய

பிள்ளையும், அத்யந்தமரிக்கதையா யிருக்க, பிள்ளைவிந்தவாறு உபயதோமுக கோதானம் பிடித்து, தனம் க்ரமப்பகொண்டுவா அத்தைக்கண்டு அந்த பரீதியாலே சரீரம் விட்டாரென்று.

அ-ம் பாட்டு - திருவுடை

௪௫. (திருவுடை மன்னரைக்காணில்) சதருசதரிசனத்தால பரமிந்தாருணை டோவென்கிறதுக்கு சம்வாதம். நாதமுனிகள், ராஜாசாமந்தன் தலையிலே அடியையிட்டு ஆனைக்கழுத்திலே புக்கப்படியைக்கண்டு, "சாவேஸவரன பரமஹாதிகள் தலையிலே யடியிட்டு பெரிய திருவடியை மேற்கொள்ளுமபடி இதுவாகாதே" என்று மோஹித்தா ரென்று பரசித்தமிறே, ராஜா சபரிகரமாக கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேறப போகச்செய்தே, பெரியமுதலியார் மன்னனூர் திருவடிகளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, பெண்பிள்ளைவந்து, "நம மகத்திலே ஒருகுரங்கு மிரண்டு வில்லிகளு மொரு பெண்ணுமாக வந்து புகுந்தார்கள்" என்றவாறே, "பெருமாளு மிளையபெருமாளும பிராட்டியும ஐந்திரவயாகரண பண்டிதனும்" என்று புத்தி பண்ணி பின்றொடர்ந்துபோய முன்னேபோய "போகிறார்கள், போகிறார்கள்" என்னக்கேட்டுக் கீழைவாசலிலே சென்றவாறே, "இப்படி போகிறவர்களைக்கண்டி கோளோ" என்று வாசலிலவா களைக்கேட்க, அவர்கள் "கண்டிலோம" என்ன, அதுவே ஹேதுவாக திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரிறே.

௬-ம் பாட்டு - விரும்பி

௪௬. (கரும்பெருமேகமிதயாதி,) கறுத்துப்பெருத்து ஸரமஹாரமான மேகத்தைக்கண்டவாறே, அவ்வடிவைவுடைய க்ருஷ்ணனென்று பறப பாரைபபோலேயிருக்க சம்பரமையா னிறகும், மேகதரிசனத்தில சிறகெழும்போலே காணும், மேகத்தைக்கண்டவாறே ஒரு பக்ஷபாத முண்டாகக் கடவதிறே, ராஜேந்திர சோழனிலே திருவாய்க்குலத்தாழ்வானென்று ஒருத்தருண்டு, அவர்வர்ஷாவிலே "பயிராக்க"என்று புறப்பட்டு மேகதரிசனத்திலே மோஹித்து விழுந்தார், இவர் விழுந்தத்தைக்கண்டுநின்ற குடிமக்க ளோடிவந்து அவரை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து கருஹத்திலேவிட்டு, "இவர் ப்ரக்ருதி அறிந்திருந்து மின்னுளிலே இவரை வயல்பார்க்கப் புறப்பட விடுவாருண்டோ" என்றுன

௫-ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

கூ-ம் பாட்டு-கரியமேனி

௪௭. (ஸதோத்திரமபண்ண யோக்கியதையில்லை) என்று "உரியசொல்லாய" என்னக்கூடுமோ வென்ன, "தம்மைப்பார்த்தால் கூடாது, அவர்

டியாக வந்ததாகையாலே விரோதமில்லை'' என்றருளிச்செய்வா, இதுக்கு சம்வாதமாக விவ்விடததி லோா ஐதிஹய மருளிச்செய் வா, அதாவது "திருவேங்கட முடையான சந்நிதியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா, 'திருமங்கையாழ்வாா தேவரீரைப் பாடினுரொன் ரொரு வ்யாஜமாதரம், 'அருள்மாரி யரட்டமுக்கி அடையாா சீயம் கொங்குமலாக் குழலியாவேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பர காலன் கலியன்சொனன' எனறுதடங்கி, தம்முடைய வைபவங் களையே திரளச்சொல்லிப் பாடிக்கொண்டாராகாணும்' என்ன, 'ஆனுலது கேட்டாயில்லையோ, அவா நம்மை ஆஸ்ரயிப்பதுக்கு முன்பு தமமை பாடிக்கொண்டாடினுரொன்றில்லையே, நம்மை ஆஶ்ரயிததபின்பு தம்மைக் கொண்டாடிற் றெல்லாம் நம்முடைய வைபவத்தைச் சொன்னபடிகாண்' என்றருளிச்செய்தான்'' என் றருளிச்செய்வா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேஶம்.

அ. கீழிற்றிருவாய் மொழியையும் இத்திருவாய் மொழியையும் அநுசந்தித் து, ப்ரீத்ய ப்ரீதிகளினுடைய வ்யத்யஸ்தை யிருநதபடியால் இதுக் கொரு சங்கதிபிடிக்கப் போகாதென்னுமத்தை ஆப்தசம் வாதத் தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. எம்பாா (மோருள்ளதனையும் சோறே யோ) என்னு மாப்போலேயென்று கூட்டுவது. அதாவது ஒருவன் நாழி அரிசியைக் கொண்டுவந்தொரு பெண்டாட்டி கையிலே "எனக்கித்தைச் சமைததிடவேணும்'' என்று கொடுக்க, அப்படி யே யவளும் சமைத்து இலையைப்படுத்திட, இவனு மரிகேயொரு பாத்ரததிலே மோரைக் கொண்டுவந்திருந்து, மோரை வாாததுக கொண்டு, "அம்மையாரோ மோா விஞ்சிற்று, சோறிடும்'' என் ரொரு காலிரு காலிங்கனே சொல்லுகையாலே அம்மையாரலுத து, "நீ கொண்டுவநத மோாதுலையாததாயிருநதது, மோருள்ளத னையும் சோறிடுவேனோ'' என்றாளாம்.

2 - ம். பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

சகூ. (இசைப்பின்றி யித்யாதி) பிள்ளையுறங்காவல்லிதாசா குடிமகனொரு வனுக் கையனு ரேறிவலித்து நலிந்தவாறே, "உனக்கு வேண்டுவ தென்'' என்று கேட்க, எனக்குப் பாலும பழமுமாக உண்ண வேணும், சாந்தும்புழுகும் பூசவேணும், நல்ல புடவையுடுக்க வேணும், நல்லவாபரணம் பூணவேணும், தண்டேறவேணும், அணுக்கரிடவேணும்'' என்ன, அவாகளும் "அப்படியே செய்கி ரும்'' என்று பிளளை திருமாளிகையிலே வந்து, சாந்து, புழுகு,

ஆபரணஙகளை வாஙகிககொணடுபோய அவறறை யலஙகரிதது
சாநதியும பணணிவிடடுவநத அவவிரா, பணடையிலு மிரடடி
யாக அவனை வலிகக, "இதென" எனறுகேடக, "பிளளை சாதது
கிறவறறையெலலாங கொணடு வநதிகோள, அவாககுச சாதது
கிற அணுககனை இடடிகோள, நான அதினகிழே போவேனே,
எனனை வையிலிலே கொணடுபோனிகோள, எனனுடமபிலே செ
ருபபை வழியடடிணுபபோலே அவா சாததுகிறவறறை பூசி
னிகோள, அறிகணட மிடடாடபோலே அவா சாததுகிற வாபர
ணததை பூடடினிகோள, நீஙகள செயத செயலுககு இவனைக
கொண டலலது போகேன" எனறு வலிததாம ஆகையால
அவறறுககுச சேராது

௫ - ம பாடடு - இவளைபபெரும

௫0 (பரபலேதயாதி) திருநாமததால திருநாமததைச சொலலி யெனற
படி இவவிடததிலே யோரை திஹய மருளிச்செயவா ஒருவன
பிததோபஹதனுயக கொணடு சென்று வைததியனை பரிஹாரம
கேடக, அவனும "ஒரு மணடலம க்ஷீரசேவைபணணிககொணடு
வாரும" எனறு சொலல அவனும கொடடததசலிலே யிருநது
பாாககுடஙகளுககெலலாம தெணடமிடடுககொண டிருநதானும
இததால தாதபாய மெனனெனனில, "திருநாமததா லெனறது
திருநாமததைச சொலலி பரிஹரியுஙகோ ளெனறபடி" எனறரு
ளிச செயவா

சு - ம பாடடு - தணியும

௫க (மாயனறமரடி நீறுகொணடு) தேவதாநதரஸபரிசததால வநதவசுத
திககு பாகவத பாதரேணு பரிஹாரமெனறதுககு ஆபததசமவாதம
வணடரும சொணடரும எனகிறவாகளுக கனாயன சொனன
வாாததைககு பிளளையுறஙகாவலலிதாஸா பரிஹாரம பணணின
படியை நினைபபது அதாவது அகளஙக நாடடாழவான இவாக
ளுககு அமணனபாழியில சிமஹததைக காடடி, "திருமுறறம
திருவடி தொழுஙகோள" எனன அவாகளும "மெய" எனறு
திருவடி தொழுது அது "அமணனபாழி' என றறிநதவாறே
மோஹிதது விழ, பிளளையுரஙகாவலலிதாஸா தம ஸ்ரீபாத தூளி
யை அவாகளுககிட, உணாநதெழுநதிருநதாாகள திருககோட
டாரததினருகே கைகிளை கடடிககொண டிருககிற நாளிலே ஜீய
ரித திருவாய்மொழி யருளிசசெயகிறாய இவவளவிலே வநத
வாறே, "தோபபாகளுககு' எனறு, நோவுககு நிதானஞ் சொன
ளைாகில், அவனை யிடடு பரிஹரியாதே 'மாயனறமரடி நீறு
கொணடணிய முயலில்' எனறு, இததை பரிகாரமாகச சொலலு
வானென, நோவுககு நிதானமொனறும, பரிஹார மொனறுமா

யோவிருப்பது" என்று நான் கேட்டேன்; "மோக்குழம் பிழி யாதே மோஹித்துக் கிடந்த சமயத்தில் சுக்கிட்டுப் பின்பு மோாகுழம்பு கொடுத்து பரிஹரிபபாரைப்போலே, 'தோப்பா கனுக்கு' எனறபோதே அவளைக் கொடுவந்து காட்டப் பெரு மையாலே முற்பட விவ்வழியாலே யாஸ்வஸிப்பித்துப் பின்னை அவனைக் கொடுவந்து காட்டுவதாகக் காணும்" என் றருளிச்செய் தார.

அ - ம். பாட்டு. வேதம்வல்லார்களை.

ருஉ. கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளை உபாயமாக வாஸ்ரயிககச் சொல்லி, இந்த பாட்டில் புருஷகாரமாகக் கொண்டெனற போது விரோதியாதோவென்ன; இந்த நிஷடை தூலபையென் றருளி சசெய்கிறா. (வேறுக வேத்தியெனறு துடங்கி) இதுக்கு தாத பாயம் இந்த நிஷடை யுண்டாஞல் சீக்கிரமே பலிக்கும், இது கூடாதே புருஷகாரமாக வாஞலும் பற்றுங்கோளெனறு. ஸ்ரீவை ஷணவாகள் அபிமானம் சீக்கிரபலபரதமென்றதுக கோளதி ஹியம். திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் பததராவிகைப் புடையி லே ஸவவ்யாபாரததைவிட்டுக் கண்வளாந்தருளினபோது அவ ருடைய சிஷயா "நமககினி கதியேது" என்ன "நம்முடைய சமீபத்திலே யிரும்" என்றருளிச்செய்ய அவரப்படியே செய்து அவருக்குமுன்னே பரமபதத்துக்குப் போனா; திருக்கணண மங்கையாண்டான் பின்பு மூன்றும்நாளிலே யெழுந்தருளினா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

ரு-ம். பாட்டு. அப்பனே.

ருந. (ஏழையென்) கிடையாததிலும் சாபலம் நடக்கைக்கு சம்வாதமாக வருளிச்செய்கிறா. ஆழ்வான் பணித்த வரதராஜ ஸ்தவத்திலே ஒரு ஸ்லோகத்தைககேட்டு எம்பெருமானா "இப்பாசுரங் கேட டால் பெருமா ளிரங்காமையில்லை; ஆழ்வான் உன்முகததைக் காட்டிக்காணுய்" என்று பாரத்தருளினா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

உ-ம். பாட்டு - மணிமாமை.

ருச. (மடநெஞ்சால் குறைவிலம்) என்று ப்ரயோகிக்கிறவளுடைய ஹாரத பாவத்தை யாப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிககிறா. ஜீயரிவ் விடத்திலே யருளிச்செய்வ தொருவாாத்தை யுண்டு "'பூசுஞ்சாந் தென் நெஞ்சமே' என்கிறபடியே அனறப்படியே யித்தை விரும் பினவ னின்றிபபடியே யுபேக்ஷிக்கையாலே 'நாயகன வரவுதாழ் ந்தான்' என்று அவன்முனனே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்

பாளைபபோலே, 'என னெஞசெனககு வேணடா' எனகிருள"
எனறு.

௪ - ம. பாடடு - நிறைவினலை

௫௫. (வழிபோககிலிதயாதி) ஆநதராளிக பலாாததமாக மேல வருமபலததை
பராாததிதத பேருணடோவெனன "சாவிதரி யிதயாதி" அதா
வது சாவிதரி எனபாளொரு பெணபிளளையை, மாதாபிதாக
கள ஒருவனுககுக "கொடுகக" என றுதயோகிககிற வளவிலே
நாரதாவநது, "இவனுக காயிசுக குறைநதிருககும" எனறு சொ
லல, அவாகளுமததைக கேடடிருயகக, அநத சாவிதரியான
வள "எனககவனே யாகவேணும, அவனுக கெனனைக கொடுங
கோள, அவனுயுஸசுககு நான கடவேன" எனறு சொலல,
அததைக கேடடு அவாகளு மவனுககவளை, நீா வாாததுககொ
டுகக, சிலநாள செனறவாறே, இவனைக கொணடுபோக யமபடா
வநது கொணடுபோகிறவளவிலே, அவளுங கூடபோய, யமனு
டைய வோலககததிலே செலல, யமனும தூதாகளைபபாாதது
"இவளையேன கூடடிககொணடு வநதிகோள" எனறு வெறுததது,
அநதசாவிதரியைபபாாதது "உனககெனன வேணும" எனன,
பாதாவேணும" எனன, "அவனை யொழிநததைககேள" எனன,
ஆகிலவனுககு நானனேகம பிளளைகளைப பெறவேணும" எனறு
வேணடிக கொணடாளிறே, அவனுமபபடியே அவளபிமததை
தலைககடடினன.

௯-ம். திருவாய்மொழி நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

௫௬ ஆழ்வாருடைய தயாளுதா பரதிபாதகமான வின நிாவாஹம பரம
தயாளுவான வாழவான பரகருதிககுச் சேருமெனகைககாக
வோளைதிஹய மருளிசசெயகிருா. ஆழவானருன ஓரிடிநதே வழி
போகாநிறக ஒருசாபபம தபபளையைப பிடிததுக கூபபிடாநிறக,
"இதாரறியக கூபபிடுகிறது" எனறு மோஹிததானும, இவவா
ழ்வான பரகருதிககுச சேருமே அவா நிாவாஹமும.

௫௭. ஆழவான திருககாவேரியிலே குடமெடுதது விடுவாரினறியிலேகலேசிக
கிற ஒரு ஸரீககு தணணீாககுடமெடுததுவிடட கதையையு மரு
ளிச்செய்வா.

௨ - ம். பாடடு - சாமாறும.

௫௮. (சாமறும் கெடுமாறும) சாவிலும தனமிழநததுவே துககமா யிருககு
மெனறு கருததது - அதுககு ஹேது (அததையேயிறே யிதயாதி)
தஞசமாக நினைததிருபபது எனறதறகு சமவாதமாக ஐதிஹயம.

ஒருத்தனை "ராஜத்ரோஹி" என்று கையையும் காலையும் தெறிக்க, இவனை வினவப் புகுந்தவர்கள், "இப்படிப்பட்ட தாகாதே" என்ன "'ஆயிரம், ஐனூறொன்று சிலகாசுதா' என்றதே யிவ்வள வோடே போயிற்று, உங்களனுக்ரஹமிறே" என்றானாம்.

ரு-ம். பாட்டு - கொண்டாட்டம்.

ருகூ. (இதர விஷயங்களினுடைய விதயாதி) இவரருளிச்செய்த வாத்தத் துக்கு ஆப்த சம்வாதம் "சிற்றுள் கொண்டாரித்யாதி" சோக் கைப்பல்லி, நிலைபல்லி. சோக்கைபபல்லியானது ஓரிடத்தில் பல கால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும், அப்பல்லிபோலே யிதுபடியன் றே, வென்றிருக்க வொண்ணுதெனறு ரொனறபடி.

அ-ம். பாட்டு - காட்டி.

கூ0. ("மாமேவ யோப்ரபத்யநதே" "தமேவ சரணம்கஸ்ச")விரோதியைப் போக்கினு மிவனைப் பற்றவேணும் என்கிறதற்கு சம்வாதம். பிள் ளை திருநறையூரறையா, "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை யொருவரா லவிழ்க் வொண்கிறதில்லை; ஒரு சர்வசக்தி காமானுகூலமாகப் பிணைத்தபிணையை அவனைக் காற்கட்டாதே இவ் வெலியெலும்ப ஞன சம்சாரியால் அவிழ்த்துக்கொள்ளப்போமோ" என்று பணி ப்பா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்

ப்ரவேசம்

சுக. (தம் செல்லாமையாலே யெனறது) ஈஸ்வரன் கைவிட்டிருக்க இவர் திருத்தினல் திருந்துவாகளோ வென்னில்; "உபதேச சுத்தியா லே திருந்துவாகள்" எனனுமதுககோனை திஹய மருளிசசெய் வா - அதாவது உபரிசர வசுவானவன ருஷிசாபததாலே பாதா ளகதனுய் அஙகே பஞ்சராத்ர நிஷ்டாதனுய் வாத்தியாநிற்க, தத்ரத்யரான வசுராகள் "இவன் தேவபக்ஷபாதி" என்று ஆயு தாதிகளாலே நலிய, இவன் பகவத பக்தனுகையாலே அவை குண்ட சக்திகஙகளானமையைக கண்டு, புரோஹிதனை சுக்ர னைக்கிட்டி "இவனை ஹிம்சிககும் வகையேது" என்ன, சுக்ரனும் "இவனுடைய பகவத்பக்தியைக் குலையுங்கோள்" என்ன, அவாக ளும், ப்ராமஹண வேஷததை பரிக்ரஹித்து உபரிசரவசுவைக் கிட்டி, "பாதாளகதனுன வாபததசையிலும் உபேக்ஷித்திருந்த விஷ்ணு விஷயத்திலே பக்திபண்ணுகிறதென" என்றப்போலே விஸ்ரம்பஹானிககு டலாகச் சிலவறறை ஜல்பிக்க, "நம்முடைய பகவத் பக்தியையும் தவிர்க்கும்படி இவாகள் தாக்கதராவதே!"

எனறு வெறுத்து, “ இவாகளுககு மிரயகவேணும ” எனறு ஈஸ வரனை யாததிகக, அவாக ளனுகூலராய அபபோதே மூகதரா னாகளெனற ஸ்ரீ விஷ்ணுதாமததில கதையை யருளிச்செயவா

கூஉ. எமபெருமானா தரிசனஸதரி லெததனையேனும கலவியிலலாத ஸ்ரீப ராயரும, தேவதாநதரஙகளை அடுபபிடுகலலோ பாதியாக நினைந திருககிறது. ஸ்ரீ பராயமெனறது அசுளஙகநாடடாழவான பாா யையான, தரிபுராதேவி வருதநதாநததை நினைநது.

எ - ம பாடடு - ஓடியோடி

கூங. “முமுக்ஷூககள இதரதேவதைகளை பஜியாரான “எனனுமதுககு பர மாணஙகாடடி, அநுஷ்டானமுங காடடுகிறா. (துவயாபிபராபத மிதயாதி) அமபரீஷன பகவத சமாஸ்ரயணம பணணுகிறகச்செ யதே, “இவன சமாதியினற நிலையறியவேணும” எனறு பாாதது சாவேஸவரன இநதிரவேஷம பரிகரஹணம பணணி, ஐரா வததிலேறிவநது முனனே நினறு, “உனககு வேணடுவதெனன” எனன “ஒரு புழுவுந தானுமாயவநது நிறகிறவனா” எனறுன, “சாவேஸவரன பெரியதிருவடியை மேறகொணடு வநதான” எனனு மிடமறியானிறே, கொணடுவநத வேஷ மிருவாகையா லே, அவனைபபாாதது, நீ யாவனொருவனை ஆஸரயிதது இநத வைஸவாய மடையபபெறறுய, அபபடிபபடடவனைக காணநான ஆஸரயிககிறது, இபபடி வழிபோவாாக கெலலாம பசசையிட டுத திரியுமவனலலேனகாண, இபபோது முகஙகாடடாதே போ கவலலையே பிரானே உனனைக குமபிடுகிறேன, எனறுனிறே.

கூசு. பகவத சமாஸரயணமபணணி கயாஞதிகராய இருபபாா ஒருவா (திரு மழிசைபபிரான) இருநது தமமுடைய வஸதிரததைப புரையா நினறுராய, அவவளவிலே ருததிரனும பாாவதியுமாக போகா நிறக, அனுதரித திருநதாராய, தேவியானவள, “நீா சாவாதி காாயிருகக உமமைக கணடவிடததி லிவன அனுதரிநதுக காலை நீடடிககொணடிருநதானே” எனன, “அவன பகவத பகதன போலே காண,” எனன, “அதுதா னிருககிறபடி யறிவோம” எனறு இருவரு மிவாபககலிலேவநது, “நீ யென, தேவாகளை மனு ஷ்யாகளகணடால அனுவாதிதது வேணடும வரஙகளும வேண டிககொளளக கடவாகளா யிருபபாகள, நீ நமமைக கணடவிடத தில நீடடினகாலை முடககுதல, சிலவுபசாரஙகளைப பணணுதல, சிலவறறை வேணடிககொளளுதல, செயயாதே யிருநதாயீ!” எனன, “அழகிது அவையெலலாஞ செயயககடவேன, மோக்ஷ நதரலாமோ” எனன, “அது நமமாலே செயயலாமதனறு பக வத சமாஸரயணமபணணி அவன பரசாதததாலே பெறவே

ணும" என்ன "ஆகில், இன்று சாவாளை நாளைச் சாவப்பண்ண லாமோ" என்ன, "அதுவும் காமானுகுணமாயிறே யிருப்பது, நம் மால் செய்யப்போகாது" என்ன, "ஆகில் நீசெய்யுமது, இவ்வூசி போனவழியே நூலும் போம்படி யனுக்கிரஹித்து நடக்கு மித் தனை"என்ன, தேவனும் கோபத்தாலே நெற்றியிற் கண்ணைக்காட் ட, இவரும் காலிலே அனேகங் கண்ணையுண்டாக்கிக் காட்டினார்.

சுரு. (அடிமைபுகுவது வெனகிறவிடங் விதியாயித்யாதி) மோக்ஷப்ரதத்வம் அவாகளுக்கு மில்லையேயாகிலும் ஸவாகாதி புருஷாாத்த பர ததவமாகிற வதிசயமுண்டே யென்ன; அவாகள் ஸவாஸரிதாபக்க லக்ஷயாளுக்களாகையாலே அவ்வழியாலு மவாகளுக குத்காஷ மில்லையென்னு மத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே காட்டுகிறா. யயா திசரித்திரத்தை பட்டாவாசித்துப போந்திருக்கச் செய்தே, பிள்ளை விழுப்பறையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரறையருங் கூட "வேதோபப்ர மஹனுாத்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தங்களி லிதெவவாதத்தை விசதீகரிகிறது" எனறு, கேட்க, "க்ஷுத்ர தேவதைகள், தந்தாமையா ஸ்ரயித்து பெற்றுலும் பிறாபக்கலி லே யோருத்கரஷங் கண்டாவது பொறுக்கமாட்டாாக ளென் றும், சாவேஸ்வரனே 'பிறாவாழ்வு நம்வாழ்வு' என்று நினைத்திரு ப்பா னென்றுஞ் சொலலி, ஆனபின்பு இதரதேவதைகளாஸ்ரய ணீயரன்று, இவனொருவனுமே ஆஸ்ரயணீயனென்னு மாத்தத் தைச் சொல்லுகிறது" என்றருளிச்செய்தாா.

அ-ம். பாட்டு - புக்கடிமை.

சுசு. (நாராயணனருளே) ருததரன் மாாக்கண்டேயனை யழைத்து "நானு முன்னேபாதி ஸாவேஸவரனை ஆஸரயிததுக் காண் இப்பதம் பெற்றது, இனி ஊண்கொடுத்தல் உபதேசங் கொடுததலிறே" அதாவது ஒருவன க்ருஹததிலே ஒருபசியாளன்வந்து" எனக் குக்ஷுதபாதையா யிராநினறது இததை யாறறவேணும்" என் றால் உண்டாறு விடக்கடவன், இல்லாவிடில் "இன்னாரகததிலே பசியாளா கிடுவாகள், ஆகையாலே அங்கேபோ" எனறு சொல் லுவாகள் ! அததைச் சொல்லுகிறது.

ரு - ம. பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க-ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

சுஎ. (அறையோவெனறது) ஜயித்தவன் சொல்லும்வார்த்தை. இந்தசப்தம், நிஷேதவாசி. ஸ்வதந்திரனனவனை யிப்படி நிஷேதிப்ப தெத் தைக் கொண்டென்ன "பகவத க்ருபையைக்கொண்டு" எனற

வாக்கியததிலே ஐயகளமமாள விஜயநகரததிலும மீணடுபேரரு ளாளன சந்நிதியிலே தெலுஙகிலே யருளிசசெயதவாாததையை யநுசநதிபபது

எ-ம பாடடு - அமமான்

சுஅ. (யானா) ''நிததிபசமசாரிகளுககு மிவவருகாயிருநதேனநான'' எனகிற ஆதததததுக்கு சமவாதமாக அபியுகதருடைய அபிநயததைககா டடுகிறாா. பிளளையமுதனா, '' அமமானுழிபபிரான '' எனறு மேலேகாடடி ''யானா'' எனறு குறையச சொலலிக காடடுவா.

௪-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

௫-ம பாட்டு - கடியன்.

சுகூ (குணஹானி யுணடானாலும அதுவிடுகைககுறுபபனறிக்கே பறறுகைக குறிபபு) எனனுமதுககு சமவாதம. அநசூயை பிராடடியைப பாாத்து ''ஸ்ரீகளுககு தெயவம பாததாவேகாணும'' எனன, அன நதரமபிராடடி லஜ்ஜிததுக கவிழ்தலையிடடிருநதாள, ''நானிவா பககல பரவணையாயிருககிற விருபபுககடி, பெருமாள பககலுண டான குணததாலே, என்றிறே நாடடாா நினைததிருபபது, தைவ யோகததாலே அவாககு குணமுணடான விததனை போககி, குணஹீனருமாய விருபருமானாலும நானவரை விடமாடடாதே யிருககு மிருபபைகாடடவலா யிறறிறே, அவரை குணஙகளோடு வயதிரேகிதது வைககப பெறறதாகில'' எனருளிறே.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

க-ம பாடடு - எஙஙனேயோ

எ0. (புதராகள) ''பகவதவிஷயததில வகாஹனஙகொணட புதராகள ஸலா கநீயா'' எனனுமதுககு ஐதிஹயம. கூரததாழவாா (ஆழவானதிரு ததமபபனாா) ஓரளவிலே நஙகையாா திருவடி சாாநதவாறே ''இனனமு மொருவிவாஹம பணணுவோமோ''எனறு, விசாரிதது 'இதுதான கரமததாலேவநது ஆழவானுககு விரோதமாயத தலை ககடடும, இனிதான, 'அனுஸாமிருதிஷடேத' எனறு, ஸாஸதரம சொலலாநினறது, இஸ்ஸதராாததததை யநுஷடிபபோமோ! பாகவத பரிசரியையைப பணணுவோமோ'' எனறு, விமாஸியா ''அசசாமானய தாமததினகாடடில இவவிசேஷதாமமே பர பலம'' எனறு தவிாநதாா

எ-ம. பாடடு - நிறைந்தவனபழி.

எக. (வனபழி) எனறது வலியபழியை - இஙகு பழியாகச சொலலுகிறது, சுவாபதேசததிலே தருஷடாதருஷட விபாகமறவவனகை பாாத திருககை யொழிய ஸவயெதனமெனறு விவகூிதது, ஸவயத

னம் பழியென்னுமதுக்கை திஹ்யம். ஆண்டாளொருநாள் பட்டரையும் ஸ்ரீராமபபிள்ளையையும் காட்டி, "இவாகள் விவாஹப்ராப்தராஞாகள், பேசாதேயிருக்கிறதென்" என்ன, "ஆகில, நாளைப் பெருமாள்பாடே போனவாறே வரக்காட்டு" என்ன, அவாகளையுங் கொண்டு திருமுன்பே நிற்கச்செய்தே, பெருமாள் அருள்பாடிட்டு, "ஒனறுசொல்லுவாய் போலே யிருந்தாயீ!" என்று திருவுள்ளமாக, "'இவாகள் விவாஹப்ராப்த ராஞாகள்' என்று சொல்லாநின்றாாகள" எனன, "நாமேசத்ருஸமான விடத்திலே சம்பந்தித்துத் தருகிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, பிற்றைநாள்மனனியைக் கொண்டுவந்து நீா வாாததாாகள். இததால் ப்ரபன்னனுக்கு த்ருஷடாாத்தமான ஸ்வயத்தினமும் பழியென்றபோதே, ஸ்வயதனரூபமான உபாயாந்தரங்கள் பழியென்னுமத்தை சித்தவத்கரித்து.

எஉ. (நீண்ட பொன்மேனியோடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்) எனறவிக்ரஹ வ்யாப்தி ப்ரஸங்கததிலே ஐதிஹயம. ஒருநாள் ஜீயா கோவிலுக்கு எழுந்தருளாநிறக, வழியிலே பிள்ளானைக் கண்டு, "ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ வுள்ளது, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ?" என்று கேட்க, "ஸாவ விஷயமாக ஸ்வரூப வ்யாப்தியே யுள்ளது; உபாசகவிஷயத்தில் அவாகள் பக்கல நுக்ரஹத்தாலே அவாகள் ஶுபாஶ்ரயமாக பாவித்த விக்ரஹத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கும்; இனி ஸ்வரூப வ்யாப்திக்கு ப்ரமாணங் கண்டவிடம்—சாமான்ய விஷயமாகிறது, விக்ரஹவ்யாப்திக்குப் ப்ரமாணங் கணடவிடம்—விசேஷ விஷயமாகிறது" எனறு பணித்தாஞம்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.
க0-ம். பாட்டு - கோலங்கொள்.

எங. (கோலங்கொள்சுவாக்கம்) என்றது சுகத்தையுடைய சுவாக்கம் நிலைநில்லாததுமாய், துக்கமிஸ்ரமுமான சுகத்தையுடைத் தாகையாலே, "முகப்பில் தரஶநீயத்தைப்பறற" எனறதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். "நரகத்தோடொத்திருக்கச்செய்தே வாசலிலே கழஞ்சு செம்மண் பூசியிருக்கு மாப்போலேகாண்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.
எ-ம். பாட்டு - வந்தருளி.

எச. (வந்தருளி) என்று ரடுபாடுதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். படடா ஸ்ரீபுஷபயாக மணித்தானவாறே நஞ்ஜீயனா பலகாலுமியல் கேட்டருளுவா; ஒருகோடையிலே திருவீதியிலே நீா

விட்டு யெழுந்தருளியிருந்து இப்பாட்டை இயல்சொல்லும், என்று ஜீயரை யருளிச்செய்து, தாம் யித்தை யநுசந்தித்திருந்து அனந்தரத்தே தாமு மிப்பாட்டை யியல்சொல்லி, 'யமஹியமாதி கரமத்தாலே தயேயவஸ்துவை மநமபண்ணிப புறமபுள்ள பராக கையறுத்தனு சநதிககப புககாலும சுககானபரலபோலே யிருக கககடவ நெஞ்சுகள பதஞுசெயயுமபடி, தாமீகராயிருப்பா ரிவை சில ஈரசசொறகளைப பொகட்டேபோவதே!' என்றருளிச்செய்தார், நஞ்ஜீய ரிவ்வார்த்தை யுருத்தோறு மருளிச்செய்வர்" என்றருளிச்செய்வர்.

எரு. (வந்தருளி) என்கிற தாழ்ந்த ஸ்வரத்தாலே ஈடுபாடு தோற்றுமதுக்கு சமவாதம். ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர், கையிலே தாளத்தை வாங்கி "வந்தருளி, வந்தருளி" என்று மேல்போகமாட்டாதே படுவராம்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

க-ம. பாட்டு - ஆராவமுதே

எசு. (கடலிலுப்புச்சாறித்யாதி) இந்த திருநாமத்தினுடைய போக்யதை, தேசாந்தரஸ்தராய பாஷாந்தரஸ்தரா யிருக்குமவர்களையு மீடுபடுத்து மெனகைககோரைதிஹ யமருளிச்செய்கிறார். உத்தரபூமியிலே லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் வாத்தியார்நிறக, இங்குத்தையான ஒருவனங்கேறச்செல்ல, "பிள்ளாய தக்ஷிணபூமியில் விசேஷமென்" என்று கேட்க, "திருவாயமொழி யென்றொரு பரபந்தமவதரித்து, ஶிஷ்டர்கள் பரிக்ரஹித்துப் போரக்கொண்டாடிக் கொடுபோகா நின்றார்கள்" என்ன, "அதிலே உனக்குப் போவதொரு சந்தைசொல்லிக்காணாய்" என்ன, "'ஆராவமுதே' என்கிற வித்தனையு மெனக்குப்போம்" என்ன, "நாராயணாதி நாமங்கள் இடக்க, இங்கனேயு மொருநிர்தேசமுண்டாவதே!" என்று அதருப்தராய், "இச்சொல்லு நடையாடுகிற தேசத்தேறப்போவோம்" என்று அப்போதேபுறப்பட்டுப் போந்தார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

க-ம பாட்டு - மானேயநோக்கு

எஎ. (லக்ஷ்மணனுக்கிளைப்போலே யவதரியாதே ஸ்தாவரங்களா யிருப்பானேன) என்ன, அதிலும "நடையாடி யித்யாதி". உகந்தருளின நிலங்களிலுள்ள வைபோக்ய மாகைக்கு ஹேது, பகவதபிமத மாகையாலே யென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ஆப்தசமவாதம். ஜநநாதப பிரமஹராயர், திருமுடிக்குறையிலே யொருமரம் வெட்டப்புக, அத்தை எம்பாரகேட்டு "அல்லாளப்பெருமாளே, ஈஸ்வர விபூதியை அழிக்கப்பார்த்தாயோ" என்ன, இவர்சொல்லும வார்த்தைக்

கேட்கைக்காக, "ஈஶ்வர விபூதியல்லாத விடமுண்டோ" என்ன, "அவைபோலன்று காணிவை; சாரவபௌமனுன ராஜாவும் மஹிஷியுமாக முற்றாட்டாகக்குட நீராவாத்து ஆக்கும் சோலைபோலே பெருமாளும் பெரிய பிராட்டியாருங்கூடக் கைதொட்டாக்கு்மவைகாண்" என்றருளிச்செய்தார்.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்.
ப்ரவேஶம்.

எஅ. அவதாரங்களில் பிற்பாடாக்கும் மநுபாவ்ய மாம்படி சதாசன்னிஹிதமாகைகையைப்பற்ற "சத்யசங்கல்பனுடைய சங்கல்பம் குலையும்படி" என்றவிடததிலே "கூரத்தாழ்வான், ஆர்த்தராய் சரணம் புக, பெருமாளு மிரங்கி 'மூன்றுநாளைக்குள்ளே விடைதந்தோம்' என்ன 'ஆழ்வான் திருமதிளுக்குப் புறம்பானுர்' என்று கேட்டு உடையவரோடிச்செனறு, 'ஆழ்வான், நாமிங்கே யிருக்க உமக்குப் பரமபதத்தே போகவேண்டிற்றே' என்ன, 'அடியேன் சம்சாரத்திலடிக் கொதிப்பாலே மறந்தேன்' என்ன, 'ஆகில் நாமும் சரணம், புகுந்தாலின்னஞ் சிலநாள் ஆழ்வானை இங்கே வைக்க விரங்குவர்' என்று திருவாசலளவுஞ் சென்று, 'சத்ய சங்கல்பனுடைய சங்கல்பத்தைக் குலைக்கவேண்டா' என்று, மீண்டருளினுர்" என்று ப்ரசாதிப்பர். அதாவது நானெருவன் தோன்றிப் பெருமாளை இரண்டுவார்த்தை சொல்லுவாராகப் பண்ணலாமோவென் றருளிச்செய்தவது, "ராமோத்விர்ன்னுபிபாஷதே" "ஏதத்வ்ருதம்மஃ" இத்யாதி.

எகூ. (க்ருஷ்ணுவதாரத்திலே போந்தா ப்ரத்யாசத்தியாலே) இத்தை ஆப்த சம்வாத முகேன விவரிக்கிறுர். "இவ்வாழ்வாாக ளெல்லாரும் க்ருஷ்ணுவதார மென்றவாறே போரமண்டி யிருப்பாகள், இதுக்கு ஹேதுவென்" என்று பட்டரை நஞ்ஜீயாகேட்க, "ஒருவனுக்கு துக்கம் சிலநாள் கழிந்தால் பொறுக்கலாம், அணித்தாறுலாறியிருக்கப் போகாதிறே; அப்படியே அல்லாத வவதாரங்களைப்போ லன்றிக்கே, சமகால மாகையாலே, 'ஒரு செவ்வாய்க்கிழமை முற்படப் பெற்றிலோம், பாவியேன்! பல்லிலேபட்டுத் தெறிப்பதே' என்னு மிழவாலே வயிறெரித்தலேயா யிருக்கும்" என்றருளிச்செய்தார்.

ச-ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

அ0. (கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு) என்கிறதற்கு பௌத்தாவதார கதையை அருளிச்செய்கிறுர். அதாவது "சிலவசுரர்கள் ருத்திரனைநோக்கி

தபஸ்ஸைப் பண்ண, அவன் ப்ரத்யக்ஷமாய் 'உங்களுக்கெதுவே ணும், இந்த தபஸ்ஸை யெதுக்காகப் பண்ணுகிறீர்கோள்' என்று கேட்க, 'எங்களுக் கொருத்தராலும் ஜயிக்கப்படாம லிருக்க மூன்று பட்டணம் வேணும்' என்ன, 'அப்படியே யுண்டாகக் கட வது, அந்த பட்டணங்கள் மூன்று மொன்றோடொன்று கூடா மல் சஞ்சரித்துக்கொண்டு திரியக்கடவது. மூன்று மோரிடத்தி லே கூடுகிறபோது உங்களுக்கு மஹத்தான வாபத்துவரும், பேணிக்கொள்ளுங்கோள்' என்று, சொல்லி போயவிட்டான், அதுக்குப் பின்பு, மூன்று பட்டணங்களு முண்டாயிற்று, அவை கள்தான் ஒன்றிரும்புக் கோட்டையாயும், ஒன்று வெள்ளிக் கோட்டையாயும், ஒன்று பொற்கோட்டையாயு மிருந்தது, அந்த பட்டணங்களிலே அசுரர்களிருந்து தேவர்களையு மவர்களுக்கு ஹவிர்பாகங்கொடுக்க யாகாதிகள் பண்ணுகிற ப்ராம்ஹணர்களை யும் பாதிக்கப்புகுந்தார்கள், யாகாதிகள் நடவாதபடியினாலே தேவர்களுக்கு பலக்ஷயம் பிறந்தது, தேவர்களுக்கந்தவசுரர்களை ஜயிக்கப் போயிற்றதில்லை, பட்டணத்துக்கருகில் கிட்டவும் போ யிற்றதில்லை, அதுக்குப்பின்பு ப்ரம்ஹாதிகளான தேவர்களெல் லாரும் கூடிருத்திரனருகேசென்று 'எங்களுக்கு ஹவிர்பாக மில்லாமல் போயிற்று, யாகம் நடத்துகிற பூர்களிலே அந்தப்பட் டணத்தோடே சென்றிருந்து விடுகிறார்கள், அவர்களெல்லாரை யும் சம்ஹரிக்கிறார்கள் ஆகையாலே அவர்களை சம்ஹரிக்கவே ணும்' என்ன, 'நச்சுமரமாகிலும் நட்டமரங்களை வெட்டுவாருண் டோ, என்க்குச் செய்யப்போகாது' என்ன, அதுக்குப் பின்பு திருப்பாற்கடலிலே சென்று ப்ரம்ஹாதிகள் கூப்பிட, அப்போது ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரத்யக்ஷமாய் பெரிய திருவடி நாயனாரி லெ ழுந்தருளி சேவை ப்ரசாதித்து, 'ஏன்வந்திகோள்' என்று கே ட்க, அவர்களும் ஏவம் வருத்தாந்தமெல்லா மீஸ்வரனுக்கு விண் ணப்பஞ்செய்து, 'தேவரவர்களை சம்ஹரிக்கவேணும்' என்ன, 'நீங் கள்தானே யெல்லாரும் சமஹரிக்கவொண்ணாதோ' என்ன, 'அந் தவசுரர்கள் தாங்கள் ஸ்வதர்மங்களை அனுஷ்டிப்பது, ஸ்வயாகங் கள் பண்ணுவது, இப்படி ஸ்வதர்ம ஸ்ரத்தை யுண்டாயிருக்கச் செய்தே, எங்களால் ஜயிக்கப்போகாது என்ன, 'ஆனால்வா களை ஜயிக்கிறோம், நீங்கள் ஸ்வஸ்தானங்களிலே போருங்கோள்' என்று சொல்லிவிட்டு, ஒரு வருத்த பௌத்தனுக்க கொண்டு புறப்பட்டு ஓட்டையு மெடுக்கிக்கொண்டு, கையிலே புல்லையுஞ் சுற்றிக்கொண்டு, அவர்கள் பட்டணங்களிலே சென்று, 'தாம ஸிஷ்டன்' என்னும்படி ஸ்வவார்த்தைகளைச் சொன்னான், அவர் களு மிவனை, 'தாமஸிஷ்டன்' என்று விஸ்வஸித்து ஒருயாகம்

பண்ணத் துடங்கினார்கள், அப்போதவன்வந்து ‘எது உத்தியோ கிக்கப் படுகிறீர்கோள்’ என்ன, ‘யாகம் பண்ணப்போகிறோம்’ என்ன, ‘அதுக்கிந்த சமித்துக்க ளேதுக்கு’ என்ன ‘ஹோமம்ப ண்ண’ என்றாகள்; அப்போதவன் காஷ்டம் தின்னப் பிறக்கிற தில் புல்லைத்தின்கிற பசுவாய்ப் பிறக்கிறது நல்லதென்றும்; ‘ஹவிஸ்ஸுயேதுக்கு’என்று கேட்டான், ‘தேவாகளுக்கு ஹவிாபா கங்கொடுக்க’ என்றாகள், இதுக்கவன், ‘ஒருத்த னசலூருக்குப் போகிறவன் கட்டிப்போகிற சோற்றை ஒருத்தன் கையிலே யிட்டுவைத்துத் தான்போனல், அவனுக்கு அவனுடை சோறு வந் துதவினலன்றே தேவாகளுக்கு கொடுத்த ஹவிஸ்ஸுமுங்க ளுக் குதவும்’ என்றும்; ‘இந்த ஆடுகளேதுக்கு’ என்று கேட் டான், ‘வபையெடுத்து ஹோமம்பண்ண’ என்றூர்கள், ‘ஆனல் ஆட்டுவாணியன் பரமதாாமீகன்’ என்றும்; இப்படியே அவா களை க்ருத்ரி மோக்திகளாலே ப்ரமிப்பிக்க, அவாகளு மவன் வார்த்தையை விஸ்வசித்து யாகம் பண்ணுகிறத்தையும் விட்டு, தர்மஸ்ரத்தைகளும்போய் ருத்திரனையுந் தூஷிக்கத் துடங்கினா கள்; அவ்வளவிலந்த வ்ருத்த பௌத்தன் ருத்ரனருகேசென்று ‘உன்னை தூஷிக்கிறா கண்டாயோ’ என்றுன், அத்தைக் கேட்டு அவனும் கோபிததுககொண்டு அவாகளை ஸம்ஹரிக்க உபக்கிரமித் தான்; அப்போது பூமிதேராயிருந்தது, மஹாமேருதனுஸஸாயிரு ந்தது, சாவேஸ்வரன அம்பாயிருந்தான், ருத்திரன் அந்தவசுராக ளோடே யுத்தம்பண்ணி அந்தவம்பைக்கொண்டு அவாகளை சம் ஹரித்தான்; பின்பு தேவாகளுக்கு ஹவிாப்பாக மூண்டாயிற்று. இப்படி ஈஸவரன் க்ருத்ரிமத்தினலே ஜயிக்கையினலே “கள்ள வேடம்” என்கிறூர்.

அக. (முன்பவகித்யாதி) “தஸ்மாத்” என்றதினாத்த சாமாத்தியத்தாலே முன் பெடுத்துப்பாாக்க முடியாதொழிந்தது சித்தம். “இவநந்த ராத்மாவாய் நிற்கையாலே செய்தான்” என்றத்தால் பலிதமான ருத்ரோச்சிராய பகவததிநத்வத்துக்கை திஹயம். “பண்டொரு ராஜாருத்திர தத்வமே பரததவம்”என்றெழுதி “எழுத்திட்டுத்தா ருங்கோள்” என்ன, அப்படி பலருமெழுதி யெழுததிடாநிற்கச செய்தே; ஒருவா “வாராய் நீ யிவ்வோலை கெடாமே நோக்கிவைத் தாலிறே இவனுடைய பரத்வம் சாதிக்கவாவது, நீநினைக்கிற தேவதைக்குண்டான வுச்ராயஙகள் “சாவேஸ்வரனலே” என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லா நினறன; ஆனபின்பு, இன்று, நீசொல் ல, நானெழுத்திட்டுப் போகிறேன்; நானையொரு விவகூிதன் தோன்றி “இவனஞ்ஞயிருந்தானீ! என்ன கேட்பதில் இனறு நீ நினைத்தத்தைச் செய்துக்கொள்ளமாட்டாயோ” எனறூா.

௯-ம். பாட்டு - நின்றவாறும்

௮௨. (இவர் இவ்விஷயத்தில் படுகிறபாடெல்லாம்) இவர் படுவது ஆஶ்ரிதார்த்தமான செயலுக்காகையாலே பரசங்காத அவனும் ஆஶ்ரிதார்த்தமாகச் செய்யும் செயலுக்கு ஐதிஹ்யம். வடக்கு நின்றும் போரப்பாட வல்லராயிருப்பாரொருத்தர் "பெருமாளை திருவடி தொழவேணும்" என்று வர, ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் தீர்த்தத்தின்றிரா, திருமாலையைப் பாடிச் சமைந்து பெருமாளை மத்தகஜங்களை யேத்துமாப்போலே யேத்திவசமாக்கி கணிசங்கொண்டு, "நாயனரே, தேவர் திருவடிகளுக்குப் போர நல்லானொருத்தன் எழுநூற்றுக் காதமாறுண்டு தேவரை 'திருவடி தொழவேணும்' என்று வருகிறது, இவனை யழைத்துக்கொண்டு சம்பாவனை பண்ணியருளவேணும்" என்ன, பெருமாளும் "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று திருவுள்ளமாய் அருளப்பாடிட்டு திருப்புன்னைக்கீழ் நின்று அவர் நின்ற விடத்தளவும் செல்ல நாலுகோல் தறை திருக்கைத்தலத்திலே யெழுந்தருளி விண்ணப்பஞ் செய்வார்களை யெல்லா மருளப்பாடிட்டு "வாரிக்கொள் இவன்வந்த தூரத்துக் கெல்லாம் போருமோ நாமிவனுக்குச் செய்த்தரம்" என்று திருவுள்ளமானார்.

௮௩. (இப்படியேயிதயாதி) அநுகூலரானவரைப்போலே ஸாபராதரான நம்மை அங்கீகரிக்கக்கூடுமோ வென்ன, புருஷகாரபலத்தாலே கூடுமென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம் ௬௩-வது ஐதிஹ்யத்தைப் பார்ப்பது.

௯-ம். பத்து.

௧-ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

௨-ம். பாட்டு - காதல.

௮௪. (திருவடிகளிலே விழுந்தாலுண்டாப்போலே தாரகமாயிருக்கும்) என்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மதித்தான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ஸ்ரீபாதத்தே தலைப்பட்ட தெண்டனிட்டவன்று எனக்குண்டு பசிகெட்டாப்போலேயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

௯-ம். பாட்டு - போற்றி

௮௫. (ஆத்தத்தவனி செவிப்படுமெப்படி யுயரப்போற்றி யென்கிறாள்) என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததுக்கு சமவாதம். பிள்ளையமுதனார் திருவிருத்தவனாமாவனை "இப்பத்துக்கு பட்டரருளிச் செய்ததென்" என்றுகேட்க, "'தன்னாத்தியவற்றின செவியிலே படும்படி யுயரச்சொல்லுகிறாள்', என்றருளிச்செய்தார்" என்ன, "நெய்தல நிலத்தில் புன்னைப்படாநதன்றே கிடப்பது, இங்ஙனே சொல்லக் கூடுமோ" என்ன, அவன்பட்டபாடேவந்து "இங்ஙனே

பணித்தார்'' என்ன, "இவ்வார்த்தத்துக்கு நிர்ணயகம்—இசையா யிற்று ; அதுபோற்றியென்று — உயரச்சொல்லி யிருக்குமோ ! தாழச்சொல்லியிருக்குமோ!'' என்றருளிச்செய்தார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

க-ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

அசு. (த்வயக்ஷரஸ்திவத்யாதி) அஹங்கார மமகாரங்கள் விநாசகர மென்னு மதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மாமகா:பாண்டவாஶ்சைவ'' என்கிறவிடம் திற்குச் சிரியாத்தான் சொல்லும்படி "என்னுடையவாக ளென் றும் பாண்டவர்களென்றும் பிரித்தான், அதிறே விநாசபர்யந்த மாக்கிவிட்டது'' என்று.

ங-ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

ப்ரவேஶம்.

அஎ. (இப்படி தாழநின்றவன் ஸாவேஸ்வரனென்கிறார் என்று, பிள்ளான் பணிக்கும் என்றருளிச்செய்வர்) அதாகிறது 'யாவையும் யாவரும் பிழையாமல், பிணக்கி' என்று கீழே ப்ரஸ்துதமான ஸாவேஸ் வரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறானென்று, "இதிலே யொருவாசி தோற்றபட்ட ரருளிச்செய்வா'' என்று ஜீயரருளிச்செய்வா.

சு-ம். திருவாய்மொழி—துரவை.

கூ-ம் பாட்டு - கலக்க.

அஅ. (வலக்கையித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச் செய்யாநிற்கச்செய்தே கஞ்சனூரில் வண்டுவளைப் பெருமாளிருந்தவா, "'மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேன்' என்னவமையாதோ, 'வலக்கையாழி யிடக் கைச் சங்கமிவையுடை' என்கிற விதுக்கு தாத்பாயமென்'' என்ன; "சோளேந்திரசிங்கனை யுளுக்காக்கப் பண்ணுகிறே னென்கிறா காண்'' என்றருளிச்செய்தார். சோளேந்திரசிங்கனை உளுக்காக்க பண்ணுகிறேனென்றது, அவிக்ருதமான வஸ்துவை விக்ருதமாக பண்ணவல்ல நாவீருடையவ னென்றபடி, உளுக்காக்கவென்றது இருக்கும்படி யென்றபடி ; அதாவது மதித்தோடுகிறவானை படுத்துக்கொள்ளச்சொன்னால் படுத்துக்கொள்ளும்படி யென்ற படி; சோளேந்திரசிங்கனுவது பெருமாளுடையவானை. "வலக்கை யாழி'' என்கிறவிடத்தில் ஶங்கசக்ர விஶிஷ்டனுனவாகாரம் சொ ல்லிற்றொழிய பெருமை சொல்லிற்றில்லையே யென்ன (சர்வாதி கேத்யாதி) (சோளேந்திரசிங்கனை) என்றவாக்யத்தாலே பலிதம.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—துவளில் ப்ரவேசம்.

அக. (இவளங்கேபுக்க முடியவமையும்) இங்கே ஸ்ரீநஞ்சீயர்வார்த்தையை நினைப்பது. ஸ்ரீவானரவீரர்கள், "மலையைக்கொண்டு கடலை அணைசெய்கை சம்பாவிதமோ" என்ன, ஸ்ரீநஞ்சீயர் "பெருமாள் காட்டே வெழுந்தருளுகையும், பிராட்டியை ரக்ஷஸ்ஸு அபஹரிக்கையும், பெருமாள் சோகிக்கையும் சம்பாவிதமோ, எதாகிலும் வருமவை தப்பாதிறே" என்றார்.

கo. (குடிஸ்வபாவமறிக கேதைவகல்பித மாகையாலும் தவிரவொண்ணாதென்னுமதத்தை) ஸ்தருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியிதயாதி) "கல்பித மனதிகரமணீயம்" என்றதுக்கு சம்வாதம். (ஸ்ரீநஞ்சீயாதி) "இதுக்கு பெரியஜீயர் காலந்தொடங்கி சம்ப்ரதாயமில்லை ஆனாலும் ராமாநுஜம்பிள்ளை அருளிச்செய்யவதோ ராதத முண்டு என்றருளிச்செய்வர், அதாவது சமுத்திரராஜன் தோன்றினவளவிலே "விஸ்வகர்மாவின் மகனான நளன் சேதுபந்தனத்துக்கு கென்று கல்பிதனாயிருக்கிறான், அவனைக்கொண்டு டென்பக்கலிலே சேதுபந்தனமடணிக்கொள்ளும்" என்று சொல்லிப் போனவளவிலே பெருமாள் திருவடிகளிலே நளனவந்து சேவித்து "சமுத்ரராஜோக்தி சத்தியமேயான சேதுபந்தனம் பண்ணவல்லேன்" என்றுசொன்ன வார்த்தையை நினைப்பதென்றபடி.

உ - ம். பாட்டு - குமிறும்.

கக. (தடுமாறுகிற வவஸ்தை) என்றதுக்கு சம்வாதம் - ராஜகோஷ்டியிலே "உகும், இறும்" என்று சிலர் பொருள்சொல்ல விக்ரமசிங்கனென்பாரொருவன் "அங்கனல்ல கன்றைக் கடக்கக் கட்டிவைத்தால் மூலைக்கண் கடுத்துப் பசுவலமாந்து படுமாப்போலே, உள்ளோடுகிற க்லேசம் வாய்விடமாட்டாதே நோவுபடுகிற விவளுக்கிதுவார்த்தையோ" என்றான்.

ரு - ம். பாட்டு - குழையும்

கஉ. (மழைபெய்தா லொக்கும் கண்ணநீரினொடு) கண்டவனந்தரம் கண்ணநீர் வெள்ளமிடுகிறதற்கு ஐதிஹ்யம். மணக்கால நம்பிகள் ஆளவந்தாரை பெரியபெருமாள் பக்கலிலே கொண்டுபோய் திருவடிகளைக்காட்டி "உபாய மிதுக்குமேலில்லை, இவ்விஷயத்தை யிப்போதே சாக்ஷாத்கரிக்கவேணும்," என்ன, கண்ட வனந்தரம் கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருந்தா ரென்று ப்ரசித்தமிறே.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ப்ரவேசம்.

௬௩. கள்வன் கொல்லிதாயாரக்கேவ்யசனுதி சயமென்னுமத்தை ஆப்த சம்வாத முகேனதரிசிப்பிக்கிறார். ஆளவந்தார கோஷ்டியிலே "உண்ணுஞ் சோற்றிற் பிராட்டிக்கோ, கள்வன்கொல்லி பிராட்டிக்கோ? அஞ்சவேண்டுவது" என்று கேட்க, "இருவராய்ப்போன வாகளுக்கு வயிறெரிய வேணுமோ, தனிவழியே போனவளுக்கன்றோ வயிறெரிய வேண்டுவது" என்றிருந்த முதலிகள் சொல்ல "அங்கனன்று காணுங்கோள் இருவராய் போனவர்க ளாகையாலே இருவர்க்கு மஞ்சவேணும், தனியே போனவளுக் கோருபாய முண்டோ" என்றருளிச்செய்தார்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணுஞ்சோறு.

௬௪. (கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருக்கிற விருப்பைக் கண்டுகொண் டிருக்கையே புருஷார்த்தம்) என்னுமத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார். நஞ்சீயா, "பிள்ளை திருநறையூரரையரோடே மூன்றுரு திருவாய்மொழி கேட்டேன், அதி லெனக்கொரு வார்த்தைகளும் போகாது; ஒரு திருவாய்மொழியை ப்ரஸ்தாவியா அவா ஶமிதிலராய் கண்ணும் கண்ண நீருமாயிருக்கு மிருப்பை நினைத்திருப்பன்" என்றருளிச்செய்வர்.

௬௫. (பகவத்குணுநு சந்தான மேதாரகாதிகளா யிருக்கு மதுஸ்வரூப ப்ராப்தம்) என்னு மதுக்கு சம்வாதம். அநந்தாழ்வான் சோழகுலாந்தகனிலேக்ருஷி பண்ணியிருக்கிறுனொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவனைக்கண்டு "உம்முடைய ஊரேது" என்று கேட்க, "என்னூா திருக்கோளூா" என்ன, "அங்குநின்றும் போந்ததேன்" என்ன, "தேஹயாத்ரை நடவாமே போந்தேன்" என்ன, "அவ்வூரில் கழுதையை மேய்த்து ஜீவிக்க மாட்டிற்றிலையோ, நிலைநின்ற ஜீவனத்தை விட்டுப் போந்தாயாகாதே" என்றுனும்.

௬௬. (போகுமூரன்று) என்கிறதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானுர் தெற்கே யெழுந்தருளாநிற்க, எதிரே வருகிறு ளொரு பெண்பிள்ளையைக் கண்டு "எங்கு நின்றும்" என்ன, "திருக்கோளூரில் நின்றும்" என்ன, "அவ்வூரில் புக்கபெண்களும் போகக்கடவரா யிருப்பாகளோ" என்றருளிச் செய்தார்.

௩-ம். பாட்டு - பூவை.

௬எ. (ஸ்ரீய:பதியினுடைய திருநாமத்தையே சொல்ல வடைகிற வென் பெண்) ப்ரசங்காதை திஹயம். (ஊரும் நாடு மித்யாதி) "இவைதான் திருநாமத்தைச் சொல்லிறருனு லாகாதோ" என்று பெற்

நம்பிள்ளையைக் கேட்க "அதுக்கு வ்யபிசாரமுண்டு 'பந்து நூதை' என்கிற விடத்தே தட்டுப் பிறக்கும்" என்ன, "அங்கனே யிறே" என்றிசைந்து போனார்.

கூ - ம். பாட்டு - காரியம்.

கூஅ. சிஷ்யர்களை பகவத் சம்பந்தம் கொண்டு தேஜஸ்ஸுதா புத்திபண்ணி கொண்டாடுகிறதுக்கைதிஹ்யம். ஒருநாள் நம்பிள்ளையை, ஜீயர் கோஷ்டியிலே வைத்துப் போரக்கொண்டாடி யருளி, "'தன் சிஷ்யனைத் தான் கொண்டாடானென்றுன்' என்றிராதே கிடீகோள், 'கண்புரங்கை தொழும் பிள்ளையை பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரோ' என்று பண்டுசொன்னதுமுண்டு கிடீகோள்" என்றருளிச்செய்தார்.

கூகூ. அம்முணியாழ்வான் தன் சிஷ்யனைத் தான் தெண்டனிடா நிற்குமாம், "இதுவென்" என்றுகேட்க "அல்லாத வைஷ்ணவர்களை வருத்தந் தாலே யறியவேணும், இவர்கள் நானறிய வைஷ்ணவர்கள் யென்றுதரிப்பன்" என்றுன்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

க-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

க00. (தன் சன்னிதியிலு மித்யாதி) தன்னையும் தனதுடைமையையு மாஸ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி பக்தபராதந்திர ஞகையாலே ஆழ்வாருக்கு கொடுக்கலாமென்னுமத்தை ஐதிஹ்ய முகத்தாலே நாசிப்பிக்கிறுர். அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானா ஞேவிலே பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசரைக்கொண்டு ஆழ்வான் புக, "ஆழ்வான் பண்ணின நெஞ்சாறலாறுவது ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத் தேறப்போனுலிறே" என்றவார்த்தையை நினைப்பது. இதினுலவருக்குக் கருத்து பெரியபெருமாள் சன்னதியிலே தேவரீர் சென்று "திருவடிகளிலே சோத்துக்கொள்ளவேணும்" என்றெருவார்த்தை யருளிச்செய்தால் பெருமாள் கேட்டருளாரோ, அது செய்தருளாமையாலே வந்ததுக்கம பரமபதத்திலேபோய ஆளவந்தாரக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தாலொழிந்து தீராதென்று. சுவாசாரியரான எம்பெருமானுரைவிட்டு "ஆளவந்தார்" யென்கிறதென யென்ன, எம்பெருமானு ரிங்கே யெழுந்தருளி யிருக்கையாலே பரமாசாரியரான ஆளவந்தா ரென்கிறுர்.

உ-ம். பாட்டு - ஒழிவந்து.

க0க. (அறத்து பொருந்தும்படி) அறமாயக்காய பொருந்தும்படி. ராமபுத்ராதிகள் வார்த்தை சொன்னப்போலே சேராத வவனு முங்கள

வார்த்தையாலே நம்பக்கலிலே வந்து சேருமென்று இவ்வாக்கியத்துக்கு தாத்பாயம். அற்றமாங்காய் பொருந்துகையாவது—க்ருஷ்ணனும் தாமபுத்ராதிகளும் ஒருமாமரத்திலே யொதுங்க, அந்த மாமரத்திலே அர்ஜுநன் மாம்பழத்தை யெய்து விழவிட, அத்தை கிருஷ்ணன் கண்டு "இதொரு ருஷிக்காஹாரமா யிருக்கும், அவன் சபிக்கப்புகுகிறான்" யென்ன, "ஆனாலது வொட்டும்படி யென" என்ன, "நீங்க ளுங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுங்கோள், அது வொட்டும்" என்ன, எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்ல, த்ரௌபதியும் "ஷஷ்டோபி மமரோசதே" என்ன, அந்தமாம்பழமும் க்ரமத்திலே யொட்டிறறென்ற வார்த்தை

கூ-ம். பாட்டு - என்மின்னு.

கௌஉ. (கிம்புனர் மத்விதோஜநஃ) என்கிற விடத்துக்குச் சொல்லுவ தொரு வார்த்தை யுண்டிறே; அருளாளப பெருமா ளெம்பெருமானாருடைய வந்திமதசையிலே "திருவுளளத்தி லோடுகிறதென்" என்ன "ஒருபட்சி பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தினபடி யென, என்று கிடந்தேன்" என்றா யென்று. இதுக்கு கருத்தாகப் பிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "நாம் பண்ணினது சரணுகதி யாகையாலே பலத்தோ டவ்ய பிசாரியாக மாட்டாது. இனி சரண்யன் நீர்மையி லேற்றத்தாலே நமக்கொரு குறையில்லை யென்கிறது" என்று. அதாவது சரணுகதானுகூல்யாதிகளா லன்றிக்கே சரண்யமான கபோத குணுதிக்யத்தாலே பலஸித்தியானப்போலே, நம்முடைய வானுகூல்ய சங்கல்பாதிகளா லனறிக்கே ஶரண்யகுணுதிக்யத்தாலே பலிக்குமென்று.

கO-ம். பாட்டு - வந்திருந்து.

கOங. (உம்முடைய தேவாரமோ!) என்றதுக்கு தாத்பாயம்; தேவாரமென்றுக்ருஹாாச்சனையாய்; க்ருஹாாச்சனை யெப்படி ஆச்சகனுக்கு பரதந்திரமாயிருக்கும், அப்படி யிவளு மக்குபர தந்திரையன்றே; ஆகையாலே பிராட்டி பரிகரமான விவளை யிப்படி நோவுபடுத்தலாமோ வென்றபடி. "உம்முடைய தேவாரமோ" என்கிற விடத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வார தம்முடைய கைவாளையிலே யிருந்த தீர்த்த விகரஹதை "பாக்கு" யென்கிற புததியாலே யெடுதது தம்முடைய திருமுத்தாலே கடித்தவாறே கடினமான படியைக்கணடு "எமபெருமான" என் றறிநது, மீளத் தம்முடையத திருக்கைச் செம்பில் ஜலத்தாலே யலம்பி, த்திருப்பரிவட்டத்திலேவைத்து, திருவொறறியாடை சாத்தி, தாளத்தை யெடுத்து ஆழ்வா ரருளிச்செய்த பாட்டிலே யொருபாட்டை யிசைதது,

மீளவும் கைவாளையிலே கண்வளரப்பண்ணி, இப்படிப் பலகாலும் அடைக்காயமுது செய்கிறதைக் கண்டொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பொறுக்கமாட்டாமல், "இந்த வெம்பெருமானை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதிக்கவேணும்" என்ன, அவரும் "அங்கீகரித்தருள" என்று கொடுத்தருள, தம்முடைய திருமாளிகையிலே ஶாஸ்த்ரோக்தமான க்ரமத்திலே திருவாராதனம்பண்ணி அமுதுசெய்யப்பண்ண, அவ்வெம்பெருமா னவருடைய ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி "ஆழ்வார் திருவாய்மொழியே தாரகமா யிருக்கிற, விண்ணப்பஞ்செய்வார் கைவாளையிலே யொதுங்கி அவருடைய வஶ்ரமயமான திருப்பவளத்தில் ஸ்பர்ஶமும் பெற்று, அவர் பாடுகிற வாழ்வாருடைய விசைமாலையையுங் கேட்டு, சுகத்திலே யிருக்கிற வென்னை யென்பாடு படுத்துகிறாய்" என்றருளிச்செய்ய, அவர்போரப் பயப்பட்டு இவர்கையிலே கொண்டுவந்து கொடுத்தாரென்கிற கதையை அருளிச்செய்வர்.

க௦-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

க - ம். பாட்டு - உலகமுண்ட.

க௦சு. எம்பெருமானுடைய ரக்ஷகத்வ ப்ரதைபி னெல்லையை யருளிச் செய்கிறார் (பாதகத்தின சன்னிதியிலே யிதயாதி) சிறியதைத் பெரியது நலியாதபடி யெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கு மவனன்றோ வென்றபடி, பாதகத்தின சன்னிதியிலே பாத்யம ஜீவிக்கக் கூடுமோ வென்ன, "சுமுகனென்கிற ஸாப்பவிசேஷம பெரிய திருவடிக்கஞ்சிவந்து சாவேஶ்வரனை சரணம்புகுர 'இவனை நீரக்ஷி' என்று பெரியதிருவடி கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, அவருமிவனை யொரு பாதை வாராதபடி ரக்ஷித்தான என்று மஹா பாரதோக்தமான சுமுகன் கதையை யுடகொண் டருளிச்செய்கிறார்.

உ-ம். பாட்டு - ஆவாவென்னாது.

க௦ரு (சதாதோபாயமான வீஶ்வரனையொழிய வேறுபாயமில்லை) என்கைக்கு சம்வாதமாக வைதிஹயம். நம்பிள்ளை ஜீயரை யொருநாள "'பஞ்சமோபாயமென்று கொண்டொன் றுண்டு'யென்று சொல்லாநின்றார்கள், நாட்டிலேயு மங்கனே யிருப்பதொன்றுண்டோ" என்று கேட்டருள "நானறிகிறிலேன், இனி சதாதோ பாயந்தான பகவானேயாயிருக்க வயோமாதிதஞ் சொலலுவாரைப்போலே 'அவனுக்கு மவ்வருகே யொன்றுண்டு' என்கையிறே, அது நான கேட்டறியேன்" என்றருளிச்செய்தார் "ஆனல், 'ஆவா' என்கிற பாட்டருளிச்செய்யும்போது, எனக்குத் தனியே யொருசாதனங் கண்டு தரவேணுமென்கிறார்' என்றருளிச்செய்கையாயிருக்குமே"

என்ன; "அதுவோ! அது உன் ப்ரதிபத்தியில் குற்றங்காண்; அதுக் கிங்கனே காண்பொருள்—நீயுமுளையா யிருக்க நானிங்கனே யிழப்பதே யென்கிறாகாண்" என்றருளிச்செய்தார.

கOசு. (ப்ரபோ)சதுர்தோபாயம் ஈஸ்வரனென்றாகிழ்; ஆனால் பிரபத்திகொண்டு காரயமில்லையே யென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக வோரைதிஹயம். நஞ்சீயா ஸ்ரீபாத்திலே யாஸ்ரயித்தா ஒருவன் "எம்பெருமானே யுபாயமாகில் ப்ரபத்தி கொண்டிங்குச் செய்கிறதொன்றுங் கண்டிலேன" என்ன ; செவியைப்புதைதது "நாதமுநிகள் துடங்கி யிவ்வளவும்வர நம்மாசார்யாகள் பரம ரஹஸ்யமாக உபதேசித்து ஓராண்வழியாய்கொண்டு போந்தவித்தை இதின்சீரமையறியாத உனக்கு மஹாபாபியேனித்தை வெளியிடுவதே!" என்று திருமுடியிலே அடித்துக்கொண்டு திருப்பள்ளியறையிலே புக்கருளினர்.

கOஎ. (ஆவாவென்னுது) என்னதென்னென்ன, ஈஸ்வரனுக்கித்யாதி) ஈஸ்வரப்ரீத்யாத்தமாக வன்றிக்கே பகவத்சம்பந்த முண்டாம் போதும் "அவா" என்னவேணுமென்று மத்தை யாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. நஞ்சீயா "ஒருவனுக்கு பரானாத்தமசஹயமா யிருந்ததாகில், 'நமக்கு பகவத்சம்பந்த முண்டு' என்ற றுதியிடலாம்; 'அது ப்ராப்தம்' என் றிறுந்தானுகில் 'நமக்கு பகவத்சம்பந்தமில்லை' என்று தனக்கே கைவாங்கவமையும்" என் றருளிச்செய்தார

எ-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.
ப்ரவேஶம்.

கOஅ. (அந்தரப்பட்டதென்றது) அநாத்தப்பட்டதென்றபடி, இத்தை மஹாபாரத சித்தமான வைதிஹயத்தாலும் தரிசிப்பிக்கிறுர். உதங்கன் க்ருஷணன் பக்கலிலேவந்து "உனக்கிரண்டு திறத்தாரோடும் சம்பந்த மொத்திருக்கச்செய்தே பாண்டவாகளை யழியசெய்யாதே தாயோதனதிகளையழியச்செய்தாய, இப்படி ஶாாவுசெய்யப்போமோ" என்றுப்போலேயிருகக வவன்சொல்ல, க்ருஷணனுமவாகள் குறைகளையெல்லாஞ் சொல்லி, "அவர்களுக்கு தாமருசியில்லைகாண்" என்ன "நீபின்னை யவாகளுக்கு தாமருசி யுண்டாகக்கொடாதொழிவா னென்" என்றுனிறே.

எ-ம பாட்டு - ஒன்றுசொல்லி

கல௯. (நீசெய்தவிதியாதி) மானசாநுபவத்தில தருபதனுகாதே "காணவேணும" எனனுமபடியான பாபததைப பணணினேனெனறு கருதது சிறுததொணடனளவிலே ருததிரனவநது "பிக்ஷைவேணும" எனன, "அபபடிசெயகிறோம" எனறு சொலல, "உனபிளளையை யறுதது அநதமாமசததை யிடவேணும்" எனன, "அபபடியே செயகிறோம" என்றான, அநத வவசரததிலே அநதபபிளளை பள்ளிவாசிககிற விடததிலே சறறு நிததிரைபணணி சொபனங கண்டு அநத சொபனததை வீட்டிலேவநது "அபபா அபபா தாசனஙகனடேன" என்றான, "அதெது" எனறு கேட்டான. "எனறலையையறுத தொருததனுக்குக கொடுககககனடேன"என்றான, அபபடியே கேட்டிருக்கவும தாயும தமபபனுமாக அநதப பிளளையை யறுதது, "முகததை நறுககாமல் கணடுகொண டிருககலாம" எனறு விசாரிதது அடுபபுக கிடையிலே பொகட்டுவைததது மறற மாமசததை விருநதிட்டாாகள, அபபோதநத ருததிரன இவாகள மனஸஸை சோதிகக "அட்டதிருககச சுட்டமுகததைக கொணடுவா" யென்றான. அத்தையு மிட்டாாகள யெனறுகதை.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்துலும்.

ப்ரவேசம்.

கக௦. ஆழவாருடைய வாத்தியை பரகாசிபபிககிற வித்திருவாய மொழியினுடைய வாததததை கனமேலே நிறகிற அஸமதாதிகள சொனனால் விரசமா யிருககுமெனறுமததை யாபதசம்வாததாலே தரிசிபபிககிறாா. பட்ட ரிததிருவாய்மொழி யருளிச்செயயுமபோதெல்லாம "ஆழவாாக் கோடுகிறததை யறியாதே யவருடைய பாவ வருததியு மினறிககே யிருககிற நாமென சொலலுகிறோம" எனறு திருமுடியிலே கையை வைததுககொண டிருபபாா.

ககக. (நெடுமூச்செறிவதெனறது) இவ்வவஸதையில் சுயததினததிலி யிழியாதே அவனகைபாாதது இருககுமதுககிரண்டுதாஹரண மருளிச்செய்வதாக வடிகொன டெழுநதிருககிறாா, (எலலாவளவிலு மிதயாதி) இதுககு சம்வாதம எக-ம. ஐதிஹயம பாாகக

ககஉ. அகளங்க பரமஹராயா அடையவளைநதான செயயாநிறகச செயதே மதிள போககுகைக்காக விளையாழவா னகததை வாஙகட்புக, பட்டரததைக கேட்டருளி "வாரீாபிளளாய நீாசெயகிறமதிள பெருமாளுககு ரக்ஷகமென றிராதே கொளளீா, இஙகுகிடககிற நாலுகுடியுமகாணும பெருமாளுககு ரக்ஷை, ஆனபினபு நீாசெய கிறவையெலலாம மழகிது, 'இவையெல்லாம நாம செயகிறோம'

என்றிராதே 'பெருமாள் செய்விக்கிறுா' என்றிரீா, உமக்கு நல் வழிபோக வுடலாங்காணும்'' என்றருளிச்செய்தாா.

ரு-ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

ககங. சரமதசையில் பிறக்கும் தெளிவுக்கு மஞ்சவேணுமே. தேறினது பயா வஹமென்கைக் காப்தசமவாதம். (உய்நதபிள்ளை பாடும்போது) ''கெட்டேன், இவள் 'தேறும்' என்பதே'' என்று ஜீயரருளிச் செய்வாராம்.

கூ-ம். பாட்டு - .என்திருமகள்.

ககச. (விசிஷ்டத்திலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) ''விசேஷணும்சத்திலே'' என்கிற விதுக்காப்த சம்வாதம். அனந்தாழ்வான் தன்பெண்பிள்ளையை ''என்திருமகள்'' என்று திருநாமம் சாத்தினுன். பட்டா பெருமாளுக்கு ''அடியேனை 'ஸ்ரீதனமாக பிராட்டிக்கு வந்தவன்' என்று, திருவுள்ளம்பற்றவும், நானும் 'இவரொங்கள் நாயச்சியாருக்கு நல்லா' என்று அவ்வழியே 'அழகியமணவாளப் பெருமாள' என்று நினைத்திருக்கவுமாகவேணும்'' என்று வேண்டிக்கொண்டாா.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்.

ககரு. (அடியடையாதாள் போலிவலணுகி யடைந்தாள்) என்றவிடத்திலே ''திருமலையிலும் அண்ணன் சந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யம்கேட்க எழுந்தருளின வளவிலே வழிதப்பி மிறுக்குப்பட்டு தேவரீா க்ருபையாலே யொருபடி விடைகொண்டேன், என்ன, அண்ணனு முகந்தருளி ''அடியடையாதாள் போலிவளணுகி யடைந்தனள்' என்ருழ்வா ரருளிசசெய்தபடியே பெருமாளை சேவிக்க பெறறீரோ' என்றருளிச்செய்தாா'' என்று ப்ரசாதிப்பர்.

ங - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

க-ம். பாட்டு-வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

ககசு. (வெள்ளைச்சுரிசங்கோடாழியேந்தி) என்கையாலே சதுபுஜதவம்தோறறுகிற தென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு சம்வாதம். நிலாததுக்குறி பகவா ப்ரஶ்னத்துக்குபட்டா பரிஹரித்த வாாத்தையை அருளிச்செய்வ ொன்றபடி. ஙகூ-ம். ஐதிஹயததைப்பாாகக.

எ-ம். பாட்டு - பேரையில்.

ககஎ. (திபோநேத்ராதுரஸ்யே வப்ரதிகூலாவி மேதருடம்) ராவணவதாநந்தரோத்ருஷடாந்த பலத்தாலே பிராட்டிக்கு நைதோஷய்நதோற்றுகிற தென்கைக்கு பரமாசாாய சம்வாதம். ''நேத்ரதோஷத்தாலே வந்தது போக்கி திபதோஷத்தாலே வந்ததன்று'' என்று.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

ப்ரவேசம்.

கக௮. ஆழ்வா ரொருகால் இத்திருவாய்மொழி யடங்கலும் ராமாவதார விஷயமாக நிர்வஹித்தாரும். அதுக்கடி ஆயிரத்தி லொன்றும கடலில் குளப்படியும்போலே பெருமாளுடைய குணத்திலேக தேசங்களிறே அல்லாத வவதாரங்கள எல்லா வற்றிலுமுள்ள தென்று.

ரு-ம். பாட்டு - கேட்பார்கள்.

ககசு. திட்டின சிசுபாலனுக்கு மோக்ஷமுண்டாகையாலே நாமும்திட்டினால் நமக்கும மோக்ஷமுண்டேயென்ன, "அது புருஷார்த்த மன்று" என்னு மத்தையாப்த சமவாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். ஆள வந்தார "சிசுபாலன பெற்றிலன்காண்" என னருளிச்செய்வர். "அதுவென்னென்னில இதுக்கடியாகச்சொல்லலாவ தொருசாதன மிவனகையி லில்லாமையாலே, நாட்டை நலியாமைக்கு கொற றவன வாசலுக்குள்ளே சுழற்றியெறிந்தா னத்தனைகாண" என னருளிச்செய்வர்.

கக-ம். பாட்டு - தெளிவுற்று

கஉ0. (தொங்கிறரே) தருட்டமாயிருந்ததோ—"இப்படி யிருக்கிற வாஜுனனுக்கு ப்ராப்திசித்தியாதிருந்த தநயப்ரயோஜனத்வமில்லாமை" என்னு மத்தையாப்த சமவாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். பாரத சமரத்திலே நின்று அர்ஜுனனை நோக்கி "நான் சொன்னவிது உனக்குத் தொங்கிறரே, எதிரோ போந்ததோ" என்ன "ஸ்திதோ ஸ்மி" என்ன, அவன "ஆனால் நமகாரியஞ் செய்யப்பார்த்ததென" என்று கேட்க "(கரிஷ்யேவசனம்தவ) தேவரீரேவினவடிமை செய்யக்கடவேன்" என்றானிறே. "அர்ஜுனன் தான எம்பெருமானைப் பெற்றானோ யில்லையோ" என்று நம்பிள்ளை ஜீயரைக் கேட்க, "உமக்கதுகொண்டுகாரியமென, இது சொன்னவன சாவ சாதாரணனுகில பகவதுக்தியென்னு மிட்ட நிலைசிதமாகில் தந்தா முடைய காமானுகூலமாகவும ருசயனுகூலமாகவும பெறுகிறார் கள், பெற்றவர்களை யாராய்ந்து பார்த்து அத்தாலேயன்றே நாம பற்றப்பார்க்கிறது" என னருளிச்செய்தார்.

சூ-ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

ப்ரவேசம்.

கஉக. இந்தத் திருவாய்மொழியி லோடுகிற வார்த்திப்பேச்சுக்கு நிலமன றென்னு மத்தையாப்த சமவாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "அம மங்கியம்மாள 'இத்திருவாய்மொழி பாடக்கேட்ட டனுபவித்துப

போருமிதுக்கு மேறபட இதிலோடுகிற வார்த்திக்கு நம்மால் பா சுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாது' என்று பணிக்கும்'' என் றருளிச் செய்வா.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்த.

உ - ம். பாட்டு - என்சொல்லி.

௧௨௨. ஸ்ரீகீதைக்கும் திருவாய்மொழிக்கு முண்டான வாசியையாப்த சம வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. நம்பி திருவழுதிநாடுதாசா, "ஸ்ரீ கீதைபோவா ளொருவன் சந்தியாசதஸ்ஸிலேவந்து கண்டால, பின்னை யிவனுக் குழக்கரிசியை கொடுப்பித்து விடுமித்தனைபோக் கி அங்கவாக ளுள்ளிடங்கொடாாகள்; திருவாய்மொழி யப்யசித் தா ளொருவிண்ணப்பஞ் செய்வான் சென்ருல், சாவேஸவரனும் க்ராமத்திலுள்ளாரும் புறப்பட் டெதிர்கொண்டு தங்க ளிருப்பி டத்தை யொழிச்சு அவனுக்குக் கொடுத்தாதரியா நிற்பாகள்'' என்று ப்ரசாதிப்பா.

௩ - ம். பாட்டு - ஆமுதல்வன்

௧௨௩. ஜகத்தையெல்லாம திருத்தும்போது அதுக்குத்தக்க க்யானமுடைய ஞக வேணுமிறே; ஆகையாலே தமக்கு மயாவரமதிநல மருளின படியை "தறறேற்றி'' என்றதற் காத்தமாக வருளிச்செய்கிருர். என் பக்கலிலே தன் ஸவரூபாதிகளை தெளியப்பண்ணி யென்னு தல். இங்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "திருப்புற்றுக்குக் கிழக்கே கரியமாணிக்காழ்வா திருமுனபின சோபானத்திலே ஆளவந்தா ரொழுந்தருளியிருக்க, உடையவர் திருப்புற்றுக்குக் கிழக்காக வெழுந்தருளி நிற்கிறவரைக்கண்டு 'ஆமுதல்வனிவன்' என் றருளிச்செய்தாராம்'' என்று.

ச-ம். பாட்டு - அப்பனை.

௧௨௪. (என்ஞகியே) என்பக்கலிலே தாஞய். இவ்விடத்துக் கெம்பாரருளிச் செய்யும்படி. "தான் பாடிஞஞில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேஞகிலும் வருந்தி யொருபடிதலைக்கட்டும். என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயும் என்ஞேட் டை ஸ்பரிசத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி கவிபாடிதலைக் கட்டிஞன்'' என்று.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்.

ப்ரவே ம்.

௧௨௫. (நினைந்திருக்கும் ஸ்வபாவஞயிருந்தான்) தனக்கு வருத்தவென்றது தன் ஸ்வருபந்துக்கு ப்ராப்தமான வென்றபடி. இவ்விடத்திலே

"ஒரு கருஹஸதனனவன தேடிக்கொண்டுவநத பதாாததததை கருஹிணியானவள அததை நனருக பாகம்பணணி பறிமாறினல அது தானே யவனுககு சநதோஷ ஹேதுவாகிறுபபோலே" என றருளிசசெயயவா.

ரு-ம். பாட்டு - மலரடி

கஉகூ ஆழவாா பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம பணணுகையாவது. இவரை யிடுவிததுத திருவாயமொழியை பாடுவிததுக் கொளளுகை. எல லாருமிருகக இவரிடததிலே விசேஷகடாக்ஷம பணணினதுககு தருஷடாநதம. (பஹுமாநேந மஹதாஹநுமநதமவைக்ஷத) முதலிகளெல்லாரு மிருககசசெயயதே திருவடிபககலிலே விசேஷ கடாக்ஷம் பணணினப்போலே யாயிறறு, பலருமுணடாயிருகக விவரை விஷயீகரிததபடி.

கஉஎ. "கரிமிகணடன விஷணுதரோஹி யாகையாலே விஷணு ப்ரதிமைகளை யெடுததுபபொகடவிசாரிகக அவனுக் கிஷடரானவாகள, 'சமநத ரகமாக ப்ரதிஷடிதத பரதிமைகளை யழியசசெயயி லுனக்கு மர ணமவரும்' என்ன, அவன், 'பரதிஷடிதத பரதிமைகளில் தைவ ததை யுதவாஸனம்பணணி யழியச்செயவோம்' என றுபக்ரமித தித ததனுகுணமாக 'அதருஶயாஞசன மிடடுககொணடு உதவாஸ னம் பண்ணு' எனறு, ஒரு பராம்ஹணனை நியோகிகக, அவனும உகநதருளின நிலஙகளிலேபோய அதருஶயாஞசன மிடடு உத வாஸனமபண்ண அதடியாகவவனும் கடலிலே யெடுததுபபொகடு கிறன" என்னுமததை எம்பெருமானா திருசசெவி சாறறியருளி "இததேசததைவிடாதே நோககிககொணடு கிடநதோம், இவவி டததுககு மழிவுவருமபடி அசுரவாககம மேலிடாநினறது, மேல செயயவடுபபதென?" எனறு பெரியநம்பிக கறிவிக்க; "நான பெருமாளுடைய திருவெலலையிலே யொரு பரதக்ஷிணம் வரும படியாக உடமுடைய சிஷயாகளிலே யொரு வரைபபோர விடு வது" எனன, "அதுககாவாரா" எனன "என்பினனே போரா நினறல் 'ஒருவனபினனே போகாநினறேன' எனறு தனனெஞ சிற்படாதே, சாயைபோலே யெனனைப பின செல்வானொருவ னுக வேணும" என்ன, "அதுக்காவாரா" எனன "ஆழவா னைப போகவிடலாகாதோ" எனறாராம. பலமுதலிக ளுணடா யிருகக ஆழவானை பரசாதிதாபபோலே.

அ - ம். பத்து.

ந - ம். திருவாய்மொழி—அங்துமிங்தும்.

கக-ம். பாட்டு - உரையாவெங்நோய்.

கஉஅ. இப்பாட்டருளிச் செய்கிறபோது "நம்பிள்ளை திருநகரி சேவித்தா ரோ" என்று ப்ரசங்கமாக "திருவணை சேவித்தவா திருநகரி சே வியாததில்லை" என் றருளிச்செய்தார். "நம்பிள்ளை திருவணைசே விக்க வெழுந்தருளினவிடத்திலே திருப்புல்லாணி திருமொழி யைப் பரக்க உபந்யசியாநிற்க, அத்தை நஞ்சீயா கேட்டருளிமீண் டு நம்பிள்ளை தம் ஸ்ரீபாதத்திலே புகுந்தவளவிலே 'பிள்ளாய் நீர திருவணைக்குப் போன திவ்வளவு மலையெறிந்ததே' என்ன, 'துறையறியாதவ னிழிந்தா லலையெறியாதோ' என் றருளிச்செய் தார்" என்று அஸமதா சாரயோக்தம்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

க-ம். பாட்டு - வார்கடா.

கஉகூ. (கேசேஹஷ்வாக்ருஷ்ய விகளத்க்ரீடமவநீதலே)என்றதுக்கு ப்ரயோஜ னத்தை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "ராஜத்ரோஹி களைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங்களை வாங்கிக்கொல்லுமாப் போலே, தான் கொடுத்தமுடியை வாங்கிக்காண்கொன்றது" என் று அம்மங்கி அம்மாள் பணிப்பா.

ரு-ம். பாட்டு - அல்லதோர்.

கஙo. (அநந்யப்ரயோஜனரித்யாதி) பகவத் ப்ரதிபக்ஷங்களை யழியச்செய் கைக்கு அபிசாரம் பண்ணினவாகளுண்டோ வென்ன, எம்பெரு மானைப்போலே யாயிற்ற ஊரில் ப்ராம்ஹணரும். க்ருமிகண் டன் வியாஜத்தாலே மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளின வெம்பெருமா னா பதினொரு சம்வச்சர மெழுந்தருளியிருந்த பின்பும் அவனு டைய வாயுஸ்ஸுமாளக் காணுமையாலே அவனுக்குச் சரீரவிஶ்லே ஷம் பிறக்கும்படி திருவேங்கடமுடையானை யதிதேவதையாக பண்ணிக்கொண்டு அபிசாரகர்மம் பண்ணாநிற்க, இரண்டுமூன்று நாள் செல்லாநிறகச் சுருள் நாறுகிற படியைக்கண்டு, 'இனியவன் போனுன் சுருள்நாறிற்று, விடு' என் றருளிச்செய்ய; அந்நாளிலே 'வேங்கி' யென்பா னொருவனுடைய வாசற்காரன், அவன் கழுத்தி லே தன் சொட்டையைக்கொண்டு குத்த, அக்கழுத்திலேபுழுத்து அவனுக்குச் சரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தது' என்றுபதேச பரம்ப

ராபராதமாகச சொல்லிக்கொணடு போருவதொரு கதையுணடு, அததை யிஙகே சூசிபபிககிறா" என றருளிசசெயவா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

க-ம. பாட்டு - இருததும்

கங-க. (அழைததேறகுயிதயாதி) என்று விசேஷிககிற ஆழவாருடைய ஹாாததபாவததை யாபத சமவாததாலே தரிசிபபிககிறா. "இவர பிரணயிதவததை யறியாதே தாழததாகவும நாமபிளி விஷடராகவும நினைதது கூபபிட டெனனகாாயஞ செயதோமெனகிறா காண" எனனுமபிளளான.

அ - ம திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

உ-ம. பாட்டு - அடியேனுளளான்

கங-உ. ஆதமாவுககு கயானாநநதாதிகளும நிருபகமாயிருகக சேஷததவததை நிருபகமாக வருளிசசெயததுககு சமவாதம. (திருககோடடியூரித யாதி) "'கயானாநநத மயஸதவாதமா சேஷோஹிபர மாதமந:' எனறும 'தாஸபூதா:'எனறு மிதயாதிகளாலே கயானாநநதஙகளும சேஷதவமும ஆதமாவுக்கு நிருபகமாகச சொலலாநினறது, இதிலே அநதரஙக நிருபகமேது" எனறு எமபெருமானா திருவோலககததிலே பரஸதுதமாக சாவககியரா யெழுநதருளியிருககச செய்தேயும, "இததை ஆசாாய முகேனவெளியிடவேணும" என்று பாாதது திருககோடடியூா நமபி சநநிதிககு "ஆழ்வான, இததைப பெறறுவாரும" எனறு வரககாட்டியருள, அவரு மெழுநதருளி நமபியை சேவிதது, இநத வருததாந்ததை விணணபபஞசெயது ஆறுமாசம் சேவிததிருகக, அவரிரஙகாமையாலே "எமபெருமானா சநநிதியிலேபோய சேவிதது வருகிறேன" எனறு போகபபுக, அவரையழைதது "ஆழவான, மயாவறமதிநலமருளபபெறற வாழவாாதானே, 'அடியேனுளளான' எனறபடி. கணடாயே!" என றருளிச்செயய "க்ருதாாததனானேன" என றெழுநதருளின ரெனறபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

ப்ரவேசம்.

கங-ங. (ப்ரீதிபாரவஸயததாலே அனயாபதேசம) எனகிறதுககு ஆபதசமவாதம. "ப்ரீதியில அனயாப தேசமுளளது இததிருவாயமொழி யொனறுமே" என் றாழவான நிாவஹிககும்படி.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

ப்ரவேஶம்.

கருச. "பாகவத சேஷத்வ மனுஷ்டானபாயந்தமாக வுள்ளவாகளுக்குச் சொன்ன வித்திருவாய்மொழி ரசிக்கும்" என்று யிதினுடைய சீரமையை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். அம்மணி யாழ்வான் போரூளராஜயத்தினின்றும் வந்தநாளிலே பட்டா கண்டருளி "நீ ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக்கு போரவடிமைசெய்து போந்தாயென்று கேட்டோம். உன ப்ரக்ருதிக்குச்சேர நெடுமா ற்கடிமையைக் கேள்" என நருளிச்செய்தாராம். பகவத்சேஷத வத்தைப்பற்ற பாகவத சேஷத்வத்துக் கதிசயமேதென்ன (ஈஸ் வரசேஷமித்யாதி) பரமித்தென்றது - ஐஸ்வாயாதிகளைக கண்டு ப்ரமித தென்றபடி "ததீயாக்கு க்ரயவிக்ரயாாஹம்" என்னு மதுக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (தத்பக்திநிக்னேத்யாதி) "ஸ்வஸ்வப்ர பாவமதி வேலமபுத்திய மாஞேலக்ஷமீ சஹாயகுண மங்களபங்க லக்ஙஃ| தத்பக்திநிக்ன மனசாம்க்ரயவிக்ரயாாஹோவாரிப்ரதாரித இவத்வரிதோபபூவ."

கூ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கோண்டபெண்டிர்.

ப்ரவேஶம்.

கருரு. இத்திருவாய்மொழிக்கு சங்கதி யருளிச்செய்வாராக கீழ்த்திருவாய் மொழியிலே வேண்டுவன உண்டாயிருக்க "சயமே யடிமைதலை நின்றா" என்றும், "நீக்கமில்லா வடியாா" என்றும், "கோதிலடி யாா" என்றும், இம்மூன்று சந்தைகளையு மெடுத்தது அவற்றிற் சொன்ன வாத்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்த பூதரான ராமாயண புரு ஷாகள் மூவரையுஞ் சொன்னதுக்கு ஆப்தசம்வாத மருளிச்செய் கிறார். "ஆப்பான் திருவழுந்தூரரைய ரருளிச்செய்யுமது, பரமாப் ததமம்" என்கைக்காக அவா பகவத்சம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்ட தும் ஆத்தஶ்ரவணம் பண்ணினதும், ஆழ்வாஞேடே யென்கிற ரிதில் முதல்வாக்யத்தாலே. (ஆப்பானித்யாதி) அழகியமணவா ளப்பெருமாள் திருவழூந்தூரரைய ரென்றுயிற்று அடியில் திரு நாமம்; இது உபசாரப்போ என்றளிச்செவ்வா. "வுபசாரப் போ" யென்றது வ்யவஹார நாமமென்றபடி.

௩-ம் பாட்டு - பொருள்கை.

கருசு. "என்னே யென்பாருமில்லை" என்றதுக்கு ஆத்தாந்தரம் விவக்ஷித் து அதுக்கு சம்வாதம் காட்டுகிறா. பிள்ளைதிரு நறையூரரையா

“ஒருவனுக்கிடடொருவன வெறிவியனுவநு அவனுலே சமூாதநு
னுனவனிவனை, ‘என’ எனனுதல, இவன கருஹநதிலே வந
தொருநாள கால்கழுவிபபோதல செயய, அவவளவாலே ‘இனனு
னினனுககு பநதுவாகாதே !’ என றிவவளவுகொணடு ஜீவிகக
லாயிருநதால அவவளவுஞ செயவாரிலலை” எனறுபணிபபா, அனெ
றிககே ஏகாாததமேயாய” “எனனையெனபாரு மிலலை” எனற
தின சரமாவதிககு சமவாத மாகவுமாய

௭-ம பாடடு - மறறொனறிலலை

௧௬௭ (குறறமனறு) கீழசசொனன நனமைகளாவன சாவோபாயஙகளி
லும அதிகதமமாய, பரதிபததிககு விஷயமுமாய, சுலபமுமாய,
சாவாதிகாரமுமாய, அனுயாசமுமாய, உகதிரபேகஷமான,
விவவாநுகூலயஙகள. உகதாாததநதுக்கு சமவாதம (யோவசாது
யிதயாதி) இதெநத சுலோகததிலே யெனன “பராதாஂநவேதி
கருஷனைதிகோவிநதேதிச ஜலபநாம மதநியாலஹேசாபராஹ
ணேச யோவசாதுஸஸ உசயதாம” அவசாதம, நுககம

௨-ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்

௧-ம. பாட்டு - பணடைநாள

௧௬௮. (தாமரைககணகளால நோககாய) எனறு சொனனபாசுரததை இதில
லாத வஸமதாதிகள சொனனலவை திருஉளளஞசிறுகைக குட
லாயிருககு மெனனுமததை யாபதசமவாதததாலே நரிசிபபிக
கிறா. பிளளைததேவபபெருமாளரையா, “உன தாமரைககணக
ளால நோககாய நோககாய” எனறு பலகாலுஞசொல்ல ஆழவா
ரொழுநதிருநது, “பிளளாய நீயிஙஙனே திருவுளளம புணபடுமே
படி பலகாலும நிாபநதிககிறதென அழகியமிடறறைந நநதாரா
கில, நலலபாடடைத தநதாராகில, பிளளைகளையு மைஸவாயததை
யும தநதாராகிலெனசெயயாதாராக நீரிஙகனே கிடநதுபடுகிறது”
எனறருளிசசெயதாராம. ஆழவாரொனறும அவா திருதமபபனு
ரான ஆழவாா திருவரஙகபபெருமாளரைய ரெனறபடி.

௪-ம. பாட்டு - புளிஙகுடிக்கிடந்து

௧௬௯. (தெளிநதவெனசிநதை) எனறபததை கடாகஷிததாபத சமவாதம.
படடா திருநாராயண புரததிலே வெறுபபிலே “தேவா ஸவாதந
திரியமெல்லாங காடடினுலுங பினனையும பணணின விபாவாசத
தில குலைததலினறிககே யிருக்குமபடி எலுமபுரமுடைய வெம
பெருமானாபோலவாா பககலசெயயுமததை எலியெலுமபனுை
வடியேன பககலிலும செயவதோ ‘மஹாவிஸவாஸ பூாவகம’
எனகிறபடியே, ஏதேனு மொனறுவநதாலும ‘இஙகுததைககொ
னறு வருவதாய வநததனறு இதுககடி நமமுடையபாபம’ எனறு

பண்ணின விஸ்வாசம் குலையாதார் விஷயத்திலே செய்யுமத்தை இதுதானே ஹேதுவாக நெஞ்சுநெகிழும்படி யிளநெஞ்சா பக்க லிலுமத்தைச் செய்யக்கடவதோ" என்றுராம், திருநாராயண புறத்தில் வெறுப்பாவது எம்பெருமான் திருமேனிக் கழிவுவந்து பின்னை திருநாரையூரறையரும் பரமபதத்துக் கெழுந்தருளுகை யால் வந்ததுக்கம். க்ருமிகண்டன்காலத்திலே உகந்தருளின நிலங் களுக்கெல்லா மழிவுவரும்படி பண்ணிக்கொண்டு பாகவதோத் தமரான வாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் திருநயனங்களுக்கு ஹானிபிறக்கும்படியாக்கி அவ்வள வன்றிக்கே பெரியநம்பியும திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும்படியாக்கி பரிவரான தம்மையுமங் கிருக்க வொட்டாதபடி தேசாந்தரததே யகலவடித்து பின்னையும் "பாபீஶ்ஶதாயுঃ' என்னும்படியே அவனை நெடுங்கால மிருக்கும் படி பண்ணுகையிறே யிவன் ஸ்வாதந்திரியமெல்லாங் காட்டுகை யாவது."

அ - ம். பாட்டு. எங்கள்கண்முகப்பே.

கசo. (யதாக்யானமித்யாதி) அறிந்தவறிந்த வளவுகளிலே சொல்லுகையாவ தென்னென்ன (அதாவதித்யாதி) இந்த ப்ரசங்கத்திலே ஐதிஹ்யம். வங்கிபுரத்து நம்பிபெருமாளைசேவிக்க வெழுந்தருளின வளவிலே இடைச்சிக ளண்டையிலே சேவித்தாராய், அத்தையாண்டான் கண்டருளி "ப்ராப்யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவசமுதாய மிருக்க அவ ாக ளண்டைக் கெழுந்தருளுவானென்" என்ன; நாமல்பம் விரக மாயிருப்போம், 'இவாக ளொன்றுமறியாத கொச்சைக ளாகை யாலே 'யஞ்சாரமோனபஶ்யதி' என்கிறபடியே ஈஸ்வரனுடைய கடாக்ஷ மிவாகளிடத்திலே பள்ளமடையா யிருக்குங்காணும்' என் றங்கே யிருந்தேன்" என்ன; "அவாகள் சொன்னதேது, தேவரீர் அருளிச்செய்ததேது" என்றுண்டான்கேட்க; "'பாலுண்பீா, பழ முண்பீா, பொன்னுலே பூணுநூலிடுவீா, நூறுபிராயம் புகுவீா, அழுத்தவிரட்டை யுடுப்பீா' என்கிறவிது அவர்கள் சொன்னவார் த்தை, 'விஜயஸ்வ, விஜயீபவ' என்று நான்சொன்னவார்த்தை" என்று நம்பியருளிச்செய்ய; "அங்கேபோயும் முறட்டு சம்ஸகிரு தம் விட்டீரில்லையே, எங்கே யிருந்தாலும் நாம் நாங்காணும், இங்கேஎழுந்தருளீா" என்றுண்டான் அருளிச்செய்தவாத்தை.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

க-ம். பாட்டு - ஓராயிரம்.

கசக. (சாவாதிதநிய மித்யாதி) திருநாமத்தைப்பேசி அவாகள் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பர்களென் னுமதுக்கு சம்வாதம் - கோயிலாத்

தான குமாராககு பட்டா திருநாமமசாததிஞல , அநத குமாரா பரமபதநதுககுபபோக, அவன பட்டா சநநிதியிலே வநது கலே ‍ ‍ யபபட "நீ 'நமமுடைய திருநாமம சாறறின பிளளை போஞன' எனறனறே துககிககிறது, அதுக்கு துக்கிககவேணடா அநத திருநாமமுடையாா மிருநதோமோ !" எனறு பட்டா, தம்மைப போலே விக்ரஹததை யேறியருளபபணணி பரசாதிந தருளி ஞா.

ரு - ம பாட்டு - மனமே

கசா௨. திருநதுழாயமாலை சாததிக்கொணடிருக் குமதுககு ஆபத சமவாதம. நஞ்சீயா திருமுளை திருநாளிலனறு புனமேவிய பூநதணடுழாய "எனற விபபாட்டெலலா மனுசநதிதது அாததாறு பவநநால வநத பாவஞ பரகிாஷததாலே திருவீதி சோதஞாநதம சேனை முதலியாா புறபபட்டு அருளின கையாா சககரததுககுப பெரு மாள புறபபாடாக திருவுளளமபறறி மறறைநாள திருககொடி யாழவான புறபபாட்டிலே ஸமரிதது '"நேறறு புறபபட்டபடி யிறே புனமேவிய பூநதணடுழா யலஙகலினமேது மிலாஞகை யாவது' எனறருளிச செயதாா" எனறு நமபிளளை யருளிச்செய தாரெனறு கணடுகொளவது.

சு - ம். திருவாய்மொழி—மையாா்.

சு - ம பாட்டு - உறுவதிது

கசாங. (ஸவரூபம் பகவத பாரதநதிரியம்) எனறறிநதால சீரியபரயோஜனம கையிஙகரியமிறே, எனனுமதுககு சமவாதம். "ஆதமாபி மாநாறு குண புருஷாாததவய வஸதயா | பகவத பாரதநதரியாதிபரபுத தஸய சுகாயதே" என்று பிள்ளை யருளிச்செயத வசனததை யருளிச்செயவா.

கசாச. (ஸவரூபமிதயாதி) பகவத பாரதநதிரியமென றறிநதால் சீரிய பர யோஜனம கைஙகிரியம், எனனுமதுககு சமவாதம. "ஆதமாபி மாஞனுகுண புருஷாாததவய வஸதயா | பகவத பாரதநதிரி யாதி பரபுததஸய சுகாயதே" எனறு பிளளை யருளிச்செயத வசனததை யருளிச்செயவா.

க0-ம. பாட்டு - அடியான்.

கசாரு. (அருள்பெறுவா ரடியாரிரோ) புதராகளுககு இதயாதி வாகயத்தாலே "புதராகளைப் பற்றவு மடியாரோ யிவனுக் காப்தா" எனனு மதுககு சம்வாதம். ஆழ்வான ஸ்ரீபாததததிலே ஆஶ்ரயிதத பிள்ளை யக ளஙக பரமமராயா பட்டரிடததிலே யபசாரபபட அது நிமித தமாககோயிலை விட்டுபட்டா திருககோட்டியூரிலே யெழுந

தருள, "இருகைமதவாரணம்" என்கிறவனை பட்டா திரு உள்ளத்தாலே விஷயீகரித் திருப்பாரொன்னு மதஹைப்பற்ற சமாதானம் பண்ணவேணுமென்று அந்தத் திருவெள்ளைக்காரனை வரக் காட்டினுரொன்று சிலவதயா ஹரித்துக்கொண் டன்வயித்துக் கொள்வது.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

க-ம். பாட்டு - இன்னுயிர்.

கசசு. (குணக்யானத்தாலே) என்கிறுா. இத்திருவாய்மொழியாலே "முமுக்ஷுவுக்கு விஷயதரிசனம் பாதகம்" என்னு மிடஞ்சொல்லுகிறது. "இந்த திருவாய்மொழி எம்பெருமானாக்கு உகப்பாயிருக்கும்" என்று, அந்தப்ரசங்கத்தாலே ஆழ்வாா திருவரங்கப் பெருமாளரையர்கதையை ப்ரசாதிப்பா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—உருதுமால்.

ப்ரவேஶம்.

கசஎ. (அப்ராப்தியு மென்றது) ப்ரத்யக்ஷ சமானுகாரமானசானுபவமன்றிக்கே ஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தால்வந்த வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்றபடி. யத்வா, இவ்வாக்யம், கீழே "குணக்யானத்தாலே தரித்தாா" என்றதுக்குச்சேர சங்கத்யந்தரமாய் இன்னுயிச் சேவலில் வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்னுதல். இதுக்கு சம்வாதம். "அப்ரீதிகா பேத்யாதி" இதுக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்யும் சந்தை "அப்ரீதி காப்பகுணுை சந்தானம்" என்று அன்வயிப்பது.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

க-ம். பாட்டு - அறுக்கும்வினை.

கசஅ. (குறுக்குமித்யாதி) "குறுக்குமென்று - அத்தேசபாஷை" என்றதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானுா திருவடித்தொழ வெழுந்தருளாநிற்க, "திருநாவாய் யெத்தனையிடம்போரும்" என்று யெதிரே வருகிறுா சிலரைக் கேட்டருள "குறுக்கும்" என்றுர்களாய் அதனைக் கேட்டு "இப்பாஷையாலே யருளிச் செய்வதே ஆழ்வார்!" என்று போரவித்தரா யருளினுர்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேசம்.

௧௪௯. (இது மாலைப்பூசல்) என்று மத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே தரிஷிப்பிக்கிறார். (பெற்றிஇத்யாதி) பெற்றியென்று, இன்று பிள்ளைபாடு விஞ்ஞைதமென்னென்று கேட்டவாறே என்றபடி - பெற்றியென்கிறவர், நஞ்ஜீயர் ஸ்ரீ பாதத்திலவர், நம்பிள்ளைக்கு ஸப்ரம்ஹசாரி, நம்பி திருவரங்க நாராயணதாசரென்கிறவர் நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே ஜன்மசித்த வைச்சிய முடையராயிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர். இக்கதைதான் நம்பிள்ளை தமமுடையதிருப்பவளத்தாலே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்தது, ஆகையாலிறே (என்பக்கலிலே) என்றது. அங்கே சென்றுரா யென்றது, பெற்றிபக்கலிலே சென்றுரா யென்றபடி. எல்லாரும் ரசிக்கும்படி ரசோக்திகளையிட்டு வ்யாக்யானஞ் செய்தருளுகையாலே (விஞ்ஞதம) என்கிறார். (விஞ்ஞதம) இத்யத்ர, "வேதசாஸ்த்ர விஞ்ஞேதேன காலோகஸச்சதிதீமதாம" இதிச் "நமாமிதௌ மாதவசிஷ்ய பாதௌ" இதிசாநுசந்தேயம். "அறுகஞம வினை சாற்றிஞேம" என்று நம்பி திருவரங்க நாராயணதாஸர் அருளிச் செய்தவாறே பெற்றி "நாளை மல்லிகை கமழ்தென்றலும மாலைப் பூசலு மென்ஞய" என்று பணித்தாராம இத்யாதஃ.

௯-ம் பாட்டு - ஊதும்

௧௫௦. (தாழ்ந்துசெய்லுமித்யாதி) "அது" என்கிறதற்கு பொருள் நமக்குச் சொல்லப்போகா தென்னுமத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். (எம்பாரித்யாதி) எம்பார் இவ்விடத்தே வந்தவாறே மோருள்ளதனையுஞ் சோறேயோ, தேசிகருங் கூட்ப பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே "அது" என்னுகிறக மநுஷ்யஸரான நாம இதுக்கென்ன பாசுரமிட்டுச் சொல்வது என்றருளிச் செய்தாராம. ௪அ - வது. ஐதிஹ்யம் பார்க்க.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரவேசம்.

௧௫௧. அவிவேகிகளுக்க கன்றே மனஸ்ஸு கலங்கும விவேகிகளுக்கும் கலங்குமோவென்ன (நாட்டாரித்யாதி) அதாவது புரூரவாயென்கிற ராஜா ஊர்வசி சாலோகயத்துக்கு சாதனுனுஷ்டானம் பண்ணிப் பெற்றுன என்கிற கதையை அனுசந்திப்பது. அதாவது, புரூரவா யென்கிற ராஜா வேட்டைக்குப் புறப்பட்ட விடத்திலே சாபோபஹதையாய்க்கொண்டு ஊர்வசி பூமியிலேவந்து சஞ்சரியாநிற்க, இவனவளைக்கண்டு "ஸ்ரீயாகவேணும்" என்றபே

கூறிக்க, "நான்சொன்னபடி செய்தாயாகி லப்படியேசெய்கிறேன்" என்று அவள்சொல்ல, "அதாவதேது" என்ன, "எப்போது மென் சமீபத்திலே யிரண்டு ஆட்டுக்குட்டியை கட்டிவைக்கவேணும், வெளியிலே நக்னனாய் என்முன்னே யிருக்கவொண்ணாது, இருந்தா யாகில் அபபோதே விட்டுப்போகிறேனெ" என்றுசொல்ல, "அப்படி யே செய்கிறேனெ" என்று சிரகாலமவளோடே சம்ஸலேஷித்துக் கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, இவளுக்கும் சாபமோக்ஷம் பிறந்து இநதிரனுடைய ஆஞ்ஞையாலே இவளை அழைத்துக்கொண்டுபோ வதாக கநதர்வாகள்வந்து, ஒரு ராத்திரியிலே இவளுமவனுமாகக் கூடியிருக்கிறவளவிலே அவனுடைய புடவையையும் அந்த ஆட் டுக்குட்டிகளையும் அபகரித்துக்கொண்டுபோக, ஆட்டுக்குட்டிகள் போகையாலே மிகவுந் துக்கிதையாய் மீட்டுக்கொண்டு வரச்சொல் ல, அவன்போகாதே வெறுமனேயிருக்க, "உன்னை புருஷனென் றிருந்தேன், நீயு மென்னைப்போலே ஸ்ரீயானாய்" என்று க்ஷேபோ க்தியைப்பண்ண, அவனுமநத நக்னவேஷத்தோடே புறப்பட, அவ்வளவிலே ஒருமின்மின்ன, அந்தவெளியாலே அவனைக்கண்டு "வெளியிலே என்முன்னே நக்னனாயிருந்தாய்" என்றுசொல்லி அந்தராஜாவைவிட்டு சொர்க்கத்திலே போனாள்; அநந்தரம் அந்த ராஜா ப்ராந்தனாய்க்கொண்டு அந்த வேஷத்தோடே சஞ்சரியாநி ற்க, இவனுடைய வ்யசனத்தைக்கண்டு ஊர்வசிமீளவும்வந்து "துக் கப்படவேண்டா, உனனாலே யுண்டானகாப்பம் யென்வயற்றிலே யிருக்கிறது ஒருவருஷம் சென்றவாறே ஒருபிள்ளை பிறக்கும், அந்தபிள்ளையையும் உனக்குக் கொடுத்து உன்னோடே யொரு நாள் சம்ஸலேஷிக்கிறேன்" என்று சொல்லிப்போய், ஒருவரு ஷம் சென்றவாறே திரும்பவந்து பிள்ளையையுங்கொடுத்து ஒரு நாள் சம்ஸலேஷித்திருந்து மீளவும் சுவர்கத்துக்குப் போம்போ து அவளோடேகூடவந்த கந்தாவாகள் அந்த ராஜாவைபபாாத்து "உனக்குவேண்டின தொருவரத்தைக் கேட்டுக்கொள்" என்ன "எனக்கு ஊர்வசி சாலோக்யம் வேணும்" என்ன, அவாகள் ஒரு அக்நியைக்கொடுதது "இத்தால் யாகம்பண்ணினதே உண்டானல் தச்சாலோக்யம் பெறலாம்" என்றுசொல்லிப் போனாகள்; அந்த ராஜாவும அந்தஅக்நியைக் கொண்டுவாராநிற்க பழயப்ராந்தி தலை யெடுத்து ஒரு அரசின்கீழே அந்த அக்நியைவைத்து மறந்துபோ ய் தன்பட்டணத்துக்குவந்து, மீளவும் நினைத்து அரசடியிலே செ ல்ல, அந்தஅக்நியானது ஸமீவ்ருக்ஷரூபமாய்க் கொண்டு அந்த அர சோடே கூடியிருக்க, அதிலே யொருகொம்பை முறித்துக்கொண் டுவநது கடைந்து அக்நியை யுண்டாக்கி அந்த அக்நியாலே யாகத் தைப்பண்ணி ஊாவசி சாலோக்யத்தை அடைந்தானும்.

உ - ம, பாட்டு - கள்ளவிழும்

கருஉ. ஆஶ்ரயிககுமவன பரோமததையே பாாககுமததனை தரவயதார தமயம பாரானனனபதறகு ஐதிஹயம. ஙசு - ம. ஐதிஹததைப பாாகக•

கo - ம பத்து.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேஶம்

கருங. பணடைநானதுடஙகி பலதிருபபதிகளைச சொலலுகைககு ஹேதுதம ககு பரமபதமணிததாகையாலே யென்னுமததை ஆபதசமவா தததாலே தரிசிபபிககிறூா "ஒருநறசுறறம" "எனகிறதிருமொழி யிலே பலதிருபபதிகளையு மருளிசசெயத விதுககுகருததென" எனறு ஜீயா பட்டரைககேடக, "பிறநதகததில நினறும புக கததுககுபபோம பெணபிளளைகள பநதுககளிருநதவிடமெஙகும கணடு வினவபபோமாபபோலே பராபபிய பூமிஅணிததானவா றே திருப்பதிகள தோருமபுகுகிறூாஎன றருளிசசெயதாா•

க-ம. பாடடு - கெடுமிடர்

கருச• (திரும்பேல்மின) அதிக்ரமியாதே கொளளுஙகோள் "மறநதுமபுரந் தொழாமாநதா" எனறவிடததிலே "பெருமாள ஒருநாள கிழககே புறபபடடருளின வளவிலே மழைவர, கீழையூராலயததிலே யெ ழுநதருள, எமபெருமானுரும முதலிகளும புறமபே மழையிலே நனைநதுகொண டிருககிறவளவிலே ஒருவனவந்து "பெருமாள உளளேயெழுநதருளினா தேவரீரு முளளே யெழுநதருளவொண ணுதோ" எனன, "கெடுவாய, மஹாராஜாவேபயாகமணமபண் ணினுல அவனமஹிஷியும பரபுருஷகாமினி யாகலாமோ" எனறு எமபெருமானு ரருளிசசெயதாா". எனகிறவைதிஹய மருளிச செயவா•

கருரு. (யமவஶயதைககஞசவேணடா) எனனுமதுககாபத சம்வாதம். ஒரு திருவேடடையிலே படடா திருஆறறஙகரையிலே பேரோலககமா கவிருகக, "சநதயையானது" எனறு சிலா விணணபபஞசெயய, நாம பெருமாள அழகிலே துவககுணடு இனறொருநாளும் காத தவயததிலே அலபம தாழநினறோ மெனறுல இதுககுறறமாக யமனகேடகவோ, ராஜாவிருநது நாடடுககணககு கேடடுககொ டுவாராநினறுல ராஜாவுக கநதரஙகனு யிருபபாறொருவன பேரை வாசிததால் "ஓஙகாண அதுகிடககு மேறசொல், எனறுல பினனை

யொருகாலமும் அப்பேரொடுத்துவாசிக்கப் பெறுதுகாண்" என்று ராம்.

உ - ம். பாட்டு - இன்றுபோய்.

க௫சு. (குன்றுநேர்மாடம்) அவன்பக்கலிலேபோய் கைங்கரியம் பண்ண நினைக்கிறவா ஊரிலே மாடங்களை வாணிக்கிறது. அவனோபாதி இதுவும் போக்யமாகையைப் பற்றவென்று விவக்ஷித்து இதுப்ராப்யமென்னு மதுக்கு ஐதிஹ்யம். பிள்ளை திருநறையூரறையரும் பட்டரும் உள்ளேபுக்கு ப்ரதக்ஷணம் பண்ணுநிற்க, நான் சேவித்துப்போனேன், அல்லாதாரெல்லாம் விரைந்து சடக்கென வாராநிற்க இவர்கள் திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையுங் கண்ணுலே பருகுவாரைப்போலே பாரத்துக்கொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு 'அல்லாதாரக்கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்கச்செய்தே இவாகளான வாசியிருந்தபடியென்' என்றிருநதேன் என்றருளிச்செய்வர்.

க௫எ. ஸ்தாவரங்கள் உத்தேஶ்ய மென்பதற்கு ஆப்தசம்வாதம். பிள்ளைஜநநாத ப்ரமஹராயா திருமுடிக்குறையிலே மரம்வெட்டுவியாநிற்க எம்பாரருளிச்செய்த வாரத்தையை நினைப்பது. எஎ - ம். ஐதிஹயம் பாரக்க.

க௫அ. ஆச்சான் திருவாலிநாடுதாசா நல்லன சிலசுருவன் பாக்குகளை பட்டருக்குக் கொடுவந்து கொடுத்தாராய் அவறறைக்கண்டு "இவை இருந்தபடியென் திருவருள் கமுகிநின்றும் வந்தவையோ" என்றருளிச்செய்தாராம்.

௫ - ம். பாட்டு - புண்ணியம்.

க௫கூ. (திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதிகாரிசம்பத்தி வேண்டா) என்னுமதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜீயாபட்டரை "திருநாமம் சொல்லும்போது ப்ரயதனுய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ" என்று கேட்க, "கங்கையிலே முழுகப்போ மவனுக்கு வேறொரு உவட்குழியிலே முழிகிப்போகவேணுமோ, மேலுண்டான நன்மையைத் தருகிற விது அதிகாரி சம்பத்தியையும் தரமாட்டாதோ" என்றருளிச்செய்தாராம்.

கசு0. (காரயகரமாகாதிருக்கிறது வாசனையின்கனம்) என்கிறதற் காப்தசமவாதம். ஒருசெட்டியை "இவன்தமிழுக்கு தேசிகனுயிருக்கும்" என்று பட்டருக்குக் காட்டினுரகளாய்! "உனக்கு ஏதேனும் அபேக்ஷை யுண்டாகில் கேட்கலாகாதோ" என்ன! சிலா காண்கிற தேஹத்துக்கவ்வருகு ஆத்மாவுமில்லை, தாமா தாமங்களுமில்லை,

ஈஶ்வரனுமில்லை', என்றிருந்தனர்கள், சிலர் 'இத்தேஹந்தான் ஸ்திரம்' என்று இதின் தோஷத்தைத் தரிசித்து 'அவ்வருகே ஸ்திரமாயிருப்பதொன்றைப் பற்றவேணும்' என்றிருந்தனர்கள், விஷயமொன்றாயிருக்க இவ்விரண்டு பரிமாற்றமும் நடக்கிறபடி யெங்ஙனே?" என்ன, "'மமமாயா துரத்யயா' என்றும் 'மாயாமேதாந் தரந்திதே' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பாக்யவான்களுக்கு இதினுடைய தோஷதரிசனத்தைப் பண்ணிக்கழித்துக் கொள்ளுகைக்கும் பாக்யஹீநர்க்கு இதிலேபோக்யதா புத்திபண்ணி அநர்த்தப்படுகைக்கு முடலாம்படி கர்மாநுகுணமாக இந்தை இடையெடுத்துக்காணு மீஶ்வரன் பண்ணிற்று" என்றருளிச்செய்தார். இடையெடுத்த - நிறுத்த.

௮-ம். பாட்டு - கடுவினை

௧௬௧. (அரிவுடையாரித்யாதி) செவிசீபாய்ந்து கிடப்பர்களென்றது—வித்தராயிருப்பார்களென்றபடி. இவ்விடத்திலே கலிகாலசோழன் உம்பளங்காய்க்கதையை யருளிச்செய்வர்.

௯-ம. பாட்டு - நாமுமக்கு

௧௬௨. (அவன்போனலித்யாதி) அதாவது மதிப்பன்தலையில் கிடவாமையாலே பரிமாற்றமற்றுமென்றபடி. இதுக்கா பத்தசமவாதம். இதுக்கு பட்டரருளிச்செய்ததாக பரிஞையப்பர் "ஒருமதிப்பன தலையில கிடவாத வன்றுகொள்வார் கொடுப்பாரின்றியே எளிவிலையனுயப்போம்". (தஸ்மாத்வாம்சோத்யாமயஹம) ஆகையாலேகாண உன்னைத்தவரிப்பித்து "அவனபக்கலிலே போய்கேள்" என்று சொல்லுகிறது.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

௩-ம பாட்டு - வீவநின்.

௧௬௩. பிரிந்தவிஷயந்தான், முடியவுமொட்டாது, தரித்திருக்கவுமொட்டாது, அர்ஜ்ஜுநன் பின்பிருந்து யெளிவரவுபட்டாப்போலே,— அதாவது க்ருஷ்ணனோடே கூடியிருந்து, பீஷ்மாதிகளை ஜயித்து, பின்பு க்ருஷ்ணன் தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளின் வநந்தரம், அர்ஜ்ஜுனன் க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்ரீகள் பதினாயிரம் பேரையும் கூட்டிக்கொண்டு போகச்செய்தே, பல்லிடையர்கள்வந்து அந்தப் பெண்களை அபஹரித்துக்கொண்டுபோக, அப்போது காண்டீவத்தை எடுக்க அது எடுக்கப்போகாமல் துக்கப்பட்டதையை நினைப்பது.

ச - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

ப்ரவேஶம்.

கசுச. "வீடுமின்முற்றம்" பக்திபரமென்று முன்பு சொன்னதுக்கும் ப்ர பத்திபரமென்று இப்போது சொன்னதுக்கும் ஆப்தசம்வாதம் அருளிச்செய்கிறா. (ஆளவந்தாரிதயாதி) ஆளவந்தா ரருளிச்செய் ததாக திருமாலையாண்டான் பணிபபது. ப்ரபத்தி விஷயமாக வாய்த்து "வீடுமின்முற்றம்" உடையவரு மபபடியே ப்ரபத்தி விஷயமாக வருளிச்செய்து கொடுபோந்து, பாஷ்யமருளிச் செய் தபினபு, "ரஹஸயோபாயத்தை வெளியிடவொண்ணுது" என்று வீடுமின் முற்றத்தையும் பக்திவிஷயமாககி யருளிச்செய்தாா.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

க-ம். பாட்டு - அருள்பெறுவார்.

கசுரு. இவனு ஶரிதபரதந்தரன் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ததாநுஜாநந்த மிதயாதி) ஶலோகத்துக்குஅர்த்ததை ஆப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. "இதுபட்டாதாமே அருளிச்செய்ய நான்கெட் டேன்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்தாா. ஈஶவரன் தன்னுடை ய ஸ்ருஷ்ட்யாதி பாரமெல்லாவற்றையு மிவாபக்கலிலே வைத்து தானும் பிராட்டிமாருமாக விருக்கிறவளவிலே இவரறிவித்தத்தை த திருக்கண்களாலே அநுமதி பண்ணுவனென்றிறே இந்தஶ்லோ கததில் தோற்றுகிறது. இவரங்குப் போகைக்கு ஹேதுவையும் இவரங்குப்போனுல் இவனைக்காண்கை யுகப்பாகையால் போக விக்னமாகா தென்கிறத்தையும் ஆப்தசம்வாதமுகேன தரிசிப்பிக் கிறா. சேனைமுதலியாா சட்டையும் மயிாகட்டும்கையும் பிரம்பு மாய்வந்து புகுரப்புக்கவாறே நாய்ச்சிமாரும் தானுமாய் ஸ்வைர மாகவிருக்கிறவது தவிாந்து நாய்ச்சிமாரும் சிம்ஹாசனத்தி லொரு மூலைகளிலேயொதுங்க தானும சவிநயமாக விருக்குமாய்த்து வ்ரு த்தசாமந்தனைகண்ட ராஜாக்களைப்போலே "இவாதாமும் இவ்வி ருப்புக்குத் தண்ணீர் துரும்பாக வொண்ணுது" என்று ஜகன்நி வாஹத்துக்கு வேண்டுவதைப் பாசுரப்பரப்பற விண்ணப்பஞ் செய்வராய்த்து. பிராட்டிமாரோடிருககுமதிலு மினிதா யிருக்கு மிறே, அவனுக்கிவா தம்மைக்காண ப்ரியேணவிறே. "இன்னுனை ப்ரம்ஹாவாக்கவேணும் இன்னுனை மாற்றவேணும்"என்று வேணு மவற்றைச் சுருங்க விண்ணப்பஞ்செய்வா ! "ஐயா யாதொன்று சொல்லிறது அவையெல்லா மப்படியே" என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்கும். இவ்வாாத்தையருளிச்செய்தபோ து கிடாம்பி ஆச்சானேடு அல்லாதாரோடு வாசியறக்குமிழி நீருண்

டது ஆச்சான்முன் பட்டர்க்கு ஸிநேஹித்திருக்கும்போர. இளையாழ்வான், ஆச்சானை, "பட்டர்தம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களிற் காட்டிலும் நீர்தாழ அநுவர்த்திப்பானென்" என்றுகேட்க, "நீ அன்று கண்டிலைகாண் எம்பெருமானார் பட்டர்கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து திருமுன்பே யொருஶ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வித்துத் திருப்பிரம்புக்குப் புறம்பாகக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சுற்றும் பார்த்தருளி, 'நம்முடையாரடங்கலும் நம்மை நினைத்திருக்குமாப்போலே இவனை நினைத்திருங்கோள்' என்றருளிச்செய்தார்."

கO-ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

எ-ம். பாட்டு - கோலமலர்ப்பாவைக்கு.

கசுசு. பிராட்டிபக்கல் ஸிநேஹாதிசயத்தாலே அவள் பரிக்ரஹமான வென்பக்கலிலே அதிப்ரவணனாயிருக்குமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம். பட்டர் சரமதசையிலே அருளிச்செய்தவார்த்தை "ரஹஸ்யத்தின்படியாயிருந்தபடி கண்டதே இப்பாட்டை நம்முடையார் த்வயத்தோடே யநுசந்திப்பது" என்றபடி.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அனுபந்தம்.

(௧.)

பகவத்விஷய நிர்வாஹங்கள்.

௧-ம் பத்து.

௧-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

௧-ம். பாட்டு - உயர்வற.

௧. (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ளமுதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி - சமஸ்ததுக்காபனோதந ஸ்வபாவமான திருவடிகள் - சகலாத்மாக்களுடையவும் துக்கத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என் றெம்பெருமானா ரருளிச்செய்யும்படி. "வ்யசநேஷுமநுஷ்யாணும் ப்ருஶம்பவதிதுஃகிதஃ" என்றால் துக்க நிவ்ருத்தியு மவனதாயிருக்குமிறே. இவா துயரறத்தான் துயா தீர்ந்தானுயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயா வற அவன் துயரற்றபடி.

௨-ம். பாட்டு - மனனகம்.

௨. (எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) "திரள வொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலே தான் ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவு மில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு; அங்கனன்றிக்கே, பட்டா "சாதாமிய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதாமிய த்ருஷ்டாந்த மில்லை என்கிற திங்கு" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—வீடுமின்முற்றவும் ப்ரவேசம்.

ங. இததிருவாய்மொழி தனனை, ஆளவநதார அருளிசசெயதாராக திருமாலை யாணடான பரபததிவிஷயமாக்கி நிாவஹிததுககொணடுபோநது, எமபெருமானாரு மபபடியே யருளிசசெயது கொண்டுபோந்து, பாஷ்யர் தலைக்கட்டினபினபு பக்திவிஷயமாக வருளிச்செயதுக கொணடு போருவா, பினபு எமபெருமானாரு மபபடியே யருளிச செயதாா

சு-ம. பாட்டு - பற்றிலனீசனும

ச. (பற்றிலையாய) நீயும் பற்றிலையாய - நீயும் பற்றையுடையையாய. சஙகத தையுடையையாய. (அவன் முற்றிலடஙகே) "அஹமசாவம் கரிஷ்யாமி" எனகிறபடியே அவனுடைய வெலலா கைங்கா்யததிலு மனவயி அதவா, பட்டாருளிசசெயயும்படி "(பற்றிலனீசனும்) 'வாசுதேவோ ஸிபூாண:' எனகிறபடியே சமஸத கல்யாண குணதமகனாய க்யானாநநதா மலஸவரூபனாய திரைமாறின கடல்போலே ாஸிதவ்யரான நிதயசூரிகளையுடையனாய பரமபததிலே யெழுநதருளியிருக்கிறவனும் அவாகளபககல் பறறுடையவநலலன.

ந - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடையடியவர்.

உ-ம். பாட்டு - எளிவருமியலவினன்

ரு (நிலைவரம்பில) "இனனவவதாரம் இனன சேஷடிதமெனறில்லை" எனறு பூாவாசாரியாகள நிாவாஹம. பட்டா இவ்விரணடையும் நிலையிலலாமையிலே கொண்டு, "இனிவரம பிலலாமையாவது - அவதரிததெளியனாய நினறநிலை தனனிலே பரதவநதோறற நிறகிலும்நிறகும" எனறு.

கo-ம. பாட்டு - துயககறு.

சு. (பெருநிலமித்யாதி) "மனோவாககாயஙகளாலே அனுபவிக்கப பெற்றேனெனகிறாா" எனறு பிளளான பணிககும்படி. "இவற றாலே அனுபவிககப பாரிககிறாா" எனறு ஜீய ராருளிசசெயயும்படி.

ச - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

உ - ம். பாட்டு - என்செய்ய

எ. (இனம்) என்றவிததை இனனம் எனறுககி - "எஙகளபிமததம பெறுகைக கெஙகள பககலொரு நனமையிலலாத பினபும தாழக்குமிததனையோ! எனகிறாள" என்று பிளளை திருநறையூரறையா பணிககும்படி.

ந-ம். பாட்டு - விதியினால்.

அ. (கள்வாக்கு) "வஞ்சகர்க்கு" என்று திருமாலையாண்டான் நிர்வஹிக்கும் படி. எம்பெருமானார், "ஒன்றைநினைத் தொன்றைச் செய்வதற்கு" என்றருளிச்செய்வர்.

எ-ம். பாட்டு - என்பிழை.

கூ. (அருளாததிருமாலார்க்கு) "நகஸ்சின்னுபராத்யதி யென்பாரும் அருகே யிருக்க எங்கள் குற்றம்பார்த்து அவள்பக்கல் முகம்பெற விருக்கிறாரோ!" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செய்யுமபடி. "நானிப்படி நோவுபட வேண்டுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கே துவக்குகையிறே யென்று இன்னாதாகிறாள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

க0. (திருவடியின் தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) "தேவரீர க்ருபைக்குத்தண்ணீர துரும்பாக யேதேனும் ப்ரதக்ஷண நமஸ்காராதிகள் பண்ணிற்றுண்டோ" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

கூ-ம். பாட்டு - நாடாத.

கக. (நாடாதமலர்நாடி) "ஆத்மபுஷ்பத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு. அங்கனன்றிக்கே, ஜீயர், "'எண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டு' என்கிறபடியே, தேடவரிய புஷ்பங்களெல்லாந் தேடி" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

உ - ம். பாட்டு - நினைந்து.

கஉ. (நினைந்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும் வித்தாய்) "நினைதல் - கலத்தலும், கூடலுமாய், சதவஸ்தமாய்த் தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்" என்று பிள்ளையமுதனார் நிர்வஹிப்பர். அன்றியே இப்படி தன் திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்.

கக-ம். பாட்டு - மாலே.

கந. (பாலேதமிழர்) பால்போலே யினிய தமிழையுடையவர்கள். (இசைகாரர்) இயலுக்கிசைய விசையிடவல்லர்கள். ஸ்ரீ மதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையும்போலே யிருக்குமவர்கள். (பத்தர்) பகவத்குணானுபவத்தி லிவர் தம்மைப்போலே "காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்"என்றிருக்குமவர்கள். ஆழ்வானேருருவிலே, "ஸ்ரீபராங்குச நம்பியை - பாலேதமிழ ரொன்கிறது. இசைகாரரொன்கிறது - ஆழ்வார திருவரங்கப்பெருமாளரையரை. பத்தரொன்கிறது-பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸரை" என்று பணித்தாரும். "பாலேதமிழ

னென்கிறது-முதலாழ்வார்களை. இசைகாரரென்கிறது-திருப்பாணாழ்வாரை. பத்தரென்கிறது - பெரியாழ்வாரை" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்வர்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

உ - ம. பாட்டு - மதுவார்.

கச. (புகைப்பூவே) "செத்துக்கையிட்டுப் புகைக்கவமையும், கண்டகாலியிடவுமமையும்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. இத்தைப் பட்டர் அருளிச்செய்தவாறே "'நகண்டகாரிகாபுஷ்பம் தேவாய விநிவேதயேத்' என்னுகின்றதே" என்று நஞ்சீயர்கேட்க, "'அவனுக்காகாது' என்கிறதல்ல 'பரிக்கிறவர் ஸரித்தனைகையிலே முட்டாயும்' என்றதுக்காக தவிர்த்ததுகாணும்" என்றருளிச்செய்தார். "அபராகருத்தரவியமவேணும்" என்றிருந்தானில்லை ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிரானே. "ஸ்ரீவராஹநாயனாருக்கு முத்தக்காசை யமுதுசெய்விப்பது" என்று கிடந்ததாய், "இதென்னமெய்ப்பாடுதான்!" என்று நஞ்சீயர்போர ரவித்தராயருளினார்

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

௩-ம. பாட்டு - ஆயர்.

கரு. (அவரால் புடையுண்ணும்) "மரத்தாலேயோ ரடியடிப்பார்கள்போலே காணும்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி.

எ - ம். பாட்டு - யானொட்டி

கசு. (பின்னையானொட்டுவேனோ) "எப்ரகாரத்தாலு மிறேன்" என்னுமாகில், பின்னை, நானவன்போக்கை யிசைவேனோ. என்னுடைய காமபாரதந்த்ரியம்போலே அவனுடைய ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரியத்துக்கு மேதேனும் கண்ணழிவுண்டோ, என்னிசைவின்றிக்கேயிருக்க, அவனாலே போகப்போமோ. அன்றியே, "நானொதுங்குவேனோ" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஓடும்புள்.

கஎ. (இத்திருவாய்மொழிதான்) "ஸர்வேஶ்வரனுடைய வைஶ்வாயத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு, அன்றிக்கே, "ஈஶ்வரத்வ லக்ஷணஞ் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு, அன்றிக்கே, "கிழே, 'பாடியிளைப்பிலம்' என்றார், அப்படியே பாடி யனுபவிக்கிறார்" என்பாருமுண்டு, "ஆர்ஜவகுணம் சொல்லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

எ-ம். பாட்டு - தோளிணை.

கஅ. (தோளிணையித்யாதி) பட்டர், "வீரராயிருப்பா முற்பட வாயுதத்துக் கிடுவார்கள், அப்படியே திருத்தோள்களுக் கிட்டான். ப்ரணயிக ளாயிருப்பா அனந்தர மபிமத விஷயத்துக்கிடுவார்கள். அப்படியே பெரியபிராட்டியார எழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டணத்துக்குக் கொடுத்தான; ஆயுதத்துக்கு மபிமதவிஷயத்துக்கு மிட்டால், பின்னைத்தான் தாம் விநியோகங்கொள்ளு மித்தனையிறே, ஆகையாலே தான் சூடினான்; சேஷம்பின்னையடியாரிறே கைக்கொள்ளுவார், ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச் சாத்தினான், ஆபத்துக் குதவுவா ரடியாரிறே, தளர்ந்து முறிந்தும் சகட வசுரருடல் வேறுப்பிளந்து வீயப்பொருவா ரடியாரிறே; நமமுடைய வாபத்துக்களுககுத் திருவடிகளே துணையானுப் போலேகாணுமவனுடைய வாபத்துககளுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வா.

கO - ம். திருவாய்மொழி—பொருமாநீள்.

ககூ. (கீழ்றதிருவாய்மொழியில்) "பிறந்தசாவாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை அனுசந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. கீழிற்பிறந்த சாவாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யனுசந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோ ரேற்றமுண்டு. அதாவது - கீழில் திருவாய்மொழியி லுன்மஸ்தகமாகப் பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷரசத்தை அனுசந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறாரென்று.

உ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

எ-ம். பாட்டு - தோற்றோம்.

உO. (தோற்றோமித்யாதி) கீழு மேலும் போருகிறபடியொழிய சப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற எம்பெருமானு ரருளிச்செய்து போருவதொன்றுண்டு; அம்மங்கி யம்மாளு மத்தையே நிர்பந்தித்துப்போரும். அதாகிறது - தான், பிரிவாற்றுதா ரனேகா கூடக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள்வந்து முகத்தை மறைக்க, அத்தைப்பாரத்து, ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீ வந்து நலியக்கடவையோ வென்கிறாள்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்வீடு.
ப்ரவேசம்.

உக. "(மூவாமுதலவா) யெனறு காரணதவம் பரஸதுதமாகையாலே அநத காரணதவததை உபபாதிககிருா" யெனறு பணிககுமபிளளான.

ந-ம் பாடடு - ஏறனே

உஉ. "(பரமஹாதிகள) யெபபோதும திருமேனியைபபறறி யிருபபாக ளோ" எனறு நஞ்ஜீயா படடாைககேடக, "ஓரோராபதஙகளிலே திருமேனியிலே யிடஙகொடுககிருன, அனனீாமையை விடமாட டாமையாலே ஆழவாாக ளதைதயே வாய புலறறுகிருாக ளதத னையிறே" எனறு அருளிசசெயதாா.

ங - ம திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

க-ம. பாட்டு - ஊனிலவாழ்

உங. (தேனுமபாலு மிதயாதி) இதுக ஈாளவநதாா அருளிசசெயதாராக திரு மாலையாணடான பணிககுமபடி-"ஏகஜாதீய தரவயஙகள தனனி லே கலநதாபபோலே" எனறு. அதாவது - தேனும்தேனுங கலந தாப்போலவும, பாலும்பாலும கலநதாபபோலவும, நெயயுமநெய யும கலநதாபபோலவும, கனனலுமகனனலும கலநதாபபோல வும், அமுதம் அமுதும கலநதாபபோலவும எனறு அஙகனன றியே, எமபெருமானா அருளிசசெயயுமபடி, இவறறை - ரஸ வதபதாாததஙகளுககெலலா முபலக்ஷணமாககி - "தானும நானு மான கலவிககுளளே யெலலா ரஸஙகளும் பிறககும்படி சமஸ லேஷிததோமெனகிருா" எனறு.

ங - ம. பாடடு - அறியா.

உச. ஆளவநதாா அருளிசசெயததாகத திருமாலையாணடானபணிககுமபடி- "'அறிவுநடையாடாத தசையிலே சமபநதகயானததைப பிறப பிததது, பிறநத கயானததை அழிககககடவதான தேஹசமபநதத தோடே பினனையும வைததாய' எனகிற இழவாலே சொலலுகி ருா" எனருமம. இததை எமபெருமானா கேடடருளி, "முன்னிற பாட்டுககளும பினனிற பாடடுககளும் பரீதியோடேநடவாநிறக, நடுவே யபரீதி தோறறசசொலலுமது சேராது, ஆனபின பிஙக னேயாமிததனே 'அறியாமா மாயததடியேனே - அறியாககாலதது ளளே யடிமைககணனபு செயவிதது - வைததாயால்' எனகிருா" எனறிததையு மொரு உபகாரமாககி அருளிசசெயதாா.

சு - ம. பாடடு - சேர்ந்தார்

உரு. (திண்மதியை) முன்பே சோநதிருககுமவாகளுககு திணணியதான மதி யை கொடுககுமவனே. அமபரீஷன, தபஸஸு பண்ணுநிறக, சா

வேஶ்வரன் இந்திரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, "உனக்கு வேண்டியவறறை வேண்டிக்கொள்" என்ன, "நான் உன்னையாராதிக்கு மவநல்லேன்காண், என்னை சமாதிபங்கம் பண்ணுதே போகவல்லேயே, உனனைக் கும்பிடுகிறேன்" என்ற ுனிறே. சுரு-வது ஐதிஹயம் பாரப்பது.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

க-ம். பாட்டு - ஆடியாடி.

உசு. (மல்கி) மிக்கு. (கிமாதம்தவநேத்ராப்யாம் வாரிஸ்ரவதிஶோகஜம்) "அனந்தாஶ்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களாலே ஶோகாஶ்ருப்ர வஹிக்கிறது ஆகுடிவேரற" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி; அன்றிககே, பிள்ளான், "ஆரைச் சேதநராக்கக்கொண்டு" என்று பணிக்கும்.

உஎ. (எங்கும் நாடிநாடி) "தன்கொய்சகமுட்படப் பாராநின்ருள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி அதுக்குக் கருத்து - "கண்ணனென் ஞைக் கலியானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேஶமாகையாலே.

ரு-ம். பாட்டு - இரக்கம்.

உஅ. (அரக்குமெழுகும்) என்கிற விரண்டையும் - நெஞ்சுக்கொன்றும் இவ ள் தனக்கொன்றுமாக்கி நிரவஹிப்பா, பிள்ளைதிருநறையூரறையர். நெஞ்சுமிவடனக்குகை யடைப்பாகையாலே இவடனக்கே இரண் டையுமாக்கி யருளிச்செய்வா பட்டா; "விஷ்ணுநாஶத்ருஶோவீா யே" என்கிறபடியே எல்லாமிவள் தன்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டும்படியிறே யிவள் தன்னிலே; அக்னிக்குள்ளே புகில் கரிந் துபோம், கடக்கவிருக்கில் வலிக்கும், அக்னிசகாஶ ததிலே யுருகா நிற்குமிறே; முடிந்து பிழைககவும் பெறுதே, தரித்திருக்கவும் பெறுதே நோவுபடும்படி பண்ணுவீரோ !.

ரு-ம். பாட்டு - இவள்.

உகூ. (தவளவண்ணா தகவுகளே) "சுத்தஸ்வபாவரான வும்முடைய தகவுக ளெங்கே போயிறறின" என் றெம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அன் றிக்கே, பட்டா, "உம்மைப்போலே நாலு ஶிஷ்டாகளமையுமிறே அபலைகள் குடிகெட" என்ருா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

க-ம். பாட்டு - அந்தாமத்தன்பு.

ரு௦. (அந்தாமமித்யாதி) "'அடியாாகள் குழாங்களையுடன கூடுவதென்று கொலோ' என் றிவராசைப்பட்டபடியே, நித்திய சூரிகளோடே

வந்து கலந்தான்" என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. ஆனால், அவர்களை "ஆழ்வார்" என்றே சொல்லுவதென்னில், சின்மயராயிருக்கச்செய்தே பாரதந்த்ரிய சித்திக்காக தங்களை அமைத்துவைக்கிற யித்தனை யிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி - "இவரோடு சம்ச்லேஷிப்பதற்கு முன்பு அவனோடொக்க இவையும் மனுஜ்வலமாய் அசத்சமமாய் இவரோடு கலந்தபின்பு உஜ்வலமாய் சத்தைப் பெற்றபடி சொல்லுகிறது" என்று, கல்பகத்தருவாடினால் அதில் பூவும் தளிரும் வாடுமிறே.

உ - ம பாட்டு - திருவுடம்பு

௩க. (திருவுடம்புவான்சுடர்) "'ஈச்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை' என்கிறவர்கள் முன்பே, ஆபத்தமரான இவர் திருவுடம்புவான்சுடர்' என்னப்பெறுவதே! 'ஈச்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, குணமில்லை' என்கிறவர்கள் பணணிவைக்கமாட்டாத பாவமில்லை, அவர்களை அனுவாதத்தித்து அதுகேட்க விராதபடி பெருமாள் நமக்குப் பண்ணின உபகாரமென்" என றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

கo-ம் பாட்டு - ஆணல்லன்

௩உ. (ஆணல்லனிதயாதி) நாட்டிலகாண்கிற ஆண்களின்படி யல்லன, அப்படியே ஸ்ரீகளின்படியு மல்லன், உபயோகயோக்ய மல்லாத நபும்சக பதார்த்தத்தின்படியு மல்லன். என்று இப்படிப்பட்டா அருளிச்செய்தவாரோ, ஒருதமிழன், "ஜீயா நாட்டில் காணகிற மூன்றின்படியுமல்லனாகில் சொல்லிறாகிறது வஸ்து, சூன்யமோ பின்னை" என்று கேட்க, பட்டரும், "பிள்ளாயியலறிவுக்கு போந்திருந்த திலலையோ!, ஆணல்லன் பெணணலலள அல்லாவலியுமல்லது என்றதில்லையே, 'அல்லன, அல்லள,' என்கையாலே - 'புருஷோத்தமன்' என்று சப்தந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ" என்றருளிச்செய்தார். "ஆணல்லன், பெணணல்லன்" என்கிறவித்தால் - சஜாதீய விஜாதீய நீஷேதம பணணினபடி.

சு - ம். திருவாய்மொழி—வைதந்தா.

ப்ரவேசம்.

௩௩. (இததிருவாயமொழி) "பரணயபரீத யநுசந்தானங்காணிது" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி.

எ-ம். திருவாய்மொழி—கேசவன்றமர்.

ப்ரவேசம்.

௩௪. எம்பார் இததிருவாயமொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால், "ஸ்ரீவைஷ்ணவனானே னென்கிறார்" என்பராம், வைஷ்ணவத்வசின்னமிறே

"திருத்வாதஶநாமம்". ஆழ்வாருடைய நெடுமாற்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையும் இரண்டாயிற்று நெடுமாற்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமை யித்திருவாய்மொழி.

சு-ம். பாட்டு - கோவிந்தன்.

நடு. (தேவும்) தேவுமென்கிறது - ஐஶ்வர்யத்தை தன்னையென்கிறது-ஆஶ்ரிதபார தந்திரியத்தை; அதிரோதானத்தன்மை, என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். பட்டர், "நீரானதன்மையாகிறது - ஆஶ்ரிதபர தந்த்ரராகை" யென்று.

ரு-ம். பாட்டு - விட்டிலங்கு.

நசு. திருமாலையாண்டானோடே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிறநாளில், பாட்டுக்கள்தோறுஞ் சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செய்து "இது ஆத்தமானதோ" வென்றால், "இது விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக்கேட்டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான, ஆண்டான் "இப்பாட்டுக்கு விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்தது"என்ன, "இப்பாட்டால்—தன் அவயவ சவுந்தரியத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினான யென்கிறார்" என் றருளிச்செய்தருளினாராம். அதுவுங் கிடக்க, பட்டரருளிச்செய்வ தொன்றுண்டு - "ஆழ்வாரையு மாழ்வார் பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்தது, அத்தாலே திருமேனியிற்பிறந்த ஔஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று.

கூ - ம. பாட்டு - சிரீதரன்.

நஎ. (இராப்பகலித்யாதி) இவர் "பக்திபரவச ராகையாலே இவருடைய தேஹயாத்திரையிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அனறிக்கே, பட்டர் "மரீயதீவினை மாளவென்கிற விடத்தளவும் - ஆடியாடியி லிவாக்கோடின தசையாய், இன்பம் வளரவென்கிற விது - அந்தாமத்தன்புதுடங்கி, கேசவன்றமரள வும் வரவுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது" என்று.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அணைவதரவணை.

ப்ரவேஶம்.

நஅ. இத்திருவாய்மொழிதன்னை - "ஈ· வரத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "மோக்ஷப்ரதத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி. இவை தான் ஒன்றை ஒன்றுவிட்டிராது, ஈஶ்வரனாயிற்று மோக்ஷப்ரதனுமவன்; மோக்ஷப்ரதனும்போது ஈஶ்வரனாகவேணும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு.

ப்ரவேசம்.

௩௯ எம்பார் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புக்கால், இருந்தவர்களை “யார்” என்று கேட்டுக் கதவுகளையு மடைப்பித்து ரஹஸ்யமாகவா மருளிச்செய்வது.

க-ம். பாட்டு - எம்மாவீடு.

௪0. (எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்) ஒருதமிழன் “எம்மாவீட்டுவிகல்பமும் செவ்வியவாம்” என்றான் அந்தப்பக்ஷத்திலே, வீட்டுவிகல்பமாவது —சாலோக்ய சாரூப்ய சாமீப்ய சாயுஜ்யமென்கிறவை. செவ்வியவாகையாவது — சாலோக்யாதிகளெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலே யுண்டாகை.

௨-ம் பாட்டு - ஈதே

௪௧. (ஞானக்கைதா) இங்கே எம்பாருக்கு ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அதாவது, “ஒருகிணற்றிலே விழுந்தவனுக் கிரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கு மெளிதாய் ஏறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே, அப்படியே யாகிறது” என்று.

௪-ம் பாட்டு - எனக்கே

௪௨ (தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே) “என்று ப்ரார்த்திப்பானேன் திருவுள்ளமானபடி செய்கிறான் என்றிராதே” என்றுபிள்ளை திருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க, “அதுகேளீர், முன்புபிரிந்தன்று, பின்பு பிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றியிருக்கத் திருமார்விலேயிருக்கச்செய்தே, “அகலகில்லேன், அகலகில்லேன்” என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே, அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப் பண்ணுகிறது” என்றருளிச்செய்தார்.

அ-ம் பாட்டு - எக்காலத்து.

௪௩. (எக்காலமித்யாதி) இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி—“இனிக்கூறிட வொண்ணாதபடி சிறுக்கூறான அத்யல்ப காலத்திலும், நீ சுவாமியான முறைதப்பாதபடி என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுரப்பெறில், மற்றைக்காலத்திலும்-இதொழிந்த வெல்லா காலத்திலும், யாதொன்றும் வேண்டேன், பின்னையிதுதானும் வேண்டேன்.

௪௪. (அக்காரக்கனி) “அக்காரம் - வ்ருக்ஷமாய், அதுக்கோட்புக்கு பழுத்த பழம்போலே, நிரதிசயபோக்யனானவனே. அக்காரக்கனியென்கிறவிது - அவர்களுக்கு சர்வவித போக்யங்களும் தானே யென்னுமிடத்துக்குபலக்ஷணம் (உன்னையானே) இப்படி நிரதிசயபோக்ய

ஞன வுன்னே, உன்சுவடறிந்த நான், எக்காலத்தெந்தையா யென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொனறும்வேண்டேன்.” இத்தை எம்பெருமானுா கேட்டருளி, “இது பொருளழகியது; இவ்வாழ்வாருடைய பரக்ருதிக்குச்சேராது, பெறிலும் பெறுதொழியிலும் சிறுகக் கோலமாட்டாா ; இங்கனேயாகவேணும்” என்றருளிச்செய்வா. “(எக்காலத்திதயாதி)எல்லாக்காலத்திலு மெனக்கு சேஷியானநீ, நான் சேஷமான முறைதப்பாமேவந்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவறறிலும், (மற்று-யாதொனறும் வேண்டேன்) பின்னை யிதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்.”

க௦-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

ப்ரவேசம்.

சரு. “கீழ்எம்மாவீட்டிலே நிஷ்காஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு திருமாலையை ஆஸ்ரயிக்கிறாா” என்று ஆளவந்தாா அருளிச்செயதாராக திருமாலை யாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானுா, “அங்கனல்ல, இவா பாட்டுத்தோறும் ‘ஒல்லை, ஒல்லை’ என்றும் ‘காலக்கழிவுசெயயேல்’ என்றும்-த்வரிக்கப்புக்கவாறே, நமக்கு மறிவித்து நாமுமிவா காரியஞ்செய்யக்கடவதாக வறுதியிட்டால், ‘சரீரசமனந்தரம் பேறுதப்பாது’ என்றறுதி யிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவரிப்படித் வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாமடிமைகொள்ள வேணுமென்றுபோலே யிருந்தது ; இனி யிவாக்கு ‘நாம்நினைத்தபடி பரிமாறுகைக் கேகாந்தமான தேசமேதோ’ என்று ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கிப்பாாத்து வரச்செய்தே ‘இவ்விடம் சாலவேகாந்த ஸ்தலமாயிருந்தது’ என்று, திருமலையிலே சன்னிதிபண்ணியருளி, ‘நாமுமக்கு முகந்தருகைக்காகவந்து நின்றோம், நீரிங்கே வந்து நினைத்தவகைகளெல்லாம் பரிமாறி அனுபவியும், என்று தெற்குத் திருமலையிலே நிறகிற நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவருமத்தை அனுசந்தித்து; பகவான ப்ராப்யனுல் அவன்வர்த்திக்கும் தேசமும ப்ராபயமாகக் கடவதிறே. அத்தாலே திருமலையோடு, அத்தோடு சோந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு போம்வழியோடு, ‘போகக்கடவோம்’ என்று அணியும் துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தாகதமாயனுபவித்து இனிய ராகிறாா” என்று.

ச - ம். பாட்டு - கருமவன்.

சசு. (கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே) “இது நம்மாறசெய்ததலைக் கட்டப்போமோ திருமலையை ஆஸ்ரயிக்குமதொழிய” என்றிங்கனே ஆழ்வானேருருவிலே பணித்தானும்; அங்கனும் நிாவஹிக்க

கடவது. அன்றிக்கே, "கருமவன்பாசம் கழிக்கைக்காகவும், உழ ன்றுயக்கைக்காகவும்," என்றிங்க்னே எம்பெருமானு ரருளிச்செய் யும்படி.

ஏ-ம் பாட்டு - நலமென

சஎ. (மலமறு) சந்திரபதத்துக் கவ்வருகேவளாந்து நிற்கையாலே, அவன் போம்போது சிகரங்களிலே தேயப்புண்ணு சாணையிலே யிட்டாப் போலே களங்கமற்று நிறகுமென்னுதல், அன்றிக்கே, "திருமலை யாழ்வார் தாம் கயானலாபத்தை யுண்டாக்குவர்" என்று பிள் ளானவார்த்தை.

ங-ம். பத்து

க-ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

அ-ம் பாட்டு - மாசூணு.

சஅ. (மாசூணு) "கீழ்பாட்டில் - ருத்ரன் துடக்கமானு ரோத்தமாட்டாரக ளென்றதாய், இப்பாட்டில்-அவன்றனக்கும்கூட ஜனகனுன் பரம ஹாஸ தோத்ரம்பண்ணிணுல அதுவு முனக்கவத்யமாம்" என்பா ருண்டு. "அவனையும் - கீழ்பாட்டிலே சொல்லிற்ருய், இதில்— உபயபாவனையுமுடைய இவனைப்போலன்றியே கேவலம் பரமஹ பாவனையேயா யிருப்பானெருு பரமஹாவை யுதப்ரேக்ஷித்தது, அவனேத்திணுலும் தேவாக்கவத்யமா மித்தனையன்றே வென்கி ருர்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி.

கூ-ம் பாட்டு - மழுங்காத

சகூ. (மறையாதே) யென்றவிதுக்கு "மறையும், மறையும்" என்று சிறறுட கொண்டான வார்த்தை.

உ-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேஶம்.

ருO. பட்டர்திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, சீராமப் பிள்ளை, "இவர் பரத்வானுபவத்தை யாசைப்பட்டு நோவுபடுகைக் குக் காரணமென்" என்று கேட்க, "பரவ்யூஹ விபவங்களோடு, அர்ச்சாவதாரத்தோடு வாசியற தாமைக்யத்தாலே விஷயமெங்கு மொக்க பூர்ணமாயிருக்கும், குறைந்து தோற்றுகிறவிடம் ப்ரதி பத்தாக்களுடை ப்ரதிபத்தி தோஷத்தாலே" என்று அருளிச் செய்தார். இதை இத்திருவாய்மொழி ப்ரவேஶத்தில் பரக்கக் காணலாம்.

க-ம். பாட்டு - முன்னீர்ஞாலம்.

ருக. (ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்) "தெப்பத்தை நூகிப்போய் பெருமானை அனுபவிக்கலாயிருக்க, "சரீரம்பாங்கன்று"என்று நீரவாய்க்காலே போய் கடலிலே புகுவாரைப்போல், இதரவிஷய ப்ராவணயத் துக்குடலாக்கி அனாத்ததைதை விளைத்துக்கொண்டேன்" எனறூ எம்பாா.

ருஉ. (இனிவந்து கூடுவனே) "இனிவநது கிட்டுகை என்றொரு பொரு ளுண்டோ வென்று நிராசராகிறூா" என்று முன்புள்ள முதலி கள்; எம்பெருமானூ "நிராசராஞல் பின்னை முடிவாரொரு வா; 'ஒன்பதாம்பாட்டில் - நிராசராக, பத்தாம்பாட்டில்—அவன் வந்து சமாதானம்பண்ணிஞனக வமையும" என்றருளிச்செய்வா.

அ-ம். பாட்டு - மேவுதுன்பம்.

ருரு. (ஓவுதலின்றி உன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்) "நிதித்யாசிதவ்யஃ" 'என் கிறபடியே அனவரத பாவனைபண்ணி யுன்னை சாக்ஷாத்கரிக்க விரகு பாாத்திலேன். என்று எம்பாா அருளிச்செய்யும்படி.

கO-ம். பாட்டு - தலைப்பெய்.

ருச. (அலைப்பூணுண்ணும்) இவனுக்கிவ் வருகேசைை கிடக்கையாலே அதிங் கேயிசிக்க அவாக ஙகே யிசிக்கபடும் க்லேசத்துக்கோ ரவதி யில்லையிறே "அவ்வல்லல்"என்னு மித்தை, த்ருஷ்டாந்த மில்லை. அதெல்லாங் காணக்காணவிட்டுக் கடக்கஙிறக. "அததோடு சஜா தீயமானவல்லல்" என்று எம்பா ரருளிச்செய்வது. அவவோ பா திக்லேசம் போருமாயிறறு பகவத விஸ்லேஷததாலே வருமதி வாக்கு. அன்றிக்கே "பகவதலாபமேயானபின்பு யமவயயதை யும் வந்ததேயன்றோவெனறு அந்த யமவயயதை போம்படி யாக" என்று ஆண்டான் நிாவஹிக்கும்படி.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

க-ம். பாட்டு - ஒழிவில்காலம்.

ருரு. ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமா ளரையா இத்திருவாய்மொழிப் பாடப் புக்கால், "ஒழிவில்காலமெல்லாம், காலமெல்லாம், காலமெல் லாம்", என்று இங்கனே நெடும்போதெல்லாம் பாடிமேல் போக மாட்டாதே அவ்வளவிலே தலைகட்டிப்போவராம்.

ச - ம். பாட்டு - ஈசன்.

ருசா. (பாபிஷ்டஃ) இததா னுருவச் செல்லும்படி யாயிற்று மேன் மேலனக் காரியம் பார்ப்பது. பாபத்திலே யாயிற் றூன்ற வடியிட் டிருப் பது. "இது ஆளவந்தாா அருளிச்செய்ததே யாகிலும நானென்

வாயாலிப பாசுரம சொலலமாடடேன" எனறு மநதாழ வான நீசனேன நிறைவொனறுமிலேன-அநுதமகுணமே யென பககலிலே யுள்ளது, ஆதமகுணஙக ளொனறுமிலலை "என தனமையும நிறைவிலலாமையுமிறே நானிவவாநதை சொலலிற றெனகிறா." எனபராம பிளளை திருநறையூரறையா அவாகள சததை யுணடாககுகைககாக அவாகளோடே கலநதான, தன சததைப பெறுகைககாக எனனோடேவநது கலநதான. பராதம யததுககும பழிக்கும செஙகல சீரைககும ஜீவனம வைடபாரோ டாதி அவாகளபககல, நெஞசு முடடமபும தநதெனக கெனகிறா. அனறியே, ""எனககு தனபககலிலே சஙகமுணடாமபடி பண ணினனெனகிறா' எனறு நிாவஹிபபாரு முணடு" எனறருளிச செயவா.

சு-ம பாடடு - வேங்கடம

ருஎ. "கடஙகள, மெயமமேல வினைமுறறவும, வெம-நசிககும" "எனறிஙக னே ஆளவநதா ரருளிச செயயுமபடி. இததை எமபெருமானா கேடடருளி "யிதுககு வேதாநததநதில சொலலுகிற கடடளையிலே பொருளாக வமையாதோ" எனறிங்கனே யருளிச செயவா. அதா வது "உததர பூாவாகையோ ரஸலேஷ விநாஸௌ' எனறும 'ஏவம ஹாஸயஸாவே பாபமாநः பரதூயநதே" எனறும சொல லுகிறபடி

ருஅ. (தாஙகளிதயாதி) அதிகாரி வைலகஷணயமும வருததி வைலகஷணய மும தோனறுமபடி 'தாஙகள தஙகடகு" எனறிஙகனே பூன றிச சொலலுமாம அனநதாழவான

சு - ம். திருவாய்மொழி—புகழும்.

சு - ம பாடடு - பாலெனகோ

ருகூ (மாலெனகோ) "ஆஸரித விஷயததில வயாமுகநனெனபேனோ" இபபாசுரததைச சொலலா, "இதநதேநாத பஸகாய" எனனும வயாமுகத னெனபேனோ. "இநது தேகுஹயததமம பரவகஷ யாமி" எனறவோபாதி, "இதநதேநாத பஸகாய" எனறதுவும முனனே சொல்லிககொளளவிறே யடுபபது, அஙகனனறிககே, முநதரசொலலி, பினனே "இதநதேநாத பஸகாய" எனறானிறே. "இது தனககடியென" எனறு ஜீயாபடடரைககேடக, "தளள பதி, குழலைவிரிததுக் கிடககையாலே அது முடிககைககாக, செய வதறியாமையாலே மூலையில கிடநதாரை முறறததே யிடடான, பினனை ஆததத்தின சீரமையை யநுசநதியா, 'ஆாதிகாரிகளாகச சொனனோம, கைபபடட மாணிககததை கடலிலே யிடடோம்,' எனறு, 'பதணபதண' எனறுங்காணும" எனறருளிச்செய்தாா.

க0-ம். பாட்டு - யாவையும்.

சுo. (ஆவிசேரித்யாதி) ஆவியுண்டு - ப்ராணுஶ்ரயமான சரீரம். அத்தோடு சேர்ந்திருந்துள்ள, உயிருண்டு. ஆத்மா-அதின்பக்கலந்த சரீரகதமான பால்ய, யௌவனுதிக ளொன்ருனு மொருசம்பந்தமு மில்லையாம் படியாக வருசந்திக்கிற வனுசந்தானமானது அந்தாத்மாவுக்குக் கூடாநின்ற பின்பு, அப்பொரு ளவனையுங் கூடதட்டில்லை. இங்கனன்றிக்கே, "இதுக்குவேறேயு மிரண்டுபொருள் சொல்லுவர்கள்" என்றருளிச்செய்வர்—அவன பக்கலிலே பக்தியுண்டாகிலவனைக் கிட்டலாமென்றும், புறம்புண்டான-உபாயாந்தரங்களிலுண்டான பற்றையவிட்டு அவனையே பற்றி லவனைக் கிட்டலாமென்றும். அன்றியே அந்தி மப்ரத்யய முண்டாமாகி லவனைக் கூடலா மென்றுமாம். இத்தை எம்பெருமானுர கேட்டருளி, "கீழ்-வ்யாப்தியைச் சொல்லிநின்றபின்பு, இனி - வ்யாப்ய வஸ்துகதமான தோஷங்கள் வ்யாபகனுனவனுக்கு தட்டாதென்னுமிடமவஶ்யம் சொல்லவேணும், ஆனபின்பு இத்தையே சொல்லிற்றாக வமையும்" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

க-ம். பாட்டு - மொய்ம்மா.

சுக. (எம்மானை) "இதென்ன நீர்மை" பட்டரிவ்விடத்தை யருளிச் செய்யா நிற்கச்செய்தே மேலேயு மியலைச் சொல்லப் பண்ணி "அவன் ஆராயிரஞ் செய்தாலும விக்ருதராகா திருக்கும் நாமே வேணும்; நமக்கொரு ஆபத்துண்டானு லிருந்தவிடத்திலே யிருக்க மாட்டாதே விக்ருதநாம் போதுமவனே வேணும்" என்றருளிச் செய்தார.

சு-ம். பாட்டு - வம்பவிழ்.

சுஉ. (தம்பிறப்பாலித்யாதி) வைஷ்ணவாகள் நடுவே இவாகள் சரீர பரிக்ரஹம்பண்ணிற றென்ன ப்ரயோஜனத்துக்காக. "திருப்புன்னைக் கீழே ஒருவரிருக்குமிடததிலே நம்முதலிகள் பத்துப்போ கூட நெருக்கிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, க்ராமணிகள், மயிரொழுந்த பிசல்களும் பெரியவடிவுகளும் மேலே சுற்றின விரட்டைகளுமாயிடையிலே புகுந்து நெருக்குமாப்போலேகாண்" என்று பிள்ளைப்பிள்ளை.

எ - ம். பாட்டு - நீர்மை.

சுரு. (உத்தமாகட் கென்செய்வாரோ) ஈஶ்வரன், தன்னையும் தன்விபூதியையும் ததீய சேஷமாக்கியிறே வைப்பது, ஆயிரத்துளியிலே (க்ரிமிகண்டன் பட்டணம்) ராஜா விருக்கச்செய்தே பெரிய நம்பியையும் ஆழ்வானையும் நலிந்தானுய், ஆழ்வான் மடியிலே சாய்ந்து

கிடக்கச்செய்தே பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கு யெழுந்தருளினார், அவ்வளவிலே "ஒருவருமில்லாதாரை ப்ரதிபத்திபண்ணக் கடவோம்" என்று திரிகிறார் சிலர் அங்கேவந்து ஆழ்வானைக்கண்டு "ஒருவனுண்டிறே" என்று போகப்புக, ஒருவரையும் மொரு குறைசொல்லி யறியாதவன், "வாரீர்கோள் மாணிகாள், வைஷ்ணவனுமாய் ஒருவனுமில்லாதா னொருவனைத்தேடி ப்ரதிபத்தி பண்ண விருக்கிறீர்களோ நீங்கள், ஈஶ்வரனு மீஶ்வர விபூதியும் வைஷ்ணவனுக்கு கிஞ்சித் கரிக்க விருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறைவையுமா யிருப்பா னொருவனை நீங்களெங்கே தேடுவீர்கோள்" என்றானும்.

௬ - ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை

அ - ம. பாட்டு - துயரமே.

௬௪. (அன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே) இவ்விடத்தை பட்டர் அருளிச்செய்யாநிற்க, ஜீயர் "இவர் புகக்கவிட்டமெங்கு மிப்படியே சொல்லுவர், இவர்க்கிது பணியிறே" என்ன, "இவர் மற்றொரிடத்தில் தலை நீட்டுவது பாவனத்வத்தைப்பற்ற, இவர் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பது சக்ரவர்த்தித் திருமகனையே" என்றருளிச்செய்தார், "'பாவனஸ் ஸர்வலோகானாம் த்வமேவ' என்கிறதில்லையோ இவரையும்" என்னில், "அவனுமிவரோ டொத்தா னொருத்தனிறே, இவர் 'போக்யவஸ்து வேறில்லை' என்றிருக்குமோபாதி, அவன் 'பாவனத்வத்துக்கு மிவரொழிய வேறில்லை' என்றிருப்பா னொருவனுயிற்று." பட்டர் ராமாவதாரத்தில் பக்ஷபாதத்தாலே யருளிச்செய்யு மதுகேட்கைக்காக, சிறியாத்தான் "பெருமாளுக்கெல்லா வேற்றங்களு மருளிச்செய்ததேயாகிலும் பாண்டவர்களுக்காக கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோன க்ருஷ்ணனுடைய நீர்மையில்லையே சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு" என்ன, "அதுவோ!, பெருமாள் தூதுபோகாமையன்று காண், இக்ஷ்வாகு வம்ஶ்யரைத் தூதுபோக விடுவாரில்லாமைகாண்" என்றருளிச்செய்தார். "அவ்வவதாரத்தி லிழவு தீருகைக்காக விறேக்ருஷ்ணனாயவதரித்துத் தூதுபோயிற்று," அவனே பின்னோர் தூதாதி மன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தா ரின்னார் தூதனென நின்றானிறே, பாரதந்த்ரிய ரசமனுபவிக்கைக்காக போந்தபின் 'இதிலொன்று குறைந்ததாகிறது' என்றிருக்குமே."

௬ - ம பாட்டு - தஞ்சமாகிய.

௬௫. (அவனிவனென்கிறார்) "அங்குத்தைக் குகந்தருளினவிடத்தை விபூதியாக நினையாதே, இங்குத்தைக் கவ்விடத்தை விபூதியாக நினையுங்கோள்." என்றுபணிக்குமாண்டான்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்.

ப்ரவேசம்.

சுசு. (தத்பக்தைர்வாஸமாகமஃ) என்கிறவிடத்தில், "வா" என்றத்தை-அவதாரணததிலேயாக்கி, "உததேசயந்தானே இஙகே சித்திக்குங் காண்" என்றெம்பெருமானு ரருளிச்செய்தவார்த்தை.

சுஎ. (கச்சதா) இதுக்கெம்பெருமானுா "பயிலுஞ் சுடரொளியிலும் நெடுமாற் கடிமையிலும் "சொல்லிகிற வாத்தத்தை ஸ்ரீசத்ருக்னுழ்வான் அனுஷ்டித்துக் காட்டினுன்" என்றருளிச்செய்வா ; இவ் வாததததுக்கடி திருமநதிர மாயிற்றிறே, அதுமூலமாக வநுஷ்டிக்கவே இதிற சொன்னத்தைச் செய்ததாமிறே.

கo-ம். பாட்டு - அடியார்ந்த.

சுஅ. (அடியாரித்யாதி) "இப்படி வைஷ்ணவாகளை விரும்பினுல் இது லௌகிகரோடு சேராதிருந்ததாகில் ஆழ்வாா விரும்பினததை விசவசித்தோ மாகிறோம்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி.

அ - ம். திருவாய்மொழி—முடியானே.

ப்ரவேசம்.

சுகூ. (குஹேநஸாாத்தம் தத்ரை வஸதிதோஸ் மிதிவஸாந் பஹூந்) "ஸ்ரீகுஹப் பெருமாளோடே நிறக, காலம் நெடுகுவானென்" என்று மிளகாழ்வான் கேட்க, "ஸ்மாரக சந்நிதியில் ஆற்றுமை யிரட்டிக்குமிறே" என்று அருளிச்செய்தாராம்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சொன்னுல்.

கூ-ம். பாட்டு - வாய்கொண்டு.

எo. (நின்றுநின்றே) "இப்படி முழுக்கக்கொடுத்தாலும் 'இவனுக்கு நாமொன்றும் செய்யப்பெறறிலோம்' என்று 'ருணம் ப்ரவ்ருததமிவமே' என்று திருவுள்ளத்தாலே மிறுக்குப்பட்டு நிறகும்" என்று நம்மாசாரயாகள் நிாவஹிக்கும்படி. ஓருதமிழன் "அடைவடைவேதருஞ்சொன்னவற்றை" என்முன்.

ச - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

ரு - ம். பாட்டு - பணிமின்.

எக. (பணிமின்திருவருளென்னு மஞ்சீதப்பைம்பூம் பள்ளி அணிமென்குழலாா) என்று ஸ்ரீகளோடேசோத்து நிாவஹிப்பார்கள் முன்புள்ள

முதலிகள், படடா, அஙகனனறிககே, "பணிமினதிருவருள" என கிறவிததை - (இனபககலவியமுதுணடாா, எனகிறவாக ளோடே சோததருளிசசெயவா.

கூ - ம பாடடு - படிமனனு

எஉ. (குடிமனனுமின சுவாககமெயதியும) "இதுககுமாளபமறுவதே!" எனறு படடா அருளிச்செயவா.

உ - ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்

ப்ரவேசம்

எங. "'இவவொருநாயக' மருளிச்செயதவரோகிடிகோள 'சூழவிசுமபணிமுகிலு' மருளிசசெயதாா, இததை ஸ்ரீவைஷணவாகள திருவுளளம பறறுஙகோள" எனறு பிளளையருளிசசெயவா. அதாவது இது பாதயகூஷிககிருப்போலே இசசரீர சமநநதரமதுவுய காணவனரே நாம புகுகிறது இனியெததனை நாளெனறு.

ரு - ம் திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ப்ரவேசம்.

எச. (சாவேஶ்வரனுடைய "பாலனாயேழுலகு' — இது நனககு மூன்று படியாக நிாவஹிபபாகள நமமுதலிகள — எமபாா, "'அமபுலியமமானைப பிடிததுததரவேணும' எனறழுத பரஜைககு தேஙகாயைக கொடுதது அழுகையை யாறறுவாரைபபோலே, வேறொரு குணவிஷகாரததைபபணணி யநுபவிபபிகக வநுபவிககிறாா" என றருளிசசெயவா. திருமலைநம்பி, "ஒருவன ஒனறை யபேகூஷிததால, அவனுமது செயவாரைகக தலைதுலிககிறுல், பெறறுணுயபபினபு பினனிலிழவு தோனறுமபடி யனறிருபபது, ஆகையாலே, அவனும 'அபபடியே செயகிறோம்' எனனக கீழ்விழவை மறநது எலலாமபெறறாா யநுபவிககிறாா" எனறு, ஸ்ரீ கௌசலையாா, பெருமாளவனததுக கெழுநதருளுகிறபோது "ஏகபுததாயான நானுமமைப பிரிநதிருக்கமாட்டேன, கூடப போமிததனை" என்ன, "ஆசசீ, நீாசொலலுகிற விவைதாமஉறானிகிடீா" என்று முகததைபபாாத தொருவாாததை யருளிச்செயய, இழவைமாநது மஙகளாஶாஸநமபணணி மீண்டாளிறே; கருஷணன "மாஶுசஃ" எனறொரு வாாததை யருளிசசெயய, அாஜுனன "ஸதிதோஸமிகதசநதேஹஃ" எனறு தரிததானிறே. படடா, "காலததரயததி லுளளததையு மிப்போதே பெறவேணுமெனறு மிடாயதத விவாககு அபபடியே அநுபவிககலாமபடி,

காலசக்கரத்தா ஞகையாலே காலோபாதியைக் கழித்து, வர்த் தமான காலததிறபோலே அநுபவ யோக்யமாம்படி காலத்தை யொரு போகியாக்கிக்கொடுக்க வநுபவிக்கிறா'' என் றருளிச் செய்வா.

௲-ம். பாட்டு - ஏகமூர்த்தி.

எடு. (ஆவியல்லல்மாய்த்ததே) உன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வல்லல் ஒரு படி நசிக்கப்பெறறதே. இத்தலையை ஒருபடிகளைமரஞ சோத் து நீக்ருதக்ருத்யஞனயே!. அன்றிக்கே, என்னுவியானது நிா துக்கமாயிற்றென்றுமாம். அதவா, ஏகமூாததியென்று—பரத் வத்தைச்சொல்லி, இருமூாத்தியெனறு - வ்யூஹத்தைச்சொல்லி, வாசுதேவ சஙகாஷணாகளை நினைத்து, மூன்று மூாத்தியென்று - பரத்யும் நனைசொல்லிற்றுய், பலமூாத்தியென்று - விபவங்க ளைச் சொல்லிற்றுய், ஐநதுபூதமா யிரண்டுசுடராயெனறு - இன் னூ ஸ்ருஷடிக்குக்கடவா, இன்னூ பாலனத்துக்குக் கடவா, என் கிறபடியாலே சொல்லுகிறதென்று நிாவஹிப்பாருமுண்டு.

அ - ம். பாட்டு - என்னதாவி.

எசு. (உன்னதென்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும்) என்னுடையவாவி யுன் னது, உன்னுடையஆவி யென்னது. என் ஸ்வரூபம் நீயிட்டவழக் கு, உன்ஸ்வரூபம் நானிட்டவழக்கு. இவ்விடத்தை ஆளவந்தாா அருளிச்செய்யா நிறகசெய்தே இருந்தமுதலிகளிலே சிலா, "இவ் வாத்மாவின் ஸ்வரூப மவனிட்டவழக்கென்றால் கூடுமே, அவன் ஸ்வரூப மிவனிட்டவழக்காகையாவதென்" என்றுகேட்க, "இவன் 'தன்னை அவனுக்காக்குவன்' என்றவன்று, காமமதகையவுமகூடும், 'இவன் ஸ்வரூப மவனிட்ட வழக்காக்கக்கூடுமோ' என்றிதிலே காணும் சந்தேஹிக்கவேண்டுவது" என்றருளிச்செய்தாா.

ச-ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

ச - ம். பாட்டு - ஒன்றிய.

எஎ. (நெடுமாலே வாவென்றுகூவும) "வடிவில் பெருமையைக்கண்டவாறே, 'ஜகத்தையடைய தன்திருவடிகளின்கீழே யிட்டுக்கொள்ளும்படி பெரிய வடிவையுடைய திருஉலகளந்தருளின சாவேசுவரன்' என்று நினைத்து, இங்கனே வாராயோவென்றழைக்கும்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும் ; அங்கனன்றிக்கே, ஜீயா "மலைபேரமாட்டா தே, பலகால்வாஷிக்கையாலே யழுக்கற்றுப் பசுகுபசுகு என் றிருக்குமே ; அதனைக்கண்டு, 'அவன்சாபராதனுகையாலே லஜ ஜித்து, வந்து கிட்டமாட்டாமையாலே பச்சைப்பிடாத்தையிட்டு

மூடடாக்கிடடு நிறகிறுன' எனறு, ஆனைகூடடததுககுக கதவிடி லனறே உமககு லஜ்ஜிககவேணடுவது, இஙகனே போரீரெனறு நினருள" எனறு

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

க-ம பாடடு - வீற்றிருநது

எஅ. (வெமமாமிளநதானறனனே) "ஆறறலமிககாளுமபடி சொல்லுகிறது" என்று படடரருளிசசெயயுமபடி, "ஆறறலமிககாளு மமமானு னொனறுல, இனனுனெனகிறது" எனறு அமமஙகியமமாள நிர வஹிககுமபடி.

சு-ம பாடடு - கரியமேனி

எகூ. (கரியவிதயாதி) கறுதத நிறததாலேவநத வழககுககுமேலே அதுககு பரபாகமான திருககணகளிலே அஞசனததை யிடுமெனறுமாம. அனறிககே, "கரியெனறு - ஆனையாய, அததால நினைககிறது - குவலயாபீடமாய, குவலயாபீடமானது, அமமேனியிலே - அழ கிய திருமேனியிலே, வெளிய - சீற, அதுதை, நீறுசெறிதேயிடும- பொடியாககும" எனறொருதமிழன நிரவஹிததான.

எ - ம பாடடு - எனறுமொனருகி.

அ0. (தனறனககினறியினனே) எமபெருமானுா தெறகே யெழுநதருளுகிற நாளிலே ஆளவநதாமகனுா சொடடைநமபி பரஸாதிததவாத தை - "தனறனககெனறது-நானுனதனககெனறபடி. ஒருவகைக கொபபினறிககே யிருககிறது பரதவததிலலலல, 'அதமாநமமாநு ஷமமநயே' எனகிறபடியே - அவதரிதது மனிச்சே மிடடுககொ ணடு நிறகிற நிலையிலே" எனருராம்.

அ-ம பாடடு - நமககும

அக. (லோகநாதஃபுராபூதவா சுகரீவநநாதமுசசதி) கிடைபபது கிடையா தொழிவது, இசசியாரினரூா "சுகரீவமஶரணஙகதஃ" "ஸ்ரீவிபூ ஷணுழவானைப புகுரவொட்டேன' எனருா மஹாராஜா, 'இவன புகுராவிடில் நாமுளோமாகோம' எனகிறுா பெருமாள, இபபடி யிருவரும விபரதிபததிபணணின விதுககுககருததென " எனறு ஜீயாகேடக, "இருவரும 'சரணுகதரானவாகளை விடோம' எனறு விபரதிபததி பணணுகிருாகளகாணும" எனறு படடரருளிசசெய தவாரததை. "சுகரீவம சரணஙகதஃ" எனறததை நடததபபாரத தாா மஹாராஜா, "ராகவமசரணஙகதஃ" எனறததை நடததப பாரககாா பெருமாள

அஉ. (சொன்மாலைகள்) "சாவேஶ்வரன் 'ஆழ்வீர, நம்மை யொருகவிசொல்லும்'என்றால், அப்போதே கவிசொல்லிச் சமையும்படியாக வல்லவெனக்கென்கிறார்" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி, அங்கனனறிக்கே, பட்டர்"' என்றுகியே தப்புதலினறித் தனனைக்கவிதான்சொல்லி' என்கிறபடியே-சாவேஶ்வரன் கவிபாடினுனுகையாலே கவிபாடத்தட்டில்லை, அவனங்கீகரித்துத் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து, 'நீரொரு கவிசொல்லும்' என்றால் பரீதியாலே யுடைகுலைப்படாதே தரிதது நின்றுசொல்ல வல்லேனுனவெனககு" என்றருளிச்செய்வா.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேஶம்.

அங. (ராவணன் மாயாஶிரஸ்ஸைககாட்டினபோது பிராட்டியுமல்லாதஸதிரீகளோ பாதிசோகித்துக் கண்ணநீரவிழ விட்டிருந்தாளாயிருந்தது, இதுக்கடியென், இதுகேட்டபோதே முடியவன்றோ ப்ராப்தம்" என்று ஜீயரைக்கேட்க; அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டாலே "மெய்" என்றே சோகித்தாள் ; க்யானமின்றியிலே ஜீவிக்கைக்குஹேது அவருடைய சத்தையாகையாலே உளளாயிருந்தாள் , இவ்வாத்தம் மெய்யாகில் சத்தையுமில்லையாம்" என்றருளிச்செய்தார.

உ-ம் பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

அச. மோஹதசையிலே திருநாமோச்சாரண முண்டானுல் தரிக்கலா மென்பதற்கு சம்வாதம். ஆய்ச்சிமகனுடைய அந்திமசமையத்திலே பட்டா "அறிய" என்றெழுந்தருளி யிருந்தாராய், தம்மையறியாதே கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக்கண்டு, பெருமாளுக்கிவர் சிநேஹித்திருக்கும்படியை அறிந்திருக்கையாலே, மெள்ளச்செவியிலே யூதினுப்போலே "அழகிய மணவாளப்பெருமாளேசரணம்" என்றாராம்; அநந்தரம் அதிலேயுணர்த்தி யுண்டாய்நெடும்போதெல்லாம், "அழகிய மணவாளப்பெருமாளே சரணம்" என்று திருநாட்டுக்கு நடநதாராம்.

௩-ம். பாட்டு - இதுகாண்மின்.

அரு. (மிககசீரித்யாதி.) அநந்ய ப்ரயோஜனரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளிட்ட திருததுழாயில் பரிமளத்தை வண்டுகொண்டுவந தூதுமாகில். இப்படி ஜீயரருளிச்செய்தவாறோ, "'துளவின்வாசமே' என்னவமையாதோ, 'மிக்கசீாத்தொண்டா'எனகிற விவ்விஶேஷணத்துக்குக் கருத்தென்" என்று நான்கேட்டேன், "இவள்தான் நோவுபடுகிறது 'அத்தலைக்குப் பரிவரில்லை' எனறுயிற்று, 'அங்கே அநந்ய

பரயோஜனா பரிமாறு நின்றாகள' என்றவாறே உறஙகாத கண ணுமுறஙகும், பழையபிறமும வருஙகாண''என்றருளிச்செயதாா.

எ-ம பாடடு - அணயகுககு

அசு. (உணஙகலிதயாதி) ஜீவன சாதனமான வரீஹியானது ஙஸிததுபபோம படிககிடாக, அததைத்தினகிற கழுதையினுடைய உததடின வயா பாரங கணடிருநதாலென்ன பரயோஜனமுணடு, அபபடியே இவ ளைககொணடு ஜீவிககவிருககிற நீஙகள இவளவிருசததைப பலிப பபிபபதான தேவதாநதர ஸபரிஸமுடையாா வயாபாரங கண டிருககிற விததாலென்ன பரயோஜனமுணடு. பரயோஜனமில லாமையேயன்று விருஸமேபலிபபது அன்றியகே, ஐயன திருக குருகைப பெருமாளரையா நிாவஹிககுமபடி "உணஙகலகெட- இவளுடைய உணஙகுதல கெட இவளினைபபுததீர - கழுதெனறு து பேய. கழுததை - பேயை உதடாடடம கணடெனபயன. நீஙகளாடும களளும பராாததிததுககொடுகக, அதைந அதுவினி யோகங கொளளுமபோது அதினுடைய உதடாடுகிறததை கண டிருககிறததாலென்ன பரயோஜனமுணடு'' என்று "கழுதுபே யுமபாணும'' என்றானிறே.

கக-ம. பாடடு - தொழுதாடி

அஎ. (தொழுதாடிததூமணி வணணனுககாடசெயது நோயதீாநத) என்ற துககு அமமஙகியமமாள பணிககுமபடி-மோஹிதத வளலபமாஸ வஸிததவாறே 'மோாககுழமபு குடிததாள, தரிததாள, கண விழிததாள, வாாததை சொன்னாள, என்பாகளிறே, அதுபோ லே காணும'' என்று.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

அ-ம். பாடடு - கணடுகொணடு.

அஅ. (நினதிருப்பாதஙகளமேல) "தவத பாதபஙகஜ பரிக்ரஹதனய ஜன மா பூயாஸம'' என்கிறதுககு ஆளவநதாா வாாததை. "அழகிது, வருதத விஷயததிலே யாகபபெறறிலோம'' என் றருளிச்செய தாா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

உ - ம, பாட்டு - மணிமாமை

அகூ. (அணிமானத தடவரைததோள) அணியென்று - ஆபரணம். மானமெ ன்று-அளவு '''சாவபூஷண பூஷாாஹா:' என்கிறபடியே ஆபர ணததுக காபரணமான தோள'' என்று ஜீயா அருளிச்செயவா "அணியென்று-அழகாய, மானமென்று - பெருமையாய, அணிபெ ருகியதோள்'' என்றொரு தமிழன.

கூ௦. (அடியேனை) குமரிருந்து போகாமே. பரதந்திரஜன்மமாயிருக்க வகுத்தவனுக் குறுப்பன்றிக்கே போகாமே. இங்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை - எழுந்தருளி யிருக்கிற மடத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவராக ளமுதுசெய்யானிறக, ஆச்சான தண்ணீரமுது பரிமாறுகிறவர், ஓரருகே சாயாநின்று பரிமாறினா, அத்தை யுடையவாகணடு ஓடிவந்து முதுகிலேமோதி, "நேரேநின்றன்றோவுடோ பரிமாறுவது" என்றா;என்ன, ஆசசான் "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப பணிகொண்ட" என்று பணித்தான்.

கக. (கவராத) வடிவில்சுவட்டை யறிவித்து என்னை அநுபவிப்பியாஞகில், பவ்யமான நெஞ்சா லெனக்கென்ன காரியமுண்டு. ஜீயா இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்வ தொருவார்த்தையுண்டு - "'பூசுஞ்சாந்தென நெஞ்சமே' என்கிறபடியே அன்றப்படியே இத்தை விரும்பினவன நினறிப்படியே யுபேக்ஷிக்கையாலே, 'நாயகன் வரவு தாழ்த்தான்' என்று அவன்முன்னே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்பாளைப்போலே, 'என்நெஞ்செனக்கு வேண்டா' என்கிறாள்" என்று.

அ-ம். பாட்டு - வரிவளையால்.

கஉ. ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளுக்கும் ருக்மிணிப் பிராட்டிக்கு முண்டான விடாய்தனக் கொருத்திக்கு முண்டாகையாலே, அவாகளிருவரும் பெற்றபேற்றை நாஞெருத்தியு மொருகாலே பெறவேணுமென்கிறாள். "இதுபட்ட ரருளிச்செய்ய நான்கேட்டேன்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வா.

கூ-ம் பாட்டு - மேகலையால்.

கங. (மேகலையால் குறைவில்லா) "உஷைக்குக் கூறையுடை யழகியதாயிருக்கும்போலேகாண்" என்னுமாம் வங்கிப்பொரத்துநம்பி.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணுதார்.

ப்ரவேஶம்.

கச. (உடம்புவேண்டா, உயிரவேண்டா)என்றவிடத்தில் எம்பாா "உன்னைப் பிரிந்திருந்து படுகிற க்லேசத்தி னளவல்ல உன்னை யொழிய புறம்பே பேறுமிழவுமாயிருக்கிற ஸம்சாரிகள் நடுவேயிருக்கிற விருப்பால் படுகிற க்லேசம், இத்தை தவிர்த்தருளவேணு மென்கிறா" என்றருளிச்செய்வா. ஆழ்வான் அங்கனன்றிககே, "'பரமபதத்தில் அயாவறு மமராக ளடிமைசெய்ய பெரியபிராட்டியாரும் நாமுமாக வ்யாவ்ருத்தமாக விருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்து அங்

கேயும்முடைய நெஞ்சு பரவணமாம்படி பண்ணினோமாகில், இனி யுமக்கு பேறறுக்குக்குவாலுணடோ, நாம செய்யவேண்டுவதென' என்ன, இவையிரணடையும அனுசந்தித்து தரித்து கருதாாதத ராய தலைக்கட்டுகிறார்" என்று பணிக்கும இவற்றை பகவத விஷய பரவேசத்தில பரக்கக்காணலாம.

உ - ம பாட்டு - சாமாறும.

கூடு. (ஏமாறிக கிடநதலறறும்) ஏவென்று-ஏககமாய, மாறுகை - தவிருகை யாய, ஏஙகாதே கூப்பிட்டென்னுதல, அன்றியே, "ஏமாறறம" என்று-ஒருசொல்லாய, அதாவது-துக்கமாய, துக்கித்துக கிடநது கூப்பிட்டென்னவுமாம. "ஏவென்று—தெவ்வு, ஏமாறுகை—தெளி வழிவை" என்று "கலங்கிக் கூப்பிடா நிறபாகள" என்று பிள் ளையமுதனார் பணிப்பா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

உ-ம. பாட்டு - நாடிநீர

கூசு. (அவனமேவியுறைகோயில) "பரமபதத்திலும சமசாரிகள படுகிற கலேசத்தை யநுசநதித்துத திருவுள்ளத்தில வெறுப்போடே யாயிற றெழுநதருளியிருப்பது" என்று பட்டரருளிச்செய்ய, "ஆச்சானும பிள்ளை யாழவானு மிததைக்கேட்டு 'பரமபதத்திலே யாநநத நிர்பரனுயிருக்கிற விருப்பிலே திருவுள்ளத்திலே ஒரு வ்யசனத்தோடே யிருநதானென்கை உசிதமோ' என்றார்கள்" என்று "பணடிதா" என்கிறவாவநது விண்ணப்பஞ்செய்ய, "'வ்யசநேஷு மநுஷ்யாணாம ப்ருசமபவதிதுஃகிதஃ,' என்றதுகு ணப்ரகரணத்திலேயோ துக்க ப்ரகரணத்திலேயோ, என்று கேட்க மாட்டிறறிலீரோ, இது குணமாகில், 'குணம' என்று போபெற றவறறில அங்கில்லாத தொன்றுணடோ" என்று பட்டா அரு ளிச்செயதார

சு-ம பாட்டு - பேசநின்ற.

கஎ. (ஓரவமபறைதல) மஹாபலி ஸ்ரீபரஹலாதாழவான பக்கலிலேவநது, "ராஜ்யமடைய வொளிமழுங்கி வாரா நினறது, என பலமும் குறைநது வாராநினறது, இதுக்கடியென" என்ன, "நீ சாவேச வரன பக்கல பண்ணின வபராதத்தாலேகாண" என்ன, "கோயமவிஷ்ணுஃ" என்றுப்போலே சில அனுத ரோகதிகளைப பணண, என தலையையறுத்து என்கையிலே தநதாயாகில "என பேரனபணணின வுபகாரம" என்றிருக்கலாயிறறு, என்முனபே பகவன்நிநதையை பணணிணுய நீராஜ்ய ப்ரஷ்டனுவாய என்று

சபித்துவிட்டான். இத்தை இப்படியே பட்டர் அருளிச்செய்த வாறே, "ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேகம்பண்ணி யிருக்கிற விவன் ஆத்மாவுக்கு சங்கோசம் வருவதொன்றை ஸஹியாதே 'ராஜ்யப்ர ஷ்டஸத்தாபத' என்றானென்" என்று கேட்க, "நாயை தண் டிக்கையாகிறது அமேத்யத்தை விலக்குகையன்றோ, ஸாங்கை விலக்குகை யதுக்கனபி மதமன்றே; இவனுக்கநிஷ்டம் செய் கையாவதிதிறே" என்றருளிச்செய்தார்.

எ-ம். பாட்டு - ஓடியோடி.

௬அ. (இமௌஸ்ம) என்று தாழநிற்க வல்லானிவனேயிறே. "யாதவர்கள் முடிவிலேவந்தவாறே வாட்கோரையை யிட்டொருவரை யொரு வரொறிந்து முடிந்துபோனாகள்" என்று கேட்டவாறே, "க்ரு ஷ்ண னிவர்கள் விஷயமாக ஸங்கநிதி பத்மநிதி துடக்கமான வற்றைக் கொடுவந்து கொடுத்துச் செய்யாதனவில்லை, பின்னை யும் முடிவிலே வந்தவாறே யிப்படியேயா யிருந்தது; 'நம்முடைய பகவத் ஸமாஶ்ரயணத்துக்கும் பலமங்ஙனே யாகிறதோ' என் றஞ்சியிருந்தோம்" என்ன, "அங்ஙனாகாது, அஞ்சவேண்டா, அவர் கள் 'இவனென்தோழன், மைத்துனன்,' என்று தேஹஸம்பந் தத்தைக் கொண்டு விரும்புகையாலே யவர்களுக்கு தேஹாவதி யாய் விட்டது; நாம் ஸ்வரூப க்யானத்தாலே, 'நித்யனான வாத் மாவுக்கு வகுத்த பேறுபெறவேணும்' என்று பற்றுகையாலே பேறும் யாவதாத்மபாவியா யிருக்கும்'' என் றருளிச்செய்தார்.

ரு-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க - ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

௬௯. (மித்ரபாவேந) என்கிற ஸ்லோகத்திலே எம்பார், "சாவக்கியனுக் கொரு அக்கியானமும் விஸம்ருதியும், சாவஜ்ஞக்திக்கொரு அஶக்தியுமுண்டு" என்றருளிச்செய்வர்.

ச-ம். பாட்டு - என்கொள்வன்.

௭00. "'பொய்யேகைம்மைசொல்லி' என்றும், 'சிலகூத்துச்சொல்ல'என்றும், 'உள்ளன மற்றுளவாப்புறமே சிலமாயஞ்சொல்லி' என்றும்-பக வத் விஷயத்திலேயும் பொய்சொல்லிப் போநதேனென்றார், 'இப் படி பொய்யனுகைக்கு நிபந்தனமெது' என்று பார்த்தார், ப்ரக் ருதி சம்சர்க்கமாயிருந்தது; 'மெய்யேபெறவொழிந்தேன்', 'கண்டு கொண் டுய்ந்தொழிந்தேன்' என்றவற்றை மறந்தார்; இந்த ப்ரக்

ருதி சம்பந்தத்தாலே இதர விஷயங்களிலே பரவணமான மனஸ ஸை அவற்றில் நின்றும மீட்டு உனபக்கலிலே பரவணமாம்படி பண்ணி, தேஹத்திற காட்டில ஆத்மாவை பிரியவனுசந்திக்கைக் குக்ஷமனுகிறிலேன, நீயே யென்விரோதியைப்போக்கி உன திரு வடிகளிலே அழைத்துக்கொண்டருளவேணு மெனகிறுர்'' என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி அன்றிக்கே, '''கண்டுகொண் டுயந் தொழிந்தேன' என்ருர், அது-ஞானுநு சந்தானமான காட்சியா யிருந்தது, காட்சிக்கனந்தரம பாஹ்ய சமஸ்லேஷா பேக்ஷ பிறந்தவையை நீட்டினுர், கைக்குள்ளகப்பட்டக் கண்டிலர், அத்தா லே தளாந்து, இதுக் கடிதேஹ சமபந்தமா யிருந்தது, இத்தைக் கழித்துக் கொள்ளுகைக் கீடாயிருப்பதொரு சாதனு னுஷ்டான க்ஷமனுகிறிலேன பக்திபார வச்யத்தாலே, ஆனபினபு நீயே யென விரோதியைப் போக்கி யுன திருவடிகளிலே யழைத்துக் கொண்டருளவேணு மெனகிறுர்'' என்று நிர்வஹிப்பாருமுணடு.

ஏ-ம. பாட்டு - அம்மான

கOக. (யானுா)நித்யசமசாரிகளுக்கு மிவவருகாயிருந்தேன நான. பிள்ளையமு தனுர, ''அம்மானுழிப்பிரான'' என்று மேலேகாட்டி, ''யானுா'' என்று குறையச்சொல்லிக் காட்டுவர்.

கூ-ம. பாட்டு - ஆவார

கOஉ. ''(திருச்சக்கரம சங்கினேடும - அடியேனேடுமானுன என்று) கையில ஆழ்வாாகளோடு பொருந்தினுப்போலே எனனேடே வந்து கலந் தான எனகிறுர்''என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செய்ததாராக திருமாலை யாணடான பணிக்கும்படி அத்தை எம்பெருமானுா கேட்டருளி, ''இங்கனே யாகவடுக்கும் - கூராராழி வெணசங்கேந்தி-வாராய-என்ருயிற் றிவ ராசைப்பட்டிருப்பது, ஆசைப்பட்டபடியே திவ யாயுதங்களோடே வந்து கலந்தா னெனகிறுா'' எனறருளிச்செய தருளும்படி.

உ- ம். திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

ப்ரவேசம்.

கOஙு. '' ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயைக்காண்கைக்காக நித்யசூரிக ளிங்கேவர, அவாகளைக்கண்டு மங்களாசாசனம பண்ணுகிறுா'' என்று இத்திருவாய்மொழியை ஆளவந்தா ரருளிச்செய்ததாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. '' நண்ணுதாா முறுவலிப்ப விலே - சம்சாரிகள படுகிற கலேசத்தை யனுசந்தித்து, அதுக்கு பரிஹாரமாக, ஒன்றுந்தேவிலே - பகவத பரத்வத்தை யுபபாதித் தித் திருத்த, அத்தாலே திருந்தி சம்சாரபரமபதவி பாகமற்று

அங்குள்ளாரு மிங்கே வரலாம்படி யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு மங்களாஶாசனம் பண்ணுகிறா" என்று இங்குள்ளார பக்கலிலே ப்ரரதானயம் தோற்ற எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொலிகபொலிக.

கOச. (பொலிக பொலிக பொலிக) "முற்பட பகவத்சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாசனமபண்ணி, பின்னை பாகவதசம்ருததிககு மஙகளாஶாசனம் பண்ணவேண்டாவோ பெரியாழ்வாரைபபோலே" என்ன; அபபடியே யன்றோ செய்தது, வீற்றிருந் தேழுலகிலே - பகவத சம்ருத்திககு மஙகளாஶாசனம் பண்ணினா கண்டீரோ, பின்னை யிதிலே-பாகவத சம்ருததிககு மங்களாஶாசனம் பண்ணுகிறா" என்று ஜீய ரருளிச் செய்தா. பரமாசாரயரான விவரைப் பின்சென்றுரித்தனைகாணும் பெரியாழ்வாரும.

ந - ம். பாட்டு - திரியும்.

கOரு. (பெரிய கிதயுகம்பற்றி) கலிகாலாதிகளால் வ்யவஹிதமல்லாத ஒரு போகியான க்ருதயுகத்தை யுடைத்தாய். அன்றிக்கே, ஆப்பான் "ஆதி ஸருஷடியில் க்ருதயுகத்தைக்காண் சொல்லுகிறது" என்பராம்.

ந - ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

ப்ரவேஶம்.

கOசு. "ராவணன் மாயாசிரஸஸைக் காட்டினபோது, இதர ஸ்ரீகள் அஹருதயமாக வழுமாப்போலே தன்னாற்றாமையாலே கூப்பிட்டு, இவ வார்த்தை கேட்டபோதே முடியாதிருப்பானென்" என்று பட்டரைச் சிலாகேட்க, "க்யானுக்யானங்களன்று ஜீவன நிமித்தம், அத்தலையில் சத்தையாயிறறு; அதுக்கழிவில்லாமையாலே யிருந்தாள" என்றருளிச்செய்தார.

ரு-ம். பாட்டு - கடியன்.

கOஎ. (அவனென்றேகிடக்கும்) இதுக்கு பிள்ளான் பணிக்கும்படி-"இத்தோஷங்க ளவ னினவனன்றே" என்று; அவன் கடியனென்றால், அவன் கடுமை யிப்போதே காணவேணும்; கொடியனென்றால், அவன கொடுமையிப்போதே காணவேணும்; அவன் துஷ்ப்ராபனென்றால், அவன் துஷ்ப்ராபனுனபடியை யிப்போதே காணவேணும்; அவன் சாவஸ்வாபஹாரியென்றால், அவன் சாவஸ்வாபஹாரம் பண்ண, நானிழந்திருக்கக் காணவேணும்; அவன் தாஞேயனென்றால், அவன் தாஞேயதை யிப்போதே யறியவேணு மென்றும். அன்றிக்கே (அவனென்றே கிடக்கும்) என்னெஞ்சுக்கு மாயாவாத ருசியுண்டாகிலு மறியேன். அதாவது-விஶேஷணம்சத்தில் தாத்பாய மின்றிக்கே விஶேஷயத்துக்கு அவ்வருகறிகிறதில்லை.

சு - ம பாடடு - அனனையென

கOஅ. (வலையுள-அகபபடடேன) அபபோது வானதிலனறிககே, அவனென னைககுறிததது நோககின நோககிலும ஸமிதததிலுமனறோ நான கபபடடது ஆழவார திருவரஙகப பெருமாளரையர வலையாக அபிநயிததுபபாடாநிறக, திருககணகளை காடடியருளிறறு ரொம பெருமாளு, "கமலககணணெனனும நெடுஙகயிறு" எனனககட வதிரோ அனுகூலமபோலேயிருநது தபபாதபடி அகபபடுததிக கொளளும நோககிலே அகபபடடேன.

எ - ம பாடடு - வலையுள

கOகூ. (தலையிலிதயாதி) இததிருவாயமொழியை ஆழவான ராஜேநதிரசோ ழனில சநதியா சதஸஸிலே நிரவஹியாநிறக, ஆமருவி நிரைமே யததான நமபியாரொனறு நூறறுவயஸஸு போநதிருபபா ரொ ருவர நடுஙக நடுஙக வெழுநதிருநது நினறு, "ஆழவான, தலை மகள தலையாலே வணஙகபபெறறமோ" எனன "பெறறம, சிஷ டாசார முணடுகாணும, ஸ்ரீ ஜநகராஜன திருமகள அநுஷடிதத தாள காணும" எனறருளிச்செயததார.

கக-ம பாடடு - இரைககும.

ககO. (இரைககுஙகருஙகடலவணணன) அநநதாழவான பணிததானாக நஞ சீயாவநது படடருககு, "'சாபமானய' எனறபோது கடலகீழ மணகொணடு மேல மணணெறிநதாபபோலே யாயிறறு, இவள 'மடலூரவன' எனறு துணிவைககேடடு அவன தன சாவாதிகத வம கலஙகினபடி" எனறருளிசசெயததார.

சு - ம். திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

சு - ம். பாடடு - பினனினற

ககக (இனனினற நீளாவிகாபபாரார.) முடியவேணடு மளவிலே நூறே பிராயமாயிருககிற விவாதம வஸதுவை முடிதது நோககுவா ரார "அச்சேதயோய மதாஹயோயம" எனகிற வசனததைக கொணடு நினறு வழககுப பேசாநினறதாயிறறு ஆதமவஸது. இததை முடிதது நமமை நோககுவாரொனகிறதெனறு இபபடி முறுகசசொனனது தனனை, ஒருதமிழன இசசபததுககு தாத பாயமாக யிடடு வைககிறான "பிரிவிலும முடியாத வெனனுயிற பபகையைநீககி, எனனை நோககுவாரார" எனறு.

எ - ம பாடடு - காபபாரார

ககஉ. (சேட்பாலவிதயாதி) மிககநெடுமையை ஸவபாவமாக வுடைததான கலபமாயககொணடு செலலுகிற, கஙகுலவாய - ராதரியிடதது.

தமிழாசாரியன் என்று தமிழருக்கு அகஸ்தியனே பாதியா யிருப் பானொருவன், "செல்கின்ற நாளகத்து" என்று வ்யாக்யானம் பணணிவைத்தான்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

எ-ம். பாட்டு - உற்றார்கள

கக௩. (உற்றாரகளை அழிப்பேனும) அவாகளுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலே ருசியுண்டானல், அந்த ப்ரயோஜனங்களைக் கொடுத்து என்பக் கலிநின்று மகற்றுவேன் நானெனனும். அனறிக்கே, ஆண்டான் பணித்தானாக இளையபெருமாள், "அவாகளை சவுந்தரியாதிகளா லே அழிப்பேனும் நானென்னு நின்றாள்" என்றருளிச்செய்வா.

கூ-ம். பாட்டு - கொடியவினை.

ககச. (கொடியாநிலங்கை செற்றனேயென்னும்) இவ்விடத்தில், "கொடியா னென்கிற விடம - திருத்தாயாா வாாத்தைகாண்" எனறருளிச் செய்வா ஜீயா, எதிரிகளை யிலனொனாக மதித்திருந்தானாகாமை க்கு ; அவனாலே ஆவிஷ்டையிறேயிவள.

எ-ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

கo-ம். பாட்டு - ஆறெனக்கு.

ககரு. (ஆறெனக்கித்யாதி) "ஆறெனறு-வழி வழியென்று-உபாயம். 'எவ் வாறு நடந்தனை,' 'இப்பொய்கைக் கெவவாறு வந்தாய்' என்னக் கடவதிறே. பரனென்று-உபேயம். உபாயோபேயங்க ளிரண்டு முனதிருவடிகளே யாமபடி பண்ணித தந்தாயே" எனறு பிள் ளான் பணிக்கும். "இவை இரண்டாலும்-உபாயத்தையே சொல் லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்வா. (நின்பாதமே) நின்பாத மேயென்கிற விடததை - இங்கே அன்வயித்து, பரபதமாக்கி நிா வஹிப்பா ஆப்பான் திருவழுந்தூரறையா.

அ-ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

ரு-ம். பாட்டு - அழுவன்.

ககசு. (ஆகாசத்தை நோக்கி) "என்னுடைய நிராலம்பனத்தைப் பாாத்து" என்றாண்டான் வாாத்தை. அன்றிக்கே, "ககநாலக்தலோசநः" என்று கொண்டு கண்களிலக்கிற் றைக்கமாட்டாதபடி யாயிற்று சென்றற்றபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ப்ரவேசம்.

கக௭. (திருவல்லவாழிலே நான நினைததபடியே போயபபுககுப பரிமாற வல லேனே யெனறு அவாகளுககுச சொலலுகிருளா யிருககிறது.) "இதுதான நானனுபவிததேன" எனறு ஜீயரருளிசசெயவா-பட டா திருவடிகளை யாஶ்ரயிததுப பின பொருகால மேலநாட்டுக கெழுநதருளி மீணடு பெரியதவளையோடே "திருநாளுககுதவ வேணும" எனறுவா, திருககரமபன துறையளவிலே வநதவாறே அசிநதிதமாக ஆறு பெருகிககிடகக, இராததிருனை எழுநதருளி இஙகுணடான சமபரமஙகளெலலாம செவிபபடுவது, வநது புகு ரபபெறுதொழிவதாயககொணடு "போரநோவு படடோம" என றருளிசசெயவா

க-ம பாட்டு - மானேயநோககு

ககஅ (மானேயநோககுநலலீர) "நான திருவலலவாழிலே போயப புகும படி உஙகளகணணுலே குளிரநோககி பரசாதிககவேணு மெனகி ருள" எனறு பிளளானபணிககும.

ககக. (பராமாணிகனுககு பரதிபததியுணடு) எனகைககோளை திஹயம. நல லான படடா ஸ்ரீபாததததை யாஶ்ரயிதது, நெடுஙகாலம சேவி தது, பினபு அநதிமதசையிலே படடரொழுநதருளி, "எனனினைத திருநதாய" எனன, "'ஒருசாவசகதி யுபகரிககுமபோது இஙகனே கனககவாகாதே யுபகரிககுமது' எனறு நினைததிருநதேன" எனன, "அதுவென, உனதேசததை விடடு பநதுககளை விடடு நெடுநதூரமபோநது இஙகனே நோவுபடடுத திருவடி சேரககிடந தாயாகி லிஙகுபகாரமென" எனன, "தேசாநதரததிலே யிருநது அபரசிததனுய விழுநதுபோகக கடவவெனனை இவவளவு மழைப பிதது, உமமுடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயிககப பணணி ருசியை விளைபபிதது, இததேசததிலே யும்முடையகண வடடததிலே சரீர வியோக முணடாமபடி பணணிருனே" எனன, "ஆனுலும, தாஞக வபிமானிதத சரீரம போகாநிறக நீயிஙகன நினைததிருநத தெனகொண்டு" எனன, "பரமாணஙகொணடு நினைததிரும தேன" எனறுன.

ச-ம பாட்டு - நிச்சலும.

க௨0. (நிசசலும் தோழிமீரிதயாதி) "மாசறு சோதிதுடஙகி இவவளவும் வரஹிதஞ சொலலுகிற நீஙகளெனன ப்ரயோஜனம பெறறி கோள" எனறு பிளளான.

௧௨௧. (பலவும்) பலா. "'(நீள் - கமுகும்) என்றுப்போலே, பலவும் - தெங்கும், வாழைகளும்,' என்று (பச்சிலே நீள் என்கிறததை-அவற்றிலேயும) உயர்ந்தபின்னே கூட்டியபடி காணும்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்.

க0-ம் பாட்டு - தொல்லருள்.

௧௨௨. (நல்வினை) உகப்பு. அன்றிக்கே ஸ்வாபாவிககருபையாலுண்டான சுக்ருததாலே யவனைக்கண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவற்றே வெனனுதல். "'நா, நீரற்றிருக்கை பாபபலமிறே, நா நீருண்டாயித்திருநாமம் சொல்லவல்லோமே யென்கிறாள்' என்று அம்மங்கியம்மாள வாக்யார்த்தமாகச் சொல்லும்" என் றருளிச்செய்வர்.

க0-ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு.

ப்ரவேசம்.

௧௨௩. "'ஆச்ரிதரை வாழ்விக்கவு மனாச்ரிதரை யழியச்செய்யவும் அடியிட்டப்படி வளர்ந்தருளின க்ருஷ்ணவதாரத்தையு மனுசந்தித்து மிகவும் சிதிலரான விவர்; தரித்து நின்றுன்னை யனுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனே சரணம் புகுகிறார்' என் றாழ்வான் பணிக்கும். அன்றியே, 'விச்லேஷ சமயத்திலே யுன் குணங்கள் புத்திஸ்தமாய்க்கொண்டு மிகவும் நலிய, அத்தாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகை தவிர்ந்து, உன் திருவடிகளிலே வந்து சேரந் துன்னைக் கிட்டியனுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார்' என்று எம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அங்கனன்றிக்கே, சர்வேச்வரன் க்ருஷ்ணனாய் வந்து திருவவதாரம் பண்ணி திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளாநின்றான்' என்று கேட்டு, 'அங்கேயதாமனோரதம நமக்கும் கலந்து பரிமாறலாம்' என்று தெறகுத் திருவாசலாலே சென்று புக, 'இப்போது இங்கனே வடக்கிற திருவாசலாலே புறப்பட்டு தன்னுடைச் சோதியேற வெழுந்தருளினான்' என்று கேட்டு விழுந்து கிடந்து கூப்பிடுகிறார்' என்று பிள்ளான் பணிக்கும்."

௨-ம். பாட்டு - வதுவை.

௧௨௪. "இப்பாட்டில் மூன்றர்த்தம் சொல்லாநின்றது, அதாவது-அனுகூல ஸம்ச்லேஷமும், பிரதிகூல நிரசனமும், மத்யஸ்த ரக்ஷணமுமான இவற்றை-அது விது வுது எனகிறது" என்னும் பிள்ளான்.

ச - ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

௧௨௫. (வெள்ளநீரித்யாதி) இதுக்காளவந்தார அருளிச்செய்ததாக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி - "ப்ரம்ஹ ருதராகள் நடுவே நிறை

தொரு முதல்களவுண்டு அத்தைச் சொல்லுகிறது” என்றுயிற்று அதாவது-ருத்ரனையும் தன்னையும் சமமாகச் சொல்லலாம்படி தரி மூர்த்தி மத்யஸ் திதியைச் சொல்லுகிறதென்று இத்தை எம்பெ ருமானார் கேட்டருளி, “அழகியது, ஆகிலும் மத்தனைதூரம் தேடி போகவேணுமோ, இவனற்ன விஷயத்திலே முன்பு பண்ணின உபகாரத்துக்கு ஓரளவுண்டோ, இதுதானே வமையாதோ” என்றருளிச் செய்தார்

௬-ம பாட்டு - நின்றவாறும

கஉ௬. (நின்றவாறு மிருந்தவாறுங் கிடந்தவாறும்) என் ருழ்வார் பாடாநிற்க, “இவை யெல்லாம் தொட்டிலிலே” என்றருளிச்செய்தார் எம பெருமானார். தொட்டிற்பழுவைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்குமபடி ,யும, தரித்து நிற்கமாட்டாமை விழுந்திருக்கும்படியும், அதுதான பொறுக்கமாட்டாமை சாயந்துக்கிடக்குமபடியுஞ் சொல்லுகிறது.

௬-ம் பத்து

௧-ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

ப்ரவேசம்.

கஉஎ. உருத்தோரும இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புகுவாரே ஜீய ரருளிச்செய்யும் வார்த்தை - “பாண்டவர்கள் கார்யத்துக்காகத் தன்னை யொக்கி அவர்கள் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கூடத்திரி யச் செய்தேயு மவர்கள் பட்ட வ்யசனமெல்லாம் படுகிறுர்காணு மிவரும், அவர்களதான ஒரு தாமாபாசமுண்டுயென திருக்கை யாலே வ்யசனப் படுகிறுர்கள், இவர்க்கதுவு மின்றிக்கே யிருக்க என்செய்யப் படுகிறுர்” என்றருளிச்செய்வர்.

௧ - ம பாட்டு - வைகல

கஉஅ. (குருகினங்காள்-கைகள் கூப்பிச் சொல்லீரொன்று கரியை.) பண்டை முதலிகள், “பத்தாம்பாட்டிலே-பரணய ரோஷந்தோற்றச் சொ லலுகிறுள” என்று நிர்வஹிப்பர்கள். “பாட்டுத்தோறும் - கிலாந் தோற்றச் சொல்லுகிறுள்” என்று பட்டர் அருளிச்செய்யுமபடி.

௧௦ - ம. பாட்டு - வேறுகொண்டு.

கஉகூ. (சில வண்டுகளைக்குறித்து அவரித்தலையில சத்தையுமில்லையென்றிருப பர், அவளுமுளளென்று சொல்லுங்கோளென்கிறுள்) என்று ஆள வந்தார் அருளிச்செய்வர். “இத்தலை இல்லையாகில் லத்தலை யுண் டாகக்கூடாது, ‘பெண்பிறந்தார் காரியமெல்லாஞ் செய்தோம என்று கருத்தகருத்தியரா யிருக்கிறவருக்கு, ரக்ஷியவாகத்திலே

நானு மொருத்தி யுண்டென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிருள்" என்று எம்பெருமானா அருளிச் செய்வா.

கா௦. (என்னையுமுளளென் மின்களே) இன்னமும் நோவுபடுகிறு ருண்டென்று சொல்லுங்கோள். ஆளவந்தாா அருளிச்செய்த தாகத்திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. "'இத்தலையைப் பிரிந்தாரிலிருப்பாரில்லை' என்றிருக்கையாலே வாராதொழிந்தாரத்தனே, இததலையில் சத்தையுள்ளமையை யறிவியுங்கோள்" எனறு. இததை எம்பெருமானா கேட்டருளி, "அழகிது, ஆகிலும், 'இன்றியமையாமை' என்று தமிழரதொரு ப்ரவாதமுண்டு, அதாகிறது - ஒரு தலையுண்டானு லொருதலை யினறிக்கே யிராது; இரண்டு தலையுமுண்டாதல், இரண்டு தலையு மின்றிக்கே யொழித லித்தலையாயிற்று. அதில், தாமுளராகையாலே இத்தலையுமுண்டென்கை நிச்சிதம்; ஆனபின்பு ப்ரதிகூலித்தாரை கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு அனுகூலித்தா தலையிலே முடியை வைத்து க்ருதக்ருத்தியராய், 'இனி காத்த வ்யசேக்ஷமில்லை' என்றிருக்கிறவருக்கு, இனனமும் ரக்ஷியவாக்கமொன் றுண்டெனறு சொல்லுங்கோள்" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

ப்ரவேசம்.

காக. இத்திருவாய்மொழி தன்னை பூாவாசாரியாகள், "பகவத்விஷயத்தில் சாபத்னியம் தோற்றவாாத்தை சொல்லுகை ஶ்ரேஷ்த்வ லக்ஷணமன்று, வளவேழுலகிற் படியாலே அயோக்யதானு சந்தானம பண்ணுகிறா" என்று நிாவஹிப்பர்கள். இததை பட்டாகேட்டு, "என்சொன்னு ரானாகள்; இவருக்கு பகவத்விஷயத்தி லுண்டான ருசிக்குப் ப்ரகாசக மித்திருவாய்மொழியாயிருக்கும், இதுக்குவேறே யொரு வழியிடுவதே, ஆனபின்பு இதுவே பொருளாமித்தனை" என்றருளிச்செய்தாா.

க - ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

காஉ. (நம்பீ) முகப்பழக்கமின்றிக்கேயிருந்தது. முதலியாருமாயிராநின்றீா, கடுகப்போகப்பாரும். "கண்டகாட்சி புல்லெழுந்து போனபடியிறே இவளிங்கன் சொல்லுகிறது" என்று பெரியமுதலியாாவாா்த்தை.

உ-ம். பாட்டு - போகுநம்பி.

காஙு. (இன்ன மென்கையகத் தீங்கொருநாள் வருதியே லென்சினந்தீாவனே) என்றித்தை உய்ந்த பிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலாலே யுதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய் அபிநயித்துக் காட்டி

னார், இதனை எம்பார் கேட்டருளி, "அங்கன்று, அது பின்னைப்பெற்றானாகில் அவன் நெடுநாள் ப்ரார்த்தித்துக்கிடந்தனரே, ஆனபின்பு அதன்று பொருள்" என்று முகத்தைத் திரியவைத்துக் காட்டினார். "நீயகல நின்றுபண்ணினவை யல்லாமுன் சன்னிதியிலே யுன்னைப்பண்ணுவே னென்கிறாள்" என்றருளிச் செய்தார். எம்பார்தாம் பாஹ்ய விஷயங்களில் ருசியில்லாமையாலே பதார்த்தக்யான மின்றிக்கே இருப்பர், இப்படியிருக்கையாலே "'ஸ்ரீகளுக்கு அசாதாரணமான சின்னங்க ளெங்ஙனே யிருக்கும்படி' என்று சிங்கப்பிரானை கேட்டருளினார்" என்று ப்ரசித்தமாயிருக்கும், இப்படி யிருக்கிறவர் தாம் மின்னிடை மடவாரருளிச்செய்யப் புக்கால் "இந்த சன்னியாசி பிரட்டுப்பாட்டத் தொடங்கினார்" என்பராம் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசர். இவருடைய பகவத்விஷயத்தி லவகாஹன மிருக்கும்படி ஒரு க்ஷுத்ர விஷயத்திலே நாலுநாள் வாசனை பண்ணினார்கள் போரவித்தரா யிராநின்றார்கள், அவ்வளவல்லவிறே சமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனோடே நெடுநாள் வாசனைபண்ணினாக கிருக்கும்படி. எம்பார் "ஈச்வரன் முன்னேவந்து நின்றாலும் 'வா' என்பாரையுங் கிடையாத சம்ஸாரத்திலே அவன் அல்பம் தாழ்த்தா னென்று 'போ' யென்பாரைப் பெறுவதே" என்பர்.

சூ-ம. பாட்டு - குழகி

கஙச. (கழகமேறேல்நம்பி) அவர்கள் முன்னமானாராகிடுக எறட்டுக் கொள்ளாத தெங்களுக்கு பரமோ. நீர் முன்ன மெங்களோலக்கத்தில் புகுராதே கொள்ளும். இவ்விடத்தே பட்டரருளிச்செய்வ தொரு வார்த்தையுண்டு-"சமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய உபய விபூதி யுக்தனாய சர்வாதிகனாய சர்வநியந்தாவாயிருக்கிற சர்வேச்வரன், நாலிடைப் பெண்களிருந்தவிடத்தே புக்கல்லது நிற்கமாட்டாத செல்லாமையினைய, அவர்கள் 'நீயிங்குப் புகுராதேகொள்' என்ன விலங்கிட்டாப்போலே பேரவுந் திரியவு மாட்டாதே தடுமாறி நின்றான், என்கிற சவுசீல்யம் (தங்களையு மிவர்களையு மொழிய) யாரறிந்துகொண்டாட வ்யாசாதிகள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" என்றருளிச்செய்வர்.

அ - ம் பாட்டு - பிணக்கி.

கஙரு. இப்பாட்டை ஜீயரருளிச்செய்யாநிற்கச் செய்தே ஆப்பாநிருந்தவர் "இவர்க ளிவனைக் கடந்துபோனார்களாகிறச்செய்வதென்" என்று கேட்க, "அதார் காரியம், 'பின்னை யிரண்டத் தொன்று சித்திக்கும்' என்றனரே அவன்றான் கிடந்தது" என்றருளிச்செய்தார். நின்றார்களாகில் நினைத்தது பெறானாகிறான், கடந்துபோனார்களாகில் சம்ச்லேஷார்த்தமான க்ருஷி தலைக் கட்டிறாநிறது.

௩ - ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

௨ - ம். பாட்டு - கண்டவின்பம்.

௧௩௬. நல்லாரும் நம்பி ஸ்ரீ சேனாபதி தாசருங்கூடத் திருமலைக்குப் போகாநிற்க ஸ்ரீ சேநாபதிதாசர் தண்டையிட்டு தூற்றையடிக்க, நல்லார், "ஆர்த்தகாம நிமித்தமான த்வேஷமித்தோ டின்றிக்கேயிருக்க நிர் நிபந்தனமாக ஈஶ்வர விபூதியை நலிவதே" என்ற வார்த்தையை நினைப்பது.

௬-ம். பாட்டு - என்னப்பன்.

௧௩௭. (தனனொப்பாரில்லப்பன்) சிலர்க்கொன்றை யுபகரிக்கு மிடத்தில் தன்னோடொக்க வுபகரிக்க வல்லாரில்லாதபடியான மஹோபகாரகன். இதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும்படி- "மின்னிடை மடவாரிலே- அவன்வந்து மேல்விழ, நீயெனக்கு வேண்டாயென்று நான் தள்ளத்தள்ள; நீ யுனக்கு ஹிதமறிந்தாயோ, நானுனக்குவேணுங்காண் என்று தன்னையெனக்குத் தந்தவன்" என்று.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—தூவை.

௪ - ம். பாட்டு - நோவவாச்சி.

௧௩௮. (நோவவாச்சி யுரலோடாாக்க விரங்கிற்றும்) ஜீயரிபபாட்டை யியலருளிச்செய்யப் புக்கால் "'நோவ" என்றருளிச்செய்யு மழகுகாணும் நோவவெனகிறா காணுமாழ்வார - தன்திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினுப்போலே" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்வா. ஒரு த்வேஷமுண்டாய் கட்டுகிற எல்லவிறே, ஸ்நேஹகாரயமான கோபமாகையாலே ஸ்நேஹமுள்ளவளவு மிடைநிற்குமிறே கோபமும்.

௫ - ம். பாட்டு - வேண்டித்தேவர்.

௧௩௯. (பிறந்ததும் வீஙகிருளவாய்) "மத்யராத்ரே அகிலாதாரே ஜாயமானேஜநார்த்தநே" என்னும்படியிறே. "இவனும் விழுக்காடறியாதே யகப்பட்டுக் கொடுகின்றான், கம்ஸபயமும் ப்ராப்தமாயிராநின்றது, இருளாலேயிறே நாம்பிழைத்தது, இனி யிவ்விருளை ஶரணம் புகுமித்தனையிறே" என்று பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசா பணிப்பராம். ஊரெல்லாந் துஞ்சியில் கூறறமான விருளிவர்க்கிப் போதாதரத்துக்கு விஷயமாயிற்றிறே.

௮-ம். பாட்டு - நீணிலத்தொடு.

௧௪0. (அப்பன்றன் மாயங்களே காணும் நெஞ்சுடையேன்) "'முடியானேயிற கரணங்களையுடைய வாழ்வா ராகையாலே, நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்றாய்க் காணவும்வற்றாயிருக்கும், எனறு பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வா.

கO - ம பாடடு - மணமிசை

கசுக. (உததமம்) கமஸாதிகள, தாயோதஞுதிகளால வருமச-சமினறியே, தனககுப பரிவரானவாகளிருககிற நிலததிலேபோயப புகபபெற றபடி. ஒரு தீாததததினனறு நாயிறுபோது ஆணடாஹும எமபா ரும தஙகளிலே சநதிதது, "'அஹங்கார மமகாரஙாஷதராயிருப டாா பததுககோடிபோ நடுவே, அதிசுகுமாரமான திருமேனி யைககொணடு பததுநா ளெழுநதருளி, நிரபாயமாகப புககருளப பெறறபடி கணடதே' எனறு, ஒருவரையொருவா தெணடநிடடுந தழுவிககொளளாநிறக, ஜீயாகணடேன" எனறருளிச-செயவா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—துவளில் ப்ரவேஶம்

கசுஉ. "இததிருவாயமொழி-ஆழ்வாா பரசுருதி சொலலுகிறது" எனறு நம முதலிக ளெலலாரும போரவிருமபி யிருபபாகள.

கூ - ம பாடடு - இரஙகி

கசுரு. (மரஙகளு மிரஙகுமவகை) எமபாரை "மரஙகளு மிரஙககககூடுமோ" எனறு கேடக, "இதருளிச- செயதவனறு அடஙகி எததனை பாவ சுததி யிலலாதாாவாயிலே புககதெனறு தெரியாது, இஙகனே யிருககசசெயதே யமபிய மாதிகரமததாலே பதஞசெயயப பாா ததாஹும சுககான பருகைபபோலே நெகிழாதே யிருககிற நெஞ சுகளு மினறழிகிறபடி கணடால சமகாலததில மரஙகளிரஙகச சொலலவேணுமோ" எனறருளிச்செயதாா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ரு-ம பாடடு - மேவி

கசசு. (கண்டு) இஙகேயிருநது மானசாநுபவ மாதரமாய் கலேசபபடட வள, கணணாககணடு. "பிளளை திருநறையூரறையரும படடரு மாக உளளே பரதகஷணம பணணுகிறக, இடடவடிமாறி யிடமா டடாதே கன்களாலே பருகுவாரைபபோலே பாாததது வாழநது கொணடு போகிறபடியைப பினனேநினறு கணடநுபவிததேன" எனறு நஞ்ஜீய ரருளிசசெயவா.

கசுரு. ஆசசாநு மாணடாநுமாக கிழககே நடககிறபோது, திருபபேருககுக் கிழககுபபோகவும மாடடாதே யேறிந திருவடிதொழவும் மாட டாதே, திருபபோ நகரான கோயிலைப பாாததுககொண டிருந தாாகளாம்.

கசசு. (ஆவியுள்குளிர) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச்செய்யா நிறகச்செயதே மேலெழ வருளிச்செய்தாராய் சீராமப்பிள்ளை யிருந்தவா "ஜீயா, எம்பாரருளிச்செய்யும்போது 'ஆவியுள்குளிர' எனறு முகாநது கொண் டருளிச்செய்யும்படி கேட்டறிகை யில்லையோ" எனற ருளிச்செய்தார.

அ - ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.
ப்ரவேஶம்.

கசஎ. "(சொல்லவைததனளே) என்றது - செல்லுகையிலே யொருப்பட்டா ளென்றதாய், முட்டப்போகாமல் கிடநது ஐகரஸ்யம் பறறுசாக தூதுவிடுகிறாள்" என்று பட்டா.

கசஅ. பலபாடடுகளிலும் "இதுவோ தக்கவாறு" என்கையாலே- "ஆந்ருஸம்ஸயம்பற்றுசாக தூதுவிடுகிறாள்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்படி. "பன்னிரண்டாண்டு தண்ணீர துரும்பறக் கலந்துபிரிநத பிராட்டியைப்போலே அங்கே புகருநெடுங்கால மவனை யனுபவித்துப் பிரிந்து தூதுவிடுகிறாள்" எனறு பிள்ளான. 'புறப்பட்டவள முடியப்போகமாட்டாதே நகரோபவனத்திலே கிடந்து தூதுவிடுகிறாள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

கசகூ (ஆளீரோ) உங்கள்காரயமே செய்ய வொண்ணுது என்காரயமும் செய்யவேணும். இவள்காரயம் செய்கையாவது-இவற்றை யாளுகையிறே. "இவள்தானுபய விபூதியையுங் கொடாநினறு ளாகில், அவனவந்தால் தானுமவனு மெங்கே யிருப்பது" என்ன, "இக் குருவி காட்டினவிடத்தே" என்று அநந்தாழ்வான் வாரத்தை.

கரு0. (நன்னலப்புள்ளினங்காள்) "குணஸ்தவ்யய்யேவமோபநா:" என்னு மவனும் புறம்பானு னுங்களைபபாாக்க "உங்கள் தரத்துக்கிதோ ரறுகும் தாளிப்பூவுமிறே" என்பராம் பிள்ளையமுதனா.

உ-ம் பாட்டு - மையமர்.

கருக. (மெய்யமாகாதல்) "தம்மைப்போலே பொய்யுமாய் நிலைநில்லாத காதலன றெங்கள்தென்று சொல்லுங்கோள" என்று பிளளான் பணிக்கும். அன்றிக்கே, மெய்யமாகாதல் - ஆதமானு பந்தியான காதல் மெய்யெனறு-ஆத்மாவாய், ஆதமாவோடே பொருந்தின காதலென்னுமாம்.

ங-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

கருஉ. (ஓடிவந்து) "பிராட்டியைக்கண்ட ஹாஷம, நடுவில் மதுவனமன றுகில் ராஜபுத்ராகள் முதுகோடேபோம்" என்று பட்டரருளிச் செய்வா.

க௦-ம பாடடு - வந்திருந்து.

கருங. (என்னை) அசசோததியிலே அடிமைசெயய வாசைபபடடவெனனை. இபபடி தூாககதையாளு ளிவளெனறு. “இவள வைவானனயத தை தனனுடமபிலே காடடவும வறளுகாதேயிவை” எனறு ஜீய ரருளிசசெயவா. அனறிககே, உமமுடைய தேவாரமோ!, இவ ளநதஃபுர பரிகரமனறே வெனனுஙகோள.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—நீராய்

ஙு-ம. பாட்டு - ஞாலதது

கருச. (ஞாலததுளேநடநதும) அஉ-வது. ஐதிஹயம்பாாகக.

க௦ - ம். திருவாய்மொழி—உலகுமுண்ட.

எ-ம. பாடடு - அடியேனமேவி

கருரு. (திருவேஙகடததெமபெருமானே) படடா, “நிததியததிலே, ‘அமுது செயயப பணணுமபோது ஸதோததிரததை விணணபபஞசெய வது’ எனன, எனனஸதோததிரததை விணணபபஞ செயவது” எனன, “‘அடியேன மேவியமாகினறவமுதே’, ‘பசசைமாமலை போல் மேனி’, எனகிற பாடடுகளபோலே யிருககுமவறறை விண ணபபஞசெயவது” எனறருளிசசெயதாா

அ - ம. பாடடு - நோலாதாறறேன

கருசு. (நோலாதிதயாதி) “‘காககைவாயிலும கடடுறை கொளவா’ எனறுண டோ” எனறு படடாருளிச்செயவா.

க௦-ம. பாடடு - அகலகிலலேன.

கருஎ. (உறைமாாபா) “‘ஒருநாள படடா, பிளளை அழகியமணவா ளறைய ருககுதவயமருளிச செயகைககாக ‘எலலாரும் போஙகோள’ எனன, நஞ்ஜீயரு மெழுநதிருநதுபோய, ‘நமமை ‘இராய’ எனறரு ளிசசெயதிலா’ எனறு வெறுததிருகக, அபபோதே ‘ஜீயரொஙகுற ரா’ எனறு கேடடருளித தேடியழைதது கூடடவைததுககொண டிருநது தவயததை யருளிசசெயயாநிறகச்செயதே அபபோதரு ளிசசெயதவாாததை” எனறு ஜீயாருளிசசெயவா - “இவவாதம வஸது சேஷமாகில அவன்சேஷியாகில் இஙகுபிராட்டி சமபந ததளால செயகிறதென” எனறு கேடக, “அதிருககிறபடி கே ளீா, ராவணனுககும காகததுககும சம்பநதமு மனுஷடானமு மொததிருகக, இனி ராவணன சாபததாலே கிடடமாடடாதிருப தொனறுணடிறே, அஙகனனறிககே ஜனனிபக்க லபாாததில்

கைதொடானுயிருக்க, தலைகொண்டு தப்பினனிறே, அவள்சந்நிதி யுண்டாகையாலே. அவள்கடக்க விருக்கையாலே ராவணன் தலை யறுப்புண்டான.

எ - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரவேசம்.

கருஅ. பிள்ளைதிருநறையூரரையர "இப்பாட்டுக்களில் பூர்வார்த்தமடைய-புலியின்வாயிலே யகப்பட்ட ப்ரஜைதாய்முகத்திலே விழித்துக் கொண்டு புலியின்வாயிலே கிடந்து நோவுபடுமாப்போலேயா யிருக்கிறது" என்று பணிப்பர்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணிலாவிய.

கருகூ. (எண்ணிலாப்பெருமாயனே) எண்ணிறந்தசெயல்களைச் செய்யவற்ருய் நீவேண்டாதாரைச் சிறையிட்டு நலியக்கடவதான ப்ரக்ருதியை பரிகரமாகவுடையவனே. அன்றிக்கே, "எண்ணிறந்த மஹாச்சரியமான குணங்களையுடையவனே" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்குலும்.

ந-ம் பாட்டு - வட்கிலள்.

கசூO. (வட்கிலளிறையும) இதுக்கு - ஜீயரருளிச்செய்வது - "இவள்முடிந்தாள்" எனறு.

ரு - ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

கசூக. (திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்) "பெருமாளே யென்னும்" என்று ஜீயர். அவவூரில் சம்பந்தங் கொண்டுபோலேகாணு மவரையும் விரும்பிற்று.

எ-ம். பாட்டு - பாலதுன்பங்கள்.

கசூஉ. "ஆச்ரிதரை வாழ்விக்கையு மனாச்ரிதரை நலிகையுமன்றிக்கே, இப போது விபரீதமாயிற்ரே உம்முடைய படியென்கிருள்" எனறு பிள்ளான்.

கசூந. (என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே) கலக்கப்பொருத மார்தவத்தை யுடையவள் பிரியப்பொறுக்குமோ. "தசைமுறுகினுல் வைத்தியா கண் முகம்பாராதாப்போலே மகளவஸ்தையைக்கண்டு தளாந்து பெரியபெருமாண் முகம்பாராதே வாாத்தைசொல்லுகிருள்"என்றருளிச்செய்வா.

௧௬௪. (கொழுந்து) உபக்ரமம் தேட்டமானவளவிலே தனையிலே படரவிடுவதே. "பதிஸம்யோக ஸுலபம் வயஃ." இப்பாட்டிலொருதலைக்கட்டின்றிக்கே யிருக்குமிதுக்கருத்து - "'பரிஹரிக்கு மெல்லைகழிந்தாள், நாமிவர்க்குச் சொல்லுவதென்' என்று தன்னிலே நோவுபடுகிறாள்" என்று வங்கிபுரத்து நம்பிபணிக்கும்.

௯-ம் பாட்டு என்திருமகள்

௧௬௫. (சேர்மார்பனே.) ரஹஸ்யத்திலே நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறது அவளொருக்ஷணம் பிரியவிருக்கிலளோ வெனக்குப் பேறுதாழ்க்கவேண்டுவது "பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யுமவை கேட்கைக்காக நஞ்ஜீயரை அழைத்தருளித் தாமமுது செய்யாநிற்கச்செய்தே, இத்திருவாய்மொழி இயலை கேட்டருளாநிற்க இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே 'என்திருமகள் சேர்மார்பனேயென்னு மென்னுடை யாவியே யென்னும்' என்றியலைச் சாத்தருளிச்செய்ய, அத்தைக்கேட்டு கையையுதறி 'ஸ்ரீரங்கநாதா' என்றணையிலே சாய்ந்தருளினார் பட்டர்" என்றருளிச்செய்வர். "அப்போது திருமேனியிலே பிறந்த விக்ருதியைக்கண்டு 'இவர்க்கு பகவத்ப்ராப்தி அணித்தாகிறதோ' என்றஞ்சியிருந்தேன்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்.

௧௦-ம் பாட்டு - முடிவிவள்

௧௬௬. (மூவுலகித்யாதி) "மூவுலகாளியே, கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே, நான்முகக் கடவுளேயென்னும் - வடிவுடை வானோர்க்குத் தலைவனேயென்னும்" என்று திருமாலையானோடே வையதிகரண்யமாக நிர்வஹிக்கும். என்னுமென்னுமது - என்னுமவளாய். எம்பெருமானார் கேட்டருளி, சாமாநாதிகரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தருளினார் - த்ரைலோக்யத்துக்கும் கடவனான இந்திரனுக்குமந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடைய வதிகாரத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும், பரிமளத்தை யுடைத்தான கொன்றையை ஜடையிலே யுடைய ருத்ரனுக்கந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடைய பதத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும், அவர்களோ டிவ்வருருள்ளாரோடு வாசியற வெல்லார்க்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற சதுர்முகனுக்கிறதே வதைக்கந்தர்யாமியானவனே யென்னும். (வடிவுடையித்யாதி) பகவதனுபவத்தால்வந்த ஹர்ஷம்வடிவிலே தோற்றும்படியிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனானவனே யென்னும். வடிவுடை வானோர் தலைவனே என்றதோடு மூவுலகாளியே என்றதோடு, கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே என்றதோடு, நான்முகக் கடவுளே என்றதோடு வாசியறத் திருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கு மயர்வற மதிநலம் பெறுகையாலே. விசேஷணாம்சத்தில் பர்யவசிக்கு

மவரல்லரோ. சாவ நிரவாஹகனென் றுணாந்திருக்கு மவராயிற்று இவா.

கசுஎ. (அடியடையாதாளிதயாதி) "ஜீவிப்பானாப் போலேயிருந்து, கடுக முடிந்து கொடுநின்றாள்" என்று நிரவஹிப்பாருமுண்டு; "அப்போது மேல் ப்ரபந்தம் நடவாது. ஆகையாலே, திருவடிகளை கிட்டாதாரைப்போலேயிருநது கரமததிலே கிட்டிக்கொண்டு நின்றாள்" என்று அருளிச்செய்யும்படி. இதுதான் - மாநசாநுபவத்திலே யொருவைசதயததைச் சொனனபடி.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்

கசுஅ. (முகிலித்யாதி) "பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே - திருவாய்மொழியாயிரமுஞ் சொல்லிற்று; 'திருமோகூாக்கீாத்தபத்து' 'திருவேங்கடததுக் கிவைபததுˮ என்று பிரித்துக்கொடுத்தவித்தனை; பெருமாள் திருப்பலகையி லமுதுபடியிலே மற்றைத் திருப்பதிகள் நாயன்மாருக்கு மளந்து கொடுக்குமாப்போலே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்வா.

ந - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

ப்ரவேசம்.

கசுகூ. "நீங்கள் சொல்லுகிறவற்றால் ப்ரயோஜன முண்டாகமாட்டாது, நாஙவன் பக்கலிலே யபஹருதசித்தையாநேன், ஆனபின்பு நானே போநேனுகாமே நீங்களென்னோ டுடன்பட்டு அங்கே கொடுபோய்ச் சோக்கப்பாருங்கோள்" என்று தனக்குப்பிறந்த துணிவை யவாகளுக்கு அறிவித்துச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிறது. அங்கநன்றிக்கே பிள்ளான் பணிகரும்படி - "'(முகில்வண்ணநடியே - இவளணுகியடைநதனள்' எனறதாகையாலே) ஸமாத்வாத ஸததரா ஹம்' என்கிறபடியே பெரியபெருமாளோடே சிரகால முன்மஸ்தகரசமான சம்ஸலேஷம்ப்ரவ்ருததமாய, பிரிநது கூடா விடிலிரண்டுதலைக்கு மழிவு வருமளவாச்சுதாய்; இனி யெல்லாவளவிலு மொரு நீராகக கலக்கிறது தாமியிரண்டும் கூடியிறே, ஆகையாலே பிரியாவிடில் தாமிலோப பாயந்தமாகப்புக; இவ்வளவில், நாயகனுன விவனிரண்டுதலையும் ஜீவிககப்பாாப்பா னொருவனுகையாலே பிரிவைப்ர சங்கிகக, இவளும் விஸலேஷத்தில் வாசனையில்லாதா ளொருததியாகையாலே, 'கலைவியிலே யொருவகையோ' என்று கொண்டு இவளு மனுமதிபண்ண அவனுமவ் வேட்டை நிமித்தமாகப் புறபபட, இவளுமை திருவணுக்கன் திருவாசலி லளவு மொருப்படுததிமீள; எல்லா வளவிலும் பிரிவுதன் காரியம் செய்தன்றி நில்லாதிறே; அனந்தர மிவள் நோவுபடப்

புக, இத்தைக்கண்ட தோழிமாரும் தாய்மாரும் ‘உனக்கோடுகிற தென்’ என்று கேட்க, ‘ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் காட்டிலே கூட்டப்போய் அவரிருந்தவிடம் நின்றவிடம் முலாவின் விடந்தோறும் கூடவிருந் தனுபவித்தாப்போலே, நானு மவனிருந்தவிடத் தேபோய் புக்கல்லது நில்லேன்’ என்ன, ‘உனக்கிது தலைமைக்குப் போராது நீ சொல்லுகிறவை வார்த்தையன்று’ என்ன அவர்களை ‘நீங்கள் நிரோதிக்கிறத்தால் பெற்றதென், நான் போகை தவிரேன், நீங்களே என்னைக் கொடுபோய் விடுங்கோள்’ என்ன, அவர்கள் ‘அதுக்கு நாங்கள் வழிப்படோம்’ என்ன, ஆகில் நானே யாகிலும் போகத்விரோ னென்கிறாள்” என்று

க-ம் பாட்டு - வெள்ளைச்சுரிசங்கு

௧௭௦ (நெஞ்சினூடே) நஞ்ஜீயர் கோயிலுக் கெழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பிள்ளானைக்கண்டு “ஈச்வரனுக்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ” என்று கேட்க, “பாஷ்யகாரர் தோற்றச் செய்துகொண்டு போந்தது ஸ்வரூப வ்யாப்தியாயிருக்கும், ஆகிலும் எம்பாரொருநாள் ‘உபாஸகானுக்ரஹார்த்தமாக வாசரித்தருடைய நெஞ்சிலே விக்ரஹத்தோடே வ்யாபித்திருக்கும்’ என்றருளிச்செய்யக் கேட்டேன் என்று பணித்தான்.

உ-ம் பாட்டு - நானம்

௧௭௧. (நானக்கருங்குழல்) ஒருதமிழன் “நானமென்று - குழலுக்கு விசேஷண மாகையாலே, நாவிபோன்றகுழல்” என்றான். அத்தால் நினைக்கிறதும் - பரிமளத்தை.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

ப்ரவேசம்

௧௭௨. (தேவகுமாரரூபம்) அதுகிடக்க, இவரையே நீதான் “காட்டேற்ப போக” என்கிறது. “இவர்க்கு மவ்வளவேயோ” என்று சிறியாத்தான் கேட்க, “‘கண்ணெச்சிலாம்’ என்று தரம் போராதாரை யொப்பாகச் சொல்லி ருஷிகரிப்பூசுகிறான்” என்றார்.

க-ம் பாட்டு - ஆழியெழ

௧௭௩. “கீழே ‘கண்ணபிரானுக் கென்பெண்ணை தோற்றேன்’ என்று கொண்டு-இத்தலையில் தோல்விக் கெதிர்த்தலையானவத் தலையில் விஜயங்களை யனுசந்திக்கிறார்” என்று பிள்ளை திருநறையூரறையர் பணிக்கும்படி.

௧௭௪. “மஹாமதி: என்றது-மதிகேட னென்கிறபடியோ” என்றார். பிள்ளை தாம்பெருமாள் யெழுந்தருளும்போது “எங்கேனுமொரு சலனம

பிறக்கில் நம்ப்ராணனை விடுமத்தனை" என்று சொட்டையை யுரி
விப பிடித்துக்கொண்டு சேவிப்பராம். நம்முதலிக ளத்தைக்கொண்டு
இவரை "மஹாமதிகள்" என்றழைப்பாகள்.

ச-ம். பாட்டு - நாளுமெழ.

௧௭௫. (அப்பனூளியெழ) உள்ளி-சபதம எழவெனறது-தோற்றவென்றபடி.
அனறியே "'இவற்றை உறிஞ்சுகிற போதை தவனிகாண்' என்
றம்மாள்பணிக்கும்படி" என்றருளிச்செயவா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—கற்பார்.

௧௭௬. "பட்டா ராமாவதாரத்திலே போரபக்ஷ பதித்திருபபா" என்று அவ
ரருளிச்செயயுமது கேட்கைக்காக சிறியாத்தா னொருநாள் "பெரு
மாளுக் கெல்லாநன்மைக ளுண்டாகிலும், கழுத்திலே யோலை
கட்டி 'தூதுபோ' என்னபோன க்ருஷ்ணன் நீர்மையிலலையே"
என்ன "அதங்கனல்லகாண், கழுத்திலே யோலைகட்டி 'தூதுபோ'
யென்பாரில்லாமை தவிர்ந்தா ரத்தனைகாண்" என்றருளிச்செய்
தார.

௬-ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

௰-ம். பாட்டு - ஏற்றரும்.

௧௭௭. (கூற்றியல் கஞ்சனைக்கொன்று) மஞசததிலே நிற்கிற கம்சனை முகம
கீழ்ப்பட விழவிட்டுக் கொன்று பொகட்டானாயிற்று. இயல்வு-
ஸ்வபாவம். "ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங்
களை வாங்கி கொல்லுவாரைப்போலேகாண்" என்று அம்மாள்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

௬-ம். பாட்டு - உய்விடம்.

௧௭௮. (உய்விடமித்யாதி) "அபலைகளை நலியுமாப்போலே அசுரராக்ஷசாக
ளுக்கும் சிநேஹத்தை விளைத்து பாதகமாகா நின்றது" எனறொ
ருதமிழ நிடடுவைத்தா னென்றத்தை ஜீயாகேட்டருளி, "இப்
பொருளழகிது, ஆனாலும், அபக்ஷதாமம் - அசுரராக்ஷசாகளுக்
கும் பாதகமாகா நின்றதென் றிப்போதிது சொல்லுகை தேட்ட
மனறிறே, ஆனபின்பு அது வேண்டா" என்றருளிசசெய்தாராம்.

அ- ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

உ - ம் பாட்டு - அங்கண்மலர்.

௧௭௯. (அங்கண் மலரித்யாதி) "கீழிற்றிருவாய்மொழியில் 'விளகினற பூந்
தண்டுழாய் விரைநாறவந்து' என்று சொனனத்தை ஸமரிக்கி
றூா" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

சு-ம். பாட்டு - கள்ளவிழ்

கஅ0. (கள்ளவிழ்துயாதி) "கீழ்றறிருவாயமொழியிலே - 'சூழவுந்தாமரை நாணமலர்போலவந்து தோனறும' என்றதைத ஸமரிக்கிறூ" என்று பிள்ளானபணிக்கும.

எ-ம. பாடடு - துயரங்கள

கஅக (சுடர்நீளமுடியாய) "'முற்றவிம மூவுலகும விரிகின்ற சுடர்முடிக கே யொறறுமைகொணடது' என்றது பின்ருடடுகிறது" என்று பிள்ளான.

கூ - ம் திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்

க - ம பாடடு - என்றைக்கும

கஅஉ. (என்சொல்லி நிறபனே) "க்ருஷ்ணத்வை பாயநம வ்யாஸம வித்தி நாராயணம பரபும, கோஹ்யந்ய புண்டரீகாக்ஷாந மஹாபாரத க்ருதபவேத" என்றுபடிபோலே யிருக்கிறதாயிற்று. இதுக்கு ஆள வந்தா ரருளிச்செய்யுமபடி - "சாவேஸ்வரன செய்யப்புக்கா வரி யது மொனறுண்டோ" என்றும. அங்க னன்றிக்கே, எமபெரு மானூ, "இவா தாம் சொனனூராகிலு மொருபடி போகச் சொல லித் தலைக்கட்டுவா, அவனும தானே சொலனூனாகில நிரவத்திய மாகத் தலைக்கட்டும, சிறு பரணை யெழுதிடடப்புக்கால தானே யேதேனு மொருபடியிட்டுத் தலைக்கட்டும, பிதாவாதலு பாதயா யனுத லிடடப்புக்காலதானே யெழுததாயிருக்கும, அங்கனன்றிக் கே, இவனகையைப பிடித்திடுவிக்கப புக்கவாறே, இவனூரிடத் தேயிழுக்க அவனூரிடத்தே யிழுக்கக குதறிக்கொட்டியாய ரூப மழிந்து சிதறிபபோம, அப்படியே, என்னை யுபகரணமாகக்கொ ணடு கவிபாடா நிறகச்செயதேயும என்னுல வரும தோஷம தன பக்கல ஸபரிசியாதபடி பாடுவித்தா னெனகிறூ" என்று.

சு-ம பாடடு - அப்பனை

கஅங. (என்னுகியே) என்பக்கலிலேதானுய. இவ்விடத்துக்கு கெமபா ரருளிச் செய்யுமபடி - "தானபாடினுனுகில நிரவத்தியமாயத் தலைக்கட டும, நானபாடினே ஞகிலும வருந்தி யொருபடி தலைக்கட்டும, என்னை யுபகரணமாகக்கொணடு கவிபாடாநிறகச் செய்தேயு மெனனேடடை ஸபரிசத்தால வந்ததோஷம தட்டாதபடி கவி பாடித் தலைக்கட்டினுன" என்று.

கூ-ம பாடடு - நிறததுக்கு

கஅச. (தன்னையுறப்பலவின் கவிசொன்ன) என்றதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும படி-"'யதோவாசோநிவாததந்தே' என்று வேதங்களமீணட விஷ

யத்தை மறுபாடுருவச்சொன்ன" என்று. அன்றிக்கே, பிள்ளான் பணிக்கும்படி - "சாவேஶ்வரனுக்குச் சாலவுற்றதென்கிறா" என்று.

கO-ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

ச-ம். பாட்டு - வாய்க்குங்கொல்.

கஅரு. (மனத்தீங்குநினைக்கப்பெற) அங்குப்போ யனுபவிக்கவேண்டா, இங்கேயிருந்து நெஞ்சாலே அங்குத்தை பரிமாற்றங்களை அனுசந்திக்கப் பெறவமையும். முற்காலத்திலே இடையாற்றுக்குடி நம்பியென்பா ரொருவருண்டு, அவர் திருநாட்கள் தோறும் பெருமாளை வந்து சேவித்துப்போனால், மறித்துத் திருநாள் வருந்தனை யுமது தன்னையே போதுபோக்காக ஸ்மரித்துக்கொண் டிருப்பாராயிற்று, ஒருநாளொரு திருநாளில் வருத்தாநத மனுசந்தியாநிறகச் செய்தே, "அமுதுசெயகைக்குப் போதுவைகிற்று" என்றாக ளாய், "ஆகில்வருகிற திருநாளணித்தாகிறது" என்றாராம். அவர் நூறுவயஸஸு புகுகையாலே பலஹானிபிறந்து திருமுளைத் திருநாளில் பெருமாள் புறப்பட்டருளுகைக் குதவவந்து புகுரப்பெறறிலா, பெருமாளும் தேடியருளிககாணுமை, "நம்மிடையாற்றுக் குடியான்வநதிலன், நககண்ணுலமல்லவோ!" என்று திருவுளளமானாராம். அவர் தாமாரான் திருநாளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, "நாமுனக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?" என்று கேட்டருள, "தேவரீர் தந்தருளின சரீரத்தைக்கொண்டுபோரக் காரியங்கொண்டேன, இனி போக்குவரத்துக்கு யோக்யமாகாதபடி போரஜறித்தது" என்ன, "வாராய்மெயயே யிளைத்தாயாகி லிங்கனேயிரு" என்றருளிச்செய்தார ; பெருமாள் நடுவிற் திருவாசலுக்கவ்வருகே யெழுந்தருளுங்காட்டில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

அ-ம். பாட்டு - அன்றிமற்றொன்று.

கஅசு. (ஆனையின்நெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான்) இதுக்கு பட்டரருளிச்செய்யும்படி - "ராஜபுத்திரனைச் சிறையிலே யிட்டுவைத்தால், கைக்கூட்டனுக்கும் பாலுஞ்சோறு மிடுவாரைப்போலேகாண்" என்றும்.

கO-ம். பாட்டு - சிந்தை.

கஅஎ. இதுதா னொருக்திமாத்ரமாய் உம்முடைய நெஞ்சுபரமபதத்தை விரும்பினாலோவென்ன, "அத்தை, எனனினைவுக்கு வாய்த்தலையிலே யிருக்கிற சாவேஶ்வரனைக் கேட்டுக்கொள்வது" என்றிங்கனே யருளிச்செய்வார் ஜீயர். அனறிக்கே, பிள்ளான், நீர் "திருவாறன விளையே ப்ராப்யம்" என்றிருக்கிறீர், ஈஶ்வரன ஸ்வதந்த்ரனன

ரே, அவன பரமபததததை நரிலோவெனன, "அவன சாவக கியநனரே, அறியானோ, வெனகிரா" எனறு, "புருஷாாததப பரதநனரே, புருஷனாநதிததததை யனரே கொடுபபது".

ககஅ. பாடடு - தீாததனுககு

கஅஅ. (நலகியுளைபபர்தநதேவியருககு) ஓடமேறறிக கூலிகொளளுமதசை யாகிறது - பகவதவிஷயததில கையிங்காயம பணணுமபொது யெடுதது கைகீடடுகையிறே. சரமஸலோகம ரகூஷிததுககொணட வளவுபோலே யிருககுமளவுகளிலே யெனறபடி.(அதாவது-உடை யவா, திருககோடடியூா நமபிநமககதயநத ரஹஸயமாக உப தேசிதத சரமஸலோகததை தெரகாழவாா திருமுனபே யெடு தது கைகீடடினவாகளுககு, அவாகள விஷயததிலே யுகபபிலே அருளிசசெயதாரிறே, அததைச சொலலுகிறது)

அ-ம பதது.

௩-ம் திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

ககஅ பாடடு - உரையா

கஅகூ. (தவிரவருள நீணமுடியானை) இதுபோமபடிக கிடாவருளுமஸவ பாவனுன உபயவிபூதிநாதனை "இவா பயம்போமபடி 'உம முடைய வபேகூஷிதம செயகிறோம' எனறு, ஸிரஃகமபனம பண ணினுனபோலேகாண" எனறம மஙகியமமாள

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா

உ-ம பாடடு - காணவாராய

ககய0. (நனனுடு) அனநதகலேஸபாஜன மாகையாலே விபாீதலகூஷணையா தல, விஷயானுபவததாலே களிததுவாததிககும தேசமெனனு தல். பிளளான, "எமபெருமானைபபெற றனுபவிககும நாடுகாண" எனனுமாம, "இலலையாகில கூபபிடாாகளோ" எனறு.

ரு-ம. பாடடு - சொலலமாடடேன.

கககூக. (அலலலிதயாதி) "உனனைககாடடாதே யருமைபபடுததப பாாததா யாகில, நாடடாா 'தணணிது' எனகிற வஞஞானமவருவ தோ ருபாயமேதோ" எனறருளிசசெயவா படடா, இபபோது மறநது பிழைககலா மெனனுமததாலே "திருவடிகளென ஹருதயததி லே பரகாசியாநிறக, துககாதமகமா மஞஞானமவருகைக குபாய முணடோ" எனனுமமமாள.

கக-ம். பாட்டு - எங்கேகாண்கேன்.

ககூஉ (அந்தண்குரு கூரச்சடகோபன) "'உபதிஷ்டந்து மாம்ஸாவேவ்யா தய:' என்கிறபடியே, இவ்வாறுமைக செல்லாமாடல கொடுதத வாழவார" என்றுளவந்தா நிவாஹம்.

கூ-ம் திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

கக-ம். பாட்டு - சோலை.

ககூ௩. (பாலோடமுதின்னவாயிரம்) பாலோடமுதன்ன-இபடதென்னுதல். வாச்ய வாசகஙகளுடைய சோத்தியிருக்கிறபடி. பாலென்கிறது- சோலைததிருக் கடிததானதந்துறை திருமாலே ; அமுதென்கிறது- சடகோடன் சொல்லென்கிற வாசகததை. இது-ஆளவந்தா நி வாஹம்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

௩-ம். பாட்டு - அருள்தான்.

ககூச. (இதுவல்லாலித்யாதி) இதுக்கு திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி- "நாட்டாரை ஸ்வாயங்களில தலையாகச் சொல்லுவது - த்ரை லோக்கியை ஸ்வாயத்தையிறே ; அதுவு மெனக்கொரு சரக்கல்ல வென்கிறா" என்று. எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி - "என் னுடைய ஹருதயததிலே புகுந்தெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பொ ழிய வீற்றிருந் தேழுலகந்தனிக்கோல் செல்லவிருக்கு மிருப்பை யும் தனக்கை ஸவாயமாக நினைததிருக்குமோ வென்று பாாத் தால், அதுவுமொரு சரக்காக நினைத்திருககிறிலன்" என்று.

கூ-ம். பாட்டு - வயிற்றிற்கொண்டு.

ககூரு. (மதியாலே) "இவன்படியை யறிந்துகொண்டே னென்கிறா" என்னு மம்மாள். அன்றிக்கே, "மதி: - அநுமதி:" என்றாக்கி, "அநுமதி மாத்ரத்தாலே" என்பா பட்டா. அதாவது-அவன்புகுகிற யிடத தில் விலக்கிற்றில னென்கை.

அ - ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ப்ரவேஶம்.

ககூசா. இத்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டா பாட்டாலே-தன்னை யனுப விப்பித்து அனந்தரம் ஆதமஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தா னுயிருக்கும். அதுககடியென் னெனனில்; "வஸ்துதான ஶவாஶ ரயமாயல்லதிராமையாலே ஆஶரயமான தன்னைக்காட்டி பின்னை ஸ்வரூபததைக் காட்டிக்கொடுக்கிறுன்" என்பாருமுண்டு. அன

றிககே, "'ஸவரூப மிருககும்படியைககாட்டித்தர வாருமென்று விசையார' என்று தன்னை முறபடக காட்டிககொடுககிறுன" என பாருமுணடு "இரண்டாபபாட்டாலும - இருததும வியநதிற கலவி பின்னூட்டுகிறது" எனபாரு முணடு.

ரு-ம பாட்டு - நின்ற

ககூஎ. "கீழபகவத பரகாரமாக வாதமாவ ஞுசநதிககபபட்டது, இதுககு மேல 'எமபெமமானேடு' எனகிற பாட்டளவும கேவலாதம ஸவரூபததைச சொலலுகிறது" எனறெமபா ரருளிசசெய்யுமபடி ஆணடான, "பரகாரமான வேஷததிலே சொலலுகிறது" என னும.

அ - ம. பாட்டு - எயததா

ககூஅ. (நலலுறைபபு) நலலவாயபபு அலலாதபோது செயதெதெலலாம வயாததம ஆணடானபணிககுமபடி - "'நினறவொனறை யுணாந தேனுககு' எனனும் பாடடுததுடஙகி, நிஷகருஷடாதமாநு சநதானமாதரமே யனறிககே பகவதசேஷதவ பாயநதமாக வனுசநதிககிறது, இபபாட்டில - 'எமபெமமானே டொததே சென்றஙகுளளஙகூடக கூடிறறுகில' எனகிறவநதிம ஸமருதியும எமபெருமான தனககு சேஷமாக விவவாதம வஸதுவை நினைததிருககுமாபபோலே இவனுமவனேடொதது அவன நினைவோடொதது அததசையிலே சேஷதவாநு சநதானம கூடுமாகில நலலவாயபபு" எனறு

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

ரு - ம பாட்டு - புகழும

ககூகூ. (எஙகுமதிகழுமிதயாதி) "'கையுமாயுதமுமாய பொருததமிருநதபடியென' எனறு சததுருககள புகழுமபடியைச சொலலுகிறது" என றெமபெருமானா அருளிசசெய்யுமபடி

க0-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

ரு - ம பாட்டு - உறுமோ

உ00. (சிருமாமனிசராய) வடிவுசிறுதது பரபாவம கனததிருககுமவாகள. "சிறுமைபெருமையாகிற விருததநதாம தவயததுககு யேகதாமியில சமாவேஸஙகூடினபடி யெஙகனே" எனறுபட்டாபாலயததிலே ஆழவானைககேடக, "நமமோடொகக 'அன்னபானதிகள தாரகம' எனனலாய பகவதவிஷயததிலவகாஹனம பாாததால 'நிதயசூரிகளோ டொபபாகள' எனனலாயிருககிற ஆணடான, அருளாளப பெருமாள, 'ஸ்ரீகோவிநதபபெருமாள, இவாகளகாண சிறுமாமனிசராகிறாகள" எனறு பணிததான.

கக-ம். பாட்டு - நலலகோட்பாடு.

உ0க. (கொண்டவித்யாதி) திருவனந்தபுரதலுக்குச் சாத்தாக போகாநிற்கச்செய்தே, திருக்கோட்டியூரிலே செல்வநம்பிதிருமாளிகையிலே போய புக்காாகளாய்நம்பி தாம் அசந்நிஹிதராயிருக்க, நங்கையாா, நூறுவிதலுக் கோட்டைக்கிடகக அவற்றைக் குத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளை யமுதுசெயயபபண்ணிவிட, பிறறைநாள் நம்பிவந்து "அவைசெய்ததென்"எனன, "பரமபதத்திலே விளைவதாக விததினேன்" என்றுளாம். "தொண்டனூாநம்பி, எச்சான்"என்று சில மஹாபுருஷாக ளுண்டிறே, பாகவதசேஷத்வமேயா த்மாயாய் போந்தவாகள், அவாகள்படியேயாகப் பெறுவாகள்.

கூ-ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

அ - ம். பாட்டு - வாழ்தல்கண்டீர்.

உ0உ. (மாயவநித்யாதி) "இந்தமாயவநடிபரவுகை, சூதுசதுரங்கத்தோபாதி கால க்ஷேபமாக்குகிற புன்மையில்லாதவாகள்" என்றுபட்டா.

உ - ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

க - ம். பாட்டு - பண்டைநாள்.

உ0௩. (நின்கோயில்சீய்த்து) திருக்கண்ண மங்கையாண்டான், அங்கேயொரு திருமகிழடியிலே யிருந்து, சருகைதிருவலகிடாநிற்க, கூடவாசித்து நாஸதிகனுயிருப்பானொருவன், "பகவானுபாயம், நாமனந்ய ப்ரயோஜநா, இப்போதிந்த க்லேஶததுக்குப் பலமென்" என்ன ! திருவலகிட்டவிடததையும், இடாதவிடத்தையுங்காட்டி, "இவ்விடமு மவ்விடமு மிருந்தபடி கண்டாய்க்கு 'ஒருபலமில்லை' என்று தோற்றியிருந்ததோ" என்றான்.

ச-ம். பாட்டு - புளிங்குடிகிடந்து.

உ0ச. (நீகாணவாராயே) எங்கெதிரே யுன்னழகுகாண வரவேணும். பிள்ளையழகிய மணவாள வறையனாப் பெருமா ளொருநாளருளப்பாடிட்டு, "நாமிங்கனே நடக்கிறோம், நீயிதுக்கீடாக ஆடிக்காண்" என்ன ! "தம்பிரானே, என்னுலன்னடைக்கீடாக வாடப்போமோ, (கானகம்படியுலாவி யுலாவியிதயாதி) தேவருடைய குழலோசையைக் கேட்டவாறே, பாடல்தவிர்ந்தாாகள், தேவருடைய ஸ்வாவாபீகமான நடைக்குத் தங்களுடைய ஶிக்ஷாபலத்தா லுண்டான ஆடல் தவிர்ந்தாாகள்; குருக்குக்கைகொடு கூழ்துழாவி அடியேன் தேவர்திருமுன்னே ஆடவல்லேனோ" என்றாராம்.

௬ - ம. பாட்டு - வீற்றிடங்கொண்டு

உ0ரு. (இதனுளுமிருநதிடாய) "சாயநதருளின வழகுபெரிய பெருமாள பக கலிலே காணலாம், நினறருளினவழகு, நமபெருமாள பககலி லே காணலாம, இருபபிலுணடானவழகு, பெரியபிராடடியாா பககலிலே காணலாம" எனறு படடரருளிசசெயவா

ந - ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

ப்ரவேஶம்.

உ0௬. பரணவாாததமும், நமஶபதாாததமும், வயாபகதவமும, அவயாப கதவமும், அலலாதவயாபக மநதிரஙகளிலு முணடு, அதில தாமா தரிததருளிறறு திருவஷடாக்ஷரமெனறு மிடததை ஓராயிரத தாலே யருளிசசெயகிறாா. இது நடுவில் திருவீதிபபிளளை யருளிச செயயுமபடி.

௬ - ம பாட்டு - தொழுது

உ0எ. இபபடி சுலபனுன உனதிருவடிகளிலே கிடடிபபெறறாலும, ஆஶரய ணததில ஆபிமுகயததிலே சநதுஷடனு முன ஶீலவததையை யனுசநதிதது, ஒரு பரவருததிபணண க்ஷமனுகிறிலே னெனகி றாா அனறிக்கே, "இஙகனே யொருமூனறுபாட்டுத தம்முடைய வயோகயதையைச சொலலுகிறாா" எனபாருமுண்டு, அதில்லை யிறே கணகள சிவநதுககுப பினபிவாககு "இததலையாலே யொனறை யாததிததுப பெருகை மிகையாமபடியா யிருககிற வனுடைய வுபாயபாவததைச சொலலுகிறாா" என்பாருமுணடு. "இவை யெலலாமலல, அவன சனனதியில கரமததில பரிமாற வொணணுதபடி யழிககு மவனுடைய ஶீலகுணததைச சொலலு கிறது" எனறு நமமுடையவாகள நிாவஹிககுமபடி.

௪ - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

ந-ம். பாடடு - அழைககின்ற.

உ0அ. (நண்ணுதொழியேன) அவனைக கிட்டாதொழியில் நானதரியேன. இது ஆயததான நிாவாஹம.

௬ - ம பாட்டு - கருத்தேயுனனை

உ0௯. (தேவாகட்கெல்லாம்விருததா) "இனியவவருகில்லை" எனனுமபடி யுயாாநதவாகளுககு மவ்வருகானவனே. தலைமகனையும தலைமகளை யும் "கிழவனும கிழததியும" எனறு தமிழாசொலலக கடவாக ளிறே.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

ரு - ம். பாட்டு - அவன்கையதே.

உக0. (தவஞ்செய்தில்லா) உயிரை யிகழகேவைத் துகைகளுக்குபகரிக்க பாக்யம் பண்ணிறறிலேன். "அவனைப்போலே பிரிவுக்குச் சிணையாத படி பாக்யத்தைப் பணணப்பெறறலேன" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்.

க0 - ம். பாட்டு - எழநணணி.

உகக. (தழைநல்லவிதயாதி)ஈஸவர விபூதிஸமூாத்தமாகவேணுமென்கிருள். "தான்தாம் முடியகினைப்பாா (நாடுவாழ்க) எனபாரைப்போலே சொல்லுகிருள்" என்று ஆளவந்தாா நிாவாஹம்; "நான்பட்டபாடு நாடுபடாதொழியவேணும்" எனறு எமபெருமானா; "நான் முடிய எனனாததிகண்டு நோவுபடாதே லோகமடங்கப் பிழைக்குமாகாதே!" என்று பட்டா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—உருதமால்.

உ-ம். பாட்டு - நினைதொறும்.

உகஉ. (ஆட்ச்செய்யும்நீாமை) "(நானுனக்கு ஆட்ச்செய்யும்நீாமை) என்பானென், 'நீயெனக்காட்ச்செய்யும் நீாமை' என்னுமல்?" என்ன; "இச்சொலவையு மிழப்பரோ பாவியா!" என்றெம்பாா.

கூ-ம். பாட்டு - என்கண்ணன்.

உகங. (புன்கண்மை) பேகணிபபு, பொல்லாநோக்கை யுடைத்தாயென்கை. "மீளவுயிாப்பெய்து" என்ருய்தது நிாவஹிப்பது. "'இதுதான் ஸப்தத்தோடே சோந்திருக்கிறதில்லை, இந்தஸருதமான அாதத்தோடே ஸப்தத்தையுஞ் சேர வசிப்பிக்கும்படி யெங்கனே?' என்று விசாரியா நிற்கச்செயதே, 'கோதான விதுதிரியவும் புன்கண்மையெய்தும்போது மீளவு முயிாபெய்ததாக வேணுமிறே, அாத்தஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வரும்' என்று நான் சொன்னேன், ஜீயா போரப்ரீதரா யருளினா" என்றருளிச்செய்வா.

கூ - ம். பாட்டு - ஆருயிர்.

உகச. (ஆருயிாபட்டதென துயிாபட்டது?) நான் பட்டபாட்டை நித்யசூரிகளிலேதான் பட்டாருண்டோ?. பகவத்குணஙகளுக்கு அபூமியாயிருக்கிற சம்சாரத்திலே நான் பட்டபாட்டை நித்யவிபூதியிலே யுள்ளவாகள்தான் பட்டாாகளோ வென்கிருா். "இங்கு எனதுயிர்பட்டது அங்கு ஆருயிாபட்டது?" என் றெம்பெருமானா். "எல்லாரும் குணனுபவமாகிற் பண்ணுகிறது இவாக் கிவ்வாசி கூடினபடியென்" எனறு நான்கேட்க, "ந வோடையான ஸ்ரீக்கு பாத்தாவினுடைய கரஸ்பரிஸம் பட்டவாறே வேர்ப்பது விடுவ

தாமாபபோலே, இவரனுபவததிறபுதிய ராகையாலே வருகிறது காணும்" என்று ஜீயா அருளிசசெய்ததா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

ப்ரவேசம்.

௨௧௫. பெரியமுதலியாா, பராபய சிததியில தவரையாலே எபபோது மித திருவாயமொழியை யனுசநதியா நிறபா, ஆகையாலே, யிததை "பெரிய முதலியாா திருவாயமொழி" எனறுயததுச சொலலுவது. அதவா, 'விடட ஆதாகள தாழநதாாகளெனறு தாமே யவன வாததிககிறதே ஶததேறபபோக வொருபபடுகிறா" என பாருமுணடு.

அ-ம பாட்டு - அருளாது

௨௧௬ (தெனதிருவ்வாயெனதேவே - தெருளேதரு) எனறு கரியை, அன றிககே, "மருளே யினறியுனனை எனனெஞசுத திருததும தெருளே தருதென திருநாவா யெனதேவே - அருளாதொழிவாய, அருளசெய்தடியேனைப பொருளாககி யுனபொனனடிக கீழப புகவைபபாய, திருவுளளமானபடிசெய" எனறும பிளளான பணிககும.

௯ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேசம்.

௨௧௭. "பராப்ய வஸதுவை பெறுமபடியை மனோரதிததாா கீழிற்றிருவாய மொழியிலே, மனோரத சமநநதரமபெறக காணாமையாலே, திருவாயபபாடியி லுளளாா கருஷணனைபபிரிநது ஒருராததிரி பட்ட வயசனததை இவ ரொருததருமே படுகிறா" எனறுளவநதா ரருளிசசெய்யுமபடி. அததை எமபெருமானாா கேட்டருளி, "முனபே ஆறறாமையாலே தறபறறிருககிறவ ராகையாலே அததனை யாடல கொடுககைககு வேணடு மாஶரயம போராது ஆனபினபு அவனைப பிரிநதொரு சநதயையிற பட்டனவைப படுகிறா" எனறருளிசசெய்வா.

௧0 - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி

௩-ம. பாட்டு - தொண்டா.

௨௧அ. (திருக்கண்ணபுரததணடவாண ரமரா பெருமானையே) "பரதிமாஸ்வபர புததாநாம" இதுக காளவநதா ரருளிசசெய்யும்படி-"அமமேட்டிலு மேறிப பாயாநினறுல தேசிகருககுச சொலலவேணுமோ" எனறு.

௧0-ம். பத்து.

௨-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேஶம்.

௨௧௯. "'ஒரு நற்சுற்றம்' என்கிற திருமொழியிலே பல திருப்பதிகளையு மருளிச்செய்த விதுக்குக் கருத்தென்" என்று ஜீயாபட்டரைக கேட்க, "பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககத்துக்குப் போம் பெண் பிள்ளைகள் பந்துக்க ளிருந்தவிட மெங்கும்கண்டு விடைவப்போ மாப்போலே, ப்ராப்யபூமி அணித்தானவாறே திருப்பதிகள்தோ றும புகுகிறார்" என்றருளிச்செய்தார்.

அ - ம். பாட்டு - கடுவினை.

௨௨0. (பாதமித்யாதி) திருவடிகளைக் காணும்படியாக "வரிவா ளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற கரியான் கழல்காணக் கருதும் கருத்து" என் றிருக்குமென்னோ டொருகுடறறுக்குடை யாரடங்கலும் போகப் பாருங்கோள. திருவத்யயனம்பாடாநிறக, இதனைக் கேட்டருளி, ஆளவந்தார "நமக் காழ்வாரோடே யொரு சம்பந்தமுண்டாக வேணும்" என்று, அப்போதே ஸ்ரீ பாதத்தை யுடையாரைக் கூட் டிக்கொண் டெழுந்தருளினர்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

ச-ம். பாட்டு - தொழுத்தையோம்.

௨௨௧. (தொழுத்தையோம் தனிமையும்) பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களும் கூடிப்படுகிற தனிமையிறே. தொழுத்தையோ மென்றும் அடி ச்சியோமென்றும் - தாங்கள் தோறற தோல்விதோறறச் சொல் லுகிறார்கள். (துணைபிரிந்தார துயரமும்) துணைபிரிந்தாரென்று- உன்னைப் பிரிந்தாரென்றபடி. "துணையை யென்றால் தவிஷடமா யன்றுகாணிருப்பது" என்னு மாச்சான்.

௨௨௨. (பசுக்களையே விரும்பி) பிள்ளையமுதனா, "ஒரு பசுவின்காலிலே முள்பாய்ந்தால் இடையன் தலைகாண் ஶீக்கொள்ளுவது" என்ப ராம்.

௧௧-ம். பாட்டு - செங்கனிவாய்.

௨௨௩. (இவையும் பததவற்றின் சாரவே) அவையெனகிறது-கீழிறறிருவாய் மொழிகளையாய், "அவறறிநருகே இதுவு மொரு திருவாய்மொ ழியே!" என்று ஆச்சரியத்திலே யாககியாய்த்து ஜீயரருளிச்செய் ததும் வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றும். அன்றிககே, (இவையும் பத் தவற்றின் சாரவே) கீழ்த்திருவாய்மொழிகளுக்குச் சொன்ன பல மிதுக்கும் பலமென்ற தாகவுமாம். அன்றிக்கே, அவையென

கிறது - "மங்கையராய்ச்சியராய் அந்தமாலை" என்கிறவற்றையாய், இவையுமவற்றோடொக்கும்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே ப்ரவேசம்.

௨௨௪. (பிள்ளான் ஒருருவிலே) ""நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டா" என்றாள், 'ஆகிலத் தவிர்ந்தேன்' என்றான், இவன்றன்னை ஸம்பந்திலீலையிடா, இவன் பக்தி லப்யனென்னுமிடம் நிரூபிதமென்கிறார்" என்று பணித்தான்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

௧-ம் பாட்டு - அருள்பெறுவார்

௨௨௫. (அது நமது விதிவகையே) "அது நம்முடைய பாக்யானுகுணமாக விறே" என்று இதுக்கு பூர்வாசார்யர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி இந்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இத்திருவாய்மொழியில் மேலோடுகிற ரசத்தோடு சேராது, நாம் விதித்தபடியே செய்வாரா யிருந்தாரென்கிறான்" என்றருளிச்செய்வர்

௫-ம் பாட்டு - வானேற

௨௨௬. (நரகத்தை நகுநெஞ்சே) பிள்ளை அழகிய மணவாளப் பெருமாளரையர் க்ரந்தியைப்பார்த்துச் சிரித்துச்சொன்ன வார்த்தையை நினைப்பது. அதாவது - பரமபதத்துக்குப் போகிற சமயத்திலே "உன்னை வென்றேன்" என்று அதாவது ஸம்ஸாரத்தைப்பார்த்துச் சிரிக்கைக்குஹேது அவனை அணைக்கொண்ட பலமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை ஸந்தானமாக வருளிச்செய்கிறார்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

௧-ம் பாட்டு - செஞ்சொல்.

௨௨௭. (ஆட்ச்செய்யமின்) "ஆழங்காலிலே யிழிந்தமிழ்ந்துவார் அவ்விடத்தே கொண்டைக்கோல் நாட்டுமாப்போலே, கொண்டைக்கோல் நாட்டுகிறார்" என்று சிற்றாள்கொண்டான். உடையவர், "இன்னுருயிரொன்றுமையாலே அவனுயிராகக் காத்தாட்செய்யுங்கோள்" என்றருளிச்செய்வர்.

௫ - ம். பாட்டு - நண்ணுவசுரர்

௨௨௮. (யானுய்த்தன்னைத்தான்பாடி) நம்பி திருவழுதி நாடுதாசர், "அருள் கொண்டாடும்" என்கிற பாட்டிலே, "ஸ்ரீகீதையை அப்யஸித்தானொருவன் சந்த்யாஸத்திலே சென்றால் பலருமாக நாழி அரிசியைக் கொடுத்து விஸ்வஸிக்க மாட்டாமையாலே 'புரந்தினை ஐயிலேயிட்' என்பர்கள், திருவாய்மொழி கற்றான் ஒருவனை

ணப்பஞ் செய்வான் சென்றுல சர்வேஶ்வர னகப்படப் புறப் பட் டெதிரகொண்டு அகமொழித்துக்கொடுத்து அமுதுபடியும் யெடுத்துவிட்டு சத்கரிப்பாகள்" என்றுராம். "பணடேபரமன் பணித்த" என்று இவா அங்கீகரிக்கையாலே அந்த ஸ்ரீ கீதை தானு வீறுபெறறதிறே.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

௩-ம். பாட்டு - மிடிதேதேன்.

௨௨கூ (மடித்தேனித்யாதி) எம்பெருமானு, உலாவியருளுகிறவா முடியப் போகாதே நடுவே மீண்டருள, எம்பார கதவை யொருச்சரித்து, "திருமாலிருஞ்சோலை யாகாதே திருவுள்ளததி லோடுகிறது" என்ன ; "ஆம், அபபடியே" என்றருளிச்செய்தார.

கூ-ம். பாட்டு - இன்றென்னை.

௨௩0. (உணாத்தலுற்றேனே) இதுக்கொரு மறுமாற்ற மருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டி யிராநின்றேன். இப்படி யிவா முடியத் துடாந்தவாரோ பெருங்கடல் மண்டினுைப் போலே போக்கற்றுன். "இதுக்கு ஈஶ்வரன்சொன்ன உத்தரமென்" என்று ஜீயாபட்டரைக் கேட்க ; "'இவா தலையிலே யொருபழியை யேறிட்டு நெடுநாளிழந்த நாம் சொல்லுவதென்' என்று லஜ்ஜாவிஷ்டனுய் காலாலே தறையைக்கீறிநிறகு மித்தனைபோக்கி வேறுத்தரமுண்டோ" என்றருளிச்செய்தார.

கூ - திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

ச - ம. பாட்டு - எதிரெதிர்.

௨௩௧. (எதிரெதிரித்யாதி) இவ்விடத்தில் ௩எ - வது ஐதிஹ்யத்தைப்பாரக்க.

கக - ம். பாட்டு - வநதவர்.

௨௩௨. (அந்தமில்பேரின்பத்து) அநந்தகலேஶ பாஜனத்துக்கு யெதிர்தட்டிறே, சம்சாரத்தில் சுகமென்று ப்ரமிக்கு மித்தனை, துக்கமே யுள்ளது. பாண்டும் ருகமாயிருந்த ருஷியின்மேலே அம்பைவிட, "சம்சாரத்தி லாயிரம் கூற்றிலொரு க்ஷணமாய்தது சுகமுள்ளது, அத்தனையும் புஜிக்கவொட்டிற்றிலையே" எனறுனிறே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வடக்குததிருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(௪)

பகவதவிஷய நிஷகருஷட அர்த்தவிஶேஷஙகள்

௧. ஸவபக்ஷததை ஸதாபிககவே பரபக்ஷம, நிரஸதமாமிறே, நெறச்செய் யபபுறறேயு மாபபோலே

௨. ஸவருபாநுசநதானததுக கீடாயிருககிற திருமநதிரத்தினுடைய வாத தாநுசநதாநம மோக்ஷசாதநம.

௩. சகரவாததிததிருமகன திருவவதரிததபினபு வானரஜாதி வீறுபெறறுப போலேகாணும, ஆழவாரகள அவதரிதது திரயகஜாதி வீறுபெ றறபடி.

௪. கடகருடைய ஆதமகுணததோ பாதிருபகுணமு முததேஶயம.

௫. ஈஶவரன ஆஶ்ரிதஸபரிஶமுளள தரவயததாலலலது தரியான.

௬. யோகயனுககு அயோகயதை சமபாதிககவேணடா, அயோக்யனுக்கு யோகயதை சமபாதிககவேணடா, ஆகையால ஈஶவரோபாயம் சாவாதிகாரம.

௭. நாம ஆழ்வாரை அனுபவிககுமபோது செருபபுவைததுத திருவடிதொ ழுடபுககாபபோலே யாக வொணணாது.

௮. அவனவிடுவது, புததிபூரவம பராதிகூலயம பணணினுரை - கைக்கொ ளளுகைககு மிதரபாவ மமையும.

௯. ஆஶ்ரிதரிலே யொருவனுககுசசெயததும, தனககுச செயததாக நினை ததிராதவனறு பகவத சமபநதமிலலை.

௧௦. அம்மிதுணையாக ஆரிழிகையிறே, இவனைவிடடு உபாயாந்தரததைப பறறுகை.

௧௧. பராபயா பாசஙகளிலும, பராபகா பாசங்களிலும், நெகிழநது அவ னையொழிநத வெலலாவறறிலும் ஒரு பரயோஜனமினறிககே யிருககவேணும.

௩0. ப்ராப்யத்தில் ப்ரதமாவதி, பகவச்சேஷத்வத்தளவிலே நிற்கை; சரமாவதி, பாகவத சேஷத்வத்தளவிலே வருகை.

௩௧. பிராட்டி அசோகவனிகையிலே, பிரிந்திருந்தாப்போலே யிருக்கிறது காணும், ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவாறே, உடம்புடனிருக்கு மிருப்பு.

௩௨. சேஷிக்கினியதான வழியாலேயிறே, சேஷபூதனுக் கினியதாவது.

௩௩. மிதுனமாய்க் கலவாநின்ற விரண்டுதலைக்கு முள்ளரஸம், சேஷசேஷிகள் பரிமாற்றத்திலு முண்டிறே.

௩௪. அவனுக்கினியதாய அவ்வழியாலே தனக்கினியதாகையிறே, சேஷபூதனுக்குவாசி.

௩௫. பகவத் விஷயத்திலே ஓரடிவாராநின்றவாறே, பரகருஹமந்திநின்றும் ஸ்வக்ருஹத்திலே புகுந்தாப்போலேயிருக்கும். வேறே - சிலனைப்பற்றி யரிகேயிருக்கிலும், கழியப்போயிற்றதா யிருக்குமிறே.

௩௬. ப்ராப்திதேசம் நித்யஸூரிகளிட்ட வழக்காயிருக்கும்.

௩௭. காமவஶ்யன் பிறவிக்கெல்லைகாணு நின்றோம், அகாமவஶ்யன் பிறவிக்கெல்லைகாணகிறிலோம்.

௩௮. காமத்துக்கவதியுண்டு, அநுகாஹத்துக்க வதியில்லை.

௩௯. பலாபிஸந்திரஹிதமாக தானதாமத்தை யனுஷ்டித்து, எம்பெருமானை யுத்தேஶ்ய மாக்காதே, பலாபிஸந்தியுக்தமாக வநுஷ்டித்துஸ்வாக்காதி போகங்களைப்பற்றினல, நிலைநில்லாது.

௪0. சேஷபூதன்பற்றுவது சேஷியினுடைய திருவடிகளிறே.

௪௧. அவயத்தத்தினுடைய வயகத்தசையிறே, மஹானாகிறது.

௪௨. சாத்விகமாயும், ராஜசமாயும், தாமசமாயும், மூன்று வகைப்பட்டிறே அஹங்காரந்தா னிருப்பது.

௪௩. சாத்விகாஹங் காரகாயம் ஏகாதஶேந்திரியங்கள், தாமசாஹங்காரகாயம் பருதவியாதிபூதங்கள், இரண்டுக்கு முபகாரகமாய நிற்கும் ராஜசாஹங்காரம்.

௪௪. கிட்டினுறகு சாம்யாபத்தியிறேபலம்-

௪௫. முக்தாபஞ்ச விம்ஶதிவார்ஷகரா யிருப்பார்களிறே, நிரந்தர பகவதனுபவத்தாலே

௪௬. க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அனுபவிக்கப்புக்கால், அவை அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷ துஷ்டமாகையாலே, அனுபவிக்கும் காலமும் அல்பமாயிருக்கும்.

௪௭. அநுபாவ்யவிஷயம் பரிச்சின்னமாகையாலே, காலமுமனந்த காலமாயிருக்கும்.

சஅ. மாதாபிதாக்கள ப்ரஜைகளில் குறைவாளா பக்கலிலேயிறே, யிரங்குவது.

சகூ. தெளிவிசும்பாகையாலே அன்னிலந்தானே சொல்லுவிக்கும்; இருள் தருமாஞாலமாகையாலே, இன்னிலமதனை தவிர்ப்பிக்கும்.

ரு0. பகவன் நாமசங்கீர்த்தனமும் பாகவதஸஹவாசமும் சத்தயாதாரகம்.

ருக. முன்பு முகநதோற்ருதே நினைருகிலும், ஆபத்து வந்தவாறே முகங்காட்டி ரக்ஷிக்கு மவனுயிற்று. அவனிப்படி யிருப்பா னொருவனுகையாலே ஸ்வாராதன்.

ருஉ. தான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில், இத்தலையி லாநுகூல்யத்துக்கு சூசகமான அப்ரதி ஷேதமேயாயிற்று வேண்டுவது.

ருங. தேவதாந்தர ஸ்பரிச முடையாருடைய ஸ்பரிசத்துக்கு, ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளுடைய பாதரேணுவைக் கொண்டுபரிஹரிக்கப் பாருங்கோள்.

ருச. பகவத் விஷயத்தில் பண்ணின அஞ்சலிமாத்ரமும் "சரண்யன் நீர்மையாலே மிக்கை."

ருரு. இங்கிருக்கும் நாளைக்கு புருஷகாரமாக முமுக்ஷுக்களுண்டு; அங்குத்தானே நித்யசூரிகளுண்டிறே.

ருசு. ஒருவன் வைஷ்ணவனுகையாவது — இது, "சாவேஸ்வரன்ரக்ஷகன்" என்றொருவன் பக்கலிலே ஒருவார்த்தைக் கேட்டுவிட்டு.

ருஎ. "கழிவதோர காதலுற்ருர்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்றிறே யிருப்பது "ஸ்வரூபமிது" என்றறிந்தால், ஸ்வரூபானுரூபமான வருத்தமும், அதுக்கு விரோதியானவற்றைக் காற்கடைகொள்ளுமதுவு மில்லையாகில், க்யானம் பிறந்ததில்லையா மித்தனையிறே. இதில்லையாகில், ஆழ்வாாகள் போனவழியி லன்வயித்திலனுமதத்தனையிறே.

ருஅ. நாராயண ஶப்தத்துக்கு உபாயத்வோப யோகியான வாத்சல்யாதிகளும், உபேயத்வோப யோகியான சேஷித்வாதி குணங்களுமாத்தம்.

ருகூ. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சத்யசங்கல்பனுயிருக்கும், ஆஶ்ரித விரோதிகளளவில் அசத்ய சங்கல்பனுயிருக்கும்.

சு0. ஆஶ்ரித விரோதிகளை தனக்கு விரோதிகளாகக்கொண்டு வழக்குபேசுமவன்.

சுக. எம்பெருமானா தாஶனஸ்தரி லெத்தனையேனுங் கல்வியில்லாத ஸ்த்ரீப்ராயரும் தேவதாந்தரங்களை அடுப்பிடுங்கல்லோ பாதியாக நினைத்திருக்கிறது.

சுஉ. "மோக்ஷபலம் சித்திக்கவேணும்" என்றிருக்கிறவர்கள், க்ஷுத்ரதே வதைகளைப் பின்செல்லார்களிறே.

சுங. "கருடத்வஜன், கருடவாஹனன்" என்று சொல்லப்படும் மவனுயிறறு மோக்ஷப்ரதனுவான்.

சுச. "காரணந்துத்யேயஃ" என்கிற படியே ஜகத்காரண வஸ்துவேயிறே, உபாஸ்யமாவது

சுரு மோக்ஷப்ரதனுமாய், ஸர்வ நியந்தாவுமான ஸர்வேச்வரனுக்கு, அடிமைபுகுவதுவே, காதவ்யம்.

சுசு. செய்யவேண்டுவதொன்றில்லை, அவனுடைமையை அவனுக்காக்கினை யவமையும்

சுஎ அவன் கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு அபராபத விஷயங்களி லே போகாதே "தந்தநீகொண்டாக்கினை" என்கிறபடியே, வகுத்த விஷயத்துக்கே சேஷமாக்கிக்கொண்டு கிடக்கை

சுஅ. ஏகாந்த போகத்துக்காகப் போந்தபிராட்டி, அசோக வனிகையிலே யிருந்தாப்போலே தோற்றுகின்றதாயிற்று, ஸ்வரூபக்கியானம் பிறந்தபின்பு, தேஹத்திலேயிருக்கிற விருப்பு.

சுகூ. திறந்துகிடந்த வாசல்தோறும் நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலே, காமாதிகுணமாக தேவாதி சரீரங்கள்தோறும் பரவேசித்துத் திரி யும் - ஆத்மா.

எ0. பக்திமானுக்கும் பக்தியுண்டு, ப்ரபன்னனுக்கும் பக்தியுண்டு. ருசியை யொழிய ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாதே.

எக. பக்திமானுடைய பக்திவைதமாய் வருமது. ப்ரபன்னனுடைய பக்தி ருசிகார்யமாயிருக்கும். பக்தி ப்ரனுக்கு சாதனரூபமா யிருக்கும். இவனுக்கு தேஹயாத்ராசேஷமாயிருக்கும்.

எஉ. பக்திமானுக்கு பல பாரத்தையில்லாதபோது தவிரலாயிருக்கும். ப்ர பன்னனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாய் வருமதாகையாலே, யொரு காலும் தவிராதாயிருக்கும்.

எங. அவன் குண நிபந்தனமன்று அவனோடுடை சமபந்தம், சத்தாப்ரயுக்தமெனகை.

எச. பகவத்விஷயத்திலோ ரடிவரகின்றவர்கள் லோகநீயா.

எரு. அத்தலையாலேவரும் தொழிய தாந்தாமொன்றை யாசைப்படுகையுங் கூடப்ழி.

எசு. உடையவனே நங்கார்யத்துக்குக் கடவன்

எஎ. வஸ்துவுக்கு குணத்தாலேயிறே உத்கர்ஷம், அந்தகுணதிகய மெங்கே யுண்டு அங்கேயிறே யேற்றம்.

௭அ. ஶேஷபூதன் ஸ்வரூபம் பெறறடிமை செய்கை, ஶேஷிக்குப் பேறிறே.

௭௯. ஸ்வகீகாஷம் சொல்லுகை க்யானகாரயம்; "ஈஶ்வரோஹம்" என திருக்கை அக்யானகாரயம்.

அ0. தீர்த்தங்களிலே வர்த்திக்கிற சத்வங்களுக குபாபம்போகிறதில்லையி றே, க்யான மில்லாமையாலே

அக. அனுஷ்டானம் சாதனமாகாது.

அ௨. நிஷித்தாசரணம் நமக்கு ரக்ஷகமன்று.

அ௩. விஹிதாசரணமும் நமக்கு ரக்ஷகமன்று.

அ௪. திருவடிகளில் கைங்கரியமே யாதனையாகப் பெறவேணுமென்று, வாக்யசேஷமாய கிடக்கிறது.

அ௫. நூராயிரம் வரியெழுதிக் கிடந்தாலும் அவற்றில் போகாதே தாதபா யததை கரஹிததிருக்கு மவாகள் "மாதவன் போசொல்லுவதே யோத்தின சுருக்கு" என்றிருக்குமவாகள.

அ௬. த்வரிததிலராகில் அவன் வைலக்ஷண்யததில் கயானமில்லையாகக் கட வது, இங்கே கால்பாவிற்றுகில் சம்சாரத்தில் தண்மை யில்கயா னமில்லையாக கடவது.

அ௭. ஈஶ்வரனைப்பற்றின ஊறறத்தாலே உபாயாந்தரங்களை நெகிழுகையொ ழிய நாஸ்திகயத்தாலே விடுமன்று; அது விஷயாந்தர ப்ராவண்ய ஹேது.

அஅ. களவு வெளிப்படுகையிறே ஆத்மஸமாப்பணம் பண்ணுகையாவது.

அ௯. பரத்வம்போலே வேதம். அவதாரம்போலே யிதிஹாஸ புராணங்கள், அர்ச்சாவதாரம்போலே திருவாய்மொழி.

௯0. கிண்ணகத்தி விழிவாா தேசிகரைக் கைப்பிடித்துக்கொண் டிழியுமாப் போலே, பெரியபெருமாளை அனுபவிக்கும்போது பிராட்டியைக் கூடக் கொண்டாயிற்றிழிவது.

௯௧. சேஷத்வ மாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமானுல், தேஹமதுக்கு விரோதியாய் நிற்கும் நிலைகுலைந்தது.

௯௨. சேஷவஸதுவின் வ்யாபாரமடைய சேஷிதனக் கடிமையாக நினைத் திருக்கிறபடி.

௯௩. அவதாரகாலத்தி லுதவாதாாக்கு மிழக்கவேண்டாதபடியிறே கோயில் களிலேவந்து கண்வளாந் தருளுகிறது.

௯௪. உகந்தருளின நிலங்களிலே மெய்யே ப்ரதிபத்தி விளைந்தாாக்கு, அங்கு ள்ளவை யெல்லா முத்தேஶ்யமாய் தோறறுமிறே.

௯௫. அப்ராக்ருத ஸமஸதானத்தை யிதரச ஜாதீயமாக்காநிற்பது, தன் ஜன் மத்தை அனுசந்தித்தாறுடைய ஜன்மங்கள போம்படியா யிருப் பது.

௯௯. ஒரு ப்ரயோஜனத்துக்காக போவார்க்கன்றோ அதுகொண்டு மீள்வது, தன்னையே ப்ரயோஜனமாகப் பற்றிப்போவார்க்கு மீள விரகுண்டோ, இப்படியிறே பகவத் ப்ராவண்யமுடையார்படி.

௯௭. அனந்த சாயித்வம் சர்வாதிக வஸ்துவுக்கு லக்ஷண மாகையாலே சர்வாதிகனே சரண்யனென்கிறது.

௯௮. ஆசார்யன வார்த்தைகேட்டு தரித்தல், அவனபிமானத்தாலே தரித்தலொழிய வேறொன்றில்லை.

௯௯. ஸ்வரூபாந்தர்கதையான கருப்பைக் கழிவில்லையிறே. அது சத்தை யுள்ளதனையும் விலை செல்லுமிறே

௧௦௦. நம்மாசாரியர்கள் வ்யாபக மந்திரங்கள் மூன்றிலும், த்வயத்தையே யாதரிப்பர்கள்.

௧௦௧. பிரிவில் குணானுசந்தானம்பண்ணி தரிக்கலாம், அவன் சன்னிதியில் அவனையொழிய அனைக்ஷணமும் முகம்மாறியிருக்கு மதுக்கு மேற்பட முடிவில்லை.

௧௦௨. தந்தாமை யறியாவிட்டால் ப்ராவாயிலே கேட்டறியவேணும்.

௧௦௩. ஆர்த்தனுக்கன்றோ பல ப்ராப்தியுள்ளது

௧௦௪. புருஷகார முன்னாகத் தன்பக்கல் புகுந்தார்க்குத் தன திருவுள்ள மிரங்கும்.

௧௦௫. ஸம்சாரி முக்தனை லவனுடைய லீலோபகரணமும், போகோபகரணமும், சமமாய் தோற்றக்கடவது. ஆகாந்தரமான ஸம்ருதியில்லையே, ததீயத்வாகாரத்தாலே நித்ய விபூதியோடொக்கத் தோற்றுமத்தனை.

௧௦௬. ஸ்வரூபம் விசதமானால் "நான்" என்னவுமாய "அடியேன்" என்னவுமாய்க் காணுமிருப்பது

௧௦௭. அபிமத விஷயத்தைப் பிரிந்தால், கண்டதெல்லா மதுவாய் தோற்று மிறே

௧௦௮. சேஷி யொருவனால் சேஷவஸ்துக்களெல்லா மொரு மிடராயிருக்குமிறே, ஒருவனுக்குப் பலவடிமை யுண்டானால் தங்களிலெல்லாரு மொத்திருப்பார்களிறே கருத்தசங்கேதிகளாய.

௧௦௯. தன்னையொழிந்த வஸ்துக்களெல்லாவற்றுக்கும் கோடி விகாரத்தைப் பண்ணி, அவிகருதனா யிருப்பா னொருவனிறே ஈஸ்வரன்.

௧௧௦. வஸ்து சத்பாவங்கொள்ளும்போது விசேஷணம் வ்யாவர்த்தகமாயல்லதிராது, ஒன்றைக்கொண்டு விசேஷணமாம்போது அன்னிய யோகவ்ய வச்சேதம்பண்ணிக் கொண்டல்லது விசேஷணமாகமாட்டாது.

கக௧. முக்தனுக்கு லீலாவிபூதி ததீயத்வாகாரத்தாலே யுத்தேஶ்யமாக நின்றதிறே.

ககஉ. உறங்கினானாகில் பரரக்ஷணத்துக் குடலாயிருக்கும்; உணர்ந்திருந்தானாகிலு மப்படியே.

ககங. சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு வில்லுகைவந்திருக்கு மாப்போலேயாயிற்று, க்ருஷ்ணனுக்குக் குழல்கைவந்திருக்கும்படி.

ககச. கனத்தாருண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், பாரமில்லையிறே அஹங்கார ஸபரிஶமுடையா ரில்லாமையாலே.

ககரு. சேஷிக்குபாயபாவம் ஸ்வரூபாநு பந்தியானபின்பு சேஷபூதனுக்கும் ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாநு பந்தியாகக்கடவதிறே.

ககசு. ப்ராப்தவிஷய ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபமாகையாலே அவத்யகரமன்று ஶ்லாக்யமா மித்தனை.

ககஎ. ஜீவபராகளிருவருக்கு மபஹதபாப்மத்வாதிக ளுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஜீவாதமாவுக்கு ஹேயமுண்டாய் பகவ தநுக்ரஹத்தாலே கழியும், பரமாதமாஹேய சம்சாக்கா அநாஹனுயே யிருக்கும்.

ககஅ. நீர்மைக்கெல்லையான திருமலை ஆஶ்ரயணீய ஸ்தலம், மேன்மைக்கெல்லையான பரமபதமநுபவ ஸதானம்.

ககக. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யாநு சந்தானம்பண்ணினால், போய்புக்கல்லது நிற்கவொண்ணாது.

கஉ0. நம்முதலிகள் குருபரம்பரை முன்னாக த்வயானுசந்தானம் பண்ணுகிறது.

கஉக. சிஷ்யனுக் காசார்யானு வர்த்தனம் பண்ணலாவது அவன் தேஹ பரிக்ரஹம பண்ணியிருக்கிற நாளிலேயிறே, பின்புள்ள தெல்லாம் பகவதநுபவத்திலே அன்வயிக்குமிறே யிவருக்கும்.

கஉஉ. தேஹாத்மாபி மானியானபோது தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும், "தேஹாத்தவ்யதிரிக்த மொன்றுண்டு" என்றறிந்தபோது ஆத்மாவிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும் தன்னை பகவத்சேஷபூதனாக அனுசந்தித்தபோது தன்னை ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாக அனுசந்திக்கக்கடவன்.

கஉங. திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், விக்ரஹ குணங்களும், திவ்யாத்மஸ்வரூபமும, ஸவரூபகுணங்களும நிதயமுக்தாக்கு ப்ராப்ய மானாப்போலே, முமுக்ஷுவாய்ப்ர பன்னனான விவ்வதிகாரிக்கு த்வயசரீரமே ப்ராப்யமா யிருக்குமிறே.

கஉச. பகவத்விஷயத்திலே நெஞ்சைவைத் தனுபவிக்கையே யாத்ரையானவனுக்கு அன்யபரனாவ னுபபாகப் போருமோ.

கஉரு. ஆகிஞ்சின்யமும் ஸ்வரூபமும் ப்ரபத்திக்கு பரிகாரமிறே.

௧௨௬. இருவருமான சோததியிலேயிறே இவநடிமைசெயவது, அசசோத்தி தனனையேயிறே யிவனுபாயமாகப பறறுகிறதும இததால சொறு வியருகிறது நிதயபராபயதவமிறே நிதயாபூரவ விஷயமிறே நிதயபராபயமாக வலலது.

௧௨௭. இவனுடைய வபராதகாலம பாாததிருநது பரதிபததி பணணுகைக கவனுக கவசரமில்லை, அவளகூட விருககையாலே.

௧௨௮. வெறுமையும, ஸவரூபமும, இரணடும் பரபததிககு பரிகரமிறே.

௧௨௯. அதிகாரிஸவ ரூபமாவது அநநயகதிதவமும, பராபயருசியும, ஸவரூப பரகாஶமும எனகிற விவையிறே.

௧௩0. தரிவித சேதநனையும மாதருதவ பரயுகதமாக நியமிககும். ஈஶவரனை பரணயிதவ நிபநதனமாக நியமிககும.

௧௩௧. இவாகளை தனிததனியே பறறினாககு ஸவரூப விநாசமிறே, "மிது நமேயுததேஶயம" எனறிருபபாாககு ஸவரூபோஜஜீவனமிறே

௧௩௨. "வழுவிலாவடிமை செயயவேணடுநாம" எனறதிறே நிலைநினற ஸவ ரூபம. அநுவாததமானதிறே பரமாாததமாவது.

௧௩௩. ஈஶவரனை யொழிநதா ரடஙகளும், தாஙகளுளரானபோது ரக்ஷக ராக வபிமானிதது, ஆபததுவநதவாறே இவாகளைக் காடடிககொ டுதது தநதாமைககொணடு தபபுவாகள

௧௩௪. சாவாவஸதையிலும தனனையழிய மாறியாயினு மாஶரிதரக்ஷணம் பணணுவான சாவேஶவரன.

௧௩௫. ஆஶரிதன தபபினுலும தான பொருதது ரக்ஷிபபன.

௧௩௬ பெருமானை யொழிய செலலாமைபிறநது வயதிரேகததில் முடிநத சகரவாததிநிலை - சிநேஹம.

௧௩௭. "நில" எனன "குருஷவ" எனனுமபடியாய முறையறிநது பறறின விளையபெருமாளநிலை - பகதி

௧௩௮. ரக்ஷயவாககததினுடைய ரக்ஷணமொரு தலையானலதான தனனைப பேணுதேநோககு மாஶசசாய பூதனானவனுடைய திருவடிகளை யலலது பறறுவரோ

௧௩௯. ஶரவண மனனஙகளதான தரிசனசமா னாகாரததளவும செனறு நிறகுமிறே.

௧௪0. தயான பரராயிருபபாா, தயேயவஸதுவைவிடடுப புரம்பே போவ ரோ?

௧௪௧. தாமசபுருஷாகளோடடை சஹவாசம சாவேஸவரனுககுதயாகஹே து, சதவநிஷடரோட்டை சஹவாசமவனுககு ஸவீகாரஹேது.

௧௪௨. நிதயசூரிகள திரளிலே அவவோலககததின நடுவேயிருககு மிருப பைக காண்கையிறே, பராப்ய மாகிறது.

கசஙு. ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவிடத்தில் ஸ்வரூப விரோதியாக ப்ரவர்த்திக்கப் போகாதிறே.

கசச. சதாசார்ய னருகிலிருந்து "ஸ்ரீய:பதியொழிய இவ்வாத்ம வஸ்துவுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பாரில்லை" என்றுபதேசித்தால், அத்தனைபோதும்.

கசரு. ஆழ்வார்கள் "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று அது தன்னையே சொல்லாநிற்பர்கள், ப்ராப்திபலமான கைங்கர்ய ருசியாலே.

கசசு. "ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்ஜியம், ஸர்வேஶ்வர னுத்தேஶ்யன்" என்கிற ஞானம்பிறந்து பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினவர்கள், "பேஷஜம்பகவத் ப்ராப்தி:" என்று பகவத்ப்ராப்தி யளவிலே நிற்பார்கள்.

கசஎ. ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராப்யனுனால் அர்ச்சிராதிகதியோடு தேசவிஶேஷத்தோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்கதமிறே.

கசஅ. உபாஸனபலமாய் வருமவையடைய ப்ராப்யாந் தர்க்கதமாகக்கடவது. சாத்யவிவ்ருத்திக் குடலாய் வருமவையெல்லாம் பலத்துக்குடலாகக் கடவது. ஆகையாலே ப்ராப்யபூமி அத்தேசமே, அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கும் கடகரவனே.

கசக. அனுகூலரிலே யொருவனுக்கொரு நன்மையுண்டானுல், அது தன்னதாக நினைத்திருக்கையும், அனாத்தம வந்தால் அது தனக்குவந்ததாக நினைத்திருக்கையுமாகிற இவ்விரண்டு முண்டானுலிறே வைஷ்ணவத்வ முண்டாயிற்றுவது.

கரு0. த்ரைலோக்யத்தையும் கையடைப்பாக்கினுலும் ரக்ஷ்யம் சுருங்கி ரக்ஷகத்வப் பாரிப்பேவிஞ்சி யிருக்கும்.

கருக. சேஷிக்கதிசயத்தை விளைக்கையே சேஷவஸ்துவுக்கு ஸ்வரூபம்.

கருஉ. இங்குள்ளார அங்குப்போவது மேன்மையை அனுபவிக்க, அங்குள்ளார இங்குவருவது சீலகுணனுபவம் பண்ணுகைக்கு.

கருஙு. திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே பெரியபிராட்டியாரோடே யெழுந்தருளியிருக்கக்கண் டனுபவிக்கையிறே முக்தப்ராப்ய போகந்தான்.

கருச. ஜ்ஞானுநந்தங்களன்று வஸ்துவுக்கு நிரூபகம்; சேஷத்வ மென்கை. ஜ்ஞானுநந்தங்களிலு மந்தரங்கம் பகவத்சேஷத்வ மென்கை.

கருரு. சேதனனுக்கு பகவத்ஸ்வரூபத்திலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமே யுத்தேஶ்ய மானுப்போலே, ஈஶ்வரனுக்கும் ஆழ்வார் ஸ்வரூபத்திலும் அவர்கழிக்கிற ஶரீரமுத்தே ஶ்யமாய் தோற்றும்; செருக்கரபிமத விஷயத்தி லழுக்குகக்குமாப் போலே.

கருசு. ஜீவபரபேதமும் ஜீவர்களுக்கு பரஸ்பரபேதமும சேஷசேஷி சம்பந்தமும் பரமார்த்தம்.

௧௫௭. இல்லையலலரா யுளராயிருபப ராஶரிதருககு, இலலையாகியே யுளரா யிருபப ரநாஶரிதருககு

௧௫௮. நமஶஶபதததுககு சாபதமான வாததம "நானெனககுறியே நல லேன்".

௧௫௯. ஒரு கனயகையானா லொருவனுக கேயாயிருககையும, தான தனக குரியளனறிககே யிருககையுமிறே ஸவரூபம

௧௬௦. நாராயண ஶபதததுககு ஆததம-சுவாமி தவவாதசலயோ பாயத வோ பேயதவவயாபகதவ மிதயாதியிறே, சதுாததிக காததம கைங்காய டராாததனையிறே.

௧௬௧. பரணவாாத்தமும நமஶஶபதாாததமும, வயாபகதவமும அவவயா பகதவமும, அல்லாத வயாபக மநதிரஙகளிலுமுணடு.

௧௬௨. நமமாசாாயாகள போனதுபோருமிறே நமககாதரிககவேணடுவது.

௧௬௩. "அவனைப பெறவேணும்" எனறிருபபா ராசைபபடுவது மவளமுன னாகவாய, பெறறால பினனை கைஙகாயம பணணுவது மிருவரு மான சோததியிலேயா யிருககுமிறே.

௧௬௪. "ஸ்வரூபம் பகவதபாரதநதிரியம" எனறறிநதால, சீரிய பரயோஜ னம கைஙகாயமிறே.

௧௬௫. ராமாவதாரததில் மெயயும கருஷணாவதாரததில பொய்யுமிறே, ஆஶரிதருககுததஞசம.

௧௬௬. உகநதாரை யழிககையிறே பாதகமாவது, விரோதிகளை யழிககுமது உபகாரமிறே.

௧௬௭. பரமஹஹதயைககு பராயசசிததம பணணினால, கோஹதயைககு பராயசசிததம பணணவேணடி வருமிறே, அஙகன வேணடா விறே, பகவதனுகரஹஙகொணடு காாயங கொளளுமிடததில.

௧௬௮. ஆஶரித ரக்ஷணததுககும ததபரதிகூல நிரஸநததுககு மடிஸ்ரீயஃ பதியாகை.

௧௬௯. பராமஹணருககு சநதயாவநதனமபோலேயிறே, இடையருககுப் பசு மேயககை, ஜாதயுசித தாமமாகையாலே தவிரவொணணாதிருககு மிறே.

௧௭௦. பகவதவிஷயங தானஸ்பரிஶ வேதியாயிருககுமிறே.

௧௭௧. நிரபேக்ஷனானதான குறையநினறு இவனுடைய குறையை தீாக்கு மாயததி, தானசாபேக்ஷனாய நினறு இவனை நிரபேக்ஷனாககும்.

௧௭௨. இவனுககு ஸவரூப ஸதிதியுணடாம்படி பணணிககொணடு நிரபேக்ஷ னாக வேணுமிறே அவனுககு, இவனுடைய ஸவரூபஸ திதயாதத மாக அவன தனனை தாழவிடடா னெனறால அது தானே நைர பேக்ஷயததுக் குடலா யிருககுமிறே யவனுக்கு.

௧௭௩. பகவத் விஷயம்போலே வாய்வந்தபடி சொல்லவொண்ணாதிறே, பாகவதவிஷயம்.

௧௭௪. திருநாமம் சொல்லுகைக்கு ருசியேயாய்த்து வேண்டுவது, அவர்களே அதிகாரிகள்.

௧௭௫. சேஷத்வஜ்ஞானம் பிறந்தால் ஸ்வரூபானுரூபமான வ்ருத்தி பெறுமையால் வரும் க்லேசம் ப்ராயச்சித்தத்தால் போக்குமதன்றே.

௧௭௬. இவனை அடிமைகொள்ளுகையாலே புகழுக்கெல்லையில்லையாய்த்தவனுக்கு, இவனுக் கடிமைசெய்கையாலே புகழுக் கந்தமில்லையாய்த்திவர்களுக்கு.

௧௭௭. சம்சாரத்திலே யிருந்தா லிவனுக்குப் புகழுண்டாகிறாய்த்து பரமபதத்தி லிருந்தா லவனுக்குப் புகழுண்டாவது; இன்னிலத்தைவிட விட இவனுக்குப் புகழுண்டாமாப்போலே அந்நிலத்தை விட விட அவனுக்குப் புகழுண்டாம்; இருவருக்கு மிரண்டு மலப்யலாபமிறே.

௧௭௮. ப்ராப்யத்துக்கு ப்ராபகமாக வேதாந்தங்களில் பக்தியென்றும் ப்ரபத்தியென்று மிரண்டுபாயங்களை விதித்தது, அவையிரண்டிலும் பக்தித்ரைவர்ணிகாதிகாரம்; ப்ரபத்தி சார்வாதிகாரம்.

௧௭௯. அநந்யப்ரயோஜநரான பக்திமான்களுக்கும் பலப்ரதனாய் உபாயமாயிருக்கும், தன்னையே பற்றினார்க்கு அவ்யவஹிதோபாயமாம்.

௧௮௦. குற்றம் தலைநிரம்பிப் புறம்பு புகலில்லாதாரை ரக்ஷிக்கு மீச்வரன்; குற்றம் நிரம்பி அனுதாப மில்லாதாரைப் பொறுப்பிக்கும் பிராட்டி.

௧௮௧. ரக்ஷ்யவர்க்கம் குறைவற்ற தேசமாகையாலே ரக்ஷகனுக்கு சம்பத்து மிக்கிருக்கு மிங்கு; கைங்கர்யத்துக்கு விச்சேத மில்லாமையாலே சேஷபூதனுக்கு சம்பத்து மிக்கிருக்குமங்கு.

௧௮௨. அறிவுடையார்க்கு பொறுக்கவொண்ணாத நரகம் சம்சாரமிறே.

௧௮௩. சர்வசாதாரணனான ஸ்வாமியுடைய வ்யாபாரமெல்லா மெனக்கெனக் கென்னலாமிறே சேஷபூதருக்கு.

௧௮௪. ஜ்ஞானலாப முண்டானபின்பு "அவ்வருகில் ப்ராப்தி பெற்றிலோம்" வருவதொரு குறையுண்டோ.

௧௮௫. சேதனனையொழிய அசேதனனுக்கு ஸ்திதியில்லாதாப்போலே ஈச்வரனையொழிய வாத்மாவுக்கு ஸ்திதியில்லை.

௧௮௬. புருஷார்த்தம் பெறுவது ஒரு சேதனனாலே, அசேதன க்ரியாகலாபாதிகளாலன்றே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தி

லுதஹரிதத பரமாணங்களுக்கு அாத்தம்

பக குறி
கம. பபு

ந. அ. ஸமஸாரஸாகரமகோரம - அநநதகலேஶபாஜனம.

கோரம	- பயஙகரமாயும	ஸமஸார ஸாகரம	ஸமஸாரமாகிற ஸமுததிரததை
அநநதக லேஶ பாஜநம	எலலையிலலாத துககஙக ளுக கிருபபிடமான		

ந. ஆ. ஜஞாநாநமோக்ஷ: அஜஞாநாதஸமஸார:

ஜஞாநாத	- ஜஞாநததாலே	அஜஞாநாத	- அஜஞாநததாலே
மோக்ஷ:	மோக்ஷமானது உண டாகிறது	ஸமஸார:	- ஸமஸாரமானது உண டாகிறது.

ச. அ. ஜாயமாநமஹிபுருஷம - யமபஶயேநமதுஸூதந:
ஸாதவிகஸஸதுவிஜஞேய: - ஸவைமோக்ஷாததசிநதக: ‖

யம	- யாதொரு	ஸாதவிக:	- ஸாதவிகனுக
ஜாயமாநம	- உணடாகிற	விஜஞேய:	- அறியததககவன
புருஷம	- புருஷனை	ஸவை	- அவனே
மதுஸூதந:	- மதுவை நிரஸிதத ஸாவேஶவரன	மோக்ஷாதத சிநதக:	மோக்ஷருபமான புருஷாததததை சிநதிககிறவனுக ஆகிறுன
பஶயேத	- கடாக்ஷிககிறுனே	ஹி	- பரஸிததம்.
ஸது	- அவனே		

ச. ா. ஈஶவரஸயசஸௌஹாாதம

ஈஶவரஸய - ஈஶவரனுடைய	ஸௌஹாாதமச	ஸௌஹாாத்தத்தையும்

ரு. அ/க பராபயஸயபரமஹஞேருபம - பராபதுஶசபரதயகாதமந: |
பராபதியுபாயமபலமபராபதே: - ததாபராபதிவிரேுதிச |

வதந்திஸகலாவேதா꞉ - ஸேதிஹாஸபுராணகா꞉
முநயஶ்சமஹாத்மாநோ - வேதவேதார்த்தவேதிந꞉ ||

ப்ராப்யஸ்ய - ப்ராப்யனுன
ப்ரம்ஹண꞉ - ஸ்ரீமன் நாராயணனு டைய
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்தது꞉ - ப்ராப்தாவான
ப்ரத்யகாத்மந꞉ - ஜீவாத்மாவினுடைய
ரூபம்ச - ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்த்யுபாயம் - ப்ராப்திக்கு உபாயமான
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்தே꞉ - ப்ராப்திக்கு
பலம் - பலமான
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ததா - அந்தப்ரகாரம்

ப்ராப்தி விரோதி - ப்ராப்திக்கு விரோதியான
ரூபம்ச - ஸ்வரூபத்தையும்
ஸேதிஹாஸபுராணகா꞉ - இதிஹாஸ புராணங்களோடே கூடியிருக்கிற
ஸகலா꞉ - ஸமஸ்தமான
வேதா꞉ - வேதங்கள்
வதந்தி - சொல்லுகிறதுகள்
வேதவேதார்த்தவேதிந꞉ - வேதமென்ன வேதார்த்தமென்ன இதுகளை தெரிந்தவர்களான
மஹாத்மாந꞉ - மஹாஸ்வபாவ சாலிகளான
முநயஶ்ச - மநநசீலரான ருஷிகளும்
வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள்.

ஸூ. அ. த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா꞉

வேதா꞉ - வேதங்கள்

த்ரைகுண்யவிஷயா꞉ - முக்குணங்களோடு கூடிய ஜீவாத்மாக்களை விஷயமாக வுடையதுகள்.

ஸூ. ஆ. காயந்திதேவா꞉கிலகீதகாநி - தந்யாஸ்துயேபாரதபூமிபாகே
ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே-பவந்திபூய꞉புருஷா꞉ஸுரத்வாத்.

தேவா꞉ - தேவர்கள்
கீதகாநி - கானங்களை
காயந்தி - கானம் பண்ணுகிறார்கள்
கில - ப்ரஸித்தம்
ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே - ஸ்வர்க்கமென்ன மோக்ஷமென்ன இதுகளாகிற ஸ்தானத்திற்கு மார்க்கமாகநின்ற

பாரதபூமி பாகே - பரதகண்டத்திலே
யே-புருஷா꞉ - யாதொருபுருஷர்கள்
ஸுரத்வாத் - தேவத்வத்தை விட்டு
பூய꞉ - மறுபடி
பவந்தி - உண்டாகிறார்கள்
தன்யாஸ்து - அவர்கள் பாக்கியசாலிகள்.

ஸூ. இ/க துர்லபோமாநுஷோதேஹ꞉தேஹிநாம்க்ஷணபங்குர꞉

தேஹிநாம் - ப்ராணிகளுக்கு
க்ஷணபங்குர꞉ - க்ஷணிகத்திலே நசிப்பதான

மாநுஷ꞉ - மநுஷ்ய ஸம்பந்தமான
தேஹ꞉ - தேஹமானது
துர்லபம் - கிடைப்பதரிது.

ஸூ. இ/உ அதரஜநமஸஹஸராணும | ஸஹஸைரபிஸததம
கதாசிலலபதேஜநதுஃ | மாநுஷயமபுணயஸஞசயாத

ஸததம	- ஶலாகயரான ருஷியே	ஜநது	- ஜீவனுனவன
அதர	- இநதலோகததிலே	புணயஸஞ சயாத	புணயஙகளுடைய ஆதிசயநதாலே
ஜநம ஸஹஸராணும	ஜனமஸஹஸரஙகளுடைய	மாநுஷயம	- மனுஷயநவததை
ஸஹஸைரபி	- ஆயிரஙகளநாலேயும	லபதெ	- அடைகிருன
கதாசித	- ஒருககால		

ஸூ. இ/ங தஸமாதபாலயேவிவேகாதமா। யதேதஶ்ரேயஸேஸதா

தஸமாத	- ஆகையினுலே	ஸதா	- ஸாவகாலநதிலும
விவேகாதமா	- கருதயாகருதய விஷயமான புததியையுடையவன	ஶ்ரேயஸே	- மோக்ஷநதையும பொருட்டு
பால்யே	- பாலய யௌவநஙகளுடைய மதயததிலே	யதேத	- யததநிககககடவன.

ஸூ இ/ச ஶதாயுாவைபுருஷஃ

புருஷஃ	- புருஷன	ஶதாயுாவை	- நூருவயதை யுடையவனனறே

ஸூ. இ/ரு அநந்தபாரம்பஹுவேதிதவயமலபஶ்சகாலோபஹவஶ்சவிகநாஃ

அநநதபாரம	- ஶாஸதர மானது முடிவிலலாத கரையையுடையது	பஹு	- அதிகம
		காலஶ்ச	- காலமும
		அலபஃ	- அலபம
வேதிதவ்யம்	- அறியவேண்டிய தானது	விகநாஶ்ச	- விகநஙகளும
		பஹவஃ	- அநேகஙகள.

ஸூ. இ/சா ஶ்ரேயாமஸிபஹுவிகநாநிபவநதிமஹதாமபி.

மஹதாமபி	- மஹாதமாககளுககும	பஹுவிகநாநி	- அதிகமான விகநஙகளை உடையதுகளாக
ஶ்ரேயாமஸி	- ஶ்ரேயஸ்ஸுககள	பவநதி	- ஆகிறதுகள.

ஸூ. இ/எ சஞசலம்ஹிமநஃக்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவததருடம்.

ஹேகருஷ்ண	- வாரீகருஷ்ணனே	ப்ரமாதி	- பலாதகறிதது எனனை அபஹரிககிறது
மநஃ	- மநஸஸானது		
சஞசலம்	- சஞசலமா யிருக்கிறது	ஹி	- பரஸிததம
பலவத	- மிகவும்	தருடம்	- நிஶ்சயம்.

சு. இ/அ வேதஸாரோபநிஷத்.

உபநிஷத - உபநிஷத்தானது	வேதஸார: - வேதத்திநுடையஸாரம்.

சு. ாா. அஸாரமல்பஸாரஞ்சஸாரம்ஸாரதரம்த்யஜேத்
பஜேதஸாரதமம்ஶாஸ்தரம்ரத்நாகரயிவாம்ருதம்.

அஸாரம்	- ஐஹிக. ஆமுஷ்மிகப்ரதி பாதகமான ஶாஸ்தர த்தையும்	த்யஜேத்	- விடக்கடவன்
அல்பஸாரஞ்ச	கைவல்ய ப்ரதிபாதகமான ஶாஸ்தரத்தையும்	ரத்நாகரே	- ஸமுத்ரத்தில்
ஸாரம்	- பக்தி ப்ரதிபாதகமான ஶாஸ்தரத்தையும்	அம்ருதமிவ	- அம்ருதத்தைப் போல
ஸாரதரம்	- ஸ்வார்த்த கைங்கர்யப்ரதிபாதகமாந ஶாஸ்த்ரத்தையும்	ஸாரதமம்	- ஸித்தோபாய ப்ரதிபாதகமான
		ஶாஸ்த்ரம்	- ஶாஸ்தத்ரத்தை
		பஜேத்	- அடையக் கடவன்.

சு. உ. ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதாவணாநிச
ஸாவமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்.

ருச:	- ருக்வேதங்களும்	ஆதாவணாநிச	- அதாவண வேதங்களும்
யஜூம்ஷி	- யஜுர்வேதங்களும்	ஸாவம்	- ஸமஸ்தமும்
ஸாமாநி	- ஸாமவேதங்களும்	அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்	அஷ்டாக்ஷரத்திற்கு உள்ளான ப்ரணவத்தி நருள் இருக்கிறது.
ததைவ	- அந்தப்ரகாரமே		

எ. அ. க்ருஷ்ணத்வைபாயநமவ்யாஸம் | வித்திநாராயணம்ப்ரபும்
கோஹ்யந்ய:புண்டரீகாக்ஷாத் | மஹாபாரதக்ருத்பவேத்.

க்ருஷ்ணத்வைபாயநம	க்ருஷ்ணனென்கிற பெயரையும் த்வீபத்தை தனக்கு ஸ்தானமாக வுடையவரா யிருப்பதினாலே த்வீபாயநரென்கிற பெயரையு முடைய	வித்தி	- அறியக்கடவாய்
		ஹி	- ப்ரஸித்தம்
		புண்டரீகாக்ஷாத்	ஸ்ரீமன்நாராயணனைக் காட்டிலும
		அந்ய:	- வேறான
		க:	- எவன்
வ்யாஸம்	- வ்யாஸரை	மஹாபாரதக்ருத்	மஹாபாரதத்தை பண்ணுகிறவனாக
நாராயணம்	- நாராயணனென்கிற		
ப்ரபும்	- ப்ரபுவாக	பவேத	- ஆவன்.

எ. இ/க ஶரத்தைவகாரணம்பும்ஸாமஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே.

பும்ஸாம்	- புருஷர்களுக்கு	ஶரத்தைவ	- ஶரத்தையே
அஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே	அஷ்டாக்ஷரத்திநுடைய பரிக்ரஹவிஷயத்திலே.	காரணம்	- காரணமாக ஆகிறது.

எ. ா. ஆத்மாவாரேதருஷடவயஶரோதவயோமநதவயோநிதிதயாஸிதவயঃ
ஆதமேதயேவோபாஸீத। ஓமிதயாதமாநமதயாயத.

அரே	- வாராயமைதரேயியே	நிதிதயாஸிதவயঃ	தயாநம பணணததகக வன
ஆதமா	- பரமாதமாவானவன	ஆதமேதயேவ	பரமாதமாவெனறே
ஶரோதவயঃ	- கேழககததககவன	உபாஸீத	- உபாஸிககககடவன
தருஷடவயঃ	- காணததககவன	ஓமிதி	- ஓமெனறு
மநதவயঃ	- மனனம பண்ணததககவன	ஆதமாநம	- பரமாதமாவை
		தயாயத	- தயானம பணணககடவன.

எ. உ. அமருதஸயைஷஸேதுঃ பலமதஉபபததேঃ.

எஷঃ	- இநத பரமாதமா வானவன	பலம	- மோக்ஷரூப பலமானது உணடாகிறது.
அமருதஸய	- மோக்ஷததிறகு	குதঃ	- எபபடியெனறால
ஸேதுঃ	- மாாகபூதன	உபபததேঃ	- ஶாஸதிரததில உபபததி யிருபபதினாலே.
அதঃ	- இநத பரமாதமாவிநிடததிலநினறும		

அ. அ. யஜேத.

யஜேத	- யஜஞயம் பணணககடவன்.

அ. உ. ஜுஹுயாத.

ஜுஹுயாத	- ஹோமம பணணககடவன.

கூ. அ/க பராமஹணஸய। அதயயநாதயாபநம। யஜநயாஜநம। தானபபரதிகரஹணம। தாயாதயமஸிலோஞசாநயঃயசசாபரிகரஹீதம। ஏதாநயேவக்ஷதரியஸய। அதயாபனயாஜன பரதிகரஹணுநீதி। பரிஹாாயம। தணடயுததாதிகாநி। க்ஷதரியவதவைஶயஸய। தணடயுததவாஜநமே கருஷிகோரக்ஷண வாணிஜயாதிகம ‖

ப்ராம்ஹணஸய	பராமஹணனுக்கு	தாயாதயம்	- தாயாதிகளிடததில்நினறுமவரும தனமும
அதயயநாதயாபனம	அதயயனமும அதயாபனமும	ஸிலோஞசாநி	கதிாபொருககுதல் உதிாநெல பொருக்குதல இதுகள
யஜநயாஜநம	யஜநமும்யாஜநமும	அநயச சாஅபரிகரஹிதம்	வேறுன அயாசிதமாகவருகிறதும்
தானபரதிகரஹணம	தானமுமபரதிகரஹணமும	ஏதானயேவ	- கீழ்ச்சொன்னஇதுகளே

க்ஷத்ரியஸ்ய - க்ஷத்ரியனுக்கு	க்ஷத்ரியவத் - க்ஷத்ரியனைப்போல்
அத்யாபன யாஜநப்ரதிக்ரஹணநீதி - அத்யாபனமென்ன யஜனமென்ன ப்ரதிக்ரஹணமென்ன யென்கிற இதுகள்	வைஶ்யஸ்ய - வைஶ்யனுக்கும்
பரிஹாரயம் - விடத்தகுந்ததுகள்	தண்ட யுத்தவர்ஜனம் - சிக்ஷிக்கிறதென்னயுத்தம் செய்கிறதென்ன இதுகளை விட்டு
தண்ட யுத்தாதிகாநி - சிக்ஷிக்கிறது யுத்தம்செய்கிறது இது முதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத்தக்கது	க்ருஷிகோரக்ஷண வாணிஜயாதிகம் - க்ருஷி என்னகோரக்ஷணமென்ன வாணிஜயமென்ன இதுமுதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத் தகுந்ததுகள.

௯. அ/உ விஷ்ணுதாஸாவயம்யூயம்। பராம்ஹணவானதாமிண꞉
அஸ்மாகம்தாஸவ்ருத்தீநாம்। யுஷ்மாகம்நாஸ்திஸங்கதி꞉.

வயம் - நாங்கள்	தாஸவ்ருத்திநாம். - தாஸவ்ருத்திகளான
விஷ்ணுதாஸா꞉ - விஷ்ணுவுக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணுமவர்கள்	அஸ்மாகம் - எங்களுக்கும்
யூயம - நீங்கள்	யுஷ்மாகம் - வாணதர்மத்தை யுடைய உங்களுக்கும்
வாணதர்மிண꞉ - வாண தர்மங்களையுடைய	ஸங்கதி꞉ - ஸம்பந்தமானது
ப்ராம்ஹணா꞉ - ப்ராம்ஹணர்கள்	நாஸ்தி - இல்லை.

௯. ஆ. காயத்ரீச்சந்தஸாம்மாதா.

சந்தஸாம் - சந்தஸ்ஸுக்களுக்கு	மாதா - மாத்ருஸ்தானம்.
காயதரி - காயத்ரியானது	

௯. இ. ருசோயஜூம்ஷியித்யாதியில்மூன்றுபாதங்களுக்கர்த்தம் கண்டுகொள்வது. (௬. ௨.) யச்சாந்யதபிவாங்மயம்.

யத் - யாதொரு	வாங்மயம் - ஸாவவாக்ஸமூஹங்களும் அஷ்டாக்ஷரததிற்குள்ளான ப்ரணவத்திலேஇருக்கிறதுகள்.
அன்யத் - வேறான	

௧௦. அ. ஸந்ததிகோத்ரஜநநகுலாந்யபிஜநாந்வயௌ.

ஸந்ததி꞉ கோதரம் ஜனனம் குலாநி - இந்தசப்தங்களும்	அபிஜநான்வயௌ - அபிஜன அந்வயஶப்தங்களும் ஸந்ததிக்குப் போகள்.

௧௦. ஆ. ஶிக்ஷாயாம்வாணஶிக்ஷா.

ஶிக்ஷாயாம் - ஶிக்ஷைகளுக்குள்ளே	வாணஶிக்ஷா - வாணஶிக்ஷை.

௧௦ இ சரணஶபதஃகாடககாலாபாதிஶாகாவிஶேஷேஷுமுகயஃ
தததயாயிஷுபுருஷேஷுகெளணஃ.

சரணஶபதஃ	சரணஶபதமானது	முகயஃ	முக்யம
காடக காலாபாதி	காடககாலாபம முதலான	தததயாயிஷு	அநதகாடககாலாபததை அதயயநமபணணுகிற
ஶாகா விஶேஷேஷு	ஶாகா விஶேஷஙகளிலே	புருஷேஷு	புருஷாளிடஙகளிலே
		கெளணஃ	கெளணம.

௧௦. ௩. பதயுஃஶரியஃபரஸாதேனபராபதஸாாவஜஞஸமபதம்
பரநநஜநகூடஸதமபரபதயேஶரீபராஙகுசம.

ஶ்ரீயஃ	ஶ்ரீமஹாலக்ஷமிககி	பர பநநஜந கூடஸதம	பரபநநஜநஙகளுககுகூடஸதராயிருககிற
பதயுஃ	பாததாவான ஸாவேஶவரனுடைய	ஶ்ரீபராஙகுசம	பாஹயாளுககு பாதகரான நமமாழவாரை
பரஸாதேன	அனுகரஹததாலே	பரபதயே	பறறுகிறேன.
பராபதஸாாவஜஞ ஸமபதம	அடையபபடட ஸாவஜஞதவமாகிற ஸமபததையுடையவராய		

௧௦. ௨/௧ ஸவாதயாயோதயேதவயஃ.

ஸவாதயாயஃ	தனனுடைய ஶாகாதயயனமானது	அதயேதவயஃ	அதயயனமபணணததகுநதது.

௧௦. ௨/௨ அதயேதவயமதவிஜஶரேஷடைாவேதரூபமிதமகருதம.

தவிஜஶரேஷடைஃ	பராமஹண ஶரேஷடாகளாலே	இதம	இநததிவய பரபநதமானது
வேதரூபம	வேதரூபமாக	அதயேதவயம	அதயயனமபணணததகுநதது.
க்ருதம	பணணபபட டிருககிற		

௧௧. ௮/௧ விஷ்ணுபகதிவிஹீநோயஃ। ஸாவஶாஸதராாததவேதயபி
பராம்ஹணயமதஸயநபவேத। தஸயோதபததிாநிரூபயதாம.

யஃ	யாதொருவன	பராமஹணயம	ஜஞாநகருத பராம்ஹணயமாநது
ஸாவஶாஸதராாததவேதயபி	ஸகல ஶாஸதராாததஙகளை அறிநதிருநதபோதிலும்	நபவேத	யில்லை
விஷ்ணுபகதிவிஹீநஃ	விஷ்ணுபக்தி யில்லாதவனாக, ஆகிறுன	தஸய	அவனுடைய
தஸய	அவனுக்கு	உதபததிஃ	உதபததியானது
		நிரூபயதாம	நிரூபிககததகுநதது.

௧௧. ௮/௨ யஃபுதரபிதரம்தவேஷடி। தமவிதயாதனயரோதஸம
யோவிஷ்ணுமஸததமதவேஷடி। தம்விதயாதநதயரோதஸம.

யஃ, புத்ரஃ	- யாதொருபுத்திரன்	விஷ்ணும்	- ஸாவகதமான விஷ்ணுவை
பிதரம	- தகப்பனை	ஸததம்	- ஸாவகாலத்திலும்
த்வேஷடி	- த்வேஷிக்கிருன்	தவேஷடி	- தவேஷிக்கிருன்
தம்	- அவனை	தம்	- அவனை
அந்யரோதஸம்	- அன்யரோ தஸ்ஸுக்குஉண்டானவனுக	அந்தப ரோதஸம்	சண்டாள ரோதஸ்ஸுக்கு உண்டானவனுக
வித்யாத்	- அறியத்தக்கவன்	விதயாத்	- அறியத்தக்கவன்.
யஃ	- யாதொருவன்		

௧௪. இ. அங்காநிவேதாஶசத்வாரோ. மீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தரஃ
புராணம்தாமஶாஸ்த்ரஞ்ச. விதயாஹயேதாஶசதுாதஶ.

அங்காநி	- சிக்ஷை. வ்யாகரணம். சந்தஸ்ஸு நிருக்தம். ஜயோதிஷம். கல்பம. இதுகளாகிற ஆரஙகஙகள	மீமாம்ஸா	- பூாவோத்தரமீமாம்ஸை
		ந்யாயவிஸதரஃ	ந்யாயஶாஸ்த்ரம்
		புராணம்	- புராணம்
		தாமஶாஸதரஞ்ச	தாமஶாஸ்த்ரமும்
வேதாஃ சதவாரஃ	ருக்- யஜுஸ்ஸு-ஸாமம-அதாவணம் இதுகளாகிற நான்குவேதங்கள்	ஏதாஃ	- இந்த
		சதுாதஶ	- பதிநாலும்
		வித்யாஹி	- வித்தைகளன்ரே.

௧௨. ஆ/௧ அனுதிநிதநாஹயேஷாவாகுத்ஸ்ருஷடாஸ்வயம்புவா.

அனுதிநிதனு	- ஆத்யந்த மில்லாமலிருக்கிற	ஸ்வயம்புவா	- தன்னுடைய உத்பத்திக்கி வேறு காரணமில்லாத ஸாவேஶவரனுலே
ஏஷா-வாக்	- இந்த வேத ரூபமான வாக்கானது	உதஸ்ருஷடா	ப்ரகாசிப்பிக்கப் பட்டது.

௧௨. அ/௩ அஷடாதஶபுராணுநாம். காதாஸத்யவதீஸுதஃ.

ஸத்யவதீ ஸுதஃ	ஸத்யவதியினுடை புத்ரரான வ்யாஸரானவா	அஷடாதஶபுராணுனும்	௧அ - புராணங்களுக்கு
		காத்தா	- காத்தா.

௧௩. அ ருகஷிம்ஜுஷாமஹேக்ருஷண। த்ருஷ்ணுதத்வமிவோதிதம்
ஸஹஸ்ரஶாகாம்யோதராகஷீத்। த்ராவிடம்ப்ரம்ஹஸ்ஹிதாம்.

ஸஹஸ்ரஶாகாம்	ஆயிரம் சாகையை யுடைய	த்ராவிடம்	- தமிழாக
		யஃ	- யாதொருவா
		அத்ராகஷீத	- கடாக்ஷித்தாரோ
பரம்ஹ ஸம்ஹிதாம்	ஸாமவேதத்தை		

க்ருஷ்ண த்ருஷ்ண தத்வமிவ — க்ருஷ்ண விஷயகமான பக்தியாகிற தத்வத்தைப்போல	உதிதம் - அவதரித்திருக்கிற
	ருஷிம் - நம்மாழ்வாரை
	ஜுஷாமஹே - ஸேவிக்கிறேன்.

கங. ஆ ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ தாதா யதாபூர்வமகல்பயத்.

தாதா - ஸர்வேச்வரன்	யதாபூர்வம் - முன்கல்பத்தில் இருந்ததுபோல
ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ - ஸூர்ய சந்திரரை	அகல்பயத் - ஸ்ருஷ்டித்தான்.

கங. இ. யோவைவேதாம்ச்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை.

ய꞉ - யாதொரு ஸ்ரீமந் நாராயணன்	தஸ்மை - அந்த பரமாத்மாவின்பொருட்டு
வேதாம்ச்ச - வேதங்களையும்	ப்ரஹிணோதி - கொடுத்தான்.

கங ஈ. ப்ரம்ஹணபுத்ராயஜ்யேஷ்டாய.

ப்ரம்ஹண꞉ - சதுர்முக ப்ரம்ஹாவினுடைய	புத்ராய - புத்ரனான ருத்ரனையும் பொருட்டு.
ஜ்யேஷ்டாய - ஜ்யேஷ்டனான	

கரு அ. ஹஸிதம்பாஷிதம்சைவகதிர்யாயச்சசேஷ்டிதம்
தத்ஸர்வம்தாமவீர்யேணயதாவத்ஸம்ப்ரபச்யதி.

ஹஸிதம் - ராமாதிகளுடைய யாதொரு சிரிப்பும்	தத் ஸர்வம் - அந்த ஸமஸ்தத்தையும்
பாஷிதம் - வார்த்தையும்	தாமவீர்யேண — பரமாத்மாவினுடைய வரப்ரஸாதசக்தியினாலே
யா கதி꞉ - யாதொரு கமனமும்	யதாவத் - யதார்த்தமாக
யச்ச சேஷ்டிதம் — யாதொரு சேஷ்டிதமும் அதாவது யுத்தாதிகளும்	ஸம்ப்ரபச்யதி — பார்க்கப்போகிறான்.

கசு. அ. ஸ்வாத்யாயாத்யோகமாஸீதயோகாத்ஸ்வாத்யாயமாவஸேத்
ஸ்வாத்யாயயோகஸம்பத்யாபரமாத்மாப்ரகாசதே
ததீக்ஷணாயஸ்வாத்யாயச்சக்ஷுர்யோகஸ்ததாபர꞉
நமாம்ஸசக்ஷுஷாத்ருஷ்டும்ப்ரம்ஹபூதஸ்யசக்யதே.

ஸ்வாத்யாயாத் — ஸர்வசாஸ்த்ரத்யயனத்தாலே	ஆமநேத - அறியக்கடவன்
யோகம் - யோகத்தை	ஸ்வாத்யாய யோகஸம்பத்யா — ஸர்வசாஸ்த்ர யம்யோகம் இதுகளுடைய ப்ராபதியினாலே
ஆஸீத - அடையக்கடவன்	
யோகாத் - யோகத்தாலே	பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவன்
ஸ்வாத்யாயம் — அத்யயனம் பண்ணும்விருக்கிற அனுயசா கைகளை	ப்ரகாசதே - ப்ரகாசிக்கிறான்

ததீக்ஷணய	- அந்தபரமாத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையின பொருட்டு	அபரஃ	- மற்றொருசன்
ஸ்வாத்யாயஃ	- ஸ்வஸாகாத் யயனமானது	ப்ரம்ஹபூதஃ	- பரப்ரம்ஹமான
சக்ஷுஃ	- ஒருகன்	ஸஃ	- அந்தபரமாதமா
யோகஃ	- யோகமானது	மாம்ஸ சக்ஷுஷா	மாமஸக்கண்ணாலே
ததா	- அந்தப்ரகாரம்	த்ருஷடும்	- காண்கைக்கி
		நஸக்யதே	- சமாததமாகிறதில்லே.

கசா. ஆ. ஆஸாபாஸஸதைாபத்தாஃ

ஆஸாபாஸஸதைஃ	ஆசையாகிற கயிருகளுடைய அனேகஙகளாலே	பத்தாஃ	- கட்டப்பட்டிருக்கிற.

கஎ. அ. நிரஸ்தாதிஸயாஹலாதஸுகபாவைகலக்ஷண
பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா
தஸ்மாத்தத்ப்ராப்தயேயத்நஃகாதவ்யஃபண்டிதைாநரைஃ
தத்ப்ராப்திஹேதுர்ஜ்ஞாநஞ்சகாமசோக்தம்மஹாமுநே.

நிரஸ்தாதிஸயாஹலாதஸுகபாவைகலக்ஷண	அல்பமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இதராதிஸயத்தை யுடைத்தாய் ஆஹலாத ரூபஸுகதவததையே வடிவாக உடைத்தாய	தத்ப்ராப்தயே	அந்தபகவல்லாபத்தின் பொருட்டு
ஏகாந்தா	- துக்கம் கலசாமலிருப்பதாய்	யத்நஃ	- யத்நமானது
ஆத்யந்திகி	- நித்யமாயிருக்கிற	பண்டிதைஃ	- க்ஜ்ஞாநவான்களான
பகவதப்ராப்திஃ	பகவல்லாபமானது	நரைஃ	- மனுஷ்யாள்நாலே
பேஷஜம்	- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமாக	காதவ்யஃ	- பண்ணத்தக்கது
மதா	- ஸம்மதம்	தத்ப்ராப்திஹேதுஃ	அந்தபகவல் லாபத்திற்குஹேதுவானது
தஸ்மாத்	- ஆகையால்	ஜ்ஞாநஞ்ச	- ஜ்ஞாநயோகமும்
		காமச	- காமயோகமும் என்று
		மஹாமுநே	- வாரீமைதரேயரே
		உக்தம்	- சொல்லப்பட்டது.

கஅ. அ. அஸத்கீர்தனகாந்தாரபரிவாதனபாம்ஸுலாம்
வாசம்ஸௌரிகதாலாபகங்கயைவபுநீமஹே.

அஸத்கீர்தநகாந்தார பரிவாதன பாம்ஸுலாம்	பகவத் பக்தியில்லாதவாகளுடைய ஸ்தோத்ரமாகிறகாட்டிலேபெரளுகிறத்தாலே அழுக்கடைந்திருக்கிற	ஸௌரிகதாலாபகஙகயைவ	க்ருஷ்ணனுடைய கதையைச்சொல்லுகிறதாகிற கங்கையினுலேயே
வாசம்	- வாக்கை	புநீமஹே	- பரிசுத்தமாகப் பண்ணுகிறேன.

கக. ஆ/உ வேதேஷு பௌருஷம ஸூக்தம தாமம ஶாஸ்த்ரேஷு மாநவம / பாரதே பகவத்கீதா புராணேஷு ச வைஷ்ணவம.

வேதேஷு	- வேதங்களுக்குள்ளே	பாரதே	- பாரதத்துக்குள்
பௌருஷ ஸூக்தம	புருஷஸூக்தமும	பகவத் கீதா	பூஜ்யமான கீதாஶாஸ்த்ரமும
தாம ஶாஸ்த்ரேஷு	தாம ஶாஸ்த்ரங்களுக்குள்	புராணேஷு	- புராணங்களுக்குள்
மாநவம்	- மநுதாமஶாஸ்த்ரமும்	வைஷ்ணவமச	விஷ்ணுபுராணமுமசிறந்தவைகள்.

கக ஆ. மநவாத்தவிபரீதா து யாஸ்ம்ருதிஸ்ஸா ந ஶஸ்யதே.

யா:, ஸ்ம்ருதி:-	யாதொருஸம்ருதியானது	ஸா	- அந்தஸ்ம்ருதியானது
மந்வாத்த விபரீதா	மநுதாமஶாஸ்த்ரத்திறகு விபரீதமாயிருக்கிறதுகள்	ந ஶஸ்யதே	- அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது.

கக இ. விதயஶ்ச வைதிகாஸ்த்வதீய கம்பீரமனோநுஸாரிண:.

வைதிகா:	- வேதஸம்பந்தமான	த்வதீய கம்பீரமனோநுஸாரிண:	உம்முடைய ஸம்பந்திகளான பாகவதாகளுடைய கம்பீரமான மனஸ்ஸை அனுஸரிக்கிறதுகள்.
விதயஶ்ச	- விதிகளும்		

உக. அ. பிபேத்யல்பஶ்ருதாத்வேதோமாமயம்ப்ரதரிஷ்யதி.

மாம	- நம்மை	அல்ப ஶ்ருதாத்	கொஞ்சம் கேழ்வியையுடையவனிடத்திலனின்றும
அயம	- இவன்		
ப்ரதரிஷ்யதி	- வஞ்சிப்பன என்று		
வேத:	- வேதமானது	பிபேதி	- பயப்படுகிறது

உ௨ ஆ. அத்யேதவ்யம த்விஜஶ்ரேஷ்டை:। வேதரூபமிதங்க்ருதம ஸ்திரீபிஶ்ஶூத்ராதிபிஶ்சைவ। தேஷாமமுக்தி:கரேஸ்திதா

வேதரூபம	- த்ராவிடவேதரூபமாக	ஶூத்ராதிபிஶ்ச	ஶூத்ராதிகளாலும
க்ருதம்	- பண்ணப்பட்டிருக்கிற		
இதம	- இந்தத்திவ்ய ப்ரபந்தமானது	அத்யேதவ்யம	அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது
த்விஜஶ்ரேஷ்டை:	ப்ராம்ஹணோத்தமாகளாலே	தேஷாம	- அந்த அத்யயனம பண்ணப்பட்டவாகளுடைய
அத்யேதவ்யம	அத்யயனம பண்ணத்தக்கது	கரே	- கையில்
		முக்தி:	- முக்தியானது
ஸ்திரீபி:	- ஸ்திரீகளாலும	ஸ்திதா	- இருக்கிறது.

உஉ. இ/க விஷ்ணோராசாவதாரேஷு லோஹபாவங்கரோதியஃ
குரௌமாநுஷம்பாவமுபௌநரகபாதிநௌ.

யஃ	- யாதொருவன	குரௌ	- ஆசாயநிடத்திலே
விஷ்ணோஃ	- விஷ்ணுவினுடைய	மாநுஷம் பாவம்	மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை.
ஆசாவதாரேஷு	ஆசாவதாரங்களிலே	கரோதி	- பண்ணுகிறான்
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை	உபௌ	- இரண்டுபேர்களும்
கரோதி	- பண்ணுகிறான்	நரகபாதிநௌ	நரகத்தில் விழுகிறவாகளாக ஆகிறாகள்.
யஃ	- யாதொருவன்		

உஉ. இ/உ ஆச்சாவதாரோபாதாநம்। வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்
மாத்ருயோனிபரீக்ஷாயாஃ। துல்யமாஹுர்மநீஷிணஃ.

மநீஷிணஃ	- புத்திமான்கள்	மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஃ	தாயாருடைய மாமஸ்தான பரிக்ஷைக்கு
ஆசாவதாரோபாதாநம்	ஆசாவதாரத்தினுடைய உபாதாந நிருபணமும்	துல்யம்	- ஸமமாக
வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்	ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய உத்பத்திநிருபணமும்	ஆஹுஃ	- சொல்லுகிறார்கள்.

உஉ. இ/ந யோவிஷ்ணௌப்ரதிமாகாரெ। லோஹபாவங்கரோதியஃ
குரௌசமாநுஷம்பாவம்। உபௌநரகபாதிநௌ.

யஃ	- யாதொருவன்	குரௌச	- ஆசாயநிடத்திலும்
ப்ரதிமாகாரே	- ஆசாரூபியாயிருக்கிற	மாநுஷம் பாவம்	மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை
விஷ்ணௌ	- ஸர்வவ்யாபகனான விஷ்ணுவினிடத்திலே	கரோதி	- பண்ணுகிறான்
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை	உபௌ	- இரண்டுபேர்களும்
கரோதி	- பண்ணுகிறான்	நரகபாதிநௌ	நரகத்தில் விழுகிறவாகளாக ஆகிறாகள்.
யஃ	- யாதொருவன்		

உஉ. இ/ச ஹரிகீர்திம்விநைவான்யத்। ப்ராம்ஹணேநநரோத்தம
பாஷாகானம்நகாதவ்யம்। தஸ்மாத்பாபமதவயாக்ருதம்.

நரோத்தம	- வாரீர்மனுஷ்யஶ்ரேஷ்டனே	அன்யத்பாஷாகானம்	ஸம்ஸ்க்ருத வ்யதிரிக்தமான பாஷாகானமானது
ஹரிகீர்திம் விநைவ	ஹரியினுடையஸ்தோத்ரத்தைவிட்டு	நகாதவ்யம்	- பாடத்தக்கதன்று
ப்ராம்ஹணேன	ப்ராம்ஹணனாலே	தஸ்மாத்	- த்ராவிடபாஷையில்பகவானைப்பாடின பராம

ஹனை உனனுடைய நாடடில நினறும துர ததிஞயாகையாலே	பாபம - பாபமானது தவயா - உனனுலே கருதம - பணணபபடடது.

உஉ. இ/ரு கிமபயதராபிஜாயநதே। யோகிநஸஸாவயோகிஷு
பரத்யகூிதாதமநாதாநாம। நைஷாஞசிநதயஙகுலாதிகம.

யோகிநஃ	- யோகிகளானவாகள	பரத யகூிதாதம நாதாநாம	ஸாகூாதகரிககப்படடிருககிற ஜகதசேஷியை யுடையராய
ஸாவயோகிஷு	ஸாவயோகிகளிலும	ஏஷாம	- அபபடி அவதரிததிருககிறவாகளுடைய
அதர	- இநதலீலாவிபூதியில		
கிமபி	- யேதேனுமொருஸஙகுததாரதமயததாலே	குலாதிகம	- ஜனமஜஞான வருததமயிதுகள
அபிஜாயநதே	- அவதரிககிராாகள	நசிந்தயம	- சிநதிககததக்கதனறு.

உஉ. இ/சு சூதரமவாபகவதபகதம। நிஷாதமசவபசமததா
வீகூதேஜாதிஸாமாநயாத। ஸயாதிநரகமநரஃ.

சூதரமவா	- சூதரனுகிலுமாம	ஜாதிஸாமானயாத	அநதநத ஜாதிகளோடு ஸமமாக
நிஷாதம	- வேடனுகிலுமாம	வீகூதே	- பாாககிருன
ததா	- அநதபரகாரம	ஸஃ, நரஃ	- அநதமனுஷயன
ஶவபசம	- ஶவபசனாகிலுமாம	நரகம	- நரகததை
பகவதபகதம	- பகவதபகதனை	யாதி	- அடைகிருன.
யஃ	- யாதொருவன		

உரு. அ. கருஷண தருஷணுததவமிவோதிதம
ருஷிமஜஷாமஹேதயாதிஶலோகததிலகணடுகொளவது.

உசு அ. ஜநகாநாஙகுலேகீாததிம। ஆஹரிஷயதிமேஸுதா
ஸீதாபாதாரமாஸாதய। ராமமதஶரதாதமஜம.

மேஸுதா	- எனககுபபெணணு யிருககிற	பாதாரம்	- பாதாவாக
		ஆஸாதய	- அடைநது
ஸீதா	- அயோநிஜை யான ஸீதையானவள	ஜனகானும	- ஜனக வமசஸதாகருடைய
தஶரதாதமஜம	தஶரதசகரவாதிககிபுதரனய	குலே	- குலததிலே
		கீாததிம்	- கீாததியை
ராமம்	- கணடகாகூியிலே ஸாவனையும் தவககுணணும ராமனை	ஆஹரிஷயதி	- அடைவிபபிககப போகிருள.

உசு. ஆ. ராஜயஞசாஹஞசராமஸய। தாமமவக்துமிஹாாஹஸி
கதமதஶரதாஜஜாதோ। பவேதராஜயாபஹாரகஃ.

ராஜயஞ்ச	- ராஜயமும	ராமஸய	- பெருமாளுககு சேஷப்படடவைகள
அஹஞ்ச	- நானும		

அத்ர	- இந்தவிஷயத்தில்	ஜாதஃ	- உண்டானவன்
தாமம்	- தாமத்தை	கதம்	- எப்படி
வக்தும்	- சொல்லுகைக்கி	ராஜயாப ஹாரகஃ	ராஜயததை அபஹரிக்கி றவனுக
ஆஹஸி	- யோக்யராகிரீ	பவேத்	- ஆவன்.
தஶரதாத்	- தஶரத நிடத்தில் நின் றும்		

உச. உ. மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம்
ஸவயமப்யாசநஞ்சைவமதாதேடம்பவர்ஜநம்
மத்கதாஶ்ரவணேபக்திஸ்வரநேதராங்கவிக்ரயா
மமானுஸ்மரணம்நிதயம்யச்சமாம்நோபஜீவதி
பக்திரஷ்டவிதாஹயேஷாயஸ்மின்ம்லேச்சேபிவாததே.

மத்பக்தஜ நவாத் ஸ ல்யம்	யென்னுடைய பக்தஜ னங்களிடத்தில் வாத ஸல்யமும்	மம	- என்னுடைய
பூஜாயாம், சாநுமோ தனம	ஆராதனத்தில், ஸந்தோ ஷமும்	அனுஸ்மர ணமும்	ஸ்மரணமும்
ஸ்வய மப் யா சநஞ் சைவ	தான் ஆராதிக்கையும்	மாம்	- எனனே
மதாத் தே டம்பவா ஜநம்	யென்னுடைய கைங் காயத்தில் டம்பமில் லாமலிருக்கையும்	நோபஜீவ தியத்ச	ப்ரயோஜ நாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கிற தில்லே என்கிறது யாதொன் றுண்டு
மத்கதாஶ ரவணே	என்னுடையகதையைக் கேழ்கிறதில்	ஏஷா	- இந்த
பக்திஃ	- பக்தியும்	அஷ்டவிதா	- எடடுவிதமான
ஸ்வர நேத் ராங்கவிக் ரயா	யென்னுடைய விஷய மாக ஸ்வர விகாரமு ம் நேத்ர விகாரமும் அங்கவிகாரமும்	பக்திஃ	- பக்தியானது
		யஸ்மின்	- யாதொரு
		ம்லேச்சேபி	- ம்லேச்சநிடத்திலும்
		வாததே	- யிருக்கிறதோ.

உரு. அ. ஸவிப்ரேந்த்ரோமுனிச்ரீமான்ஸயதிஸ்ஸசபண்டிதஃ
தஸ்மைதேயம்ததோக்ராஹயம்.

ஸச	- அந்த அஷவிதபக்தியை யுடையவன்	ஸஃ	- அந்த அஷடவித பக்தி யையுடையவன்
விப்ரேந்தரஃ	- ப்ராம்ஹண ஶ்ரேஷட ன்	யதிஃ	- ஸன்யாஸத்தை யுடை யவன்
முநிஃ	- மனனஶீலன்	ஸச	- அந்த அஷடவித பக்தி யையுடையவன்
ஸ்ரீமான்	கைங்காயரூப ஸம்பத் தையுடையவன்	பண்டிதஃ	- ஞ்யானவான்

தஸமை	- அவனபொருடடு	ததஃ	- அவாிடததில் நின்றும்
தேயம	- க்யாநமானது கொடுக்க ததககது	கராஹயம	- ஜஞாநமானதுக்ரஹிகக ததககது.

உரு. ஆ. மமநாதமமமகுலதைவதம்.

மம	- எனககு	மம	- எனககு
நாதம்	- சேஷியாயும்	குலதைவதம்	- குலதைவமாயுமிருககிற

உரு. இ. ஸசபூஜயோயதாஹயஹம.

ஸச	- அந்த அஷடவித பகதி யையுடையபாகவதன	அஹமயதா	- நானஎபபடி பூஜயனோ
		பூஜயஃ	- அபபடிபூஜயன.

உரு. ா. ததபாதாமபவதுலமதீாததமததுசசிஷடமஸ-பாவனம

ததபாதாமபு	- அந்த அஷடவித பகதி யையுடைய பாகவத னுடைய ஸ்ரீபாததீா ததமானது	தீாததம	- பாிசுததிகரம
		ததுசசிஷடம	- அந்த அஷடவித பக்தி யையுடைய பாகவத னுடைய அமுதுசெய து மீந்த பரஸாதம்
அதுலம	- அஸதருசமான	ஸ-பாவநம	- மிகவுமபவிதரகரம்.

உகூ. அ. சதுாவேததரோவிபரோவாஸ-தேவமநவிநததி
வேதபாரபராகராநதஸஸவைபராம்ஹணகாதபஃ.

சதுாவேததரஃ	நானகு வேதஙகளுககு ம வயாஸபதம செலு ததவலலவனுன	ஸஃ	- அவன
விபரஃ	- யாதொரு பராமஹண ன	வேதபாரபராகராநதஃ	வேதஸ மூஹமாகிற சு மையிலுலே ஆகரமிக கபபடடிருககிற
		பராமஹணகாதப	பராமஹணக கழுதை எனறு
வாஸ-தேவம்	எஙகும வஸிககிற வா ஸ-தேவனை	வை	- பரஸிததம.
நவிநததி	- அறியவிலலையோ		

உகூ. ஆ. ஶவபசோபிமஹீபாலவிஷ்ணுபகதோதவிஜாதிகஃ
விஷ்ணுபகதிவிஹீனஸதுயதிஶசஶவபசாதமஃ.

மஹீபால	- வாீமஹாராஜாவே	விஷ்ணுபகதிவிஹீநஃ	விஷ்ணு விஷயகமான பகதியிலலாத
ஶவபசோபி	- ஶவபசநா யிருநதபோ திலும		
விஷ்ணுபக்தஃ	- விஷ்ணு விஷயகமான பகதியையுடையவன	யதிஶச	- எதியும
		ஶவபசாதமஃ	- ஶபசனைக காடடிலும நிகருஷடனாக
தவிஜாதிகஃ	- பராம்ஹணனைககாடடி லும அதிகன	து	- பரசிததம.

உகூ. இ. ததகாமயநநநதாயஸாவிதயாயாவிமுகதயே
ஆயாஸாயாபரஙகாமவிதயாநயாஶிலபநைபுணம்.

யத்	- யாதொருகாமம்	ஸா, வித்யா	- அதுவானது, வித்யை
நபந்தாய	- ஸம்ஸார பந்தத் தின் பொருட்டு ஸமாதமாக வில்லையோ	அபரம்காம	- அதற்குபுறம்பானப்ரவ்ருத்தி ரூபகாமமானது
தத், காம	- அதுவானது காமம்	ஆயாஶாய	- ஶரீரஶ்ரமத்தின்பொருட்டு ஆகிறது
யா	- யாதொரு வித்யையானது	அன்யாவித்யா	பகவத் ஜ்ஞானத்திற்குப் புறம்பான ஜ்ஞானமானது
விமுக்தயே	- மோக்ஷத்திந் பொருட்டு ஆகிறது	ஶிலபநைபுணம்	செருப்புக்குத் தக்கற்ற வோபாதி.

உகூ. ர· ஆம்நாயாப்யஸநாந்யரண்யருதிதம்வேதவ்ருதாந்யந்வஹம்
மேதச்சேதபலாநிபூர்தவிதயஸ்ஸர்வேஹுதம்பஸ்மநி
தீர்தாநாமவகாஹநாநிசகஜஸ்நாநம்விநாயத்பதத்வந்த்வாம்
போருஹஸம்ஸ்ம்ருதீர்விஜயதேதேவஸ்ஸநாராயண:.

யத்பதத்வந்த்வாம் போருஹஸம்ஸ்ம்ருதீ:விநா	யாதொரு ஸர்வேஶ்வரனுடைய தாமரைபோன்ற திருவடியிணையை ஸ்மரிக் கிறத்தை விட்டு	ஸர்வே,பூர்தவிதய:	ஸமஸ்தமானகுளம்வெட்டுகிற வியாபா ரங்கள்
ஆம்நாயாப்யஸநாநி	வேதாப்யாஸமானது	பஸ்மநி	- ஶாம்பலில்
அரண்ய ருதிதம்	காட்டிலழுததுபோல	ஹுதம்	- ஹோமம் பண்ணப்பட்டது போல
அந்வஹம்	- தினந்தோரும்	தீர்தாநாம்	- புண்யதீர்தங்களுடைய
வேதவ்ருதாநி	வேதோக்தமான வ்ருதானுஷ்டாநங்களானதுகள்	அவகாஹநாநி	- ஸ்நாநங்கள்
மேதச்சேதபலாநி	கொழுப்பைப்போக்கடிக்கிறதை பலமாக வுடையதுகள்	கஜஸ்நாநம்	- யானைமுழுக்கோ பாதியோ
		ஸ:	- ப்ரஸித்தனாயிருக்கிற
		தேவ:	- ப்ரகாசகரனான
		நாராயண:	- நாராயணன்
		விஜயதே	- ஸர்வோத்க்ருஷ்டமா யிருக்கிறான்.

உகூ. உ/க யஸ்யாகிலாமீவஹபிஸ்ஸுமங்களாவாசோவிமிஶ்ரா
குணகர்மஜன்மபி:ப்ராணநதிசம்பந்திபுநந்திவைஜகத்யா
ஸ்தத்விமுக்தாஶ்ரவஶோபநாமதா:.

யஸ்ய	- யாதொரு ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸம்பந்தியான	குணகாம ஜந்மபி:	குணங்க ளென்ன சேஷ்டிதங்களென்ன அவதாரங்களென்ன இதுகளோடு
அகிலாமீவஹபி:	ஸமஸ்தமானபாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதாய்	விமிஶ்ரா:	- கூடிக்கொண டிருக்கிற
ஸுமங்களா:	- மிகவும் மங்கள கரங்களா யிருக்கிற	வாச:	- வாக்குக்கள்
		ஜகத்	- ஜகத்தைக்குறித்து

- பராணந்தி - பரமஹஜஞான ரூபமானஸததையை யுணடுபணணுகிறதுகள
- ஶமபநதி - பகதி வைராகயரூபமாநசோபையை யுணடுபணணுகிறதுகள
- புநநதி - பரகருதி விஙிமுகதமாகபபணணுகிறதுகள
- யா: - யாதொரு வாகருக்கள
- ததவிமுகதா:- குணகாமஜனமஙகளோடு கூடாமலிருககிறதுகள
- தா: - அநதவாகருககள
- ஶவஶோப நா: } ஶவாலஙகாரமாக
- மதா: - ஸமமதஙகள.

உகூ. உ விஷணுபகதிவிஹீனஸய வேதஶாஸதரமஜபஸதப:
உ அபராணஸயேவதேஹஸய மணடநம்லோகரஞ்சனம.

- விஷணுபகதி விஹீநஸய } விஷணுபகதியிலலாதவனுககு
- வேதஶாஸதரம ஜபஸதப: } வேதமெனன ஶாஸதரமெனன ஜபமெனன தபஸஸெனன இதுகள.
- அபராணஸய - பராணநிலலாமலிருககிற
- தேஹஸய - தேஹததிறகு
- லோக ரஞசநம } லோகததிறகு ஸநதோஷகரமான
- மண்டனமிவ - அலஙகாரமானதுபோல

உகூ. ஊ. பராதுாபாவைஸஸநரஸமோதேவதேவஸததியாஜாதயாவருததைரபிசகுணதஸதாதருஶாநாதரகாஹா।
கிநதுஶ்ரீமதபுவநபவநதராணதோநயேஷவிதயாவருததபராயோபவதிவிதவாகலபகலபபருகாஷ:.

- தேவதேவ: - அயாவறுமமராகளதிபதியானவன
- ப்ராதுாபாவை: } அவதாரஙகளநாலே.
- ஸநரஸம: - தேவதைகளெனனமனுஷயாளெனன இவாகளுககு ஸமானமாக அவதரிககிறுன
- ததியா: - அவனுடைய ஸமபநதிகளான பாகவதாள
- ஜாதயாவருததைரபி } ஜாதியெனன அனுஷடானமெனன இதுகள நாலும
- குணத: - க்யானரூபமான குணததாலும
- தாதருஶ: - தேவாகள மனுஷயாள இவாகளுககு ஸமானமாக அவதரிககிறுாகள
- நாதரகாஹா - இநத விஷததில்நிந்தையானது இலலை
- கிநது - பினனே எதுக்காக இபபடி அவதரிககிறுாகளெனருல்
- ஶ்ரீமதபுவனபவனதராணத: { ஶ்ரீமததாயிருககிறலோகஙகளாகிற க்ரஹததினுடைய ரகஷணாதமாக அவதரிககிறுாகள்
- அன்யேஷ - அபாகவதாளிடஙகளிலேயிருககிற
- விதயாவருததப ராய: } கயானமெனன அனுஷடாநமெனன இதுகளுடைய ஸமூஹமானது
- விதவாகல்பகல்பபரகாஷ: { விதவையினுடைய அலஙகாரததிறகு ஸமாநமான ஆதிகயததையுடையதாக
- பவதி - ஆகிறது

உஎ. அ. நதேஹம்நப்ராணாந்நசஸுகமஶேஷாபிலஷிதம்
நசாத்மாநம்நாந்யத்கிமபிதவஶேஷத்வவிபவாத்।
பஹிர்பூதம்நாத க்ஷணமபிஸஹேயாதுஶததா
விநாஶம்தத்ஸத்யம்மதுமதநவிஜ்ஞாபநமிதம்.

ஹேநாத	- வாரீர் ஶேஷியே
தவ	- உம்முடைய
ஶேஷத்வ விபவாத் பஹிர்பூதம்	ஶேஷத்வரூபமான வைபவத்திற்கு புறம்பான
தேஹம்	- தேஹத்தை
க்ஷணமபி	- க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
ப்ராணாந	- ப்ராணன்களை க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
அஶேஷாபிலஷிதம்	எல்லாராலும் இச்சிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸுகம்	- ஐஹிகமாயும் ஆமுஷ்மிகமாயுமிருந்துள்ள ஸுகத்தை
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
ஆத்மாநம்ச	- தன்னையும், க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
அந்யத்கிமபி	- முன்சொன்னதொழிய வேறொன்றையும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
தத்	- முன்சொன்ன யாவத்பதார்த்தமும்
ஶததா	- அநேகப்ரகாரமாக
விநாஶம்	- நாஶத்தை
யாது	- அடையட்டும்
ஹேமதுமதந	- மதுவை நிரஸித்த எம்பெருமானே
இதம்விஜ்ஞாபநம்	இந்தவிஜ்ஞாபநமானது
ஸத்யம்	- யதார்த்தம்.

உஅ. அ/க அநாசாராந்துராசாராநஜ்ஞாத்ருந்ஹீநஜந்மநஃ
மத்பக்தாந்ஶ்ரோத்ரியோநிந்தந்ஸத்யஶ்சண்டாளதாம்வ்ருஜேத

அநாசாராந்	- செய்யவேண்டிய க்ருத்யத்தைச் செய்யாதவனாகிலுமாம்
துராசாராந்	- நிஷித்த க்ருத்யங்களைச் செய்யுமவனாகிலுமாம்
அஜ்ஞாத்ருந்	- ஜ்ஞாநஶூந்யனாகிலுமாம்
ஹீநஜந்மநஃ	- நிக்ருஷ்ட ஜந்மத்தில் பிறந்தவனாகிலுமாம்
மத்பக்தாந்	கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகள் என்னிடத்தில் பக்தியுடையராமாகில் அவர்களை
நிந்தந்	- நிந்தியாநின்றிருக்கிற
ஶ்ரோத்ரியஃ	- ப்ராம்ஹணன்
ஸத்யஃ	- தக்ஷணத்திலே
சண்டாளதாம்	சண்டாளனாயிருக்குகையை
வ்ருஜேத்	- அடைகிறான்.

உகூ. ஆ. க்ருதேகலியுகேப்ராப்தேநாஸ்திகைஃகலுஷீக்ருதே
விஷ்ணோரம்ஶாம்ஶஸம்பூதோவேதவேதார்த்ததத்வவித்
ஸ்தோத்ரம்வேதமயம்காதும்த்ராவிட்யாபிசபாஷயா
ஜநிஷ்யதிஸதாம்ஶ்ரேஷ்டோலோகாநாம்ஹிதகாம்யயா

க்ருோ - கருரமாயிருககிற
கலியுகே - கலியுகமாநது
பராபதே - வநதிருநத உளளளவில
நாஸதிகைஃ - நாஸதிகாகளநாலே
கலுஷீகருதே- கலககபபடடிருநதஉள ளளவில
விஷணோஃ - விஷணுவிநுடைய
அமஸாமஸ ஸமபூதஃ } அமசததிறகுமஅம்சமாக உணடாயிருககிறவராய
வேத வேதாத்தத தவவித } வேதமெனனவேதாநதமெனன இதுகளுடைய ததவததை அறிநதவராய

ஸதாமஸ ரேஷடஃ } ஸததுவககளுககுளஸரேஷடரான நமமாழவாா
லோகாநாம - லோகஙகளுககு
ஹிதகாம்யயா } ஹிததநதை பணணவேணுமெனகிறஇசசையிலுலே
வேதமயம - வேதமயமான
ஸதோதரம - ஸதோதரததை
தராவிடயா - தரவிடருபமான
பாஷயாபிச - பாஷையிலுலும
காதும - பணணுகைககி
ஜநிஷயதி - அவதரிககப போகிறுா.

௨௮. ௩. கருதேயுகேதரிஸூநுஸயாததரோதாயாமரகுநநதநஃ
தவாபரோநநதஸூநுஸயாதகலௌதேவஃபராஙகுஸஃ.

தேவஃ - பரகாசகரநாந ஸ்ரீமந நாராயணன
க்ருதேயுகே - கருதயுகததிலே
அதரிஸூநுஃ - அதரியினுடைய புதரநானததாதரேயராக
ஸயாத் - அவதரிககிறுன
தரோதாயாம - தரோதாயுகததில்

ரகுநநதநஃ - சகரவாததிருமகநாக அவதரிககிறுன
தவாபரோ - தவாபரயுகததிலே
நநதஸூநுஸயாத } நநதகோபாலருககு புதரநாக அவதரிககிறுன
கலௌ - கலியுகததிலே
பராஙகுஸஃ - நமமாழவாராகஅவதரிககிறுன.

௨௮. ௪. நாஸௌபுருஷகாரோணநசாபயநயேநஹேதுநா
கேவலமஸ்வேசசையைவாஹமபரோக்ஷகஞசிதகதாசந.

அஸௌ இநதநான
புருஷகாரோண } புருஷகாரததாலே
நபரோக்ஷ - கடாக்ஷிக கமாடடேன
அநயேந - இதரமாயிருககிற
ஹேதுநாபிச - ஹேதுவிநாலேயும கடாக்ஷிககமாடடேன

அஹம - நான
ஸவேசசையைவகேவலம } எனனுடைய இசசையிலுலேயே மாததிரம
கஞசித - ஒருபுருஷனே
கதாசந - ஒருககாலததில
பரோக்ஷ - கடாக்ஷிககிறேன.

அணணன்திருவடிகளேசரணம.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

ஸம்ஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

அ.

அக்யாதம் - பரஸித்தமில்லாமை
அக்யானம - க்யானமிலலாமை
அசித் - ப்ரக்ருதி
அசிஷ்டா - நல்லநடககை யில்லாதவர்கள்
அஞ்ஞா - ஞானமில்லாதவர்கள்
அத்யவஸிப்பா - நிஶ்சயிப்பா
அத்யயனம் - கற்கை
அத்வைதம் - இரண்டில்லாமை அதாவது ஜீவப்ரம்ஹங்களுக்கு அபேதம்
அத்யாதரம் - மிகவும்ப்ரீதி
அத்யேதா - அத்யயனம் பண்ணவர்கள
அதிக்ருதாதிகாரயதவம் - அப்யஸிக்கத் தகுந்தவர்களுக்கு யோக்யமாயிருக்கை
அந்தாயாமித்வம் - சேதனர்க்குள் ப்ரவேசித்திருக்கை
அபராதஸஹதவம் - தப்புக்களைபொருக்கை
அபாவம் - இல்லாமை
அபீஷ்டம் - இஷ்டம்
அர்ச்சாவதாரம் - எல்லாராலும் பூஜிக்கும்படியாயிருக்கை
அர்த்தபஞ்சகம் - அர்தங்களுடைய ஐந்து
அவஸன்னா - துக்கிதா
அவித்யை - அஜ்ஞானம்
அல்பஶ்ருதா - கொஞ்சம்கேட்டவா
அந்யாபதேஶம் - அந்யத்தை வ்யாஜமாககிசொல்லுமது
அநந்யபரா - பகவத்விஷயமொழிந்தவிஷயங்களில் ஆஸக்தி யில்லாதவர்கள்
அனந்தவைனதேயாதிகள் - நித்யஸூரிகளில் தலைவரான திருவநந்தாழ்வான் கருத்மான் முதலானவர்கள்
அனந்த - முடிவில்லாத
அனவரத - ஸர்வகாலமும்
அனாதி - ஆதியில்லாமை
அனிஷ்டம் - இஷ்டமில்லாமை
அனுவர்த்தனீயர் - அனுஸரிக்கத் தக்கவர்கள்
அனுஷ்டிக்கிறது - செய்கிறது
அஸ்மதாதிகள் - நாம முதலானவர்கள்.

ஆ.

ஆதிக்யம - அதிகமாயிருக்கை
ஆநந்தநிர்ப்பரம் - ஆநந்தததாலே பூர்ணம்
ஆப்தி - நம்பிக்கை
ஆர்ஜவம் - ருஜுவாயிருக்கை
ஆபிமுக்யம் - அபிமுகமாயிருக்குகை
ஆர்ஷம் - ருஷியினாலே பண்ணப்பட்டது
ஆவிர்ப்பாவம் - உண்டாகை
ஆஶ்ரயண விஷயம் - ஆஶ்ரயிக்கத்தக்க விஷயம்
ஆஶ்ரிதவிஷயம் - தன்னை யடுத்தவர்களுடைய விஷயம்

ஸம்ஸ்கருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

ஆஶ்ரயண ஸயதை } ஆஶ்ரயிககிறதில போகயதை.

ஈ.

ஈஶவரன - நியமிககிறவன

உ.

உக்தம - சொல்லப்பபட்டது
உகதி - சொல
உதபத்தி - உணடாகுகை
உபபரமஹணம - வ்யாகயானம
உபதேஶம - ஜஞாந முணடாமபடி சொலலுகை
உபயம - இரணடு
உபஜீவயம - பிழைககததககது
உபாதேயம - கருஹிககததககது
உபாஸனம - ஈஶவரனை இடைவிடாமல நினைககை
உஜஜீவனம் - பிழைததல
உபககிரமம - ஆரமபித்தல

க்.

கயாதி - பரஸிததி
ஜஞானம் - அறிவு
கருபை - அருள
கலேசம - துககம

க.

கடகா - சோபபிககிறவாகள
கடாக்ஷவிஶேஷம } ஈஶவரனுடையவிஶேஷமானநோககு
காதமம - சேறு
காமம் - பணணுமது

கா.

காருணிகா - தயையோடே கூடினவா.

கை.

கைஙகாயம - வேலைக்காரனுடையவயாபாரம்.

கோ.

கோரக்ஷணதிதாமம் } பசுவை காப்பாறறுதல் முதலான தாமம.

ச.

சபலம் - கணட விஷயஙகளில இசசிககை
சரணம் - ரக்ஷகம
சரமாவஸதை - முடிவானயிருபபு
சவுர்யாதிகள - திருடுமுதலானதுகள்

சி.

சித - ஆதமா அதாவது ஜஞாநஸவரூபம
சிததஸாதன நிஷடா } ஸிததமான ஸாதனததில நிஷடையை யுடையவாகள்
சிதிலா - கடடுகொலைநதவா

சு.

சுஹ்ருதம - ஸநேஹம.

சூ.

சூர்ணை - வாகயமாகசசொல்லுகை

சை.

சைதில்யம - சிதிலமாகயிருககுகை

த்ரி.

தருஷ்ணை - ஆசை
தரயாாததம - மூனறாததம்
தரயம - மூனறு
தவரை - சீக்ரம
தவைதம - இரணடு அதாவதுப்ரமஹமும ஜீவனும
தவைதாதவைதம-இரணடொனறு அதாவது இரணடெனகிறது ஜீவனும ஈஶவரனும ஒனறு எனகிறது, இரணடுமொனறு எனகை.

த.

தக்தம - கொளுததப்பட்டது
ததபகதா - அவனிடததில் பகதியையுடையவாகள

தத் - அந்த

தத்வகயா - தத்வம் தெரிந்தவாகள்

தததுபவம் - அதிருடையவநுபவம்

ததீயா - அவனிடத்தில் ஸம்பந்தத்தை யுடையவாகள்

ததுபாயம் - அதுவாகிறவுபாயம்

தமஸ்ஸு - தமோகுணம்

தயாவிஸ்தீாணம் - தயையிருக்கல பாம்பியிருக்குகை

தாசிப்பிதது - காண்பித்து.

தா.

தாத்வாதம் - தாதுவினுடைய அாதம்

தாமஸம் - விளம்பித்தல்

தாஸ்யம் - அடிமை.

தி.

த்யாஜஜியம் - விடத்தக்கது

த்ருஷடிகள் - கண்கள்

திவ்ய - விலக்ஷணம்.

தே.

தேஜஸ்கரம் - காந்தியை பண்ணவற்றாயிருக்குகை.

நி.

நிகிலாதமகைங்காயம் - ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களுடைய கைங்காயம்

நிபாஹரணம் - போக்கடிக்கை

நிாவாஹகன் - ஸமாத்திக்கத தக்கவன்

நிாஹேதுக - காரணமில்லாமல்

நிாஹேதுகவிஷயீகாரம் - காரண மில்லாமல் ஸ்வீகரிக்குகை

நிரபேக்ஷை - அபேக்ஷையில்லாமை

நிருபகம் - அடையாளம்

நிவ்ருத்தர் - விட்டவாகள்

நிவ்ருத்தி - விடுகை

நிவர்த்தகஜஞானம் - இதரவிஷயங்களை விட்ட ஜீவனுடையஜஞானம்

நிஸ்தரணம் - தாண்டுகை

நிஷடா - நிஷடையை யுடையவாகள

நிஷேதவாஞ்சை - நிஷேதிக்கிறதில் இச்சை.

ப்.

ப்ரக்ருதி - மூலமாயிருக்குகை

ப்ரஜ்யா அவஸ்தை - ஜஞானம உண்டான காலம்

ப்ரகரணம் - ஸமயம்

ப்ரஸாதம் - அநுக்ரஹம்

ப்ரதம - கொடுததல்

ப்ரதிபந்நம் - தோனறியதை

ப்ரதிபாதயம் - சொல்லியிருககுகை

ப்ரதிபாதகம் - சொல்லுவதா யிருக்குகை

ப்ரபத்தி - ஈஶவரந் ஸாவவித ரக்ஷகன்யென்கிற ஜஞானம்

பரபாவம் - அதிஶயம்

ப்ரமாணம் - நம்பிக்கைககி உரியவாகயம்

ப்ரமேயம் - ப்ரமாணத்தால் நிஶசயிக்குமது

ப்ரபந்நஜந அக்ரேஸரர் - ப்ரபததியை யுடைய ஜனஙகளுக்குத தலைவா

ப்ரத்யாஸந்நா - சமீபஸ்தா

ப்ரவ்ருததி - உபக்கிரமம்

ப்ரவேஷடவ்யம் - ப்ரவேஶிக்கத் தகுந்தது

ப்ரஸ்துதம் - ப்ரக்ருதத்துக்கு உசிதம்

ப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைஉடையது

ப்ராகாரம் - சூழ்நதிருத்தல்

ப்ராத்ரு - உடன்பிறந்தவன்

ஸமஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

ப்ராப்யம் - அடையத்தக்கது

ப்ராவண்யம் } ப்ரீதியாயிருக்குகை

ப்ரீதி - ஆசை

ப்ரேமம் - ப்ரீதி

ப்ரேமதிசை - ப்ரீதியாயிருக்கிற காலம்

ப்ரேமயுக்தா - பக்தியோடே கூடியவா

ப்ரேரகம் - தூண்டுதல்

ப்ரேரிதம் - ஒன்றாலே ப்ரேரிக்குமது

ப.

பஜனம் - அடைகிறது

பக்தி - ப்ரீதிரூபாபன்னஜ்ஞானம்

பந்தம் - கட்டுப்படுதல்

பரக்யானம் - ஈச்வர விஷயமான ஜ்ஞானம்

பரத்வம் - பரமபதத்தி லிருக்கு மிருப்பு

பரமபக்தி - மருபடி பிரிவில்லாமப் படுதல்பரமபக்தி

பரமபக்தி பரிகணிக்கி } பரமபக்தியிலே என்னுகிறதுக்கு

பரபக்தி - பார்க்கின்றது பரபக்தி

பரிக்ரஹம் - க்ருஹிக்கின்றது

பரிக்ரிஹீதம் - க்ருஹிக்கப்பட்டது

பரித்ராணம் - ரக்ஷணம்

பரிணிதம் - பக்குவம்

பரிவாஹம் - ப்ரவாஹம்

பஜனம் - அடைகின்றது.

பா.

பாரதந்த்ரியம் - அயலானுக்கு பரதந்த்ரமாயிருக்குகை

பாஜனம் - பாத்ரம்

பாஹ்யாத்தக கரணம் } வெளிவிஷயமான மனஸ்ஸு

பாஹ்யம் - வெளி.

பி

பித்ரு - தமப்பன்

பிரதிபன்னர்கள் } யுக்தர்கள்.

பீ

பீஜம் - காரணம் - விதை.

பே.

பேஷஜம் - அவுஷதம்

போ

போக்தா - அநுபவிக்கிறவன்.

போக்த்ருத்வம் - அநுபவிக்கிறவனா யிருக்குகை.

மா.

மாத்ருவத் - தாயாரைப்போலே

மானஸம் - மனஸ்ஸு

மோ.

மோக்ஷம் - நித்யவிபூதி.

ய

யதாஜ்ஞானம் - உண்மையான க்யானம்

யஜிப்பது - யாகம்பண்ணுவது.

யா.

யாதாத்ம்யம் - யதார்த்தம்.

ர.

ரஸ்யதை - போக்யதை

ரஹஸ்யம் - ஏகாந்தம்

ரஹிதம் - ஒன்றுமில்லாம லிருக்குகை

ரஹிதா - ஒன்று மில்லாமலிருக்கிறவர்கள்

ரக்ஷார்த்தம் - ரக்ஷிக்கிறநிமித்தமாக

ரஜஸ்ஸு - ரஜோகுணம்

ரா.

ராகம் - ஆசை

ராஜஸம் - ராஜஸமென்கிற குணம்

வ்.

வ்யக்தி - அவயவி

வ்யபதேசம் - பேர்

வ்யாவ்ருததி	- வேறுபாடு
அவஸாதும்	- தெரிவு

வ.

வக்தரு	- சொல்லுகிறவன்
வத்ஸலன்	- ப்ரீதியை யுடையவன்
வக்ஷ்யம்	- சொல்லுகிறது.

வா.

வாசசியம்	- சப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட அர்தம்
வாசாமகோசரம்	வாக்குக்கு எட்டாமலிருக்கை

வி.

விகஸிதஸஹஜஜ்ஞாநவகயன	ப்ரகாசமாய் ஸஹஜமான ஸாவஜ்ஞத்வத்தை யுடையவன
விசிஷ்டம	- முழுமையும்
விசிஷ்டாத்வைதம்	ஜீவ பரம்ஹததுக்கு பேதமில்லாமை அதாவது சரீரசரீரிபாவம்
விப்ரதிபத்தி	- விருத்தமான ஜ்ஞானம்
விபவம்	- அவதாரம்
விபாயயம்	- வ்யதயாஸம
விபாகம	- பாகுபடுதல்
விபுத்வம்	- ப்ரபுவாயிருக்குகை
விபூதி	- ஐசுவாயம்
வியாஜம்	- வேறது
வியூகம்	- க்ஷீராபதியி லிருக்குமிருப்பு
விஸ்ம்ருதி	- மறதி
விஸ்லேஷம்	- பிரிவு
விஸ்வஸநீயம்	- ப்ரீதிபண்ணத் தக்கது
விஸ்த	- விஸதாரம
விஸ்ததரம்	- மிகவும்விஸ்தாரம்
விஸ்ததமம்	- மிகவும்விஸ்தாரம்.

ஸ்.

ஸ்மரணம்	- ஸ்மரிக்கின்றது
ஸ்பரிசம	- தொடுகிறது
ஸவரூபம்	- தன்னுடையரூபம்
ஸ்வாராதனை	- ஸுகமாக ஆராதிக்கத்தக்கவை
ஸவரூபம்	- தன்னுடையரூபம்
ஸ்வரஸனம	- தன்னுடையநாக்கு
ஸ்வாதயாயம்	- தன்னுடைய சாகாத்யயனம்
ஸ்வாபதேசம்	- மறை விலலாமல்ச்சொல்லுகை
ஸ்வாராதனை	- ஸுலபமாக ஆராதிக்கை.

ஸ.

ஸகத்வம்	- ஸ்நேஹமாயிருக்குகை
ஸங்க்ரஹண	- நன்ருக க்ருஹிக்குகை
ஸங்க்ரஹம	- சுருக்கம
ஸஞ்சரணம்	- உலாவுகை
ஸதருசா	- ஸமாநா
ஸப்ரமஹசாரி	- கூடபள்ளியோதுகிறவாகள்
ஸமசாரம்	- தேஹஸம்பந்தம்
ஸம்ஸ்காரம	- பழக்கம்
ஸம்ச்லேஷம்	- சேருகை
ஸம்சயம்	- சநதேஹம்
ஸரண்யம்	- ரக்ஷிக்கத்தக்கது
ஸாவ	- ஸமஸத
ஸாவாக்கும்	- ஸமஸ்தமான பேர்களுககும்
ஸர்வேசவரன்	- எல்லாருக்கும் நியந்தாவா யிருக்கிறவன்
ஸவாஸனம்	- பழககத்தோடேகூட
ஸஹகரிகை	- உதவிசெய்கை
ஸஹங்கள்	- ஸஹிக்கத்தக்கதுகள்
ஸஹபடிதம்	- ஸமானம்
ஸஹஸ்ரம்	- ஆயிரம்

ஸா.

ஸாத்வீகம்	- ஸதவகுணத்தால் வ்யாப்தம்
ஸாத்தியநிஷ்டர்	- பலததில் உறுதிப்பாடுடையவாகள்

ஸாததியபரா - பலததில் ஆஸக்தியை யுடையவாகள

ஸாதனநிஷ்டா - ஸாதனததிலநிஷ்டையை யுடையவாகள

ஸாது - நலல

ஸாதமயமோ பரததவம் } பொருதது போகத தைககொடுககை

ஸாமயம - ஸமததவம

ஸாபலயம - பலததோடுகூடியிருக குகை

ஸாஹிதயம - கூட இருககுகை

ஸூ.

ஸூகதி - சொலலுதல

ஸௌ.

ஸௌமாரம ஸௌசீலயம } ஸுலபமாயிருககை

ஸௌசீலயம - ஸுலபமாயிருககை

ஸௌலபயம - ஸுலபமாக அடைய தககது

ஶா

ஶாஸ்திரபிரதானம } ஶாஸதிரஙகளை கொடுதல

ஶிஷ்ய லடக்ஷணம } ஶிஷயனுடைய லடக்ஷணம

ஶேஷததம - அடிமைபட டிருககை

ஜ.

ஜகத - லோகம

ஜநித - உணடான.

ஜா.

ஜாயமானகடாக்ஷம } பிறககிற காலததில கடாக்ஷம.

க்ஷ.

க்ஷமதவம - ஸஹிககை.

ஹ்ரு

ஹ்ருஷ்டா - ஸநதுஷ்டா.

ஹ.

ஹமஸ சபத வாசசியா } ஹமஸ ஶபதததாலே சொலலபபடடவா.

ஹா

ஹானி - கெடுதி.

ஹி.

ஹிருதயம - மனஸஸு.

ஹே.

ஹேது - காரணம

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீயபபதி - ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மிககு பாததா.

அணணன் திருவடிகளே சரணம.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௧௯	సారం	సారః
௪	௪	ரஜஸ்த்மஸ்ஸு	ரஜஸ்தமஸ்ஸு
௭	௨௮	ఆత్మ త్యే	ఆత్మే త్యే
௧௪	௨௨	சரங்தோக்கிய	சாங்தோக்கிய
௧௪	௨௬	சரஙதோக்ய	சாங்தோக்ய
௧௬	௨௫	మామ నేత్	మావ నేత్
௧௭	௧௨	మహాము నే	మహాము నే
௧௯	௫	சாமாாத்யததை	சாமாதயத்தை
௧௯	௧௨	ந்வதீயருடையஜு	தவதீயருடைய, ஜு
௧௯	௧௮	சொல்லுகிருபோலே	சொல்லுசிருப்போலே
௧௯	௨௦	மஹாபாரதமும்	மஹாபாரதமும்
௧௯	௩௦	స్నానసశస్యతె	స్నానశస్యతే
௨௦	௧௭	௧௮	௧
௨௦	௩௫	தாங்கல்	தூங்கல்
௨௧	௧௯	சீக்காமரம்	சீகாமரம்
௨௧	௨௯	பாவிளம்	பாவினம்
௨௨	௮	ஆச்சரவதாரம்	ஆச்சாவதாரம்
௨௨	௨௪	చి త్తనం	చి స్తనం
௨௩	௨	மச்சகந்தா	மதச்யகந்தா
௨௩	௧௨	மச்சகந்தியும்	மத்ச்யகந்தியும்
௨௪	௩௪	═	௨
௨௬	௭	சுபசணிலும்	ஈவபசணிலும்
௨௬	௧௩	వేదభారభా రా	వేదభారభ రా
௨௬	௧௪	═	௨
௨௭	௬	(அ) பரிக்ரஹிக்கை	பரிக்ரஹிக்கை
௨௭	௧௩	விரும்பமாட்டாாகள்.	விருமபமாட்டாாகள். (அ)
௨௮	௨௪	జ్ఞాలత్వం	జ్ఞాళత్వం
௨௮	௩௨	రేణ చా	రేణన చా
௩௧	௭	அவஸ்தந்த	அவஸ்தாந்த
௩௪	௧	உபாத்ய	உபாயாத்ய
௩௫	௨௨	இன்னுயிச்சேவலிலே.	இன்னுயிாச்சேவலிலே
௩௬	௧௫	அம்பன்னக்கண்ணாள்	அம்பனனகண்ணாள்

பககம.	வரி.	பிழை.	திருததம.
௩௬	௨௯	மினனணே	மினனனே
௩௭	௧௯	துககிகளரகவும	துககிகளாகவும
௩௭	௨௧	பாரததநதரய	பாரதநதரய
௩௯	௧௮	மாகக.கொளவது	மாககொளவது
௩௯	௩௰	உபெகூஷி	உபேகூஷி
௪௰	௭	பரதவதவயததிலும	பரதவததிலும
௪௰	௧௩	பாறசகடலில	பாறகடலில
௪௰	௨௯	அதயவஙிகக	அதயவஙிகக
௪௧	௧௯	ஹருஷடராம	ஹருஷடராம
௪௨	௧௨	மாாதவததை	மாாதவததை
௪௩	௧௩	வேணடு	வேணடு
௪௪	௨௩	ஙிஷேதவாசசி	ஙிஷேதவாசி
௪௫	௧௨	நாமாளகவே	நாமாளாகவே
௪௫	௨௨	தவயவஸாய	தயவஸாய
௪௭	௨௫	வகருண	வவருண
௪௮	௨	விபாய	விபாயய
௪௮	௮	தமபஜந	ததபஜந
௪௮	௧௨	பரிகணே	பரிகணனே
௫௰	௧௧	பரயோஜநாநதர	பரயோஜநாநதர.

அணணனதிருவடிகளேசரணம

டிக்கப் படுகிற கர்மமும், அதை அனுஷ்டிக்கிறவனும் ஸத்வம், முதலிய குணங்களின் வ்யத்யாஸத்தினல் மூன்றுவிதமாகக் குணங்களின் கார்யங்களைஎண்ணும் பொழுதுசொல்லப்படுகிறது. அந்தக்குணங்களினல் வெவ்வேறுபட்ட ஜ்ஞானம், முதலியவைகளை உள்ளபடியே கேள். 19

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇।
𑌅𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ 20

ப — ரை] 𑌯𑍇𑌨 - எந்த ஜ்ஞானத்தினல், 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 - வெவ்வேருக இருக்கிற, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 - எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும், 𑌏𑌕𑌂 - ஒரு, 𑌅𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 - வ்யத்யாஸங்களில்லாத, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 - விகாரமில்லாத, 𑌭𑌾𑌵𑌂 - (ஆத்மாவாகிய) வஸ்துவை, 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 - பார்க்கிருனே, 𑌤𑌤𑍍- அந்த, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 - ஜ்ஞானத்தை, 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 -ஸத்வகுணத்தினலுண்டானதாக, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 - அறி. 20

பா] ப்ராம்மணன், க்ஷத்திரியன், ப்ரம்மசாரி, க்ரஹஸ்தன், முதலியவை

கிறவனும் ஏற்பட்டுவிட்டபடியினல் இவ்விடத்தில் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. '𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂' என்பதும் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறபடியினலும் அதுவும் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. '𑌕𑌰𑌣𑌂 (த்ரவ்யங்கள்)' என்பதோவெனில் கர்மங்களுக்குள்ளேயே சேர்ந்தபடியினல் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. '𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇' என்னும் பதத்தினல் ஸாங்க்யர்களினுடைய ஸித்தாந்தத்தைச் சொல்லில் அது ப்ரமாணமல்லவாகையினலும், இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் உபயோகமில்லையாகையினலும், குணங்களின் ஸ்வரூபத்தை எண்ணுவதில் ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் அதற்குள்ளடங்கினவைகளல்லவாகையினலும் 'குணங்களின் கார்யங்களை எண்ணும்பொழுது' என்று சொல்லப்பட்டது. 'உள்ளபடியே கேள்' என்பதற்கு உள்ளபடி கேழ்ப்பதற்குத் தகுந்த ஸாவதானத்தைச் செய் என்றர்த்தம். 'உள்ளபடி' என்பதினல் சொல்லப்படுகிற விதத்தைச் சொல்லுகிருர்—'குணங்களினல் வெவ்வேறுபட்ட' என்று. 19

ஸாத்விகமான ஜ்ஞானம், முதலியவைகளைச் சொல்லியிருப்பது இதனுடைய கர்த்ருத்வம் ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்கு வசப்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக. '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁' என்னும் பதத்தினல் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதும், ஆத்மாவைத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்களால் அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டதுமாகிய வெளி ஆகாரங்களின் வ்யத்யாஸங்களைச் சொல்லுகிருர்—'ப்ராம்மணன்' என்

களாக வெவ்வேறாக இருக்கிற கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும் எந்த ஜ்ஞானத்தினால் ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கிறானோ, அவ்விடத்திலும் இந்த ப்ராம்மணனாயிருக்கை முதலிய எல்லா ஆகாரங்களோடும் கூடியதாயும், வெளுப்பு, நீளம், முதலிய பிரிவுகளையுடையதாயுமிருக்கிற இந்த வஸ்துக்களில் ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய ஆத்மாவினிடத்தில் இந்தப் பிரிவுகளில்லாததாகவும் அழியக்கூடிய ஸ்வபாவங்களையுடைய ப்ராம்மணன் முதலி

ரூரம்பித்து. 'ஜோஷம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கர்மவிதிகளைச் சேர்ந்த கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது உண்டாகிற ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் 'கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய' என்று ப்ராணிகள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டன. 'ஹாவம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் வஸ்து என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ஏகம் (ஒன்று)' என்று ஜாதி ஒன்றென்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஜீவாத்மாக்கள் அநேகம் என்பது முன்னமேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அத்வைதத்தைப் பார்ப்பது அதாவது எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றென்று பார்ப்பது ஸாத்விக ஜ்ஞானம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லிய அர்த்தம் ப்ரமாணமில்லாததாகையினாலும், 'நாநாபாவாந்' என்று அடுத்த ஶ்லோகத்தில் வெவ்வேறென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸமம் என்று அநுஸந்தானம் செய்வதை நிரூபிப்பது இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிற படியினாலும், 'க்ஷேத்ர' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமாகையினாலே பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்தாததாகையினாலும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவை' என்று. 'வெளுப்பு, நீளம்' என்றிவை முதலியவாக்யத்தினால் 1 'அநேகவிதமான வர்ணங்களையுடைய பசுமாடுகளின் பால் ஒரே நிறமுடையதாக இருக்கிறது' என்றிவை முதலிய ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் குறிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் 'ஸவபூஹத' என்னும் பதத்தினால் ப்ராம்மணன் முதலிய ஜாதி சொல்லப்படுகிறபடியினால் குணம் முதலியவைகளினாலுண்டாகிய உட்பிரிவைச் சொல்லுகிறது 'விபக்தேஷு' என்னும் பதம் என்றும் தாத்பர்யம். எந்த ஆகாரத்தினால் ஒன்றாயிருக்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குப் பதில் சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய' என்று. இங்கே தடுக்கப்படுகிற விகாரத்தின் ப்ரஸ்தாவமுண்டாவதற்குக் காரணத்தைச்சொல்லுகிறார்—'அழியக்கூடிய ஸ்வபா

1 அம்ருதபிந்தூபநிஷத்.